

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

16 mei 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2239
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	2263
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2275
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2281
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	2286
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	2304
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	2323
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	2345
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2357
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	2359
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	2361
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2365
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	2365
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	2366

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering 2380

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 2382

Op 19 maart 2003 werd de heer Gilbert Bossuyt Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, werd tevens minister vice-president van de Vlaamse regering, dit ter vervanging van de heer Steve Stevaert, die ontslag nam.

De vragen worden gepubliceerd onder de minister aan wie ze zijn gesteld, en met diens op dat ogenblik geldende titel. Indien het antwoord werd verstrekt door zijn opvolger, wordt dat uitdrukkelijk vermeld.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

(De antwoorden op de hiernavolgende vragen gericht aan de heer Steve Stevaert, werden verstrekt door zijn opvolger terzake, de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie – red.)

**Vraag nr. 246
van 3 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Mobiliteit – Interuniversitair steunpunt

Vlaamse wetenschappers zijn de mening toegedaan dat er een interuniversitair steunpunt Mobiliteit zou moeten worden geïnstalleerd, dit zowel op het niveau van de gewesten als op federaal niveau. Het mobiliteitsvraagstuk heeft als maatschappelijk fenomeen immers niet alleen zeer grote repercussies voor het milieu, maar ook onder meer voor de ruimte en de energie.

De Vlaamse Stichting Verkeerskunde steunt de academische opleidingen verkeerskunde, een gezamenlijk initiatief van de universiteiten van Antwerpen, Brussel, Gent en Leuven.

Een specifieke onderzoekscel Mobiliteit is er echter enkel aan het Limburgs Universitair Centrum, wellicht niet toevallig de thuisbasis van de huidige mobiliteitsminister. De andere universiteiten, waar de meeste kennis aanwezig is, staan in de kou.

1. Volgens welke procedure heeft het Limburgs Universitair Centrum een onderzoekscel Mobiliteit verworven ?
2. Wat is de kostprijs van deze onderzoekscel ?
3. Wat is de doelstelling ervan ?

4. Wanneer is deze cel operationeel ?
5. Overweegt de minister vice-president de installatie van een interuniversitair steunpunt Mobiliteit ? Zo ja, hoe en wanneer ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat in de aanzet van de vraag wordt gesuggereerd, is er op dit ogenblik geen onderzoekscel "Mobiliteit" die door het Limburgs Universitair Centrum zou verworven zijn. Wel bestaat er een steunpunt "Verkeersveiligheid bij toenemende mobiliteit".

Op de concreet gestelde vragen kan ik het volgende antwoorden.

1. Dit steunpunt is aan een consortium toegewezen. Dit consortium bestaat uit het LUC en de VUB. Daarnaast participeren ook de Provinciale Hogeschool Limburg en het VITO aan het steunpunt.

(LUC : Limburgs Universitair Centrum ; VUB : Vrije Universiteit Brussel ; VITO : Vlaamse instelling voor Technologisch Onderzoek – red.)

Voor de toewijzing is de procedure gevolgd, zoals vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001, houdende de regeling van de procedure en de voorwaarden van erkenning en subsidiëring van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek en van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2001 inzake de erkenning en betoelaging van steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek.

Dit consortium was één van de vier kandidaat-consortia. Eén van deze kandidaat-consortia is wegens vormfouten in de offerte niet in aanmerking genomen. De resterende kandidaturen zijn daarna gescreend door een viertal buitenlandse experts in het beleidsveld "verkeersveiligheid". Slechts twee van de consortia voldeden aan de minimumcriteria van wetenschappelijke kwaliteit, inbreng van ervaring en expertise en ten slotte relevantie en bruikbaarheid voor het beleid. Er werd er geen wezenlijk verschil tussen de twee in aanmerking genomen kandidaten vastgesteld. Finaal is dan op basis van een meer beleidsgerichte evaluatie, waarbij o.a. een begeleidend expert en de administratie betrokken was, een keuze gemaakt voor het consortium, waarin ook het Limburgs Universitair Cen-

trum participeert. De gevolgde procedure is daarbij identiek geweest aan de selectieprocedure voor de andere opgestelde steunpunten.

2. Net als alle andere steunpunten (bestuurlijke organisatie, milieubeleidswetenschappen, duurzame landbouw, O&O-statistieken, loopbanen doorheen onderwijs naar arbeidsmarkt, ondernemerschap en innovatie, toerisme en recreatie, milieu & gezondheid, gelijkekansenbeleid, recreatief Vlaanderen, werkgelegenheid, arbeid en vorming en ten slotte sport, beweging en gezondheid) die in het universitaire landschap werden opgericht, word het steunpunt gesubsidieerd vanuit de middelen voor wetenschapsbeleid (PR 71.4 BA 33.0).

Het steunpunt "Verkeersveiligheid bij toenemende mobiliteit" is dus niet ten laste van mijn begroting.

3. De algemene doelstelling van het Steunpunt Verkeersveiligheid, zoals gedefinieerd in de afgesloten beheersovereenkomst, is het aangeven aan de Vlaamse overheid op welke wijze de verkeersveiligheid in Vlaanderen structureel verbeterd kan worden.
4. De beheersovereenkomst, afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het consortium, werd ondertekend op 1 februari 2002. Het steunpunt was al gedeeltelijk operationeel vanaf november 2001.
5. Uit het voorgaande blijkt afdoende dat het niet in mijn bevoegdheid ligt om steunpunten op te richten.

**Vraag nr. 247
van 3 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Gewestwegen West-Vlaanderen – 70 km/u-aanvragen

Op gewestwegen is buiten de bebouwde kom vandaag een maximumsnelheid van 90 kilometer per uur toegestaan.

Waar gemeenten en steden een uitzondering willen, kunnen ze de snelheid nu verlagen tot 70 kilometer per uur, met goedkeuring van het gewest.

1. Hoeveel en welke gemeenten in West-Vlaanderen hebben daartoe een aanvraag ingediend ?

2. Hoeveel van deze aanvragen zijn reeds goedgekeurd ? Over welke gewestwegen gaat het ?

Antwoord

1. Op datum van 15.03.2003 zijn in West-Vlaanderen 22 aanvullende reglementen om de snelheid te beperken tot 70 km/u opgesteld, waarvan 21 ook reeds goedgekeurd. De aanvullende reglementen behandelen volgende gemeenten :
  - 20 gemeenten op hun aanvraag of initiatief (gemeentelijk aanvullend reglement), met name Anzegem, Beernem, Blankenberge, Brugge, Dentergem, De Panne, Deerlijk, Harelbeke, Ingelmunster, Izegem, Koksijde, Kortrijk, Nieuwpoort, Oostkamp, Oostrozebeke, Roeselare, Tielt, Wervik, Wevelgem en Zonnebeke ;
  - 2 gemeenten op initiatief van de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen, en na advies van de betrokken gemeenten, met name Jabbeke en Kortrijk.
2. Het gaat over delen van de gewestwegen N8, N9, N31, N34, N36, N39, N43, N50, N50d, N303, N305, N327, N337, N357, N358, N367, N368, N371, N376, N382, N382c, N386, N391, N396, N494 en de N459.

**Vraag nr. 248
van 4 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Rivierherstel Leie – Stand van zaken

De studie/project rond het rivierherstel Leie in het kader van de Schelde-Seine-verbinding is één van de lopende studies/projecten rond de Leie en Leievallei waarvan het Vlaams Gewest geheel of gedeeltelijk initiatiefnemer is.

1. Welke timing wordt voor deze studie/project gehanteerd ?
Hoever staat het reeds met deze studie/project ?
Wanneer mogen we de resultaten ervan verwachten ?
2. Welke actoren nemen eraan deel ? En welke rol krijgen zij toegewezen ?
3. Hoeveel budgetten werden vastgelegd voor deze studie/project ?

Antwoord

1. De studie rond rivierherstel Leie wordt uitgevoerd volgens de methodiek van "geïntegreerd gebiedsgericht beleid". De studie vormt een onderdeel van de voorbereiding van het project Seine-Scheldeverbinding.

Ter verduidelijking kan het hiernavolgend schema nopens de afgesloten of nog af te sluiten studiecontracten worden voorgesteld.

2002

studiecontract 1 (thans in uitvoering) :

- opmaak van de startnota en het doorlopen van de ganse startfase tot en met de startovereenkomst
- opmaak bestekken voor de studieopdracht 2
- begeleiding studiecontract 2

2003

studiecontract 2 (fysisch programma 2003) :

- doorlopen van de plan- en besluitvormingsfase tot en met het Geïntegreerd Strategisch Plan

frame : Visie en Plan van Actie op Lange Termijn

eigen werken in Plan van Actie op Korte Termijn

- bestek / uitvoering herstel afgekalfde oevers Leie indien reeds consensus
- actualisatie Seine-Scheldestudie (één- of tweerichtingsverkeer, nieuwe raming en tijdspad)
- voorontwerp en projectnota voor het ganse traject van Grensleie tot kanaal Gent-Terneuzen

2005

studiecontract 3 (fysisch programma 2005) :

- opmaak van een MER en eventuele RUP en opmaak van het dossier voor een globale bouwvergunning vanaf de Grensleie tot aan het kanaal Gent-Terneuzen

Wat het aspect rivierherstel Leie betreft kan volgens het hierboven beschreven schema het Geïntegreerd Strategisch Plan worden verwacht tegen eind 2004.

2. Een overzicht van de actoren en hun rol wordt in onderstaande tabel gegeven.

Vlaamse administratie

Naam	Bevoegdheden/missie/taken
Departement Leefmilieu en Infrastructuur	
AWZ	
Afdeling Bovenschelde	beheer bevaarbare waterlopen scheepvaart veiligheid tegen overstromingen voorzitten Leiebekkencomité
AMINAL	
Afdeling Water	beheer onbevaarbare waterlopen 1ste cat beheer grondwater opmaak bekkenbeheerplan Leiebekken
Afdeling Natuur	beheer Vlaamse en erkende reservaten naleving natuurdecreet afbakening VEN gebieden

Afdeling Bos en Groen	beheer bossen, parken, viswaters, wildbeheer en vogelbescherming naleving bosdecreet beheer oude Leie armen
AROHM	
Afdeling Ruimtelijke Planning	uitvoering Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen afstemmen structuurplanning op provinciaal en gemeentelijk niveau
Afdeling Monumenten en Landschappen	inventarisatie bouwkundig erfgoed beheer beschermde monumenten, stad- en dorpsgezichten
Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen	vergunningenbeleid inventaris leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimte
GOM	bedrijfsondersteunende loketfunctie sociaal-economische ontwikkeling

Provinciale besturen

Naam	Bevoegdheden/missie/taken
Provinciebestuur West- en Oost- Vlaanderen	
Waterbeheer	waterbeheer onbevaarbare waterlopen 2de cat. coördinatie DuLo-plannen
Milieubeleid	milieubeleidsplan milieujaarprogramma ondersteuning gemeenten samenwerkingsovereenkomst
Natuurbeleid	afbakening natuurverbindingsgebieden natuurinrichtingsprojecten opmaak provinciaal natuurontwikkelingsplan
Ruimtelijk Ordening	opmaak provinciaal ruimtelijk structuurplan
Landbouw	gebiedswerking per regio loketfunctie gemeenten
Provinciale Visserijcommissie	planmatig visstandbeheer visstandonderzoek structureren lokale werking hengelaars

(Dulo : duurzaam lokaal – red.)

Gemeentelijke besturen

Naam	Bevoegdheden/missie/taken
Gemeentebestuur	
Deinze, Dentergem Harelbeke, Kortrijk, Kuurne Menen, Waregem, Wervik, Wevelgem, Wielsbeke en Zulte	
Waterbeheer	waterbeheer onbevaarbare waterlopen 3de cat opmaak DuLo plannen beheer en aanleg rioleringen
Milieubeleid	afhankelijk van samenwerkingsovereenkomst milieubeleidsplan milieujaarprogramma
Natuurbeleid	opmaak gemeentelijk natuurontwikkelingplan
Ruimtelijk Ordening	opmaak gemeentelijk ruimtelijk structuurplan
Intercommunales	
Leiedal	socio-economische en ruimtelijke ontwikkeling technische en strategische projecten studiewerk opmaak visieplannen
WVI	bedrijfshuisvesting woonprojecten studie en advies ruimtelijke planning, milieu, natuur en mobiliteit

Vlaamse openbare instellingen

Naam	Bevoegdheden/missie/taken
Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer NV	watergebonden grondbeheer en exploitatie opmaak regionale comités
Vlaamse Landmaatschappij	zorg voor open ruimte door ruilverkaveling, landinrichting, natuurinrichting afsluiten beheersovereenkomsten mestbank
Openbare Afvalstoffen Maatschappij voor het Vlaams Gewest	uitvoeren en voorbereiden afvalstoffen en bodemsaneringsbeleid centrale administratie bodemsaneringsdecreet
Vlaamse Milieumaatschappij	beheer waterkwaliteit planning waterzuivering opmaak waterzuiveringsprogramma's opmaak investeringsprogramma's riolering
Aquafin NV	afvalwaterzuivering ontwerp, bouw en financiering van bovengemeentelijk rioleringinfrastructuur

Ondersteunende onderzoeksinstellingen

Naam	Bevoegdheden/missie/taken
Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek	hydraulisch en hydrologisch onderzoek
Instituut voor Natuurbehoud	begeleiding modelleringstudie Leie en Bovenschelde toegepast ecologisch onderzoek opmaak ecologische gebiedsvisie "gouden Leie"

Andere

Naam	Bevoegdheden/missie/taken
Promotie Binnenvaart Vlaanderen VZW	bevorderen gebruik waterwegen kaaimurenprogramma Leie
Regionaal Beleidscomité voor Arrondissement Kortrijk	streekplatform voor duurzame ontwikkeling vallei stadsrandbos Kortrijk opmaak geïntegreerde ontwikkelingsvisie Leievallei
Charter Zuid-West-Vlaanderen	economische positie regio verbeteren verschillende adviesraden
Natuurverenigingen	beheer natuurgebieden en oude Leiearmen behoud openbaar karakter landschap
Toerisme Leiestreek	tussenpersoon provincies en gemeenten opmaak beleidsplan toerisme en recreatie promotie toerisme organisatie boottochten
Grensoverschrijdende Permanente Conferentie van Intercommunales	samenwerking 5 intercommunales Vl., Wall., Fr. Europees project Grootstad : ontwikkelen grensoverschrijdende planningsprocedures en overleg

3. Het eerste studiecontract werd vastgelegd voor een bedrag van 422.209,03 euro. Voor het tweede studiecontract is een bedrag van 500.000 euro voorzien in het fysisch programma 2003. Het project zelf zal afhankelijk van de resultaten van de studie moeten worden ingepast in het meerjarenprogramma.
- mijn schriftelijke vraag nr. 108 van 14 december 2001.
- Toen deelde de minister vice-president mee dat de invoering van de basismobiliteit voor Kortrijk gepland is voor 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1188).

Vraag nr. 249
van 4 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Basismobiliteit – Kortrijk

Op de prioriteitenlijst van West-Vlaanderen staat Kortrijk op de 34ste plaats voor de invoering van de basismobiliteit. Dit blijkt uit het antwoord op

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de toename van het aantal busgebruikers in Kortrijk in het kader van basismobiliteit ?
2. Wat is de stand van zaken voor Kortrijk betreffende de invoering van de basismobiliteit ?
3. Wat is tot op heden de kostprijs van het project "basismobiliteit" zowel voor het gewest als voor de stad Kortrijk ?

Antwoord

1. In 2002 gebruikten 1.353.802 reizigers de bestaande stadslijnen in Kortrijk. Dit zijn ongeveer 2% meer reizigers dan in 2001. Het project basismobiliteit is op dit moment nog niet gestart.
2. De openbaarvervoercommissie zal het project basismobiliteit Kortrijk op 6 juni 2003 bespreken. Hierna zal de externe auditor de minister van Mobiliteit adviseren over het project.

Besprekingen met de stad zijn ondertussen gevoerd en het plan is goedgekeurd door de gemeentelijke begeleidingscommissie.
3. Volgens de huidige raming is de kostprijs voor het Vlaams Gewest met betrekking tot bijkomende exploitatie in het kader van basismobiliteit 2.722.256 euro.

In tegenstelling tot het oorspronkelijk plan, en op vraag van de stad en de openbaar vervoercommissie, werd beslist om de twee fasen van basismobiliteit gezamenlijk vast te leggen.

**Vraag nr. 250
van 4 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Carpoolparkings – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 130 van 17 januari 2002 zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1204).

1. Kan hij een stand van zaken geven m.b.t. de aanleg van carpoolparkings in het Vlaamse gewest tot op heden ?
2. Wat is de bezettingsgraad van de afgewerkte carpoolparkings ? Welk streefcijfer wordt hierbij vooropgesteld ?
3. Wordt het gebruik van de carpoolparkings geëvalueerd ? Zo ja, wordt er specifieke actie ondernomen voor een hogere bezettingsgraad indien deze te laag blijkt te zijn ? Welke acties betreft het dan ?
4. Van hoeveel en welke carpoolparkings wordt de aanleg verhinderd door een gewestplanwijziging of een af te leveren bouwvergunning ?

Antwoord

1. Stand van zaken met betrekking tot de aanleg van carpoolparkings in het Vlaamse gewest (13 maart 2003)

Provincie	Aangelegde	Geplande	
		Totaal aantal	Op korte termijn
Antwerpen	8	7	0
Vlaams-Brabant	25	2	1
Limburg	3	9	0
Oost-Vlaanderen	12	6	0
West-Vlaanderen	9	5	1
Totaal	57	29	2

2. Bezettingsgraad

De bezettingsgraad van de carpoolparkings varieert sterk.

- Antwerpen : de bezettingsgraad varieert van 60 % tot 80 % ;
- Vlaams-Brabant : hier is een lichte stijging waar te nemen t.o.v. het jaar 2002 en hier varieert de bezettingsgraad tussen 45 % en 90 %. De recent geopende parking in Machelen wordt momenteel voor 10 % gebruikt en moet dus nog groeien ;
- in Oost-Vlaanderen ligt de bezettingsgraad tussen 50 % en 70 %. Voor Aalst bedraagt deze vrijwel 100 % ;
- in West-Vlaanderen ligt de bezettingsgraad tussen 50 % en 100 % ;
- in Limburg ligt de bezettingsgraad tussen 65 % (nieuwe parking in Diepenbeek) en 90 % (parkings in Lummen en Houthalen).

Vanaf een bezettingsgraad van 80 % wordt een uitbreiding van de carpoolparking overwogen.

3. De bezettingsgraad van de carpoolparkings wordt sporadisch gemeten.

Het gebruik van carpoolparkings wordt aangemoedigd door middel van diverse acties, zoals :

- alle carpoolparkings worden duidelijk gesignaleerd op de secundaire wegen ;
- in "Uitweg", het (gratis) tweemaandelijks tijdschrift van de administratie Wegen en Verkeer (AWV), wordt hieraan ook geregeld aandacht besteed ;
- op diverse tentoonstellingen waarop AWV een stand heeft, evenals op Vlaanderendag, wordt carpooling gepromoot ;
- er worden geregeld affichecampagnes rond carpooling gevoerd op de borden langs de Vlaamse autosnel- en gewestwegen. Vanaf 10 maart tot 6 april 2003 loopt een dergelijke campagne ;
- op de (internet)website van de Vlaamse Gemeenschap is er een luik met betrekking tot

carpoolparkings (adres : www.wegen.vlaanderen.be). Deze wordt geregeld aangepast.

4. Locaties waarvoor voorafgaandelijk nog een ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt moet worden of waarvoor de bouwvergunning nog afgeleverd moet worden :

- Antwerpen : Grobbendonk, Rumst en Mechelen-Noord ;
- Vlaams-Brabant : Meise ;
- Limburg : Halen en Hasselt ;
- Oost-Vlaanderen : Aalter en Erpe-Mere.

**Vraag nr. 251
van 5 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Mobiliteitsplannen – Evaluatie (2)

In de procedure van de mobiliteitsconvenants is er een evaluatiemoment opgenomen van de reeds goedgekeurde en in uitvoering zijnde mobiliteitsplannen.

1. Volgens welke criteria worden de goedgekeurde en in uitvoering zijnde mobiliteitsconvenants geëvalueerd ?
2. Wat is de vooropgestelde timing voor deze evaluaties ?

Antwoord

De criteria en timing zijn opgenomen in de omzendbrief OW 2001/4 (Jaarlijkse voortgangsrapportering en vijfjaarlijkse bijsturing van de gemeentelijke mobiliteitsplannen) van 20 december 2001.

De jaarlijkse voortgangsrapportering van de mobiliteitsplannen heeft als hoofddoel de uitvoering van het beleidsplan te evalueren. Het jaarlijks voortgangsverslag is een kort intern rapport dat opgesteld wordt door de Gemeentelijke Begeleidingscommissie (GBC), in samenwerking met alle bij de GBC betrokken partners. De provinciale verslagen en het jaarlijks voortgangsverslag vormen mede de basis voor de jaarlijkse evaluatie voor de voorstellen tot bijsturing van het instrument mobiliteitsconvenant aan de Vlaamse rege-

ring en voor de vijfjaarlijkse evaluatie van de gemeentelijke mobiliteitsplannen.

Het jaarlijks (gemeentelijk) voortgangsverslag

1. Het jaarlijks voortgangsverslag omvat volgende zaken

- een weergave van de mate waarin de doelstellingen van het gemeentelijk mobiliteitsconvenantenbeleid zijn bereikt met de uitvoering van het gemeentelijk mobiliteitsplan ;
- een overzicht van de uit te voeren en uitgevoerde taken/projecten en de status van die taken/projecten ;
- een overzicht van de samenhang van uitgevoerde/geplande taken/projecten met andere beleidsdomeinen ;
- opvolging van de planmatigheid van de gevolde aanpak.

2. De verantwoordelijkheid tot het opmaken van een jaarlijks voortgangsverslag ligt bij de GBC. Eénmaal per kalenderjaar dient een voortgangsverslag te worden opgemaakt en doorgestuurd naar de Provinciale Auditcommissie (PAC).

Het initiatief tot het samenroepen van de GBC voor het jaarlijks voortgangsverslag ligt bij de voorzitter van de GBC. De voortgangsrapportering dient voor de eerste keer te worden uitgevoerd maximaal 12 maanden na de conformverklaring door de PAC van het gemeentelijk mobiliteitsplan of maximaal 12 maanden na de goedkeuring en bekendmaking van deze omzendbrief, wanneer de gemeente reeds een conform verklaard mobiliteitsplan heeft.

3. Het jaarlijks provinciaal verslag

De Provinciale Auditcommissie verzamelt de jaarlijkse voortgangsverslagen van de verschillende GBC's uit de provincie waarin zij actief is.

Binnen de PAC wordt door de mobiliteitsbegeleiders van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) een provinciaal verslag opgemaakt. Dit provinciaal verslag dient uiterlijk 14 maanden na het verschijnen van deze omzendbrief te worden opgemaakt. Daarna dient het provinciaal verslag om de 12 maanden te worden opgemaakt.

Het provinciaal verslag geeft volgende zaken aan :

- de conformiteit van de voortgangsverslagen vanuit de GBC (voldoet het voortgangsverslag aan de vereiste inhoud ?) ;
- een algemeen overzicht van het aantal geëvalueerde plannen en projecten ;
- een overzicht van de globale knelpunten bij de opvolging van de gemeentelijke mobiliteitsplannen ;
- een overzicht van de meest gesignaleerde knelpunten en opmerkingen vanuit de voortgangsverslagen ;
- een overzicht van de eigen bevindingen en opmerkingen van de gemeentelijke begeleider van AWV over de jaarlijkse evaluatie.

4. Het jaarlijks verslag van de Mobiliteitscel

De Mobiliteitscel maakt een jaarlijks verslag op dat ter kennisgeving wordt gegeven aan de Taskforce Mobiliteitsconvenants. Dit jaarlijks verslag dient 3 maanden na het ontvangen van alle provinciale verslagen te worden opgemaakt. Bij ontstentenis van een jaarlijks verslag vraagt het secretariaat van de Taskforce de Mobiliteitscel om binnen de maand een jaarlijks verslag op te maken.

Dit jaarlijks verslag omvat volgende elementen :

- bundeling van de provinciale verslagen ;
- opmaak van een algemene status questionis en van een algemeen progressierapport ;
- voorstellen tot eventuele aanpassingen van het concept evaluatie van gemeentelijke mobiliteitsplannen.

Proces van 5-jaarlijkse bijsturing van gemeentelijke mobiliteitsplannen

De Taskforce zorgt voor de uitwerking van richtlijnen voor de vijfjaarlijkse bijsturing van de mobiliteitsplannen. Hiertoe worden volgende acties ondernomen :

- een voorbereidend onderzoek (raadpleging van de verschillende bij het beleid betrokken organisaties zoals gemeenten, provincies, De Lijn etc ...) ;

- een analyse van het gevoerde beleid inzake de mobiliteitsconvenants ;
- het opstellen van een plan van aanpak (hoe zal de bijsturing worden vormgegeven?) ;
- het opstellen van richtlijnen tot bijsturing.

Bij deze werkzaamheden wordt gebruikgemaakt van de algemene jaarlijkse voortgangsverslagen, de provinciale verslagen en het jaarlijks verslag van de Mobiliteitscel.

Vraag nr. 252
van 6 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Gewestweg Waregem – Spoorvorming

Op de N391 op het grondgebied Waregem wordt spoorvorming vastgesteld.

Bij hevige regenval leidt dit tot gevaarlijke verkeerssituaties.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van deze spoorvorming ?

Wanneer wordt die weggewerkt ?

2. Welke budgetten zijn hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

De N391 komt niet voor op het grondgebied van Waregem. De administratie Wegen en Verkeer – afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen veronderstelt dat hier de N382 wordt bedoeld.

De afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen is ervan op de hoogte dat er ter hoogte van sommige kruispunten spoorvorming voorkomt en zal deze dan ook aanpakken. Tussen km 7,95 en 8,71, dit is ter hoogte van het complex met de E17, tussen Flanders-Fieldweg en de F. Rooseveltlaan, zal de spoorvorming normaal tegen het bouwverlof weggewerkt zijn.

De werken werden op 6 maart 2003 aanbesteed. De spoorvorming ter hoogte van het kruispunt met de H. Lebbestraat en ter hoogte van het kruispunt Desselgemseweg – J. Duthoystraat op de rijstrook richting E17 zal eind april weggewerkt worden. De overige spoorvorming zal na het bouwverlof aan-

gepakt worden. In de noodzakelijke budgetten hiervoor is voorzien op het programma.

Vraag nr. 253
van 6 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vrachtwagens – Gewichtscntrole

Spoorvorming kan onveilige situaties veroorzaken en is bovendien erg duur om te herstellen. De grootste schadeverwekkers zijn overladen vrachtwagens.

Vorig jaar organiseerde de Vlaamse overheid een actie om de spoorvorming aan te pakken. Hiertoe kregen de nieuwe Vlaamse wegeninspecteurs de bevoegdheid om vrachtwagens af te leiden naar een weegbrug en vast te stellen of ze al dan niet overladen zijn. Deze wegeninspecteurs maakten vervolgens processen-verbaal op bij vaststelling van overgewicht. De boete werd onmiddellijk geïnd of er werd doorverwezen naar het parket.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de gevoerde acties om overladen vrachtwagens te penaliseren en dit sedert 2000 ?

Hoe werd dit telkens aangepakt en met welk resultaat ?

2. Hoeveel overtredingen werden vastgesteld op de Vlaamse wegen sedert 2000 ?

Wat is de "opbrengst" van de ontvangen boetes ?

3. Bestaat er een mogelijkheid om deze "opbrengsten" aan te wenden voor preventieve campagnes ?

Zo ja, worden er sensibiliseringscampagnes in het vooruitzicht gesteld om spoorvorming aan te pakken en voor wanneer zijn ze ? Hoe worden ze georganiseerd ?

4. Beschikken de wegeninspecteurs permanent over de bevoegdheid om overtreders met overladen voertuig te penaliseren ? Zo neen, wordt dit overwogen ?

Antwoord

1. De Vlaamse wegeninspecteurs zijn momenteel nog niet operationeel daar de uitvoeringsbeslui-

ten nog niet gepubliceerd zijn in het Belgisch Staatsblad.

2. Door de Vlaamse wegeninspecteurs zijn er op zelfstandige basis momenteel dus nog geen overtredingen vastgesteld inzake overgewicht. De vaststellingen gebeuren door of in samenwerking met de Federale Politie.
3. De 'opbrengsten' zullen uitsluitend aangewend worden voor herstellingen aan Vlaamse wegen.
4. Tien dagen na publicatie van de uitvoeringsbesluiten zullen de wegeninspecteurs op een permanente en zelfstandige basis worden ingezet.

Vraag nr. 254
van 6 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Staat van het wegennet – Inventarisatie

In het kader van de werkzaamheden van de werkgroep "verkeersveiligheid transportsector", opgericht op Vlaams niveau en op initiatief van de minister vice-president, wordt een overzicht opge maakt van de gebreken en tekortkomingen inzake infrastructuur in Vlaanderen.

Het betreft onaangepaste wegen, ontbrekende bewegwijzering, ...

1. Welke middelen werden vrijgemaakt voor dit onderzoek ?
2. Hoe worden de gebreken en tekortkomingen van het wegennet effectief gecontroleerd en opgevolgd ?
3. Beschikt de minister vice-president momenteel niet over een actuele stand van zaken m.b.t. de staat van het Vlaamse wegennet ?

Hoe verhoudt dit onderzoek zich tot het rapport-Heleven ?

4. Zijn de resultaten van deze werkgroep reeds bekend ?

Zo ja, wat zijn ze ? Zo neen, wanneer worden ze verwacht ?

Antwoord

De werkgroep "verkeersveiligheid transportsector" opgericht op Vlaams niveau op initiatief van

de minister vice-president, heeft tot doel om de problemen inzake verkeersveiligheid in de transportsector onder de loep te nemen en concrete voorstellen en aanbevelingen te formuleren naar het beleid.

In tegenstelling tot wat in de vraag gesuggereerd wordt, hebben de werkzaamheden van de werkgroep geen betrekking op het inventariseren van de gebreken en tekortkomingen inzake infrastructuur in Vlaanderen. De werkgroep heeft als doel maatregelen uit te werken waarmee een "safety culture" op niveau van transportbedrijven kan worden versterkt.

Vraag nr. 255
van 12 maart 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Verwijdering zebrapaden – Procedure

Op de gevaarlijke Brusselsesteenweg in Grimbergen werd ter hoogte van de basisschool en het atheneum van het gemeenschapsonderwijs het zebrapad en de signalisatie aan de hoofdingang van de school verwijderd, en dat zonder dat de school op voorhand verwittigd werd.

Dit gaat in tegen de trend om juist extra inspanningen te doen voor de beveiliging van schoolomgevingen.

1. Kan de minister meedelen wie deze beslissing nam en waarom ze genomen werd ?
2. Gaat dit mee uit van de gemeente of welk standpunt heeft de gemeente terzake ingenomen ?
3. Waarom werd hierrond niet gecommuniceerd met de betrokken school ?
4. Welke maatregelen worden genomen om opnieuw een veilige situatie te creëren en de oversteekbaarheid van deze gevaarlijke weg ter hoogte van de school opnieuw te verzekeren ?
5. Wordt op basis van module 10 de aanleg van een zone 30 rondom de school overwogen ? Zo ja, wordt hierover overleg gepleegd met de gemeente ? En als de gemeente geen initiatief terzake neemt, draagt het gewest hier dan geen verantwoordelijkheid ?
6. Kan de minister meedelen wat de procedures juist zijn voor het verwijderen van zebrapaden

in het algemeen, en in de omgeving van scholen in het bijzonder ?

Wie neemt daartoe het initiatief ?

Welke momenten van overleg worden normaal ingebouwd ?

7. Hebben zich hierrond al meer soortgelijke incidenten voorgedaan ?

Ik verwijs bijvoorbeeld naar eenzelfde vraag die ik reeds stelde omtrent twee scholen gelegen op de Turnhoutsebaan in Borgerhout.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag in verband met de voetgangersoversteekplaatsen op de N202 Grimbergen – Mutsaard (Brusselsesteenweg) t.h.v. de basisschool en het koninklijk atheneum, deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende mee.

1. De beslissing werd genomen door de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid van de provincie Vlaams-Brabant, dd. 13 november 2000, ingevolge het dienstorder AWW 98/5 van 18 juni 1998.
2. De gemeente Grimbergen was op deze vergadering aanwezig en ging akkoord met de beslissing.
3. Het is gebruikelijk en ook logisch dat de gemeente contact opneemt met de betrokken scholen. Dat wordt trouwens aan de gemeente gevraagd om te doen.
4. De in- en uitgang van de school werd in gezamenlijk overleg met mijn administratie, de gemeente Grimbergen, de lokale politie en de betrokken schooldirectie verplaatst van de gewestweg naar de gemeenteweg (Lage Steenweg).
5. Tot op heden heeft de gemeente geen aanvraag ingediend bij het Vlaams Gewest voor een subsidie in het kader van module 10 betreffende "de subsidiëring van de herinrichting van schoolomgevingen".

De aanleg van een zone 30 langs de N202 wordt niet overwogen. Niettemin is een punctuele verlichting met voetgangersoversteekplaats aangebracht op het kruispunt van de gewestweg met de Lage Steenweg.

6. De procedures voor het onderzoek van de voetgangersoversteekplaatsen zijn vastgelegd in het dienstorder AWW 98/5 van 18 juni 1998. Dit dienstorder is thans in herziening gesteld.

7. De incidenten zoals in Borgerhout komen slechts erg uitzonderlijk voor. In Borgerhout is er trouwens op minder dan 200 meter van de schoolomgeving, zowel stadinwaarts, als staduitwaarts, een voetgangersoversteekplaats die beveiligd is door verkeerslichten.

Vraag nr. 256 van 12 maart 2003 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Gepensioneerde werknemers De Lijn – Spoorpassen

De werknemers van De Lijn verkregen via een CAO in 1976 het recht om gratis gebruik te maken van De Lijn. Gezien de veralgemening van het gratis openbaar vervoer voor de 65-plussers en zonder compensatie voor de gepensioneerde werknemers van De Lijn, vervalt dit verworven recht.

Via de CAO van 23 februari 2001 van De Lijn werden aan de actieve personeelsleden vijf spoorpassen (+5 voor de partner) toegekend. Deze toekenning geldt niet voor de gepensioneerde personeelsleden.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van deze situatie ?
2. Wordt de situatie door de minister onderzocht en herbekeken ?

Antwoord

De collectieve overeenkomsten voor de personeelsleden van de Vlaamse Vervoermaatschappij worden gesloten in het Paritair Subcomité 328.01 voor het stads- en streekvervoer van het Vlaamse Gewest, dat paritair is samengesteld uit werkgevers en werknemersvertegenwoordigers.

Het recht op gratis openbaar vervoer blijft gelden voor de gepensioneerden van De Lijn, niet alleen op het net van De Lijn, maar ook op het net van de MIVB en de SRWT.

Ook bij vervroegd pensioen op 60 jaar en conventioneel brugpensioen blijft het voordeel integraal bestaan.

De toekenning van spoorpassen is afgesproken bij CAO. Het beheer van dergelijke voordelen is de loutere bevoegdheid van het Paritair Subcomité 328.01.

(MIVB : Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel ; SRWT : Société Wallone du Transport – red.)

Vraag nr. 257
van 17 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

N79 Tongeren – Fietspad

De N79 op het grondgebied van Tongeren kreeg de laatste jaren een nieuwe asfaltaag en werd heraan-gelegd door onder andere het aantal rijvakken te verminderen van drie naar twee.

Ook de fietspaden kregen nieuwe aanduidingen. Opvallend is dat deze fietspaden over deze korte afstand verschillen in breedte. Op sommige plaatsen is de te gebruiken fietsruimte (binnen de witte lijnen) nauwelijks 30 cm.

Zo krijgen we een situatie dat wagens door het brede rijvak uitgenodigd worden tot sneller rijden en geconfronteerd worden met een snelheidsbeperking tot 70 km per uur. Fietsers daarentegen worden verdrongen naar de kant van de weg, op een smalle, bijna onbruikbare strook.

1. Wordt door de aanduidingen langs en op de weg hier geen tegengesteld signaal gegeven, met name : 70 km/uur, een brede weg en een te smal fietspad ?
2. Waarom is de breedte van het fietspad op de N79 in Tongeren niet overal gelijk ?
3. Wat is de minimumbreedte van een fietspad dat enkel via wegbeschildering gescheiden wordt van de rijweg ? Werd dit op de N79 in Tongeren toegepast ?
4. Waarom is, ondanks de grote breedte van de autorijvakken, de scheiding tussen het fietspad en de rijweg niet extra afgebakend ?

Antwoord

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft betrekking op het wegvak N79 tussen Eerste Meistraat en de autosnelweg E313 op grondgebied

van Tongeren. Het wegvak heeft een lengte van 2,5 km. De bestaande rijbaan had oorspronkelijk 3 rijstroken van 3 meter breedte en betonnen randstroken van 75 cm.

1. In 1999 werd een nieuwe toplaag in asfalt aangelegd. Gelijktijdig kon, met behoud van bestaande sloten, de rijbaan aan elke zijde met 25 cm worden verbreed. Op die manier werden fietsstroken van 1,00 meter breedte in rode asfalt aangelegd in vervanging van betonnen kantstroken van 75 cm.

Dit is een voorlopige situatie. Op dit ogenblik wordt een streefbeeldstudie gemaakt om het bovenvermelde wegvak van gewestweg N79 heraan te leggen als primaire weg type 2, zoals opgenomen in het Ruimtelijke Structuurplan. Hierbij zal in vrijliggende fietspaden worden voorzien Dit zal gepaard gaan met onteigeningen en de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel. Deze wegenwerken zijn opgenomen in het driejarenprogramma 2003-2005. De onteigeningen zijn gepland voor 2004.

2. Tussen de markeringen is de rode fietsstrook 70 cm breed. Het was niet mogelijk om fietsstroken van een grotere breedte aan te leggen zonder onteigeningen of zonder aanleg van riolering.
3. De minimumbreedte van een fietsstrook is 1,00 meter, markeringen inbegrepen. Dit werd op voormeld wegvak gerealiseerd in 1999. Het is een voorlopige situatie (zie punt 1) en een verbetering t.o.v. vóór 1999.
4. Ter hoogte van de kruispunten wordt de middenrijstrook gereserveerd voor linksafslaand verkeer.

Gezien de relatief korte afstanden, had het weinig zin om tussen opeenvolgende kruispunten de middenrijstrook hier weg te laten. Een scheiding tussen rijbaan en fietsstrook, in dit geval enkel mogelijk buiten de kruispunten, had in dit geval ook weinig zin.

Vraag nr. 258
van 17 maart 2003
van de heer PATRICK HOSTEKINT

Cubareis – Resultaten

Sinds januari 1959 wordt Cuba in een economische, financiële en commerciële wurggreep gehouden

door de Verenigde Staten. Meer dan veertig jaar na het hoogtepunt van de koude oorlog blijft het handelsembargo dat werd ingesteld als reactie op de machtsgreep van Fidel Castro onverkort van kracht.

Ook na de val van Berlijnse muur en het uiteenvallen van de Sovjetunie, de belangrijkste economische en politieke partner van Cuba, zijn de relaties tussen de Verenigde Staten en Cuba niet genormaliseerd. Integendeel, de wet Helms-Burton uit 1996 heeft ervoor gezorgd dat de buitenlandse investeringen in Cuba, ook de niet-Amerikaanse, nog strenger aan banden werden gelegd. Tevens accentueert de wet de politiek van confrontatie en isolement ten opzichte van Cuba.

Het handelsembargo noch het ineenstorten van het communisme hebben Cuba evenwel op de knieën gekregen. De Cubaanse bevolking heeft weliswaar te lijden onder de voedselrantsoeneringen, maar is de glimlach nooit verloren. Dankzij veel inventiviteit slaagde Cuba erin een onderwijssysteem en een gezondheidszorg uit te bouwen die nergens in Centraal- en Latijns-Amerika geëvenaard worden.

Als kleine regio in de wereld heeft Vlaanderen de dooi in de betrekkingen tussen de Europese Unie en Cuba niet afgewacht om voorzichtige betrekkingen aan te knopen en samenwerkingsverbanden op te zetten. Gewezen minister vice-president van de Vlaamse regering Luc Van den Bossche was hierin een pionier. Als minister van Onderwijs ondernam hij reeds in oktober 1997 een officieel bezoek. Het rechtstreeks resultaat was een aantal akkoorden inzake onderwijs en wetenschappelijke samenwerking tussen Vlaanderen en Cuba.

In zijn spoor hebben voormalig minister van Buitenlandse Zaken Erik Derycke en Vlaams minister Eddy Baldewijns eveneens – zij het schuchtere – stappen gezet om het onrechtvaardige en reeds meer dan veertig jaar durende embargo van de Verenigde Staten tegen Cuba te doorbreken. In 1999 organiseerde Export Vlaanderen een handelsmissie. En vorig jaar heeft het Vlaams Parlement de overeenkomst inzake wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen tussen de BLEU en Cuba goedgekeurd.

We vernemen dat de minister vice-president onlangs op zijn beurt een officieel bezoek heeft gebracht aan Cuba. In dit verband zou ik de minister vice-president willen vragen naar de concrete resultaten van dit bezoek, alsook hoe hij de relaties tussen Vlaanderen en Cuba op zeer korte termijn ziet evolueren.

Antwoord

Op uitnodiging van de Cubaanse autoriteiten bracht ik van 2 tot 9 februari 2003 een bezoek aan Cuba. Het blijkt een land te zijn met enorm veel mogelijkheden en opportuniteiten, maar zoals bekend, gaat het land gebukt onder het handelsembargo dat in 1960 werd opgelegd door de Verenigde Staten. Dit embargo werd in 1996 nog versterkt door de wet Helms-Burton. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Cuba zich richt tot Europa en Canada in zijn zoektocht naar buitenlandse investeringen en economische samenwerking.

De grootste stimulans voor hun economie zou uiteraard de opheffing van het embargo zijn, maar daarin schuilt ook een gevaar. Cuba dreigt dan zijn eigenheid te verliezen. Het land zou binnen de kortste keren overspoeld worden door privé-investeerders, en vooral op cultuurhistorisch vlak zou dat een ramp kunnen zijn. Dat zou het karakteristieke beeld van Havana en Cuba voorgoed veranderen. Het is dan ook van het grootste belang dat men erop toeziet dat het cultuurhistorisch patrimonium niet verloren gaat, bij een eventuele opheffing van het embargo.

Tijdens mijn bezoek heb ik verschillende ministers ontmoet, waaronder de minister van Buitenlandse Zaken, dhr. Felipe Pérez Roque, de minister van Buitenlandse Investerings en Economische Samenwerking, mevr. Marta Lomas Morales, en de minister van Buitenlandse Handel, dhr. Raul De La Nuez Ramirez.

Uit de gesprekken die ik met hen voerde, bleek dat de trotse Cubaanse bevolking inderdaad zeer inventief is en zich aanpast aan de situatie. Er is voldoende eten, maar nogal eenzijdig. Er is een goede gezondheidszorg, kindersterfte blijft laag en de gemiddelde levensverwachting is ongeveer even hoog als in West-Europa. Niettemin blijven bepaalde noden bestaan. Veel levensnoodzakelijke producten, zoals bijvoorbeeld melk, zijn haast niet voorhanden of zijn peperduur. Net zoals medicijnen. Vele medicijnen kunnen niet ingevoerd worden, ook niet via Europa omdat de Europese farmaceutische bedrijven geheel of gedeeltelijk met Amerikaans kapitaal werken en de Amerikaanse investeerders dreigen er mee hun kapitaal terug te trekken indien men medicijnen zou leveren aan Cuba.

In Cuba heb ik ook gesproken over de mensenrechten en meer bepaald over de afschaffing van de doodstraf. Europa heeft zich daarvoor uitgesproken. Ieder land zou de mensenrechten moeten respecteren. Ik heb in Cuba duidelijk gezegd dat ik

het heel erg vond dat de doodstraf daar nog steeds bestaat en nog niet afgeschaft is, hoewel ze in praktijk niet meer uitgevoerd wordt. Ik zal bij eventuele nieuwe contacten opnieuw pleiten voor de afschaffing ervan.

Tijdens mijn verblijf ondertekende ik een Memorandum of Understanding met minister Marta Lomas Morales. Dit samenwerkingsakkoord beperkt zich tot de bevoegdheden Mobiliteit, Openbare Werken en Energie. De samenwerking zal zich concentreren rond verschillende domeinen met betrekking tot : maritiem transport, waterwegen en wegeninfrastructuur, hydraulische infrastructuur, havenontwikkeling, openbaar vervoer en de bronnen van hernieuwbare energie. De samenwerking beoogt aspecten te omvatten zoals de uitwisseling van ervaring en informatie, de uitwisseling van deskundigen en de overdracht van technologie, vorming en training.

In de komende jaren, en liever nog dit jaar, zal men in het kader van dit memorandum starten met projecten die stuk voor stuk gerelateerd zijn aan sociale prioriteiten, zoals :

- zonnepanelen en windmolens (kleine projecten voor geïsoleerde, ver afgelegen dorpen die niet aangesloten zijn op het elektriciteitsnet),
- openbaar transport in het historisch centrum van Havana,
- wederopbouw in het kader van de schade aangericht door orkanen,
- levering van ziekenhuismateriaal en medicamenten,

en dergelijke.

De Vlaamse Vervoermaatschappij schonk ook vijf bussen aan de stad Havana. Deze bussen waren voor gebruik in Vlaanderen afgeschreven. In de toekomst zullen nog meer bussen volgen. Via de vereniging "Amigos de Cuba" worden de bussen, bestemd voor Havana, gevuld met allerlei materiaal, zoals kledij en ziekenhuisbedden. Op die manier hoeven wij geen lege bussen te transporteren naar Cuba. De in februari geleverde bussen zullen ingezet worden in sociale projecten. In de nabije toekomst zullen nog eens vijftien bussen geleverd worden.

Bovendien werd overeengekomen dat een Vlaamse expert ter plaatse zou gaan werken rond de organisatie van het openbaar vervoer. Op dit mo-

ment blijkt het openbaar vervoer veel te ingewikkeld en onbegrijpelijk te zijn voor de buitenlandse toerist. Nochtans heeft de toeristische sector in Cuba heel wat mogelijkheden en zou een goed werkend openbaar vervoer een extra troef kunnen zijn voor die sector. Niet alleen in de stad Havana, maar ook daarbuiten.

Het afgesloten memorandum is uiteraard een kleine stap in de goede richting. Cuba heeft nog meer noden, op andere beleidsdomeinen dan mobiliteit, openbare werken en energie. Zo kan bijvoorbeeld de toeristische sector verdere uitbouw gebruiken, zodat een zeer verscheiden aanbod gecreëerd wordt voor elke mogelijke toerist.

Ook minister Gabriëls zal in de maand juni Cuba bezoeken. Het is mogelijk dat tijdens zijn bezoek de vriendschapsbanden aangehaald en het samenwerkingsverband versterkt worden, zodat we uiteindelijk, net als het Waals Gewest tot een globaal samenwerkingsakkoord kunnen komen.

Vraag nr. 259
van 17 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Telewerken – Mobiliteitsaspecten

Op 6 november 2002 keurde het Vlaams Parlement mijn voorstel van resolutie inzake het opzetten van experimenten met telewerken in de Vlaamse administratie en de VOI's goed.

Als we kijken naar de prognoses op het vlak van mobiliteit die door de verschillende provincies zijn uitgevoerd, dan kunnen we besluiten dat het fileprobleem alleen maar zal toenemen in de toekomst. Het is dan ook overduidelijk dat er maatregelen zullen moeten komen om dit probleem aan te pakken. Een mogelijkheid is om, complementair aan het openbaar vervoer, het telewerken verder uit te bouwen. Zoals men het in Nederland noemt : niet alleen investeren in weginfrastructuur (baanvak) maar investeren in virtuele infrastructuur (breedband). Over het feit dat dankzij het telewerken het fileprobleem tijdens de spitsuren substantieel kan afnemen, zal iedereen het eens zijn.

1. Worden er complementair met de maatregelen ten gunste van het openbaar vervoer ook maatregelen genomen om telewerken aan te moedigen ?

Wordt dienaangaande een uitbreiding van de maatregel overwogen waarbij iemand die de

nummerplaat van zijn wagen inlevert voortaan kan kiezen tussen ofwel een gratis abonnement voor het openbaar vervoer ofwel een gratis pc met modem ?

2. Wordt de mogelijkheid overwogen om voor iedere werknemer met een arbeidsovereenkomst met een telewerkbijdrage een gratis ADSL-lijn ter beschikking te stellen ?

Antwoord

1. Om telewerken aan te moedigen, is meer nodig dan het aanbieden van een gratis pc met modem of het ter beschikking stellen van een gratis ADSL-lijn. Met een gratis pc vervang je geen vervoermiddel. En telewerken houdt ook andere arbeidsverhoudingen in tussen werkgever en werknemer. Telewerken moeten daarom in een breder kader geplaatst worden dan het strikte mobiliteitsbeleid.

In de beleidsaanbevelingen met betrekking tot de implementatie van het ontwerp mobiliteitsplan Vlaanderen wordt voorgesteld om het telewerken gedurende enkele uren per dag of 1 dag per week te veralgemenen binnen bepaalde beroepssectoren. In deze beleidsaanbevelingen wordt tevens voorgesteld om dit streefdoel in overleg met de sociale organisaties verder te verfijnen. Ook een concreet implementatieplan dat een overzicht bevat van concrete maatregelen die het telewerken ondersteunen, zal in overleg met deze organisaties verder worden uitgewerkt.

2. De concrete maatregelen die het telewerken in Vlaanderen moeten promoten zullen, zoals in punt 1 al vermeld, in overleg met sociale organisaties verder worden uitgewerkt.

Ik wil hier wel aan toevoegen dat telewerken als deeltijds vervangmiddel voor werk-werkverplaatsingen van en naar de grootsteden een deel van de oplossing voor de fileproblematiek op de autosnelwegen kan betekenen.

Maar ik ben er ook van overtuigd dat telewerken slechts in zeer beperkte mate een vermindering zal teweegbrengen in het totale verkeersvolume. Mensen zijn nu eenmaal sociale wezens, die rechtstreeks contact met andere mensen nodig hebben.

Vraag nr. 260 van 17 maart 2003 van de heer JAN LOONES

Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke – Uitbaggering

Naar verluidt wordt het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke tot aan de Franse grens uitgebaggerd.

De bedoeling is dat hiermee de binnenscheepvaart tussen ons land en Noord-Frankrijk verbeterd wordt.

Tot nu toe laat de maximum toelaatbare diepgang op deze waterweg slechts de kleinste klasse (klasse I) van binnenschepen toe.

1. Kan de minister vice-president meedelen wanneer deze baggerwerken een aanvang nemen ? Hoelang zullen deze werken duren ? Wat is de kostprijs ?
2. Tot welke maximum toelaatbare diepgang zullen schepen, na de werken, toegelaten worden ? Over welke schepen gaat het en hoeveel ?
3. In welke mate zal de economische rendabiliteit verhogen als gevolg van deze werken ?
4. Welke impact zullen deze werken hebben op de waterbeheersing in het omliggende gebied ?

Antwoord

1. De baggerwerken zijn begonnen op 1 april 2003. De kostprijs van de werken bedraagt 2.022.471,82 euro (inclusief BTW). De duur van de werken bedraagt 250 werkdagen. Gedurende de zomermaanden juli en augustus mag niet worden gewerkt.
2. Na de baggerwerken is er een diepgang op het kanaal van 2,20 m. Er zal een mogelijkheid zijn voor schepen tot 300 ton. Het betreft vooral schepen geladen met schroot, meststoffen en graanproducten.
3. Na de werken zal het vrachtvervoer naar en vanuit Frankrijk aanzienlijk toenemen, aangezien nu wegens de geringe diepgang praktisch geen mogelijkheid bestaat voor vrachtvervoer. De schepen kunnen immers niet met volledige lading varen.

4. Door de baggerwerken zal de waterafvoer via het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke beduidend verbeteren, wat zeker ten goede zal komen van het omliggend gebied.

Vraag nr. 261
van 17 maart 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gewestwegen Vlaams-Brabant – Fluisterasfalt

De lawaaihinder door vele inwoners van het Vlaamse gewest ervaren, heeft reeds aanleiding gegeven tot talrijke acties en de oprichting van allerlei comités die bij de overheidsinstanties aandringen om maatregelen te treffen tegen de geluidsoverlast. Veel is reeds gedebatteerd, geschreven en door de overheid beslist in verband met geluidslast veroorzaakt door vliegtuigen. Zeer zelden komt de geluidsoverlast aan bod die samengaat met de verkeersdrukke op de hoofdassen van het wegennet.

Nochtans is deze eveneens zeer hinderlijk en in bepaalde wijken wordt dan ook door de bewoners gereageerd. Dit is het geval langs de Ring rond Brussel, maar ook langs de E40, de E19, de A12 en andere invalswegen naar de hoofdstad.

Herhaaldelijk werd dienaangaande door collega's in het Vlaams Parlement de aandacht van de minister gevestigd op deze soms onhoudbare situatie. Er werden reeds enkele werken uitgevoerd die beogen de geluidsoverlast tegen te gaan. Aarden wallen, afsluitingen, fluisterasfalt werden gerealiseerd. De toenemende intensiteit van het verkeer, maar ook het ontstaan van nieuwe woonwijken heeft echter tot gevolg dat meer en meer bewoners hun nood klagen.

De meeste hoofdwegen zijn evenwel tot stand gekomen vóór de grote verkeersdrukke die wij nu beleven. Voor de bovenlaag werd beton aangewend, wellicht bestand tegen het zwaar verkeer, maar zeker niet geluiddempend. Integendeel.

Op bepaalde gedeelten van de autosnelwegen werd reeds bij het onderhoud afgestapt van beton en werd de voorkeur gegeven aan fluisterasfalt.

1. Wordt in de toekomst naar deze oplossing gegrepen op plaatsen gelegen in de nabijheid van woonwijken ?
2. Heeft de afdeling Wegen Vlaams-Brabant reeds plannen om deze geluiddempende bovenlaag te veralgemenen ?

3. Werd een onderzoek gestart naar de gedeelten van het wegennet die daarbij prioritair zullen worden behandeld ?

Antwoord

1. Zoals steeds al in het verleden gebeurde, zal ook in de toekomst als eerste oplossing bij geluidshinder onderzocht worden of een "geluidsarme" verharding aangebracht kan worden.

Hierbij wordt getracht deze werken bij voorrang uit te voeren ter hoogte van wegvakken die ook heraangelegd moeten worden in het kader van structureel onderhoud.

Indien ondanks een geluidsarme wegverharding toch nog sprake is van overdreven geluidshinder, kunnen de aangrenzende lokale overheden het Vlaams Gewest verzoeken om bijkomend geluidsschermen te plaatsen conform met de bepalingen van module nr. 5 bij het mobiliteitsconvenant.

2. Bij de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant van de administratie Wegen en Verkeer zijn alle nieuwe toplagen van het "geluidsarme" type. Hierbij dient evenwel het misverstand te worden rechtgezet dat hiervoor alleen maar asfalt in aanmerking komt.

Ondertussen werd, onder impuls van deze afdeling, een evenwaardig type geluidsarm beton ontwikkeld. Proefondervindelijk is bewezen dat deze betonverharding even goed scoort wat betreft lage "geluidswaarde" als haar equivalent in asfalt.

3. Zoals hierboven onder punt 1 reeds gemeld, worden bij geluidsklachten prioritair deze weggedeelten behandeld.

In het recente verleden gebeurde dit al op de R0, A10, A12, A4, A3 en A1. In de toekomst zal dit ook nog gebeuren op de A8 en de R0.

Vraag nr. 262
van 17 maart 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Inruilactie nummerplaten – Stand van zaken

In de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie werd de minister vice-president op 12 november 2002 door diverse collega's geïnter-

pelleerd aangaande de door hem opgezette actie voor het inruilen van een autonummerplaat tegen een gratis abonnement voor het openbaar vervoer.

De collega's wezen de minister vice-president op diverse mogelijkheden om op een oneigenlijke manier van deze actie gebruik te maken, alsook vroegen ze hem naar de resultaten en het succes van de actie tot dan toe. Ze wezen hem ook op een aantal volgens hen onrechtvaardigheden ten opzichte van sommige groepen van gebruikers van de diensten van De Lijn (Handelingen C50 van 12 november 2002, blz. 5-19). Een aantal na deze interpellaties ingediende moties werd door het parlement verworpen.

Op het moment van de interpellatie waren er volgens de cijfers waarover de minister vice-president beschikte reeds zo'n 1.619 aanvragen gedaan, goed voor ongeveer 2.153 abonnementen. Sindsdien is het wat informatie over deze actie betreft wat stil geworden. Ondertussen zijn we reeds een viertal maanden verder en kan er geëvalueerd worden over een periode van ruim tien maanden.

1. Wat is de huidige stand van zaken m.b.t. het totale aantal aanvragen en uitgereikte of uit te reiken abonnementen ?

Zet de in het begin vastgestelde stijgende trend zich verder en wat zijn de prognoses ?

2. Zijn er wat de door de collega's geciteerde mogelijkheden tot oneigenlijk gebruik van deze actie betreft concrete cijfers voorhanden ? Zo ja, wat zijn deze onderverdeeld per categorie van "fraudegeval" ? Zo neen, werd er dan geen onderzoek naar gedaan ?

3. De bedoelde abonnementen moeten door de gebruikers spontaan getoond worden bij controle, ze worden dus niet systematisch getoond aan de bestuurder van de bus of tram. Er is dus geen registratie van de frequentie van het gebruik van een gratis Omnipas.

Op welke manier worden de bezitters van een dergelijk gratis abonnement wat de frequentie van gebruik betreft in de gebruikerscijfers van De Lijn opgenomen ?

4. Heeft de minister vice-president na tien maanden zicht op enig effect van zijn actie op de mobiliteitsproblematiek in het algemeen ? Zo ja, wat is het effect ?

5. Wordt er onderzoek gedaan naar de effecten van deze actie en de geografische spreiding van de ter beschikking gestelde gratis abonnementen, bijvoorbeeld in het kader van de zwarte filepunten in Vlaanderen ? Zo ja, wat zijn daarvan de resultaten ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Om het gebruik van het openbaar vervoer te bevorderen en de verkeerscongestie tegen te gaan, krijgt iedereen die sinds 1 juni 2002 een wagen uit het verkeer haalt een gratis netabonnement van De Lijn, en dit gedurende drie jaar. Een wagen uit het verkeer halen betekent in de praktijk een nummerplaat binnenleveren bij de DIV (Dienst voor Inschrijving van de Voertuigen). Het schrappingsbewijs dat in ruil hiervoor wordt afgeleverd, dient als bewijs. Indien het de enige personenwagen binnen een gezin betreft, krijgen alle gezinsleden gedurende drie jaar een gratis netabonnement. Als een tweede, derde, wagen binnen een gezin uit het verkeer wordt gehaald, krijgt slechts één gezinslid (naar keuze) een gratis netabonnement.

Het systeem is van start gegaan op 1 oktober 2002, de eerst mogelijke ingangsdatum van de abonnementen die in het kader van dit systeem worden afgeleverd. Omdat het systeem echter al eerder in de pers is aangekondigd, worden alle schrappingsbewijzen in aanmerking genomen die afgeleverd zijn sinds 1 juni 2002.

De rechthebbende bezorgt aan De Lijn de volgende documenten :

- een kopie van het bewijs van schrapping van de nummerplaat (éénmalig, vóór de ondertekening van de overeenkomst tussen de rechthebbende en De Lijn). Dit attest wordt automatisch afgeleverd door DIV ;
- een attest van gezinssamenstelling. Dit attest is te verkrijgen bij de dienst bevolking van de gemeente en moet jaarlijks worden bezorgd. Een eerste keer vóór de ondertekening van de overeenkomst en daarna telkens uiterlijk één maand voor de vervaldag van het afgeleverde abonnement (of de afgeleverde abonnementen) ;
- een kopie van de identiteitskaart van de titularis van het gratis abonnement. Als het om de laatste wagen binnen het gezin gaat, een kopie van de identiteitskaarten van alle gezinsleden.

Na ontvangst van de documenten ontvangt de rechthebbende een overeenkomst in tweevoud, waarvan één exemplaar ondertekend terug aan De Lijn wordt bezorgd.

1. In totaal zijn er sinds het begin van het systeem al 6.300 aanvragen ingediend, samen goed voor 8.100 abonnementen (toestand op 31 maart 2003).

Op dit ogenblik heeft het aantal aanvragen zich gestabiliseerd op ongeveer 50 nieuwe aanvragen per dag.

2. Om fraude te vermijden, zijn er duidelijke regels vastgelegd waaraan personen die een aanvraag indienen, moeten voldoen.

De gerechtigde krijgt gedurende drie jaar ieder jaar een netabonnement, telkens geldig voor één 1 jaar. Dit geeft de mogelijkheid om telkens bij het einde van de looptijd van het abonnement de nodige controles uit te voeren. De controles worden uitgevoerd op gezinsniveau, aangezien het de bedoeling is dat het aantal auto's binnen een gezin verminderd wordt met één 1. Daarom moet het schrappingsattest ook vergezeld zijn van een attest van gezinssamenstelling.

Bij de controles is het de bedoeling een zicht te krijgen op het totaal aantal wagens binnen het gezin, voor en na de inlevering van de nummerplaat.

Om in aanmerking te komen, moet de ingeleverde nummerplaat op naam staan van een privé-persoon. Firmawagens en leasingwagens komen voor deze maatregel niet in aanmerking.

Nog om fraude te vermijden, is het zo dat de nummerplaat bij de inlevering minstens zes maanden op naam van de gerechtigde gestaan moet hebben.

3. De DIV-abonnementen zijn gewone Buzzy Pazz-en of Omnipassen, en verschillen in geen enkel opzicht van de betaalde abonnementen van De Lijn.

Op dit ogenblik voert De Lijn een marktonderzoek bij de personen die een aanvraag ingediend hebben voor een gratis netabonnement in ruil voor een nummerplaat. De bedoeling van het marktonderzoek is onder meer om na te gaan in welke mate deze doelgroep effectief gebruikmaakt van het openbaar vervoer.

4. De invloed van deze maatregel op de mobiliteitsproblematiek in het algemeen en de geografische spreiding van de abonnementen in het kader van de filepunten in Vlaanderen is moeilijker na te gaan. De Lijn heeft wel zicht op de woonplaats van de personen die de abonnementen aangevraagd hebben maar de localisatie van het vroegere verplaatsingsgedrag met het ingeleverde voertuig is tot op heden onbekend.

Ook moet het aantal ingeleverde wagens (6.300) steeds gezien worden in verhouding tot het totale wagenpark, dat 4,7 miljoen personenwagens omvat (situatie op 31.12.2002 – bron : Febiac). In dat opzicht is het aantal geschrapte voertuigen nog steeds relatief beperkt en mag de invloed ervan op het mobiliteitsprobleem niet overschat worden.

5. Uiteraard zijn de oplossingen van het mobiliteitsprobleem niet beperkt tot één maatregel. Enkel een combinatie van meerdere maatregelen levert positieve resultaten op.

De inlevering van een nummerplaat is er één van.

**Vraag nr. 263
van 17 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Expresweg Ieper-Poperinge – Verkeersveiligheid

De N38 Ieper-Poperinge doorkruist Vlamertinge. Het drukke verkeer op deze gewestweg veroorzaakte reeds verscheidene ongevallen ter hoogte van de woonwijk Brandhoek.

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 357 van 14 augustus 2002 blijkt dat er een rotonde zou worden aangelegd ter hoogte van de Bellestraat. Daarnaast zouden verkeerslichten het verkeer sturen ter hoogte van de Rodenbachstraat en de Grote Branderstraat. Indien de verantwoordingsnota van deze verkeersoplossing in de zitting van de Provinciale Auditcommissie van 9 september 2002 goedgekeurd werd, zouden de werken volgens de minister vice-president spoedig aanbesteed worden (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 530).

1. Werd de verantwoordingsnota voor dit project goedgekeurd? Indien niet, om welke reden en wat is het alternatief?

2. Wat is de vooropgestelde timing voor deze werken ?

Worden ze gefaseerd ? Zo ja, hoe zal dit gebeuren ?

3. Wat is de concrete stand van zaken van dit project ?
4. Wanneer zullen deze werken gefinaliseerd zijn ?
5. Wat is de kostprijs van dit project ?

Antwoord

1. De verantwoordingsnota is goedgekeurd in de audit van 9.9.2002.
- 2 en 3. De werken starten op 1 april e.k. en worden uitgevoerd in twee fasen :
- 1e fase vóór de vakantie : heraanleg van de kruispunten aan de Rodenbachstraat en de Grote Branderstraat met het oog op de plaatsing van een driekleurige lichtsignalisatie ;
  - 2e fase na de vakantie : aanleg van een rotonde op het kruispunt Bellestraat.
4. De werken zullen normaal volledig beëindigd zijn tegen eind november van dit jaar.
5. Totale kostprijs van het project bedraagt 936.492,20 euro.

Vraag nr. 264
van 17 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Spoorwegbrug lijn 52 – Defecten

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 185 van 29 januari 2003 aangaande de spoorwegbrug over het Zeekanaal in Ruisbroek, deelt de minister vice-president mee dat het om een vrij recent gebouwde brug gaat die snel open en dicht gaat (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 21 maart 2003, blz. 1757).

Ik meen evenwel te weten dat er zich geregeld defecten aan het mechanisme van de brug voordoen.

Kan de minister vice-president meedelen hoeveel dergelijke incidenten er zich vorig jaar hebben

voorgedaan met vertragingen op de lijn nr. 52 van de NMBS als gevolg ?

Antwoord

In 2002 zijn er slechts twee defecten geweest aan het bewegingsmechanisme van de spoorbrug te Ruisbroek, dat onder beheer van NV Zeekanaal valt.

Het betreft enerzijds het defect van 16 januari 2002 met een scheepvaartonderbreking van ca. 4 u 45 doch zonder treinonderbreking tot gevolg ; en anderzijds het defect van 15 juni 2002 met een scheepvaartonderbreking van ca. 3 u en met een treinonderbreking gedurende deze periode tot gevolg.

Voor een overzicht van de defecten en incidenten aan de bovenleiding (aandrijving) van de treinverbinding zelf dient te worden verwezen naar de NMBS die instaat voor het beheer van deze treinverbinding.

Vraag nr. 265
van 17 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Binnenvaart – Investeringssteun

De Vlaamse binnenvaartvloot is relatief oud. Afhankelijk van het soort schip ligt de ouderdom tussen de 38 en 48 jaar.

Nog tot 31 december van dit jaar loopt de regeling tot het verkrijgen van investeringssteun voor technische aanpassingen en verbeteringen aan Vlaamse binnenvaartuigen. Die werd vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 2002 en verscheen op 5 november 2002 in het Belgisch Staatsblad.

Deze steun aan schippers-eigenaars past in de wet op de economische expansie van kleine bedrijven. Ook investeringen ter verbetering van het comfort aan boord komen in aanmerking, maar zijn beperkt tot 12.400 euro per vaartuig.

1. Hoeveel aanvraagdossiers werden in het kader van deze investeringssteun reeds ingediend en goedgekeurd ?

Om welke bedragen gaat het telkens ?

2. Welk budget is vastgelegd als steun aan de Vlaamse binnenvaartvloot ?

Hoe is dit budget begroot ?

3. Hoeveel bedraagt de procentuele financiële tegemoetkoming van het Vlaams Gewest bij deze investeringssteun ?
4. Op welke manier werd deze steunmaatregel kenbaar gemaakt aan de doelgroep ?
5. In welke mate heeft het Vlaams Gewest de waterdichte garantie dat deze steun effectief aangewend wordt voor modernisering van de Vlaamse binnenvaartvloot ?

Antwoord

Het verlenen van investeringssteun voor technische aanpassingen en verbeteringen aan Vlaamse binnenvaartuigen past, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds bemerkte in zijn vraag, in de wet op de economische expansie van kleine bedrijven.

Deze steunmaatregel is een onderdeel van het Vlaams economische beleid. Het economische beleid is een bevoegdheid van mijn collega Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting.

Vraag nr. 266 van 17 maart 2003 van mevrouw SONJA BECQ

A12 Meise – Geluidshinder

Diverse keren al kaartte ik de problematiek aan van de geluidsoverlast van de A12 in Meise, ter hoogte van de wijk De Nekker, de Nieuwelaan, Meise-centrum en Wolvertem.

Eerst werd verwezen naar de vernieuwing van het wegdek. Nadien zouden metingen plaatsvinden met het oog op de eventuele plaatsing van geluidsschermen. Er gebeurden metingen in juni vorig jaar. Sindsdien is het windstil.

1. Werden reeds nieuwe geluidsmetingen uitgevoerd en wat waren de resultaten ervan op de diverse plaatsen in de gemeente ?
2. Kan op grond daarvan worden overgegaan tot het plaatsen van geluidsschermen en zo ja, op welke termijn ?

Hoeveel bedraagt de kostprijs voor de Vlaamse overheid enerzijds en voor de gemeente anderzijds ?

3. Zijn er alternatieven voor het wegnemen van de geluidsoverlast ?
4. Indien er nog geen nieuwe geluidsmetingen werden verricht. Wat is de reden voor het uitblijven ervan ?

Antwoord

1. Op 13/06/2002, 13/09/2002, 8/10/2002 en 20/11/2002 werden geluidsmetingen uitgevoerd zowel ten westen van de A12 (Kon. Astridlaan, Nieuwelaan, Wilgenlaan) als ten oosten van de A12 (omgeving Kapellelaan en Nekker). Op meerdere plaatsen werden nog geluidswaarden gemeten van meer dan 70 db(A) Laeq.
2. Met als eerste prioriteit zal voor de woonzone "De Nekker" de dimensionering van een scherm uitgevoerd worden. De nodige topografische opmetingen voor opmaak van de vereiste plannen werden aangevraagd bij de afdeling Algemene Technische Ondersteuning. De resultaten van deze metingen worden tegen juli verwacht; de studie zelf in september. Pas na de dimensionering van een scherm kan de verdeling van de kosten voor de verschillende partijen worden vastgelegd.
3. In dit geval zijn er geen alternatieven voor het wegnemen van de geluidsoverlast. De wegverharding is reeds van het "geluidarme" type.
4. Zie het antwoord op vraag 1.

Vraag nr. 267 van 17 maart 2003 van de heer CARL DECALUWE

R8 Kortrijk – Geluidshinder

Het verkeer op de R8 – Ringlaan in Kortrijk veroorzaakt heel wat geluidshinder voor de bewoners van de acht woningen gelegen aan de Overzetweg in Marke. Deze woningen zijn ouder dan de R8.

De bewoners richtten daartoe reeds meerdere malen een brief aan de minister vice-president, evenwel zonder positief resultaat.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van deze problematiek en van het herhaaldelijk schrijven van de bewoners zonder positief resultaat ?
2. Werden er op deze locatie reeds geluidsmetingen uitgevoerd ? Zo ja, wanneer en wat waren de resultaten ?
3. Waarom komt deze locatie alsnog niet in aanmerking voor geluidswerende maatregelen ?
4. Wat kunnen deze bewoners als oplossing vanuit het Vlaams Gewest verwachten ?

Wordt er rekening gehouden met de verzuchtingen van deze mensen ?

Als er alsnog een oplossing komt, wat houdt ze dan in en hoeveel kost ze ?

Wat is de tijdslimiet ?

Antwoord

1. De klachten inzake geluidshinder zijn bekend bij afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen.
2. In mei 2002 werden er aldaar geluidsmetingen uitgevoerd.

Er werden twee meetcampagnes uitgevoerd, op 16 en op 31 mei, bij verschillende windrichting. Het geluidsniveau werd opgemeten aan de onderscheiden woningen en er werden slechts kleine verschillen gemeten tussen de meetplaatsen. Dit komt door de korte afstand tussen de R8 en de meetplaatsen. Op geen enkele meetplaats werd de 65 dB(A) grens bereikt. Dit gegeven is te verklaren door het feit dat de R8 in deze omgeving duidelijk in ophoging ligt ten opzichte van de omgeving, door de geluidsvriendelijke SMA-toplaag en door het relatief laag percentage zwaar verkeer op de R8 (*SMA : splitmastiëkasfalt – red.*).

3. Deze locatie komt vooralsnog niet in aanmerking voor prioritaire geluidswerende maatregelen, omdat het gemeten geluidsniveau relatief laag is in vergelijking met de andere sites waar inmiddels geluidsmetingen uitgevoerd werden.
4. De afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen is van oordeel dat op dit ogenblik het realistisch haalbare op gebied van geluidswering ge-

realiseerd werd, met name een geluidsarme verharding op de R8 en het vernieuwen van de brugvoegen van het viaduct.

Vraag nr. 268 van 17 maart 2003 van de heer CARL DECALUWE

Hernieuwbare-energieprojecten – Stand van zaken

De Vlaamse overheid wil projecten stimuleren die hernieuwbare energie genereren. Hierbij wordt onder meer gedacht aan de oprichting van windmolenparken en de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen.

Het beleidsinstrument "Windplan Vlaanderen" geeft de ideale locaties weer voor windturbines in Vlaanderen en een indicatie van de kostprijs van de geproduceerde energie op de geïnventariseerde locaties.

De steun van de Vlaamse overheid voor fotovoltaïsche zonnepanelen bedraagt tot 75 %. Voor het jaar 2002 bedroeg het subsidiebudget 1 miljoen euro. De overheid heeft tevens de bedoeling een subsidie te verlenen aan iedere vereniging met rechtspersoonlijkheid die actief is op het terrein van het rationeel energiegebruik en voor de aanwending van hernieuwbare-energiebronnen. Het werkterrein van deze verenigingen dient zich weliswaar te situeren binnen het Vlaamse gewest.

1. Hoeveel windturbines werden vorig jaar in Vlaanderen geplaatst ?

Wie was telkens de initiatiefnemer en wat was de bijdrage van het Vlaams Gewest ?

Welke projecten zijn er nog op komst voor dit jaar ?

2. Doordat de subsidiepot 2002 voor fotovoltaïsche zonnepanelen snel uitgeput geraakte, werd een wachtlijst voor 2003 aangelegd.

Hoeveel mensen staan op deze wachtlijst ?

Staan de modaliteiten voor de subsidieregeling van 2003 reeds vast ? Zo ja, wat omvatten ze ?

Op welke basis werd de grootte van dit subsidiebudget vastgelegd ?

3. Hoeveel subsidiedossiers werden er vorig jaar goedgekeurd aan verenigingen die actief zijn op

het terrein van het rationeel energiegebruik en de aanwending van hernieuwbare-energiebronnen ?

Welk subsidiebudget werd in deze dossiers toegekend en welke concrete doelstellingen hadden deze verenigingen om een subsidie aan te vragen ?

Antwoord

1. In 2002 werden in Vlaanderen 12 windturbines geplaatst :

- 4 (4 x 600 kW) aan de Pathoekeweg in Brugge, initiatiefnemer Electrawinds ;
- 5 (5 x 600 kW) aan de Pathoekeweg in Brugge, initiatiefnemer Electrabel ;
- 1 in Eeklo (1 x 600 kW), initiatiefnemer Eco-power ;
- 1 in Eeklo (1 x 1800 kW), initiatiefnemer Electrawinds ;
- 1 in Zedelgem (1 x 1800 kW), initiatiefnemer Electrawinds.

In 2003 werden tot dusver 4 windturbines in gebruik genomen, namelijk twee in Zeebrugge (2 x 600 kW, Interelectra) en 2 in Rodenhuis (2 x 2000 kW, Electrabel).

Volgens mijn informatie beschikken op dit moment reeds een zevental bijkomende turbines over een vergunning. Deze turbines zullen naar alle waarschijnlijkheid in de loop van dit jaar kunnen worden geplaatst. Voor bijkomende gegevens verwijs ik hieromtrent naar mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening.

Vanuit de bevoegdheid Energie wordt geen rechtstreekse financiële steun verleend aan deze projecten. De investeringssteunregeling ressorteert onder de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor het economisch beleid.

Vanuit de bevoegdheid Energie werd wel het groenestroomcertificatensysteem uitgewerkt, dat de laatste jaren een duidelijke impuls geeft aan de ontwikkeling van windenergieprojecten in Vlaanderen.

2. Wat het subsidieprogramma voor fotovoltaïsche zonne-energie betreft, bedraagt de steun na-

mens de Vlaamse overheid 50%. Het merendeel van de elektriciteitsdistributienetbeheerders, namelijk de gemengde sector, verleent nog een bijkomende steun van 25%. De zuivere sector heeft beslist om in het kader van haar REG-actieplannen 2003 geen bijkomende steun voor de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen toe te kennen (*REG : rationeel energiegebruik – red.*).

Sinds 2001 wordt gewerkt met een reservelijst als het aantal subsidieaanvragen de beschikbare middelen overtreft. Het principe van de reservelijst houdt in dat subsidieaanvragen die worden ingediend nadat het budget van het lopende jaar is uitgeput, op een "wachlijst" worden geplaatst, die bij voorrang wordt behandeld zodra opnieuw budget beschikbaar is.

Om aan de verhoogde dossierstroom tegemoet te komen, werd het jaarbudget vanaf 2002 verdubbeld tot ongeveer 1 miljoen euro.

Naar 2003 toe werden eind 2002 een aantal wijzigingen aan het subsidiereglement doorgevoerd.

De belangrijkste zijn :

- de subsidie wordt niet langer toegekend aan ondernemingen, omdat deze reeds een beroep kunnen doen op ecologiesteun en verhoogde fiscale aftrek ;
- de subsidieerbare kosten worden beperkt tot 8.250 euro per kilowatt piek exclusief BTW.

Op de reservelijst van 2002 stonden 73 dossiers, waarvan er intussen 55 werden goedgekeurd op het budget van 2003. De 18 overige dossiers werden niet in aanmerking genomen omdat ze niet voldeden aan de subsidiëringmodaliteiten of werden geannuleerd.

Sinds het begin van dit jaar werden intussen meer dan 100 nieuwe aanvragen ingediend. Hiervan werden 61 aanvragen, met name deze ingediend tot en met 6 februari, in aanmerking genomen op het resterende beschikbare budget. De overige aanvragen komen op de reservelijst terecht en worden verder behandeld zodra nieuw budget ter beschikking is.

Uit deze cijfers kan worden afgeleid dat de trend van de afgelopen twee jaar, waarbij meer en meer gezinnen geïnteresseerd geraken in de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen om ten dele in hun eigen elektriciteitsbehoefte te voorzien, zich dit jaar doorzet.

Dit jaar werd oorspronkelijk een lichte terugval verwacht, enerzijds omdat bedrijven voortaan werden uitgesloten en anderzijds omdat ongeveer een vijfde van Vlaanderen niet langer kon rekenen op bijkomende steun vanuit de elektriciteitssector. Deze terugval kwam er echter niet.

Hieruit mag blijken dat fotovoltaïsche zonne-energie het stadium van demonstratie, waar het subsidieprogramma in 1998 initieel op was gericht, intussen is ontgroeid.

3. In 2002 werden op het beschikbare subsidiebudget acht werkings- en projectsubsidies toegekend aan verenigingen. Het totaal toegekende subsidiebedrag bedroeg 75.261,81 euro.

Het betrof vijf werkingssubsidies om verenigingen te ondersteunen die in hun jaarwerking op regelmatige basis sensibiliserings- en communicaties opzetten rond rationeel energiegebruik en/of hernieuwbare energiebronnen.

De drie projectsubsidies hadden betrekking op zeer specifieke projecten van verenigingen met rechtspersoonlijkheid die in het teken stonden van rationeel energiegebruik en/of hernieuwbare energiebronnen (Open Huizendag voor lage-energiewoningen ; communicatiecampagne voor een windturbineproject ; scholenproject rond REG en hernieuwbare energie).

Vraag nr. 269
van 18 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N16 Klein-Brabant – Kruispunten

Recentelijk werd de laatste fase aangevat van de ondertunneling voor fietsers en voetgangers van het kruispunt Hingenesteenweg met de N16 op het grondgebied van Bornem. De Vlaamse overheid neemt een belangrijk deel van die investering voor haar rekening.

De verklaringen in de pers van een burgerlijk ingenieur verbonden aan de Vlaamse administratie hebben in de regio Klein-Brabant toch wel de wenkbrauwen doen fronsen. Doordat de N16 in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als primaire weg werd vastgelegd, zou dit met zich meebrengen dat een reeks kruispunten afgeschaft dient te worden en dat de overblijvende kruispunten geheel ondertunneld of overbrugd dienen te worden.

Dat zou betekenen dat de investeringen in heraangelegde kruispunten (zoals aan de Vitsdam in Bornem) of kruispunten zoals hierboven vermeld waar de aanpassingswerken nog aan de gang zijn, verloren investeringen zijn.

Bovendien lijkt er mij toch wel een tegenspraak te zijn tussen enerzijds de bewering dat er onvoldoende verkeer is om de Scheldebrug in Temse te verdubbelen en anderzijds de noodzaak om de N16 om te vormen tot een autoweg.

1. Kan de minister vice-president terzake enige verduidelijking geven ?
2. Houdt het primaire karakter van de weg inderdaad in dat de kruispunten hoe dan ook moeten verdwijnen ?

Antwoord

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) werd de N16 tussen E17 en E19 geselecteerd als primaire weg I. De uitvoeringsvorm van dergelijke wegen is volgens het RSV in principe deze van een autoweg of een stedelijke autosnelweg.

Wat de kruispunten betreft, stelt het RSV dat bij de aanleg van deze weg categorie het verkeer op de kruispunten ongelijkvloers of met verkeerslichtenregeling uitgevoerd wordt, eventueel met een rotonde of een voorrangregeling. Verder dient het aantal kruispunten te worden beperkt. Een aantal toegangen op de N16 zullen dan ook omwille van de doorstroming en de veiligheid afgesloten of afgebouwd worden. Het is juist de opdracht van een streefbeeldstudie om dit concreet in te vullen.

Dat per definitie alle kruispunten ongelijkgronds uitgevoerd of afgeschaft moeten worden, klopt dus zeker niet. Verder is een gefaseerde ombouw gespreid over meerdere jaren mogelijk, om zo het streefbeeld uiteindelijk te realiseren.

Het streefbeeld van de N16 wordt opgevolgd door een projectleiding die is samengesteld uit onder meer gemandateerden van de betrokken gemeenten, alsook diverse provinciale en gewestelijke administraties. Zowel op de laatste vergadering van de Provinciale Auditcommissie, alsook op voorgaande projectleidingvergaderingen, werd door de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen aan de ontwerpers duidelijk gesteld dat elk theoretisch kader getoetst dient te worden aan de reële situatie ter plaatse. Het studiebureau werd er bovendien op gewezen dat het geenszins de bedoeling kan zijn

om recent uitgevoerde infrastructuur (kruispunten Vitsdam en Hingenesteenweg) zonder meer heraan te leggen.

Door de ontwerpers zal hiermee rekening gehouden worden bij de uitwerking van het uiteindelijke streefbeeld.

Vraag nr. 270
van 18 maart 2003
van mevrouw MARGRIET HERMANS

N253 Overijse-Leuven – Veiligheid fietsers

Het volgende bericht bereikte ons enkele dagen geleden :

"Vanaf heden kunt u de ongeveer 6 minuten durende videomontage "Fiets in de Spits" van de website van Fietsersbond Druivenstreek downloaden. Het filmpje toont uitvoerig hoe hachelijk het fietsen is op de gewestweg N253 tussen Overijse en Leuven. Steeds maar weer kregen andere projecten voorrang op de herinrichting van deze gewestweg. De bewoners van de regio en hun kinderen vragen zich dan ook af of er nog wel enige intentie bij de minister is om aan deze situatie te verhelpen. Het bestand van "Fiets in de Spits" werd gecomprimeerd in het nieuwste Mpeg-4 formaat. U kunt de video downloaden en/of afspelen via uw pc op de website : www.fietsersbond.be/druivenstreek."

1. Is de minister vice-president op de hoogte van de situatie op deze gewestweg ?
2. Worden er aanpassingen in het vooruitzicht gesteld ?
3. Zo ja, welke termijn moeten we daarbij voor ogen houden ?

Antwoord

Ik ben inderdaad op de hoogte van de situatie op de gewestweg N253. De N253 is een weg die historisch gegroeid is als een gewestweg met verschillende functies (doorgangsfuncties van pendelaars, zwaar verkeer bijvoorbeeld voor de zandgroeve, recreatief verkeer van fietsers en voetgangers in de schilderachtige Druivenstreek, ...), die allemaal gecombineerd verlopen in het huidige beperkte dwarsprofiel (breedte hier en daar nauwelijks 5,5 meter, geen fietspaden en voetpaden van nauwelijks een meter breed, slingerende bochten, ...).

Door de administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant, werd indertijd reeds een nieuw profiel uitgetekend van 6,5 breedte (goed voor 2 rijstroken) en twee verhoogde aanliggende voetpaden/fietspaden van 1,5 m breedte. Zelfs met dergelijk summier profiel zijn reeds drastische onteigeningen (in conflict met verschillende beschermde monumenten !) nodig, evenals de inname van de ecologisch waardevolle hoge berm. Een andere optie om een apart fietspad langs de IJse (die verschillende meters lager ligt dan de N253) aan te leggen, stootte op sterke tegenstand van verschillende afdelingen (Monumenten en Landschappen, afdeling Natuur,...).

In de tweede helft van dit jaar (2003) zal er een studiecontract aanbesteed worden voor de opmaak van een voorontwerp (met daarin de afweging – discussie met alle betrokken instanties !) van de keuze der dwarsprofielen, rekening houdende met de talloze randvoorwaarden : natuur, erfgoed en monumenten, de IJse,..., gevolgd door de studie van een detailontwerp. De aanbesteding (eventueel in verschillende fasen afhankelijk van het budget) wordt voorlopig gepland voor de tweede helft van 2004, maar is afhankelijk van het verloop van de (hoogstwaarschijnlijk) verschillende onteigeningsdossiers. De werken zullen dus normaal gezien in 2005 van start kunnen gaan over bepaalde stukken van de N253.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
 VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
 GELIJKE KANSEN EN
 ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 133
van 3 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ouderenmishandeling – Provinciale steunpunten

Het fenomeen "ouderenmishandeling" komt geregeld voor. Er werd afgesproken dat er in elke provincie een meldpunt zou komen.

De slaagkansen voor een goed functionerend centraal provinciaal meldpunt ouderenmishandeling zijn onder meer afhankelijk van de uitbouw van regionale netwerken. Daarom is het belangrijk dat alle provincies van in de beginfase betrokken zijn bij de visieontwikkeling hieromtrent.

Daartoe werd een interprovinciale stuurgroep opgericht, bestaande uit ambtenaren werkzaam rond ouderenbeleid en rond de geweldproblematiek. Deze stuurgroep zou de uitvoering van de drie goedgekeurde projecten (ingediend door de provincies Antwerpen, Limburg en het CAW Zottegem) van nabij opvolgen, zonodig bijsturen en op basis hiervan een voorstel aan de minister formuleren (*CAW : centrum voor algemeen welzijnswerk – red.*).

Wat is de stand van zaken van de drie goedgekeurde projecten en van de interprovinciale stuurgroep ?

Antwoord

De uitbouw van een centraal meldpunt ouderenmis(be)handeling werd in 2002 geselecteerd als één van de thema's binnen de projecten thuiszorg.

In dit kader werden drie projecten gehonoreerd, namelijk :

- het CAW Zuid-Oost-Vlaanderen, dat, in nauwe samenwerking met de provinciale netwerken, zou instaan voor de voorbereiding van het centrale meldpunt ;
- de Stichting Welzijnzorg Provincie Antwerpen, die zou instaan voor de uitbouw van een professioneel regionaal netwerk, complementair ten opzichte van het centraal meldpunt van het CAW Zuid-Oost-Vlaanderen ;
- het provinciebestuur van Limburg, dat zou instaan voor de uitbouw van een professioneel regionaal netwerk, complementair ten opzichte van het centraal meldpunt van het CAW Zuid-Oost-Vlaanderen.

Het is echter allermist de bedoeling om drie verschillende projecten rond ouderen mishandeling op poten te zetten. Het concept bestaat erin te werken met één centraal meldpunt, een opdracht die zal worden opgenomen door het CAW Zuid-Oost-Vlaanderen, waarop de provinciale ankerpunten, na afstemming, kunnen aansluiten. Momenteel zijn er nog geen concrete aanknopingspunten binnen de provincies West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant.

Omdat er nog geen werkingsverslagen van de projecten beschikbaar zijn (deze worden ingediend in september 2003) werd aan de initiatiefnemers een stand van zaken opgevraagd. Voor elk van de drie projecten werd ondertussen een specifieke beleidsmedewerkster aangetrokken.

Een eerste concreet resultaat van het overleg tussen de drie geselecteerde projecten, was de samenstelling van een stuurgroep, waarin de relevante actoren inzake ouderenmis(be)handeling vertegenwoordigd zijn. De samenstelling van deze stuurgroep zoals die op 27 februari 2003 bepaald werd, gaat als **bijlage**. In deze stuurgroep kwam men ondertussen tot een gezamenlijk Afsprakenprotocol, waarin de visie en doelstellingen voor het project worden vastgelegd. Tevens wordt er gewerkt aan een Handelingsprotocol, dat de concrete samenwerkingsafspraken tussen de verschillende partners vastlegt.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 138 van 12 maart 2003 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Rusthuizen – Financiële situatie

De rusthuizen in Vlaanderen hebben verschillende rechtsvormen. Sommige zijn commercieel (hebben dus het statuut van BVBA of NV), andere hebben een VZW-vorm of zijn openbaar.

Gelet op de demografische ontwikkelingen en de investeringsmiddelen die de Vlaamse regering heeft uitgetrokken voor deze sector in 2003, is het niet onbelangrijk een duidelijk zicht te krijgen op de verschillende financiële aspecten van zowel de investeringspolitiek, als de dagelijkse werking van diverse vormen van rusthuizen. Dit inzicht is belangrijk voor de keuze die we moeten maken met betrekking tot de vorm van rusthuis die wij willen vandaag, maar ook voor de toekomst, om de demografische uitdagingen het best aan te kunnen.

In antwoord op schriftelijke vraag nr. 205 van 27 juni 2002 van mevrouw Sonja Becq gaf de minister de resultaten van een vergelijkend onderzoek naar de redenen van de structurele meerkosten van openbare ouderenvoorzieningen. In die studie werd echter alleen een vergelijking gemaakt tussen de openbare ouderenvoorzieningen en de VZW-ouderenvoorzieningen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 2002, blz. 354). Evenwel nemen commerciële ouderenvoorzieningen ook een belangrijk aandeel van de voorzieningen voor hun rekening. Over hun situatie werd blijkbaar geen onderzoek gedaan.

1. Kan de minister voor de jaren 2000 en 2001, een overzicht geven van de rusthuizen, ingedeeld volgens hun organisatiestructuur (VZW, openbaar en commercieel), wat de financiële situatie betreft, namelijk welk overschot of verlies zij realiseren ?
2. Voor de jaren 2000 en 2001 graag een overzicht van de dagprijs van de rusthuizen, ingedeeld volgens hun organisatiestructuur (VZW, openbaar of commercieel).
3. Voor de jaren 2000 en 2001 graag een overzicht van de kostprijs per vierkante meter voor de bouw en de uitrusting van rusthuizen, ingedeeld volgens hun organisatiestructuur (VZW, openbaar of commercieel) met vermelding of men VIPA-subsidiëring genoten heeft.
4. De vergelijkende kostprijsanalyse van openbare en VZW-ouderenvoorzieningen geeft interessante informatie met betrekking tot de kostenstructuur van deze voorzieningen.

Heeft de minister al een gelijkaardige studie laten verrichten waarin de openbare, VZW- en commerciële ouderenvoorzieningen worden vergeleken ?

5. Zo neen, is het niet raadzaam een dergelijke studie te laten verrichten met het oog op de discussie rond faillissementen van rusthuizen en het feit dat heel wat openbare en VZW-rusthuizen belangrijke verliezen vertonen ?
6. Uit de vergelijkende kostenstudie is gebleken dat het toekennen van RVT-bedden in de afgelopen vijf jaar een kostenverhogend effect heeft gehad, en dus niet heeft geleid tot een beter werkingsresultaat in het jaar 2000.

Heeft de minister in het kader van het tweede protocolakkoord dat zij afsloot met minister Vandembroucke, nagegaan in welke mate het bijkomend toekennen van RVT-bedden dit werkingsresultaat nog negatiever zal beïnvloeden ?

Weet de minister of de toekenning van RVT-bedden in de commerciële sector eenzelfde negatief effect heeft gehad op de werkingsresultaten ?

Antwoord

1. Bij de hertekening van de inspectieprocessen werd nadruk gelegd op een gerichte (prioriteit aandachtsvoorzieningen) in plaats van een lineaire inspectie (doorlichting van alle voorzienin-

gen met een gelijke frequentie). De controles worden gericht uitgevoerd op basis van indicatoren die wijzen op mogelijke disfuncties (risico-analyse).

Voor het boekhoudkundig toezicht werd prioriteit gegeven aan de financiële analyse van ouderenvoorzieningen met vervallen RSZ-schulden. Niet ingediende jaarrekeningen en andere nuttige financiële gegevens worden hiertoe eventueel selectief opgevraagd. Het analyseren van alle jaarrekeningen zou een veelheid aan personeel vergen en wellicht ook inefficiënt blijken.

Om deze reden kan ik de gevraagde informatie niet verschaffen.

2. De cijfergegevens inzake de gemiddelde dagprijs die aan de rusthuisbewoner wordt aangerekend zoals die verkregen werden van het Ministerie van Economische Zaken geven het volgende beeld :

	Openbaar	VZW	Commercieel	Gemiddeld
2000	33,64	35,75	32,55	34,21
2001	34,01	36,29	33,19	34,71

3. Vooreerst dien ik mee te delen dat de Vlaamse overheid enkel beschikt over gegevens inzake kosten voor de bouw en de uitrusting van de rusthuizen die een beroep doen op de VIPA-subsidiëring. Voor de overige rusthuizen kan ik derhalve geen gegevens ter beschikking stellen (*VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden – red.*).

Uit de subsidiedossiers die in 2000 en 2001 een subsidiebelofte mochten bekomen kunnen de volgende kostprijsgegevens gedestilleerd worden (om de relevantie te bewaren werden enkel de dossiers m.b.t. de volledige nieuwbouw van een voorziening opgenomen) :

In totaal is in 2000 en 2001 voor 11 subsidiedossiers een subsidiebelofte vastgelegd. Het betrof meer bepaald 7 OCMW- en 4 VZW-voorzieningen. Op basis van een analyse van deze dossiers komt men tot een gemiddelde kostprijs per m² van 1.252,50 euro. Voor de OCMW-voorzieningen bedraagt de gemiddelde kostprijs 1.244,40 euro en voor VZW-voorzieningen 1.266,80 euro.

4. Tot op heden heb ik nog geen gelijkaardige studie laten verrichten waarbij ook de commerciële rusthuizen onderzocht werden.

5. In eerste instantie wens ik nogmaals te verwijzen naar het specifieke opzet van de uitgevoerde vergelijkende studie en de resultaten ervan (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 2002, blz. 354 e.v.). Deze studie concludeerde o.a. dat de invoering van de NOB in de openbare rusthuizen een positief effect zal hebben op de uniformiteit van de boekhoudkundige registratie in de openbare sector. Het laten uitvoeren van een opvolgingsonderzoek waarbij eveneens de commerciële sector betrokken wordt lijkt mij dan ook pas raadzaam wanneer deze operatie volledig beëindigd is (*NOB : Nieuwe OCMW-boekhouding – red.*).

In afwachting hiervan worden de rusthuizen met vastgestelde RSZ-schulden door de administratie van nabij gevolgd. Deze opvolging moet toelaten tijdig financiële problemen te detecteren die eventueel kunnen leiden tot een faling.

6. Het toekennen van RVT-bedden aan bestaande rusthuizen kan inderdaad een kostenverhogend effect hebben, omdat de voorzieningen pro rata van de erkende RVT-bedden ook aan hogere personeelsnormen moeten beantwoorden. De hogere personeelsnormen zijn vooral gesitueerd in de categorie van het verpleegkundig en verzorgend personeel. De meeste voorzieningen hadden ruimschoots voldoende verpleegkundigen en verzorgenden in dienst om aan deze hogere personeelsnormen te beantwoorden, en hebben ook vandaag nog een bestaaffing die normatief ruim voldoende is.

Wél hebben heel wat nieuwe RVT's extra-aanwervingen verricht voor de functies kine en ergo (tezamen is hiervoor 1FTE/per 30 RVT-bewoners vereist).

Op architecturaal vlak bleven de extra kosten doorgaans zeer beperkt. De voornaamste kosten waren het installeren van een aangepast bad en het voorzien in een kine-ruimte (doorgaans ingericht in een bestaand lokaal).

Tegenover deze extra-kosten staan anderzijds ook hogere Riziv-forfaits. Ook de inkomsten stijgen dus. Per saldo resulteert dit in meer middelen voor een kwalitatieve zorgverlening.

In uitvoering van het tweede protocolakkoord zullen inderdaad opnieuw RVT-erkenningen toegewezen worden. Ieder rustoord zal een individueel planningsvoorstel ontvangen. Deze

RVT-bedden zullen slechts effectief toegewezen worden indien de voorziening uitdrukkelijk verklaart deze bedden in gebruik te willen nemen. In deze beslissing kan de voorziening dus rekening houden met het effect van de toekenning van bijkomende RVT-bedden op het werkingsresultaat.

Inzake het effect van het toekennen van RVT-bedden op de werkingsresultaten van een voorziening heb ik geen indicaties van verschillen tussen de verschillende sectoren.

Het negatief effect op de werkingsresultaten blijkt alleszins niet uit de overduidelijke en aanhoudende vraag van de hele sector voor bijkomende RVT-bedden, die niet alleen via koepelorganisaties, maar ook via talrijke spontane aanvragen van voorzieningen tot uiting komt.

**Vraag nr. 139
van 12 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Eerste protocolakkoord ouderenzorg – Realisatiegraad

Op 9 juni 1997 sloten de federale overheid en de gemeenschappen een protocolakkoord waarin werd beslist dat het aantal RVT-bedden binnen een termijn van vijf jaar elk jaar zou worden verhoogd met 5.000 bedden, en dit met ingang van 1 januari 1998.

Uit een evaluatie van minister Vandembroucke naar aanleiding van het tweede protocolakkoord blijkt dat de uitvoering van het eerste protocolakkoord nog niet volledig is gerealiseerd. Blijkbaar is er op 31 december 2002 tegenover het geprogrammeerd aantal RVT-bedden nog een overblijvende programmatorische ruimte van 538, dit wil zeggen 538 RVT-bedden werden nog niet toegekend.

Gelet op de nood die op het terrein bestaat, lijkt dit een eigenaardige vaststelling.

1. Is het correct dat er nog 538 RVT-bedden niet werden verdeeld in Vlaanderen ?
2. Zo ja, wat is de reden van de niet-verdeling van deze bedden ?
3. Wanneer denkt de minister deze verdeling alsnog te realiseren ?

Antwoord

In het protocolakkoord van 9 juni 1997, gesloten tussen de federale overheid en de overheden van gemeenschappen en gewesten over het te voeren ouderenzorgbeleid, werd inderdaad overeengekomen dat, gespreid over een termijn van 5 jaar, jaarlijks 5.000 bijkomende RVT-bedden mochten worden toegewezen in België. Hiervan waren er in totaal 14.116 RVT-bedden bestemd voor Vlaanderen. Al deze bedden werden in Vlaanderen ook effectief toegewezen.

Momenteel circuleert het tweede protocolakkoord over het te voeren ouderenzorgbeleid ter ondertekening. In dit akkoord wordt de opvangcapaciteit in de sector rust- en verzorgingstehuizen voor Vlaanderen inderdaad als volgt vastgelegd: Vlaanderen mag 26.662 RVT-bedden toewijzen. Hiervan werden er op 31/12/2002 exact 26.124 effectief uitgebraat. Het verschil bedraagt 538 bedden, waarvoor op 31/12/2002 geen erkenning was verleend.

Concreet omvat dit verschil van 538 bedden de volgende situaties.

206 RVT-bedden betreffen RVT-bedden die oorspronkelijk aan voorzieningen zijn toegewezen, maar die ten gevolge van de sluiting van de voorziening als RVT inmiddels zijn teruggevloeid naar de Vlaamse pool.

332 RVT-bedden zijn wél opgenomen in de planningsvergunning van individuele voorzieningen, maar zijn momenteel niet erkend.

De oorzaken hiervan zijn divers.

- In een aantal voorzieningen werd de erkenning als RVT geweigerd. Dit heeft de sluiting als RVT tot gevolg. De RVT-bedden blijven evenwel nog twee jaar behouden in de individuele planningsvergunningen.

Indien deze voorzieningen aan de voorwaarden voldoen, kunnen zij in deze periode opnieuw een erkenning als RVT aanvragen en verwerken. Een aantal voorzieningen heeft hiervan reeds gebruikgemaakt.

- Een aantal voorzieningen beschikt over een individuele planningsvergunning, maar exploiteert een deel van de RVT-bedden voorlopig niet, ten gevolge van herconditioneringswerken

of in afwachting van de realisatie van een nieuwbouw.

- Een aantal voorzieningen beschikt over een individuele planningsvergunning voor bijkomende RVT-bedden, maar beantwoordt momenteel niet aan de voorwaarden om deze bedden effectief in gebruik te nemen. Vaak is het ontbreken van een gunstig brandweerattest, en als gevolg hiervan het uitblijven van een erkenning als rustoord, de onderliggende oorzaak.

Van de 538 RVT-bedden die in het protocolakkoord nummer 2 zijn vermeld, kunnen er op 01/01/2003 dus slechts 206 opnieuw worden verdeeld.

Deze bedden worden toegevoegd aan de RVT-bedden die in uitvoering van het tweede protocolakkoord in Vlaanderen verdeeld zullen worden in de loop van dit voorjaar.

Vraag nr. 140
van 12 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Mediacampagnes – Uitgaven en resultaat

In het kader van het gezondheids- en welzijnsbeleid heeft de minister in de afgelopen jaren een aantal mediacampagnes gevoerd.

Uiteraard worden er steeds opnieuw vragen gesteld met betrekking tot de efficiëntie van de verschillende overheids campagnes, en dus over het inzetten van de overheidsmiddelen op deze wijze.

1. Hoeveel campagnes voerde de minister in het kader van volksgezondheid, in het kader van Welzijn en in het kader van Gelijke Kansen ?
2. Wat waren de uitgaven voor die campagnes verdeeld over de domeinen Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen ?
3. Werden metingen verricht met betrekking tot de effectiviteit van deze campagnes, eveneens verdeeld over de domeinen Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen ?

Zo ja, wat waren de resultaten van die metingen ?

4. Zo neen, is terzake onderzoek gepland, teneinde de overheidsmiddelen zo efficiënt mogelijk te kunnen inzetten?

Antwoord

1. Ik voerde van het begin van deze legislatuur tot eind 2002 dertien grote publiciteitscampagnes. Voor verschillende van deze campagnes was er samenwerking over de domeinen Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen heen. Eén campagne werd gevoerd in het kader van het project Kleurrijk Vlaanderen van de Vlaamse regering.

Overzicht van de campagnes.

Jaar	Vlaamse regering	Welzijn	Volksgezondheid	Gelijke Kansen
1999	-	-	-	-
2000	-	-	-	- Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven, deel I - Evenwicht. Jij kiest?!
2001	- Vrijwilligers	- Slachtofferhulp - Vlaamse zorgverzekering	- Hersenvliesontsteking - Veilig genieten	- Holebi (ja-en-dan)
2002	-	- Je bent nooit te oud om ... (zilveren surfers) - Laat je geen geweld aandoen	-	- Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven, deel II - Ik kies voor evenwicht - Ik mag gezien worden
Aantal	1	4	2	6

2. Overzicht van de uitgaven

Domein	Uitgaven	Domein	Uitgaven
<i>Vlaamse regering</i>		<i>Gelijke Kansen</i>	
Vrijwilligers	314.824	Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven, deel I	74.760
Subtotaal	314.824	Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven, deel II	74.331
<i>Welzijn</i>		Evenwicht. Jij kiest?!	245.057
Slachtofferhulp	92.960	Ik kies voor evenwicht	138.525
Vlaamse zorgverzekering	847.795	Holebi (ja-en-dan)	123.946
Je bent nooit te oud om... (zilveren surfers)	222.687	Ik mag gezien worden	274.483
Laat je geen geweld aandoen	95.107	Subtotaal	931.102
Subtotaal	1.258.549	Totaal	3.074.629
<i>Gezondheid</i>			
Hersenvliesontsteking	359.445		
Veilig genieten	210.709		
Subtotaal	570.154		

3. Voor de campagnes "Veilig genieten" (Gezondheid) en "Je bent nooit te oud om..." (Welzijn) werd een effectmeting gedaan.

Veilig genieten

Uit de thesis van Toon De Bock "Evaluatie campagne Veilig genieten" (september 2001) blijkt dat 84% van de respondenten iets gezien heeft van of gehoord heeft over de campagne. De jongeren hebben de boodschap goed begrepen en de campagne heeft een positieve attitude gecreëerd t.a.v. veilig vrijen en anticonceptiegebruik.

De negatieve reacties op de campagne kwamen veelal van ouders en van scholen. De campagne kreeg een ruime media-aandacht, zelfs voordat ze goed en wel was opgestart. Het is dus mogelijk dat een deel van de publieke opinie over de campagne bepaald werd door berichtgeving in de media i.p.v. op basis van de communicatieproducten zelf.

Je bent nooit te oud om... (zilverensurfers)

De bedoeling van de campagne "Je bent nooit te oud om..." is om de perceptie van het brede publiek t.o.v. oud zijn te veranderen. In onze samenleving worden ouderen te snel afgeschreven. Ze worden voorgesteld als zorgbehoevend en een last voor de maatschappij. In de campagne wordt een positief beeld gegeven van ouderen. Dankzij hun ervaring kunnen zij heel wat betekenen voor de maatschappij. Bovendien hebben ze nog een heel leven voor zich.

De effectmeting van de campagne gebeurde begin december 2002 door het onderzoeksbureau INRA. Hiervoor werden een 500-tal mensen geïnterviewd. De gebruikte beelden (2 oudere dames in badpak, een dame met een heg-schaar, een oudere man met een bowlingbal) kwamen over als duidelijk, geloofwaardig, aangenaam en origineel. De campagne overtuigt.

De campagne werd vooral gevoerd via 20 m²-affiches langs de wegen, aangevuld met folders en een website. Uit het onderzoek blijkt dat bijna een derde van de Vlamingen werd bereikt. Dat is in vergelijking met benchmarks vrij laag. Eén op de twee personen die de campagne hadden opgemerkt, konden de Vlaamse overheid aanwijzen als boodschapper. Dat laatste is een gemiddeld resultaat.

Op het vlak van houding en gedrag zijn er geen opvallende verschillen tussen mensen die de campagne herkend hebben en degenen die ze niet herkend hebben. Wel is er op het gebied van betrokkenheid een iets positievere houding bij degenen die de campagne hebben herkend. De meerderheid van de geïnterviewden meent dat het onderwerp van de campagne zeker de nodige aandacht verdient.

4. Aangezien de Vlaamse overheid sinds eind 2002 een contract heeft met het onderzoeksbureau INRA voor effectmeting en pretesting, zullen er in de toekomst ook nog voor andere grote campagnes metingen gebeuren.

De kennis die daarbij wordt opgedaan kan dan worden gebruikt bij de voorbereiding van nieuwe campagnes.

**Vraag nr. 151
van 24 maart 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Adviesraden – Stand van zaken

1. Welke adviesraden, comités, commissies, hoge raden, en dergelijke ressorteren onder de bevoegdheid van de minister ?
  2. Hoeveel en welke van deze adviesraden, comités, commissies, hoge raden, en dergelijke heeft de minister in deze regeerperiode afgeschaft ?
  3. Hoeveel en welke van deze adviesraden, comités, commissies, hoge raden, en dergelijke heeft de minister in deze regeerperiode opgericht ?
  4. Hoeveel leden telt elke bestaande raad, commissie, ... ? Graag ook een opsplitsing naar het aantal mannen en vrouwen in elk orgaan.
- NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael nr. 27, Landuyt nr. 60, Vogels nr. 151, Vanderpoorten nr. 86, Dua nr. 147, Van Mechelen nr. 108, Van Grembergen nr. 135, Gabriëls nr. 87, Vanhengel nr. 28, Bossuyt nr. 275).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minis-

ter van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 155
van 28 maart 2003
van de heer JACKY MAES

Thuiszorg – Gesco's

Tot eind 2000 waren in de thuiszorg twee groepen werknemers actief met een nep-statuu t : DAC-personeelsleden (Derde Arbeidscircuit) en gesco-personeelsleden (gesubsidieerde contractuelen). Beide groepen deden en doen nog steeds hetzelfde werk, maar ondertussen werd het DAC-personeel geregulariseerd. Aangezien men een gelijkwaardige verloning moet bieden, kwamen de werkgevers voor een probleem te staan, want de meerkosten van de loonstijging voor gesco's waren nergens voorzien. Als noodoplossing nam de Vlaamse Gemeenschap het initiatief tot het betalen van een premie.

Op heden is deze gedeeltelijke financiering een feit. Het opnemen van de groep gesco-medewerkers ging echter gepaard met het koppelen van de productiviteit van deze gesco-groep aan de productiviteit van de reguliere medewerkers.

In de praktijk rijzen op dit punt grote problemen, daar de gesco-reglementering een efficiënt inzetten van het maximaal aantal toegekende voltijds equivalenten bemoeilijkt. Vervangingen kunnen niet aansluiten op de start van een onderbreking, want het rekruteren van personeelsleden die voldoen aan de nodige eisen is niet eenvoudig. Het koppelen van de productiviteit maakt het moeilijk om te voldoen aan de norm. De groep gesco-medewerkers haalt het productiviteitscijfer sterk naar beneden en legt een hypotheek op de groep reguliere logistieke medewerkers. Dat er normen en minimale productiviteitseisen worden opgelegd in de thuiszorg is logisch, maar dan enkel voor het personeel dat integraal wordt gesubsidieerd door de afdeling Welzijn. Er is door afwezigheid altijd een gedeeltelijke uitval, waardoor niet alle subsidie opvraagbaar is.

Aangezien men in de thuiszorg niet met een "vervangingspool" kan werken, lijkt het logisch dat de productiviteit van de gesco's niet onder dezelfde regels kan vallen als de ex-DAC-medewerkers.

1. Is de minister op de hoogte van deze problemen met betrekking tot de financiering van de gesco-projecten ?

2. Op welke manier heeft de productiviteit van het gesco-personeel invloed op de financiering ?

3. Neemt de minister initiatieven om de reglementering aan te passen ?

Antwoord

De subsidie-enveloppe van een dienst voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg wordt berekend op basis van twee resultaatsindicatoren. De dienst moet kunnen aantonen dat hij op jaarbasis per VTE aan logistiek personeel minstens 95 % van het gemiddelde van 1.450 gefactureerde uren realiseert en dat hij met betrekking tot de norm begeleidend personeel van 1 VTE op 17,5 VTE aan logistiek personeel en de norm leidinggevend personeel van 1 VTE op 100 VTE aan logistiek personeel, aantoont dat hij minstens 90% van de som van het aantal VTE op jaarbasis dat resulteert uit de toepassing van beide normen, effectief heeft tewerkgesteld (*VTE : voltijds equivalent — red.*).

Voor het bereiken van 95% van het gemiddelde van 1.450 gefactureerde uren dienen ook de prestaties van het gesco-logistiek personeel in aanmerking te worden genomen. Ook voor de berekening van de norm van zowel het begeleidend als het leidinggevend personeel wordt het gesco-personeel in rekening gebracht. De marges van 95 % en 90 % zorgen ervoor dat een dienst een zekere ruimte heeft om een plaatsvervanger te zoeken voor zowel het regulier personeel als het gesco-personeel. Ook de vervanging van een regulier personeelslid is niet zo eenvoudig. Het probleem in verband met de moeilijke vervanging van een gesco-tewerkgestelde, dient mijns inziens dan ook genuanceerd te worden. Naast het behoud van het kwalificatieniveau verbonden aan de gesco-plaats dient een gesco-werknemer normaal gezien één jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos te zijn of niet-werkende werkzoekende voor de verhoogde premie en zes maanden voor een vaste premie. Aangezien het hier echter een risicogroep betreft, namelijk laaggeschoolden, dient men slechts één dag uitkeringsgerechtigd volledig werkloos te zijn of niet-werkende werkzoekende met behoud van de volledige premie.

Momenteel worden er 276,25 VTE aan gesco-logistiek, 19,5 VTE aan gesco- administratief en 4 VTE aan gesco-begeleidend personeel in aanmerking genomen voor subsidiëring in de sector logistieke hulp en aanvullende thuiszorg. Deze gesco's zijn verdeeld over 7 van de 21 gesubsidieerde diensten.

Van de zeven diensten die gesco's in dienst hebben, zijn er zes met gesco-logistiek personeel.

In de jaarverslagen van de logistieke hulp en aanvullende thuiszorg wordt er geen onderscheid gemaakt tussen de door gesco's geleverde prestaties en de prestaties die door regulier personeel worden geleverd. Hierdoor kan ik slechts de gegevens meedelen met betrekking tot de totale prestaties van de diensten. Uit de jaarverslagen van 2001 blijkt wel dat er slechts één dienst met gesco-personeel geen 95 % van het gemiddelde van 1.450 gefactureerde uren heeft behaald. De betrokken dienst behaalde 87% en de verhouding van hun aantal gesco's logistiek personeel ten opzichte van hun totaal aantal logistiek personeel bedroeg 21,7%. Bij twee andere diensten ligt deze verhouding zelfs nog hoger. Daar het hier enkel over vaststellingen met betrekking tot één werkjaar gaat, lijkt het mij voorbarig hieruit te besluiten dat er een probleem is met de subsidiëring van de betrokken diensten.

Uiteindelijk kan men uit de jaarverslagen niet afleiden dat het moeilijk behalen van de norm het gevolg is van een lagere productiviteit van het gesco-personeel. Om dit te onderzoeken is een bijkomende bevraging van de diensten nodig. Ik heb dan ook mijn administratie de opdracht gegeven om in het jaarverslag bijkomende gegevens met betrekking tot de prestaties van het gesco-personeel op te vragen. Uit de gegevens van 2002 kunnen we dan een reëel beeld van de situatie krijgen.

Vraag nr. 156
van 28 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Rusthuisinspecties – Evaluatie

De Federatie Onafhankelijke Seniorencare bevroeg recentelijk haar leden over de houding van de directies ten aanzien van de inspectie. Daaruit kwam een aantal opmerkelijke vaststellingen.

De rustoorden (ROB) ontvingen meestal de verslagen van de ROB-inspectie binnen twee weken na de inspectie. Een aantal beheerders ontving het verslag slechts na één maand, maar bijna 21 % had nog geen inspectieverslag ontvangen van een inspectie die al meer dan een half jaar geleden plaatsvond. Bij de RVT-inspectie kwam het inspectieverslag meestal toe één maand na de inspectie, maar bij vele pas twee maanden na de inspectie (RVT : rust- en verzorgingshuis).

Uit de bevraging naar het vertrouwen of wantrouwen ten aanzien van de inspectie, blijkt het wantrouwen gebaseerd te zijn op vier elementen : het feit dat de inspectie tracht nieuwe en bijkomende reglementen op te leggen die niet in de erkenningscriteria vermeld staan, het feit dat de ROB-inspectie zich laat beïnvloeden door de RVT-inspectie, dat de inspectie geen constructieve voorstellen doet, en ten slotte dat het handelen van de inspectie vaak getuigt van willekeur. Ten slotte wordt in 15 % van de ROB-inspecties gevonden dat de inspecteur zich tactloos gedraagt ten aanzien van de directie. En 25 % van de respondenten van de bevraging geeft aan dat er enigszins een vooringenomenheid bestaat van de inspecteur ten aanzien van de beheersinstantie van de instelling.

1. Zijn alle inspecteurs gecertificeerd ?
2. Wordt er op regelmatige tijdstippen een interview georganiseerd, teneinde te komen tot enerzijds een correcte inspectie en anderzijds een gelijkvormige inspectie ?
3. Wat is de reden van de soms langere periode tussen de inspectie enerzijds en het bezorgen van het inspectieverslag aan de voorziening anderzijds ?
4. Er wordt een belangrijk wantrouwen van voorzieningen ten aanzien van inspecties vastgesteld.

Worden er initiatieven genomen om dit wantrouwen weg te nemen en te komen tot een correcte relatie tussen enerzijds de voorzieningen en anderzijds de inspectie ?

Antwoord

1. De inspecteurs zijn gecertificeerd via het slagen voor een vergelijkend examen op basis waarvan zij werden aangeworven en na stage vastbenoemd werden.

Sommige inspectiediensten spreken van een certificatie van inspecteurs wanneer deze een aantal opleidingen hebben gevolgd. De inspecteurs van de afdeling Inspectie en Toezicht hebben een opleiding 'kwaliteitszorg' gevolgd en scholen zich geregeld bij.

De inspectieleden van de afdeling Verzorgingsvoorzieningen volgden allen een externe auditopleiding, het merendeel bij Bekaert-Stanwick Consultants NV. Voor nieuw in dienst getreden

inspectieleden wordt systematisch in een gelijkwaardige opleiding voorzien. Dus op dit gebied zie ik geen probleem.

2. De afdeling Inspectie en Toezicht werd opgericht in 1998 en is dus nog een erg jonge afdeling. In de eerste twee jaren werd er intern vooral gewerkt aan het uitwerken van een inspectiemethodiek en van een inspectie-instrument. De laatste 18 maanden is duidelijk de implementatiefase van start gegaan, met als gevolg dat de inspectieprocedure geregeld verscherpt en aangevuld wordt.

Met het oog op een gelijkvormige en correcte inspectie werd het inspectieproces aangepast.

Na elk inspectiebezoek wordt onmiddellijk een inspectieverslag opgesteld. Om de kwaliteit van de verslaggeving en de afstemming tussen de inspecteurs te verhogen, mailt de betrokken inspecteur zijn of haar verslag aan een collega die niet aanwezig was tijdens het inspectiebezoek. Dit proces, dat intern de kwaliteitscirkel wordt genoemd, neemt ongeveer één week in beslag.

Hierdoor krijgen de inspecteurs de kans elkaar te wijzen op eventuele verschillen in norminterpretatie. Vaak gaat het hier om nieuwe praktijken van voorzieningen waarbij er discussie is of deze al dan niet toelaatbaar is binnen de huidige regelgeving. De ene inspecteur laat deze praktijk toe en de andere beschouwt deze als een afwijking op de regelgeving.

Indien de inspecteur die het verslag in de kwaliteitscirkel naleest en de inspecteur die het inspectiebezoek aflegde het niet eens worden over de correcte norminterpretatie, wordt aan de sectorverantwoordelijke gevraagd een voorstel te formuleren dat op de eerstvolgende teamvergadering van de inspecteurs wordt besproken. Als er in het team een consensus is over de interpretatie, wordt deze voorgelegd aan de collega's van de afdeling Welzijnszorg en, in geval van overlappingsen met de RVT-reglementering, eveneens aan de afdeling verzorgingsvoorzieningen. Zodra er een eenduidig standpunt is tussen de drie betrokken afdelingen, wordt het verslag verzonden naar de voorziening.

Ook binnen de afdeling Verzorgingsvoorzieningen (RVT) worden alle inspectieverslagen altijd voorgelegd aan een intervisiegroep. Voor de sector RVT is deze intervisiegroep samengesteld uit alle inspectieleden en de administratieve

ve dossierbehandelaar RVT. Ook een afgevaardigde van de afdeling Welzijnszorg en van de afdeling Inspectie en Toezicht worden hierop uitgenodigd. Deze vergaderingen worden maandelijks gehouden.

Het resultaat van dit overleg is afstemming tussen de drie betrokken afdelingen. Deze werkwijze vermijdt dat voorzieningen vanuit de administratie verschillende, en in het slechtste geval tegenstrijdige boodschappen ontvangen.

Het inspectieverslag wordt verzonden naar de voorziening met de vraag om eventuele fouten in het verslag – foutieve vaststellingen of foutieve formuleringen – binnen een termijn van 14 dagen bekend te maken. Veelal bevatten de reacties een toelichting over de wijze waarop de voorziening de vastgestelde tekorten wil aanpakken. De voorzieningen gaan zo al in op mogelijke oplossingen.

Als de voorziening een fout aantoot, wordt het verslag door de inspecteur aangepast. De verbeterde versie van het verslag wordt dan opnieuw opgestuurd naar de voorziening met een brief waarin wordt gemeld "Als bijlage vindt u het op basis van uw reactie aangepaste verslag", of "Uw reactie gaf geen aanleiding tot wijziging van het verslag doch wordt toegevoegd aan het dossier". Na het verzenden van de brief en eventueel verslag aan de voorziening wordt het verslag als definitief beschouwd en bezorgd aan de afdeling Welzijnszorg die bevoegd is voor de erkenning.

Teneinde de klantvriendelijkheid te verhogen worden erkenningsinspecties voor gemengde ROB/RVT-voorzieningen sinds januari 2002 gezamenlijk uitgevoerd door de inspectiediensten van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en de administratie Gezondheidszorg. Deze voorzieningen krijgen dus slechts één inspectiebezoek en ontvangen ook slechts één gezamenlijk inspectieverslag. De verslagen worden in dit geval nagelezen door de twee inspecteurs (ROB en RVT) die het bezoek aflegden. De verslagen van beide inspecteurs moeten worden samengevoegd en zeker in de beginperiode dienden verschillende culturen en norminterpretaties op elkaar te worden afgestemd.

Maandelijks wordt hiertoe ook een overleg georganiseerd tussen de drie betrokken afdelingen. De combinatie van dit overleg en het RVT-overleg leidt tot een ritme van twee overlegmomenten per maand. Het doel van dit over-

leg is onder meer het realiseren van een éénvormige interpretatie bij alle leden van de drie teams. Ook op dit vlak is dus een ernstige inspanning gedaan om de gelijkvormigheid van de inspectie te verhogen.

Nieuwe interpretaties van regelgeving die zo totstandkomen, werden gebundeld in één document en zullen worden gepubliceerd op het internet.

Alle inspecteurs zullen de in dit document vastgelegde norminterpretaties eenduidig toepassen en de voorzieningen kunnen dit ook verifiëren, gezien deze op het internet gepubliceerd worden.

3. De rustoorden ontvangen, zoals door de enquête wordt bevestigd, meestal binnen twee weken na de inspectie een verslag.

Het streven naar gelijkvormigheid tussen inspecteurs en tussen de verschillende betrokken afdelingen van verschillende administraties, heeft echter ook een invloed op de termijn tussen de inspectie en het ontvangen van het verslag door de voorziening. Betere afstemming tussen de drie afdelingen en dus noodzakelijk overleg kan tot vertraging leiden. Aangezien de verslagen eerst gezamenlijk worden besproken en zo nodig aangepast worden vooraleer ze naar de voorziening worden verstuurd, bedraagt de gemiddelde tijdspanne die verloopt tussen inspectie en het ontvangen van een gezamenlijk ROB-RVT-verslag ongeveer één maand.

Ook een reactie van een voorziening waarin de norm-interpretatie betwist wordt, kan intern overleg tussen de drie betrokken afdelingen noodzakelijk maken.

Ten slotte kende de gezamenlijke ROB-RVT inspectie op zich zijn kinderziekten en dienden de inspectieprocessen beter op elkaar te worden afgestemd (agenda-afspraken, verslagen samenvoegen, enz.).

4. Het zogenaamde belangrijk wantrouwen dat vastgesteld wordt t.a.v. de inspectie is gebaseerd op antwoorden van maximaal negen van de 769 ouderenvoorzieningen.

Dat het hier om een foutieve conclusie gaat, bewijzen de resultaten van het in de loop van 2002 in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uitgevoerde klantentevredenheidsonderzoek in de ouderensector en de sector van de bijzondere jeugdbijstand. Voor het eerste onderzoek werden naar 437 ouderenvoorzieningen vragenlijsten verstuurd. 125 ouderenvoorzieningen (rusthuizen en serviceflats) reageerden. Dit onderzoek werd uitgevoerd door een onafhankelijk onderzoeksbureau, "Research voor Beleid".

Uit het onderzoek blijkt dat inspectie in ouderenvoorzieningen en voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand volgende tevredenheidsscores (uitgedrukt in %) behaalt :

Items	ROB	RVT	Thuiszorgvoorzieningen	Bijzondere jeugdbijstand
Goed informeren	81	83	87	88
Nuttige informatie	82	78	87	83
Verdieping in de omstandigheden van de voorziening	62	68	71	92
Rekening houden met de belangen van de voorziening	61	63	81	89
Beschikbaarheid voor vragen	80	79	74	86
Telefonische bereikbaarheid	70	68	63	62
Inzicht in de werkwijze van de voorziening	74	75	81	91
Duidelijke motivering besluiten	79	79	75	90
Consistente uitleg regels	76	67	75	Niet gemeten
Toepassing regels	91	80	93	97
Zorgvuldige omgang met gegevens	49	40	31	76

Items	ROB	RVT	Thuiszorg- voorzieningen	Bijzondere jeugdbijstand
Inspectieopdracht zorgvuldig	90	89	90	95
Tijdsinvestering voorziening redelijk	84	79	84	92
Voldoende middelen	46	40	55	72
Voldoende onderlinge afstemming	58	67	50	89
Voldoende mankracht	72	66	46	28
Voldoende deskundig	88	77	87	92

Teneinde de resultaten nog te kunnen verbeteren, werden de reeds besproken kwaliteitsverhogende initiatieven genomen en/of voortgezet.

Aan de onvoldoende onderlinge afstemming wordt hard gewerkt via het bundelen van de norm-interpretaties, de tegensprekelijkheid van de verslaggeving, de samenspraak tussen de drie betrokken afdelingen en de organisatie van kwaliteitscirkels en kerngroep. Ik ben ervan overtuigd dat de scores bij een volgende meting hoger zullen liggen. Dit ook als gevolg van de reorganisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. In het kader van Beter Bestuurlijk Beleid zullen onder meer de inspectie-diensten van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en de administratie Gezondheidszorg worden samengebracht in het agentschap Inspectie. Ook de dossierbehandeling ten behoeve van de ROB- en RVT-voorzieningen wordt vanuit beide administraties samengebracht in het agentschap Zorg en Gezondheid, wat de onderlinge afstemming ongetwijfeld zal verhogen.

De lage scores met betrekking tot "zorgvuldig omgaan met gegevens" wordt volgens de voorzieningen verklaard door het feit dat de inspecteurs ter plaatse relatief vaak naar reeds aan de administratie geleverde gegevens vragen. Het gaat hier om personeelsgegevens, brandweertesten, bewonerslijst, enzovoort. Al deze gegevens worden door de voorziening bezorgd aan de afdelingen die bevoegd zijn voor de behandeling van hun erkenningsdossier. De inspecteurs vragen deze documenten ook ter plaatse te kunnen inzien, deels om een steekproef van na te kijken dossiers te kunnen bepalen, deels om ter plaatse de correctheid en de overeenstemming met de werkelijkheid ervan te kunnen nagaan.

Het werken aan een goede verstandhouding tussen voorzieningen en overheid is een permanente taak voor de betrokken afdelingen. Ook de afdeling Inspectie en Toezicht werkt voortdurend aan de kwaliteit van haar dienstverlening. Dit gebeurt onder andere door het boven besproken optimaliseren van haar processen, het versturen van tegensprekelijke verslagen, de toekomstige publicatie op het internet van de norm-interpretaties voor rusthuizen, de interview en het overleg tussen de betrokken afdelingen rond de interpretatie van de normen.

Hierbij dient ook te worden vermeld dat reeds van bij de start van de RVT-inspectie interne overlegvergaderingen, momenteel kerngroep genaamd, werden georganiseerd en bovendien de RVT-verslaggeving steeds tegensprekelijk is geweest. De RVT-inspectieprocessen dienden op deze punten dan ook niet te worden aangepast, doch werden verbreed naar de gehele inspectie. Voortdurend verbeteren en leren van elkaar zijn immers belangrijke principes in het gevoerde kwaliteitsbeleid.

Noch op basis van de resultaten van dit door een onafhankelijk onderzoeksinstituut uitgevoerde klantentevredenheidsonderzoek, noch uit de lezing van het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geciteerde artikel kunnen we besluiten dat er een groot wantrouwen is ten aanzien van de inspectie, dat er vragen zijn over de toepassing van de regels of dat hun deskundigheid in twijfel wordt getrokken.

Wel moet er blijvend gewerkt worden aan de onderlinge afstemming. Ik meen echter voldoende te hebben aangetoond dat de afdeling Inspectie en Toezicht (ROB), de afdeling Verzorgingsvoorzieningen (RVT) en de afdeling Welzijnszorg (ROB) op dit vlak reeds de nodige initiatieven namen.

Vraag nr. 157
van 28 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Interlandelijke adoptie – Overgangssituatie

Op 20 maart 2003 werd over de wet inzake adoptie gestemd in het federale parlement. Dat betekent dat binnen afzienbare tijd gestart wordt met een nieuwe regeling inzake interlandelijke adoptie, waarbij de jeugdrechter bevoegd wordt om bij vonnis zich uit te spreken over de bekwaamheid van kandidaat-adoptanten om een kind te adopteren en om later de adoptie te bekrachtigen.

Uiteraard zijn mensen intussen niet blijven stilzitten. Er wordt vandaag nog gewerkt met beginseltoestemmingen afgeleverd door Kind en Gezin. Zelfstandige adoptanten hebben contacten met buitenlandse kanalen om een kind toegewezen te krijgen.

1. Bestaat er duidelijkheid over de overgangspe-riode in het overleg tussen de minister van Justitie en de minister ?
2. Welke stappen gezet in de huidige wetgeving, zullen als rechtsgeldig worden aanvaard in de nieuwe wetgeving ?
3. Welke documenten zullen in de nieuwe wetgeving als rechtsgeldig worden aanvaard ?
4. Zal de minister de adoptanten informeren over de regelingen die zullen gelden in de overgangsfase ?

Antwoord

1., 2. en 3. Het is inderdaad zo dat het federale parlement de wet inzake adoptie op 20 maart 2003 stemde. Over het in toepassing komen van de bepalingen van deze wet is er nog onduidelijkheid. De wet bevat immers geen bepalingen met betrekking tot een ingangsdatum. Deze wordt nog per koninklijk besluit vastgelegd. In deze context heeft mijn kabinet overleg met het kabinet van de minister van Justitie. Momenteel wordt nagegaan welke punten in het samenwerkingsakkoord waarin de federale wet voorziet, moeten worden opgenomen. De overgangsbepalingen maken daar zeker deel van uit.

Als overeenstemming is bereikt over wat in het samenwerkingsakkoord komt, alsook over de concrete overgangsbepalingen, zal op federaal

vlak een ingangsdatum naar voren worden geschoven. In deze context zal dus ook bepaald worden welke stappen gezet in de huidige wetgeving als rechtsgeldig zullen worden aanvaard in de nieuwe wetgeving. Ook met betrekking tot de documenten die in de nieuwe wetgeving als rechtsgeldig zullen worden aanvaard, moet er dan duidelijkheid zijn.

Het kabinet-Justitie meldt, wat de timing betreft, dat het deze federale legislatuur het voorbereidende werk wil finaliseren. Formele stappen situeren zij in de volgende federale legislatuur.

4. Uiteraard zal ik als minister bevoegd voor het Vlaamse adoptiebeleid de (kandidaat-)adoptanten informeren over zowel de regelingen in een overgangsfase, als de nieuwe regelingen.

Ik kan dit evenwel pas doen wanneer er concreet duidelijkheid is over de ingangsdatum van de federale wet en over de overgangsmaatregelen die met het oog daarop moeten worden genomen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
 VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 75
van 28 februari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Inburgeringsbeleid – Valorisatie buitenlandse diploma's

In uitvoering van de "afsprakennota inburgeringsbeleid" van 21 juni 2000 werd in de screening extra aandacht besteed aan de verworven competenties en valorisatie van buitenlandse diploma's.

Dit is – zo meldt althans de minister van Werkgelegenheid in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 14 van 21 november 2002 – de verantwoordelijkheid van de minister van Onderwijs.

1. Welke concrete stappen werden ondernomen sinds juni 2000 om deze opdracht in te vullen ?

Welke middelen werden voor elk van deze stappen uitgetrokken:

- in personeelsformatie en opleiding ;

- in arbeidsmarktoriënterende activiteiten ;
  - in vervolgoopleidingen taal in combinatie met opleidingen en werksituatie ;
  - op andere terreinen ?
2. Welke Vlaamse en federale partners zijn bij de valorisatie betrokken ?
3. Verloopt de samenwerking vlot ? Welke bijsturingen zijn eventueel aangewezen voor de toekomst ?

Antwoord

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger omvat twee onderdelen.

Eenzijds spreekt ze over de erkenning van buitenlandse diploma's en de procedure daaromtrent. Daarvoor verwijs ik haar naar mijn antwoord op de vraag om uitleg nr. 355 van mevrouw Veerle Heeren terzake. Het staat on line op de website van het Vlaams Parlement op <http://jsp.vlaamsparlement.bedocs/handelingen/2002-2003/COM131.pdf>. Daaruit blijkt dat de procedures voor de erkenning van eerder verworven kwalificaties voor de verschillende onderwijsniveau's in orde zijn, dezelfde globale stappen noodzaken en grotendeels op dezelfde wijze en binnen dezelfde tijdsspannes worden afgehandeld.

Ik beschouw alle initiatieven die nieuwkomers behulpzaam kunnen zijn bij het indienen van een volledig dossier voor de aanvraag van erkenning van buitenlandse diploma's bij de bevoegde administratie, als vallende onder de bepalingen in art. 13 van de decreettekst die is aangenomen door de plenaire vergadering van 19 februari 2003. In dat artikel stelt het decreet over loopbaanoriëntatie : "Loopbaanoriëntatie heeft tot doel een individueel proces te ondersteunen en begeleiden waarbij de meerderjarige persoon van de doelgroep de eigen levensloopbaan uittekent, en daarbij onder meer inzicht verwerft in de arbeidsmarkt en het onderwijssysteem, waarbij de reeds aanwezige competenties vertaald worden naar onze samenleving."

Ik ben echter ook van mening dat hierbij dient te worden gewerkt volgens de basisprincipes die in de visietekst omtrent loopbaanoriëntering zijn vermeld, namelijk dat de betrokkene zelf verantwoordelijk is. Onthaalbureaus dienen dus, zoals vermeld in de visietekst omtrent loopbaanoriëntering in het inburgeringstraject, informatie aan te reiken, zoek-

acties voor te stellen of door te verwijzen naar de bevoegde instanties. Het kan niet de bedoeling zijn dat zij in de plaats van de nieuwkomer beslissen. De link naar de volledige tekst, is www.wvc.vlaanderen.be/minderheden/inburgeringsbeleid/index.htm. Naar datzelfde principe is trouwens verwezen door minister Vogels, toen zij antwoordde op vraag nr. 52 van 6 december 2002 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Anderzijds verwijst de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar haar vraag over de erkenning van eerder verworven competenties. In hetzelfde antwoord op vraag om uitleg nr. 355 heb ik verwezen naar de proefprojecten die momenteel worden uitgevoerd om het EVC-concept verder concreet gestalte te geven. Eén van de vijf projecten die lopen onder de gezamenlijke verantwoordelijkheid van het Ministerieel Comité Vorming heeft betrekking op het erkennen van competenties van nieuwkomers (*EVC : elders verworven competenties – red.*).

Het project is een voortzetting van (het Vlaamse luik van) een ESF-3-project, Saida (Succesvol Anderstaligen Integreren via Duurzame Arbeid), dat met federale middelen is opgestart. De volledige titel van het project is "EVC voor nieuwkomers – Competentiemeting over de knelpuntenberoepen elektronisch installateur en onderhoudselectricien. Het project ontwikkelt en test een competentie-meetinstrument op basis van het portfolio opge maakt in het kader van het Saida-project. De expertise wordt opgebouwd rond één knelpuntberoep, met name dat van elektricien. Een uitbreiding van meerdere beroepen en een veralgemening van de methodiek dient zich aan na de looptijd van dit project. Meer informatie over het Saida-project kan worden gevonden op www.wvc.vlaanderen.be/minderheden/inburgeringsbeleid/programma/VDAB/inhoud.htm.

Belangrijke partners in het Saida-project zijn de betrokken partners bij de Interface, de sociale partners, de cel Inburgering, departement Welzijn en de onthaalbureaus (in de eerste plaats de onthaalbureaus uit de proefregio's Gent, Sint-Niklaas en Derdermonde).

Uiteindelijk wil men komen tot :

- het formuleren van beleidsaanbevelingen ;
- het inpassen van de eigen resultaten binnen reeds bestaande bevindingen (rekening houdende met de projectuitwisselingsdoelstelling van de EVC-projectgroep) ;

- onderzoeken of de veralgemening voor andere doelgroepen en/of andere beroepen aangewezen is.

De projectresultaten zullen gerapporteerd worden aan de stuurgroep EVC in een eindverslag met het oog op het formuleren van beleidsadviezen.

De informatie, kennis en vaardigheden die via dit project ontwikkeld worden, zullen ongetwijfeld zeer nuttig blijken bij het verder vorm geven van het inburgeringsbeleid.

Vraag nr. 80
van 11 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Schoolvakantie

Kan de minister voor de jongste vier schooljaren (inclusief het schooljaar 2002/2003) een overzicht geven van de scholen in de Vlaamse faciliteitengemeenten die een afwijking kregen van de normale vakantieregeling van de Vlaamse Gemeenschap en die hun vakanties op die van de Franse Gemeenschap mochten afstemmen ?

Antwoord

In zijn schriftelijke vraag vraagt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de scholen in de Vlaamse faciliteitengemeenten die een afwijking kregen van de normale vakantieregeling van de Vlaamse Gemeenschap en die hun vakantie op die van de Franse Gemeenschap mochten afstemmen.

De afgelopen vier schooljaren is enkel voor het schooljaar 2002-2003 een afwijking van de normale vakantieregeling gegeven, en dit voor de volgende zes scholen :

- de gemeentelijke basisschool in de Hebronlaan 17 in 1950 Kraainem ;
- de gemeentelijke basisschool in de Vredelaan 25 in 1640 Sint-Genesius-Rode ;
- de vrije basisschool in de Eikenlaan 13 in 1640 Sint-Genesius-Rode ;
- de gemeentelijke basisschool in de Bosweg 9-11 in 1970 Wezembeek-Oppem ;

- de gemeentelijke basisschool in de Winkelstraat 56 in 1780 Wemmel ;
- de gemeentelijke basisschool in de Van Lishoutstraat 17 in 1630 Linkebeek.

Vraag nr. 82
van 17 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Alternatieve geneeskunde – Opleidingen

De erkenning van drie alternatieve geneeswijzen, de acupunctuur, de homeopathie en de osteopathie, kwam onlangs een beetje dichterbij. De federale ministerraad keurde een wetsontwerp goed waarmee het parlement de erkenning van beroepsorganisaties van die drie geneeswijzen kan goedkeuren.

De regeringspartijen zijn overeengekomen dat wetsontwerp nog goed te keuren voor de verkiezingen. De echte erkenning van de geneeswijzen en van geneesmensen is nog ver weg. De beroepsorganisaties moeten met de klassieke geneeskunde onderhandelen over wat een goede opleiding zou zijn voor artsen/apothekers/kinesisten die zich in deze alternatieve geneeswijzen willen scholen.

1. Werd de minister door haar federale collega's reeds op voorhand op de hoogte gebracht over de erkenning van de alternatieve geneeswijzen acupunctuur, homeopathie en osteopathie ?
2. Welke initiatieven neemt de minister met betrekking tot de opleidingen voor artsen, apothekers en kinesisten en het aanbod aan alternatieve geneeskunde ?

Antwoord

De hier bedoelde alternatieve geneeskunde is legistisch vastgesteld als de niet-conventionele praktijken inzake de geneeskunde, de artsenijbereidkunde, de kinesitherapie, de verpleegkunde en de paramedische beroepen. Men zou vandaag kunnen spreken van de niet-conventionele praktijken voor de beoefenaars van de gezondheidsberoepen. Deze nuance is niet zonder belang, omdat de niet-conventionele praktijken – eens ze operationeel zullen zijn – zeker niet uitsluitend door artsen uitgeoefend zullen worden.

Afgezien van deze voorafgaande opmerking, ben ik het met de Vlaamse volksvertegenwoordiger

eens dat er sinds de wet van 29 april 1999 nog maar enkele voorbereidende stappen zijn gezet om tot erkenning en registratie van beoefenaars van niet-conventionele praktijken te komen. Het meest recente koninklijk besluit van 10 februari 2003 erkent de beroepsorganisaties voor de homeopathie, de osteopathie en de acupunctuur. Voor de chiropraxie is er ogenschijnlijk geen enkele beroepsorganisatie erkend. Om dit besluit operationeel te maken, moet het federale parlement het nog bekrachtigen. Eens dit gebeurd, kunnen de kamers van de paritaire commissie bevoegd voor de drie opgesomde niet-conventionele praktijken, hun adviezen uitbrengen over de registratie van de beoefenaars ervan, op grond van voorwaarden die onder meer rekening zullen houden met opleidingsvereisten. Vermits de paritaire commissie nochtans nog niet aan het werk is, zal dat nog geruime tijd in beslag nemen.

Ik ben door de federale collega's niet bij voorbaat op de hoogte gebracht over de erkenning van de alternatieve geneeswijzen acupunctuur, homeopathie en osteopathie. Het is echter wel duidelijk een materie die enkel onder hun bevoegdheid valt en die tot op heden geen enkele implicatie op het onderwijs heeft. De directeur-generaal van de administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek, die de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigt in de Planningscommissie Medisch Aanbod, houdt mij nochtans op de hoogte van de evolutie.

In de huidige fase is er geen grond om welke actie dan ook te ondernemen met betrekking tot de opleiding van de beoefenaars van de gezondheidsberoepen. Mochten de kamers van de paritaire commissie later concrete voorstellen formuleren inzake de opleiding die zij nodig achten om de niet-conventionele praktijk te beoefenen, dan ontstaat er een nieuwe situatie.

Het is dan echter nog absoluut niet zeker dat deze opleiding thuis moet horen in het reguliere aanbod van universiteiten en hogescholen. Het zou ook om een specifieke beroepsopleiding kunnen gaan waarvoor de beroepssector zelf zou kunnen instaan. Daarbij is het niet uit te sluiten dat zij daarvoor met universiteiten en/of hogescholen contracten afsluiten. De hogeronderwijsinstellingen zijn in het licht van hun missie zeker bevoegd om een dergelijke dienstverlening te verzorgen.

Vraag nr. 83
van 17 maart 2003
van de heer DIRK DE COCK

Autisme – Onderwijssituatie

In het kader van inclusief onderwijs is de problematiek van wat wij met een verzamelterm "autisme" noemen een factor van belang.

Autisme komt voor in heel wat gradaties. De gedifferentieerde aanpak die eruit voortvloeit krijgt steeds meer aandacht en komt – terecht – wat meer in het daglicht te staan. Om een en ander juist in te schatten zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Wat is het percentage kinderen/jonge mensen met autisme in het onderwijs ? Over hoeveel kinderen gaat het hier ?
2. Hoeveel procent van die kinderen volgt een normaal leertraject (inclusief onderwijs) ? Met andere woorden, wat is de frequentie van het vermelde probleem in het gewoon leerplichtonderwijs ?
3. In welke onderwijstypes zijn de andere kinderen met autisme vooral terug te vinden ?
4. Zijn er onderwijsrichtlijnen uitgevaardigd met het oog op bijzondere aandacht voor dit probleem ?
5. Zo ja, welke en wanneer werden ze uitgevaardigd ?

Antwoord

1. Het departement Onderwijs verzamelt geen gegevens over het aantal kinderen en jongeren met autisme. Kwantitatieve gegevens zijn alleen globaal ter beschikking op het niveau van de types en/of opleidingsvormen van buitengewoon onderwijs. Er wordt geen opvraging gedaan van het aantal kinderen met autisme of een autismspectrumstoornis, noch een telling van het voorkomen van andere vormen van stoornissen (dyslexie, hoogbegaafdheid, vormen van fysieke beperkingen, ...).

Internationaal wordt de prevalentie van autisme geschat op 1/200 geboorten. Rekenkundig her-

leid, zou dit op de schoolbevolking van 673.824 leerlingen basisonderwijs (schooljaar 2001-2002) 3.369 leerlingen betekenen en op 436.392 leerlingen secundair onderwijs 2.181 leerlingen. In totaal zou het theoretisch gaan over een totale groep van 5.550 leerlingen in het kleuter-, lager en secundair onderwijs.

De onderzoeksgroep Ontwikkelingsstoornissen van de Universiteit Gent (o.l.v. prof. Herbert Roeyers) levert de laatste jaren inspanningen om het wetenschappelijk onderzoek rond autismespectrumstoornissen in Vlaanderen te stimuleren. Een groep van onderzoekers verricht onderzoek om beter te begrijpen wat autismespectrumstoornissen zijn, om de diagnostiek te verbeteren en om de hulpverlening voor personen met een autismespectrumstoornis en hun familieleden te optimaliseren. In dit kader past het grootschalig screeningsonderzoek dat in 2002 is gestart onder leiding van de UG in de eerste en tweede kleuterklassen. 5000 kleuters worden gescreend en er is vervolgonderzoek bij kleuters met een vermoeden van autismespectrumstoornis in de centra voor ontwikkelingsstoornissen. leerkrachten en ouders wordt verzocht een vragenlijst in te vullen. De CLB's zijn gevraagd mee te werken aan het onderzoek. Op dit ogenblik heb ik geen zicht op de stand van zaken van dit onderzoek of op de resultaten ervan.

2. Over hoeveel van deze kinderen en jongeren een gewoon, inclusief traject volgen, zijn evenmin gegevens bekend. Om een inschatting te maken, zijn we ook hier aangewezen op schattingen.

Men schat het percentage normaalbegaafden met autisme hoger in dan vroeger. Traditioneel ging men ervan uit dat 1 à 2 mensen met autisme op 10 normaal begaafd waren. Nu denkt men dat dit 3 op 10 zou kunnen zijn. Dit zou betekenen dat, op basis van de bovenvermelde prevalentiecijfers, ongeveer 170 leerlingen potentieel in aanmerking zouden komen voor het volgen van gewoon onderwijs. Omdat kinderen met autisme vooral ook problemen hebben op het vlak van sociale relaties en op het vlak van verbale en non-verbale communicatie, zullen wellicht heel wat van hen in het buitengewoon onderwijs terecht komen.

De Vlaamse Vereniging Autisme doet onderzoek naar de toegankelijkheid van gewone scholen en voorzieningen (ziekenfondsen, werkgevers, OCMW, VDAB, vrijetijdsorganisaties,...) voor mensen met autisme. Men wil de kwaliteit

van de dienstverlening onderzoeken. Dit onderzoek is eveneens in 2002 van start gegaan.

3. Omdat autisme en autismespectrumstoornissen dikwijls samengaan met een verstandelijke beperking, komen deze leerlingen vaak in het type 2 terecht. Door de problemen met gedrag en communicatie vinden we deze kinderen ook terug in de types 3 en 7, respectievelijk voor kinderen met ernstige gedrags- en emotionele problemen en kinderen met een auditieve beperking.
- 4 en 5. De pedagogisch-didactische aanpak van deze kinderen behoort tot de autonomie van de onderwijsinstellingen. Er zijn geen specifieke richtlijnen inzake het onderwijs uitgevaardigd. In het kader van de aanwending van nascholingsmiddelen kunnen scholen een beroep doen op het Opleidingscentrum Autisme. Reeds verschillende jaren subsidieert het departement Onderwijs de coördinator van dit centrum via een netoverschrijdende detachering. Jaarlijks maakt het centrum een opleidingsaanbod kenbaar bij de scholen.

Bij het toekennen van extra lestijden en urenpakketten in het buitengewoon onderwijs kreeg de uitbouw van een anti-werking in het verleden steeds aandacht. Voor het lopende schooljaar kregen op die wijze 17 basisscholen voor buitengewoon onderwijs extra middelen, met als minima en maxima 11 en 37 lestijden/uren.

**Vraag nr. 84
van 17 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Uitwisselingsprogramma's

In het Actieplan voor de Vlaamse Rand van de Vlaamse regering wordt naar een aantal internationale scholen, zoals de Duitse School in Wezembeek-Oppem en de Britse School in Tervuren, verwezen. Daarvan wordt vastgesteld dat ze een veeleer afgezonderd bestaan leiden.

Teneinde de leerlingen van deze scholen meer in contact te brengen met Vlaamse leeftijdsgenoten, werden in het actieplan uitwisselingsprogramma's vooropgesteld.

Kan de minister meedelen of er terzake al iets verwezenlijkt werd ?

Antwoord

De VZW "de Rand", lokaal belast met het uitwerken van initiatieven ter uitvoering van het actieplan, stelt dat er wel af en toe activiteiten zijn waarbij de Britse School van Tervuren of de Duitse School van Wezembeek-Oppem betrokken zijn. Doordat deze scholen beschikken over een uitstekende infrastructuur, doen ze vrij zelden een beroep op de gemeentelijke infrastructuur of op de infrastructuur van instellingen van de Vlaamse Gemeenschap. De Britse School van Tervuren neemt geregeld deel aan schoolsportactiviteiten samen met plaatselijke Vlaamse scholen.

De VZW "de Rand" heeft plannen om deze scholen te betrekken bij culturele en sportieve initiatieven. Men heeft trouwens niet de indruk dat deze internationale scholen weigerachtig staan tegenover meer samenwerking met Vlaamse scholen, maar dat zij enkel niet geneigd zijn hiervoor zelf het initiatief te nemen.

**Vraag nr. 85
van 19 maart 2003
van de heer ANDRE MOREAU**

Volwassenenonderwijs – Bekwaamheidsbewijzen

In verscheidene kranten van 20 en 21 november 2002 lees ik onder meer het volgende :

"Volwassenenonderwijs tegen devaluatie diploma's – De studenten uit het volwassenenonderwijs protesteren tegen de geplande devaluatie van hun diploma's. Alleen wie al een middelbaar diploma op zak heeft, kan via de avondschoon nog een diploma halen. De anderen krijgen – moeten het doen met – een getuigschrift of certificaat en dat zint de studenten niet.

Contractbreuk

De overheid mag dan wel beweren dat al die bekwaamheidsbewijzen evenwaardig zijn, de werkgever zal daar anders over denken, zegt Pol Spelmans van de studentenactiegroep volwassenenonderwijs. Vandaag vinden afgestudeerden met een getuigschrift al veel moeilijker werk dan studenten met een diploma. Werkgevers beschouwen dat als een tweederangsdiplooma. Nu voegt de overheid daar nog een derderangsdiplooma aan toe : het certificaat. Dat de nieuwe regeling nog dit schooljaar van kracht gaat, is contractbreuk tegenover al wie aan een opleiding begonnen is, vervolgt Spelmans. De overheid heeft de mond vol van tweedekansonder-

wijs maar ontmoedigt mensen die alsnog een diploma willen halen."

1. Hoe groot was de inspraak- en participatiegraad van de betrokken actoren in deze kwestie ?
2. Als studenten juist dezelfde leerstof met goed gevolg hebben verwerkt, maar daarna verschillende bekwaamheidsbewijzen krijgen, dan kan de vraag worden gesteld : heeft elke student(e) hier gekregen waar hij/zij recht op heeft ?
3. In situaties van verdeeldheid, ongerustheid en ontevredenheid zoals in deze van de naamsverandering van de diploma's, stel ik de vraag : zou het niet gepaster en wijzer zijn deze problematiek nog een tijdje te laten rusten ?

Antwoord

1. De nieuwe studiebekrachtiging voor het volwassenenonderwijs is opgenomen in het onderwijsdecreet XIV dat begin 2003 door het Vlaams Parlement goedgekeurd werd. Het ontwerpdecreet werd voor advies voorgelegd aan de Vlaamse Onderwijsraad. Het ontwerp maakte tevens het voorwerp uit van onderhandelingen met de representatieve verenigingen van inrichtende machten en de onderwijsyndicaten.

Naar aanleiding van de bespreking van het ontwerpdecreet in de Commissie voor Onderwijs werd een amendement ingevoegd dat centra de mogelijkheid geeft om een supplement aan het getuigschrift of het certificaat toe te voegen. Dit supplement toont duidelijk de band aan tussen de oude en de nieuwe studiebekrachtiging.

Om de nieuwe studiebekrachtiging in het brede werkveld kenbaar te maken, zal er een uitgebreide informatiecampagne worden gevoerd. Ter voorbereiding hiervan is een werkgroep van de Vlaamse Onderwijsraad thans een oplijsting aan het maken van alle betrokken actoren.

2. De nieuwe studiebekrachtiging creëert een transparant geheel. Maar het is enkel de benaming van het studiebewijs die verandert. Het inhoudelijke van de opleidingen blijft ongewijzigd. En vermits de intrinsieke waarde van een opleiding enkel bepaald wordt door het inhoudelijke, blijft de intrinsieke waarde van de opleidingen behouden. Het supplement waarvan in punt 1 reeds sprake, bevestigt dit.

3. De centra voor volwassenenonderwijs werden voor het begin van het schooljaar 2002-2003 ingelicht dat vanaf 1 september 2002 een nieuwe studiebekrachtiging werd ingevoerd. En naar aanleiding van verschillende informatieve vragen betreffende deze nieuwe studiebekrachtiging, zijn er reeds heel wat instanties hiervan in kennis gesteld.

Het uitstellen van de inwerkingtreding van de nieuwe studiebekrachtiging vergt niet alleen een decreetswijziging, maar leidt bovendien tot een nog grotere verwarring.

**Vraag nr. 86
van 24 maart 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Adviesraden – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 151
van 24 maart 2003
van mevrouw Brigitte Grouwels
Blz. 2269

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

(De antwoorden op hiernavolgende vragen werden door de heer Renaat Landuyt verstrekt als minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme – red.)

**Vraag nr. 50
van 3 maart 2003
van de heer GUY SOLS**

Groenonderhoud – Overheidssteun en concurrentie

In een gemeente in de Kempen mochten firma's een bestek indienen voor een zevental projecten van groenonderhoud. Eén bepaalde firma kreeg alle projecten toegewezen omdat zij een bestek had ingediend dat maar de helft zo duur was.

Via de radio kon men vernemen dat deze firma van de minister een subsidie had gekregen ter waarde van 2,1 miljoen euro om kansarme jongeren de mogelijkheid te geven aan werk te raken. Natuurlijk kan de betrokken gemeente haar groen op deze manier goedkoop laten onderhouden.

Is deze subsidie niet een vorm van directe bedrijfssteun ?

Is hier dan geen sprake van concurrentievervalsing ?

Kunnen vrije bedrijven ook voor deze subsidie in aanmerking komen en welke zijn dan de voorwaarden ?

Ter aanvulling wil ik nog vermelden dat de groenvoorzieningssector al met lage lonen werkt voor zijn arbeiders, waardoor er waarschijnlijk al een aantal kansarme mensen in deze sector werkzaam is.

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 8 september 2000 beoogt de uitbouw van een impuls- en ondersteuningsprogramma voor de meerwaarden-economie. Doelstelling van dit programma is ondernemingen te ondersteunen die kansengroepen wensen aan te werven en tevens op een inclusieve wijze streven naar economisch succes, sociale verrijking en ecologisch evenwicht.

De ondersteuning gebeurt via een tegemoetkoming in de loonkosten van personen uit de kansengroepen.

De subsidie geldt enkel voor nieuw aangeworven werknemers waarvan na screening door de VDAB blijkt dat zij een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben en is bedoeld als compensatie voor hun rendementsverlies. Het betreft hier personen die minimaal één jaar inactief zijn wanneer zij het diploma HSO hebben. Voor personen met een arbeidshandicap, ouderen, allochtonen en laaggeschoolden (max. LSO, HSBO of BuSO) is één dag inactiviteit voldoende, weliswaar steeds gekoppeld aan een screening door de VDAB of lokale werkwinkel waarbij de mate van inzetbaarheid wordt gemeten.

(HSO : hoger secundair onderwijs ; LSO : lager secundair onderwijs ; HSBO : hoger secundair be-

roepsonderwijs ; BuSO : buitengewoon secundair onderwijs – red.)

De subsidie is een werkgelegenheidsmaatregel om de inschakeling van kansengroepen te bevorderen en is bedoeld om het rendementsverlies van deze werknemers op te vangen.

De maatregel van invoegbedrijven en -afdelingen staat open voor elke onderneming. Voor activiteiten die gesitueerd zijn in het kader van natuur- en milieuwerk gericht naar de gemeenschap, kunnen zowel handelsvennootschappen, VZW 's als openbare besturen een erkenning aanvragen. Het gaat om starters (maximaal 3 jaar opgericht) of nieuwe afdelingen binnen reeds bestaande bedrijven. Vermits de maatregel openstaat voor alle werkgevers, ongeacht hun statuut, die allen aan dezelfde voorwaarden dienen te voldoen, kan er in principe geen sprake zijn van concurrentievervalsing.

Elk bedrijf komt in aanmerking om als invoegbedrijf of invoegafdeling te worden erkend. De procedure en erkenningsvoorwaarden staan vermeld in een brochure van de administratie Werkgelegenheid. Indien het activiteiten betreft in het kader van openbaar natuur- of milieuwerk, dan is tevens een advies van de minister bevoegd voor Leefmilieu noodzakelijk.

Het verheugt mij dat in de groenvoorzieningssector reeds kansengroepen aan de slag zijn en graag wil ik dit verder stimuleren. In die zin wil ik deze sector adviseren om eventueel gebruik te maken van het instrument invoegbedrijven of -afdelingen voor eventuele extra aanwervingen.

Vraag nr. 54
van 6 maart 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Zorg- en opleidingskrediet – Evaluatie

Inzake het zorgkrediet merkt men een grote belangstelling. Reeds meer dan 10.000 werknemers in Vlaanderen hebben hun zorgkrediet willen opnemen, waarvan 82 % voor de zorg van kleine kinderen. Het betreft overwegend vrouwen. Op 10.326 aanvragen, zijn er slechts 1.529 mannen.

Het opleidingskrediet echter is niet erg in trek. Tegenover meer dan 10.000 aanvragen voor het zorgkrediet stonden amper 200 aanvragen voor opleidingskrediet. De Vlaamse regering en de werkgevers beweren daarom dat het afgesproken "evenwicht" tussen zorg en opleiding werd geschonden.

1. Bestaan er plannen om deze stelsels te verlengen ?
2. Wordt het opleidingskrediet aantrekkelijker gemaakt ? Als zo weinig werknemers het tijdskrediet gebruiken voor het volgen van opleiding, dan is een sterkere stimulans nodig.
3. Waarom worden lokale besturen niet voorzien van financiële steun vanuit Vlaanderen als zij hun ambtenaren opleiding verstrekken ? De opleidingscheques zijn er enkel voor de privé-sector ?
4. Werkt de Vlaamse regering tevens aan een soort van "verenigingskrediet", zodat mensen die een engagement op zich nemen in het verenigingsleven ook beloond worden ? Verenigingen zijn tenslotte ook een goede leeromgeving.

Antwoord

1. Het stelsel van de aanmoedigingspremies bij zorg- en opleidingskrediet en bij arbeidsduurvermindering in ondernemingen in moeilijkheden of in herstructurering, is van toepassing sedert 1 januari 2002.

In het recent Vlaams akkoord 2003-2004, gesloten tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners, is geopteerd voor de ongewijzigde verlenging van dit stelsel.

2. Er zijn niet onmiddellijk objectieve redenen of factoren aan te wijzen voor de tot dusver overheersende rol van het zorgkrediet en het (voorlopig) geringe succes van het opleidingskrediet binnen het stelsel van de aanmoedigingspremies. De voorwaarden voor het opnemen van een zorg- of opleidingskrediet zijn nochtans gelijklopend, beide kredietstelsels hebben het federale tijdskrediet als basis en ook de premiebedragen zijn dezelfde. Verder wordt ook het begrip "opleiding" zeer ruim gedefinieerd in het besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2002 houdende hervorming van het stelsel van de aanmoedigingspremies in de privé-sector.

Krachtens artikel 23 van het besluit van 1 maart 2002 werd een opvolgingscommissie opgericht, bestaande uit vertegenwoordigers van de Vlaamse regering, de Vlaamse sociale partners en de administratie Werkgelegenheid. Het behoort tot de taak van deze commissie om de maatregelen van voornoemd besluit te evalueren en om eventueel voorstellen te formuleren

tot aanpassing of bijsturing van het stelsel van de aanmoedigingspremies. Op grond van een eerste evaluatie na het opstartjaar 2002 heeft de opvolgingscommissie het niet opportuun geacht om nu reeds het toepassingsgebied van het opleidingskrediet te verruimen. Deze optie werd, zoals boven vermeld, bijgetreden in het Vlaamse akkoord 2003-2004.

3. Naast de werknemers uit de privé-sector komen ook de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs in aanmerking voor een aanmoedigingspremie indien zij (volledige of deeltijdse) loopbaanonderbreking opnemen. Ook hier is in een financiële stimulans bij opleiding voorzien: de toegekende aanmoedigingspremie wordt met name in bedrag verdubbeld voor de duur dat het betrokken personeelslid een opleiding volgt.

De toekenning van opleidingsvergoedingen voor ambtenaren behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken en dient op de daartoe geëigende overlegfora te worden behandeld.

Het stelsel van de opleidingscheques is beperkt tot de privé-sector, aangezien de middelen voortvloeien uit het economisch ondersteuningsbeleid.

4. Gelet op de beperkte budgettaire ruimte is een vorm van "verenigingskrediet" binnen het kader van het stelsel van de aanmoedigingspremies, momenteel niet aan de orde.

Vraag nr. 57
van 17 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Telewerken – Aanmoedigingspremies

Op 6 november 2002 keurde het Vlaams Parlement mijn voorstel van resolutie goed inzake het opzetten van experimenten met telewerken in de Vlaamse administratie en de Vlaamse openbare instellingen goed. De Vlaamse regering startte inmiddels met het concept "Anders werken". Dat steunt op twee pijlers: kantoorinnovatie en telewerken.

Toch is het wenselijk dat de Vlaamse overheid telewerken ook actief zou promoten bij werknemers in de private sector. De echte doorbraak van telewerken zou er kunnen komen door het toekennen van aanmoedigingspremies aan werkgevers en/of werk-

nemers. Deze aanmoedigingspremies kunnen tijdelijk van aard zijn.

1. Wordt de mogelijkheid onderzocht om werknemers die aan telewerken wensen te doen, een aanmoedigingspremie toe te kennen die parallel is aan de premies van het tijdskrediet of de loopbaanvermindering ?
2. Wordt er ook nagedacht over de invoering van een aanmoedigingspremie voor werkgevers ?

Antwoord

1. Het promoten van telewerken in de privé-sector valt buiten het beleidskader van het huidige stelsel van Vlaamse aanmoedigingspremies (besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2002 houdende hervorming van het stelsel van de aanmoedigingspremies in de privé-sector).

In het Vesoc-akkoord van 12 februari 2001 hebben de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners volgende doelstellingen voor het nieuwe premiestelsel vooropgesteld: enerzijds de ontwikkeling van een individueel loopbaanbeleid dat gericht is op de bevordering van vorming en opleiding via het opleidingskrediet, en anderzijds het verzekeren van een beter evenwicht tussen arbeid en gezin middels het zorgkrediet. Daarnaast worden de aanmoedigingspremies ook ingezet als instrument voor arbeidsduurvermindering in ondernemingen in moeilijkheden of in herstructurering (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*).

In het kader van het Vlaams werkgelegenheidsakkoord 2003-2004 werd dit systeem van aanmoedigingspremies verlengd. Vanuit de sociale partners werden geen vragen gesteld voor uitbreiding van het systeem naar het domein van telewerk. Bovendien is het te betwijfelen of het systeem van aanmoedigingspremies sowieso nuttig zou kunnen zijn om telewerk in Vlaanderen te stimuleren. Ten eerste blijkt uit vele studies dat de barrières voor ruime verspreiding van telewerk minder te maken hebben met technologische mogelijkheden en financiële drempels, dan met organisatorische knelpunten (het middenmanagement in het bedrijfsleven kijkt nogal wantrouwig naar deze nieuwe werkvormen wegens verminderde controlemogelijkheden enz.). De aanmoedigingspremies voor de werknemers zouden deze barrières niet wegwerken. Ten tweede is er de noodzaak om de

juiste randvoorwaarden te creëren tot telewerk (uit een studie van ECaTT van 1999 blijkt dat telewerkers zich vooral situeren bij de mannelijke hooggeschoolde managementprofielen), vandaar ligt de grootste uitdaging van de overheid erin de digitale kloof zo snel mogelijk te dichten opdat telewerk verder verspreid kan worden. Ook m.b.t. dit knelpunt zijn de aanmoedigingspremies niet het geschikte instrument (*ECaTT: Electronic Commerce and Telework Trends – red.*).

- Van bij de invoering van de maatregel in 1994 zijn de premies bedoeld als financiële aanmoediging voor werknemers die – op vrijwillige basis – hetzij hun arbeidsduur verminderen, hetzij loopbaanonderbreking of tijdskrediet opnemen voor specifieke doeleinden. Het systeem van de aanmoedigingspremies is gericht op ondersteuning van de individuele werknemer. Dit systeem heeft als voordeel dat het niet leidt tot concurrentievervalsing in een economische context. Uitbreiding naar de categorie van zelfstandigen/werkgevers zou leiden tot problemen met de Europese concurrentieregelgeving.

Mede gelet op de beperkte budgettaire ruimte, is de invoering van een aanmoedigingspremie voor werkgevers momenteel dan ook niet aan de orde.

Vraag nr. 58
van 17 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Telewerken – Sensibilisering privé-sector

Op 6 november 2002 keurde het Vlaams Parlement mijn voorstel van resolutie goed inzake het opzetten van experimenten met telewerken in de Vlaamse administratie en de Vlaamse openbare instellingen goed. De Vlaamse regering startte inmiddels met het concept "Anders werken". Dat steunt op twee pijlers: kantoorinnovatie en telewerken.

Toch is het wenselijk dat de Vlaamse overheid telewerken ook actief zou promoten bij werknemers in de private sector. Meer bepaald zouden zij geïnformeerd kunnen worden over wat telewerken precies is en welke de voor- en nadelen zijn. Inzonderheid de aandacht voor de combinatie arbeid en gezin is hierbij belangrijk.

- Wordt er een promotie- en sensibiliseringscampagne inzake telewerken opgestart voor werknemers van de private sector ?

Zo ja, wanneer en in welke vorm ?

- Welke facetten van telewerken worden hierbij inzonderheid in de verf gezet ?

Antwoord

- In mijn Beleidsnota Werkgelegenheid 2000-2004 wordt het belang van nieuwe vormen van arbeidsorganisatie (waaronder telewerken) benadrukt (Beleidsnota Werkgelegenheid 2000-2004, van de Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, Renaat Landuyt, blz. 184). Onder andere door de ontwikkeling van de informatie-economie wil de overheid inspelen op nieuwe vormen van werkgelegenheid en zonodig het wettelijke kader hierop afstemmen.

De Vlaamse regering beschouwt telewerken ook als een middel ter bestrijding van de fileproblematiek. Telewerken zou eveneens mogelijkheden kunnen scheppen voor een betere combinatie van arbeid en gezin en werk en vrije tijd.

Nochtans dient het één en het ander in het juiste perspectief gebracht te worden. Op dit ogenblik is het aandeel van telewerken nog zeer gering in de totale arbeidsmarktpopulatie (slechts 4% van de Belgische bedrijven met meer dan 50 werknemers stelt telewerkers tewerk). 16% van de Belgische bedrijven stelt nomadische of mobiele werkers tewerk. Als men deze cijfers vertaalt naar het aantal jobs, is telewerk een relatief beperkt gegeven in Vlaanderen en België.

Studies wijzen uit dat er nog heel wat hinderpalen zijn die dienen te worden weggenomen, willen we van telewerken een sociaal en een economisch succes maken. Ik noem er enkele: er dient een evenwicht gevonden te worden tussen de flexibiliteitswensen van werkgever en werknemer, de arbeidsrechten van de telewerkers dienen te worden gegarandeerd, zij moeten ook recht hebben op opleiding, loopbaanonderbreking, vakbondsparticipatie.... telewerkers en hun organisatie moeten begeleid worden in deze nieuwe werkvormen, iedereen moet de kans krijgen om te telewerken (momenteel blijft deze nieuwe werkvorm immers beperkt tot de hooggeschoolde managementprofielen)....

Nieuwe werkvormen – zoals telewerken – zijn een middel om een doel te bereiken, maar geen doel op zich. De bedoeling van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid is méér en betere jobs voor iedereen. Telewerken kan daar een mogelijke oplossing bieden, maar vooraleer een ef-

fectief promotie- en sensibiliseringsbeleid van telewerken kan plaatsvinden, dient verder onderzoek naar knelpunten, hindernissen etc. te gebeuren en dienen concrete oplossingen geboden te worden. Parallel kunnen de experimenten van de Vlaamse Gemeenschap resultaten opleveren die meegenomen kunnen worden in toekomstige beleidsbeslissingen. Hierna som ik even de initiatieven op die de Vlaamse regering terzake ondernam.

In 2002 werkte de Vlaamse regering in overleg met de federale regering aan een actieplan om het thuis- en telewerken te ondersteunen (Vlaamse regering (2001), Verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2002). Gezien de verwachte omvang van deze omschakeling, wordt het belang van grondig overleg en onderzoek onderstreept. Momenteel is dit actieplan dan ook nog niet gefinaliseerd.

Het Vlaamse beleid m.b.t. telewerken is erop gericht via de eigen initiatieven in de administratie en VOI's een voorbeeldfunctie te geven aan anderen. Het concept "Anders werken", reeds geoperationaliseerd in het Boudewijngebouw en gepland op korte termijn in het VAC van Hasselt, zijn hiervan concrete voorbeelden. Bovendien worden een aantal experimenten ondersteund via Europese fondsen (o.a. het ESF-project in het kader van zwaartepunt 5).

Er wordt vanuit de Vlaamse overheid ook geparticipeerd in onderzoek naar de mogelijkheden (voor- en nadelen) van telewerken. In april 2002 vond de internationale conferentie "WWWe : The World, the Workplace and We, the workers" plaats (International conference on the impact of ICT applications on relocation of work, working conditions and workers : WWWe (the World, the Workplace, and We the Workers), April 2002, georganiseerd door het departement Sociologie en het HIVA, KU Leuven). Dankzij co-financiering vanuit het Viona-programma werden er op deze conferentie een aantal sessies die specifiek over het thema telewerken handelden, georganiseerd.

(VAC : *Vlaams Administratief Centrum* ; ESF : *Europees Sociaal Fonds* ; ICT : *informatie- en communicatietechnologie* ; HIVA : *Hoger Instituut voor de Arbeid* ; Viona : *Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwork Arbeidmarktrapportering* – red.)

Recent is ook de publicatie "Tijd voor telewerk" van het departement Communicatiewetenschap van de KU Leuven verschenen (prof. dr. M. Walrave, dr. E. Dens (2003), *Tijd voor Telewerk*, Kluwer). Deze studie werd mogelijk gemaakt dankzij een co-financiering vanuit het Europees Sociaal Fonds en het Vesoc-actieplan voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen van de Vlaamse Gemeenschap. Voor het onderzoek werd een on-linebevraging van meer dan 1.000 Vlamingen (zowel werknemers als werkzoekenden) uitgevoerd. De belangrijkste voordelen van telewerken die werden aangegeven zijn de verkorting van de reistijd van en naar het werk, de mogelijkheid om werk en privé-leven beter te combineren, en het gevoel dat de telewerker meer autonomie zou hebben in het volbrengen van zijn dagtaak. Vanuit maatschappelijke invalshoek kon een grote meerderheid zich vinden in de stelling dat telewerken meer werkkansen genereert voor minder mobiele personen. Als belangrijkste nadelen van telewerken werden een daling van de sociale contacten tussen een telewerker en zijn of haar collega's, een vervaging van de grens tussen privé-leven en werk en een lagere betrokkenheid bij het bedrijf aangegeven.

Het debat rondt de voor- en nadelen van telewerken is echter voorlopig nog niet afgesloten. Zo wordt bijvoorbeeld in een onderzoek voor Nederland (K.G. Tijdens, C. Wetzels, M. van Klaveren (2000), *Wie kan en wil telewerken*, AIAS research report nr. 6) geconcludeerd dat telewerken geen oplossing biedt voor de combinatie van arbeid en zorg, maar dat het wel ruimte kan geven bij te weinig privé-tijd. Ook de link tussen telewerken en verminderde mobiliteitsproblemen blijkt in de praktijk niet altijd aanwezig (Federale Diensten voor Wetenschappelijke, Technische en Culturele Aangelegenheden (2000), *Denkpistes en werkinstrumenten ten behoeve van een duurzame beheersing van de woon-werkverplaatsingen*) (*AIAS : Amsterdams Instituut voor Arbeidsstudies* – red.).

Een ondersteunend en experimenteel beleid ten aanzien van telewerken is dus aanwezig. De stap naar een effectieve promotie- en een sensibiliseringscampagne naar de private sector is (nog) niet genomen. Ik ben terzake wel bereid een opportuniteitsvraag aan de sociale partners voor te leggen.

2. Aangezien er geen specifieke campagnes zijn gepland of worden opgestart in de nabije toekomst, kan deze vraag niet worden beantwoord.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 132
van 4 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Bekkenbeheersplan Leie – Stand van zaken

Het Bekkenbeheersplan voor het Leiebekken is één van de lopende studies/projecten rond de Leie en de Leie-vallei waarvan het Vlaams Gewest geheel of gedeeltelijk initiatiefnemer is.

1. Welke timing wordt voor deze studie/project gehanteerd ?

Hoever staat het reeds met deze studie/project ?

Wanneer mogen we de resultaten ervan verwachten ?

2. Welke actoren nemen eraan deel ? En welke rol krijgen zij toegewezen ?

3. Hoeveel budgetten werden vastgelegd voor deze studie/project ?

Antwoord

1. De opmaak van de bekkenbeheersplannen in Vlaanderen is een project dat getrokken wordt door de afdeling Water van Aminor, in samenwerking met de Vlaamse Milieumaatschappij.

Deze opmaak gebeurt gefaseerd.

– In de oriëntatiefase wordt een omgevingsanalyse en een sectorale analyse uitgevoerd. In de omgevingsanalyse worden stroomgebiedskennmerken, watersysteemkennmerken en juridische en beleidsmatige aspecten beschreven. In de sectorale analyse worden de milieu-aspecten, de randvoorwaarden en aanspraken en knelpunten van de betrokken sectoren onderzocht.

– In de planningsfase worden vanuit de omgevings- en sectorale analyse knelpunten en mogelijkheden geanalyseerd. De interactie tussen het watersysteem en de waterketen komt hier eveneens aan bod. Na deze analyse wordt een visie voor het bekken (functies

van waterlopen en grondwater, beheer, ...) opgesteld.

– Om uitvoering te geven aan voorgestelde oplossingen, moet ten slotte een beleidsprogramma worden opgemaakt.

Tegen eind 2006 moet voor elk bekken een bekkenbeheersplan klaar zijn.

Voor het Leiebekken zal in principe tegen de herfst van dit jaar de omgevingsanalyse afgerond zijn. De sectorale analyse start vervolgens op en zal volgens de huidige planning in de zomer van 2004 beëindigd zijn. De volgende stappen (planningsfase en beleidsprogramma) moeten dan leiden tot een volledig bekkenbeheersplan tegen eind 2006.

2. De opmaak van de bekkenbeheersplannen gebeurt op een participatieve manier. De omgevingsanalyse wordt voorbereid door de planningsverantwoordelijke in samenspraak met de bekkencoördinator en de leden van de ambtenarenwerkgroep van het bekkencomité van de Leie.

De sectorale analyse wordt uitgevoerd op een actieve, participatieve manier. Alle betrokken sectoren worden bevestigd, preferentieel aan de hand van interviews. In terugkoppeling en bespreking is voorzien in informatiebijeenkomsten en workshops.

De analyse van de knelpunten en mogelijkheden (planningsfase) zal gebeuren in thematische werkgroepen. In deze thematische werkgroepen zullen de betrokken sectoren eveneens uitgenodigd worden. Bijkomende terugkoppeling over deze analyse en over de visievorming zal ook via informatiebijeenkomsten en workshops gebeuren.

De manier waarop een bekkenbeheersplan wordt opgesteld, is volledig in overeenstemming met wat bedoeld wordt met "publieke participatie" in de Europese kaderrichtlijn "water".

3. Tot op heden werden de beschikbare kredieten vooral besteed aan de opmaak van de bekkenbeheersplannen in de drie proefbekkens : Nete, Dender en IJzer. Er zijn daarom nog geen concrete budgetten toegekend aan voorbereidende studies voor het opstellen van het bekkenbeheersplan Leie.

Op de begroting (uitgaven voor opstellen bekkenbeheersplannen en waterhuishoudingsplannen en voor uitvoeren van ecologische studies voor onderbouwing van inrichting van waterlopen en hun valleien) is er in 2003 in een beschikbaar gesplitst vastleggingskrediet van 736.000 euro voorzien. De opmaak van de sectorale analyses van de niet-proefbekkens, waaronder dat van de Leie, kunnen hiermee gefinancierd worden.

Voor de invulling van het bekkenbeheersplan van de Leie werd in 2002 één planningsverantwoordelijke aangenomen.

Vraag nr. 135
van 5 maart 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Afvalwaterheffing – Vrijstelling voor gehandicapten

Mensen die geconfronteerd worden met een bepaalde graad van invaliditeit en daardoor óf een inkomensvervangende tegemoetkoming óf een gewaarborgd inkomen óf het bestaansminimum ontvangen, krijgen vrijstelling van waterheffing. Zij moeten daartoe bij de afscheurstrook van het heffingsformulier een kopie voegen van het attest van het Ministerie van Sociale Zaken, de dienst Pensioenen, of het OCMW, naargelang hun situatie.

Vaak blijkt achteraf dat de waterfactuur niet op naam staat van de betrokkene. Deze vrijstelling wordt dan niet verleend, tenzij voor het jaar nadien, wanneer de factuur op naam van de mindervalide/betrokkene (of op beider naam) wordt opgemaakt.

Het schrijven van bijvoorbeeld het Ministerie van Sociale Zaken, maakt wel melding van het probleem van een gezamenlijke waterteller in appartementsgebouwen, maar maakt geen gewag van de andere situaties (huwelijk, samenwonen, ouders-kinderen). Op de website van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) wordt een (omslachtige) procedure van indiening van bezwaar voorgesteld. Veel betrokkenen voelen zich onmachtig tegenover instellingen, moeilijke administratie, ... De VMM interpreteert de regeling blijkbaar volgens de letter. Bovendien is voor bewoners van appartementen met gemeenschappelijke teller een termijn van één jaar bepaald, voor huisgenoten slechts drie maanden (waarbinnen men dan in principe eerst de factuur op een andere naam moet laten zetten).

Het geheel blijkt nogal omslachtig en op die wijze gaat voor veel personen, toch voor de periode van één jaar, deze vrijstelling verloren. Voor sommige gezinnen kan dit oplopen tot een vrij hoog bedrag.

Het kan toch niet dat gezinnen – die het al niet breed hebben – slachtoffer zijn van de bestaande administratieve rompslomp.

1. Over hoeveel gevallen van vrijstelling gaat het ?

Hoeveel bezwaren worden jaarlijks tegen de heffing ingediend ?

Op welke gronden ?

Hoe verloopt de afhandeling van deze bezwaren ?

2. Is het niet mogelijk om deze sociale correctie automatisch (via gegevensuitwisseling met de Kruispuntbank) toe te kennen, rekening houdende met de gezinssituatie ? Wordt hieraan gewerkt ?

3. Waarom wordt, in afwachting van – of aanvullend op – een automatische afhandeling, niet afgesproken dat men rekening houdt met de gezinssituatie in geval van aanvraag tot vrijstelling ?

Is het bijgevolg niet aangewezen dat vanuit de betrokken diensten (Sociale Zaken, OCMW ...) wordt verwittigd dat men zijn gezinssituatie moet meedelen en dat op grond daarvan automatisch vrijstelling wordt verleend ? In voorkomend geval kan nadien de facturatie op naam van de rechthebbende op een tegemoetkoming worden overgezet.

Ingeval dit – uit onwetendheid – niet gebeurde en achteraf wordt rechtgezet, geldt deze vrijstelling dan ook voor het verleden ?

Antwoord

1. De heffingswetgeving werd geconcipieerd om zoveel als mogelijk invulling te geven aan het principe "de vervuiler betaalt". Deze wetgeving aanpassen tot een regeling waar ook rekening gehouden wordt met sociale elementen is daardoor niet vanzelfsprekend, maar zeker niet onmogelijk.

Bij programmadecreet van 1996 werd het eenheidstarief beduidend verhoogd (van 600 naar

900 frank) en geïndexeerd en bij programmadecreet 1997 werden de Ks-factoren afgeschaft. De Ks-factoren beloonden een zuinig waterverbruik. Uit ervaring bleek echter dat heel wat sociaal zwakkeren moeilijkheden ondervonden om de heffing te betalen.

In de plaats van de Ks-factoren werd in heffingsjaar 1997 een sociale maatregel ingevoerd die erin bestond dat bepaalde categorieën sociaal zwakkeren recht hadden op een 100%-vrijstelling. Deze vrijstelling diende evenwel schriftelijk te worden aangevraagd. Oorspronkelijk werden er drie categorieën vrijstellingsgerechtigden gedefinieerd. Naar aanleiding van de studie "Onderzoek naar de effectiviteit en efficiëntie van de sociale vrijstelling" werden er, op basis van een vergelijking van de gezinsinkomsten, twee categorieën toegevoegd. In totaal zijn nu vijf categorieën vrijstellingsgerechtigd. Voor al deze categorieën is het gezinsinkomen vergelijkbaar.

Voor het heffingsjaar 2002 werden tot nu toe volgende vrijstellingen verleend.

Automatische toekenning

- rechthebbenden met een OCMW-uitkering : 4.903
- gepensioneerde rechthebbenden : 18.943
- rechthebbenden met een handicap : 28.720

Toekenning op basis van schriftelijke aanvraag

- rechthebbenden met OCMW uitkering : 1.883
- gepensioneerde rechthebbenden : 1.734
- rechthebbenden met een handicap : 5.980
- rechthebbenden terugbetaald via MINA-fonds (niet opgesplitst in bovenstaande categorieën) : 3.310
- verlengd minderjarigen : 836
- nog niet-afgehandelde dossiers : 7.846
- afgewezen aanvragen : 4.285

Voorafgaandelijk dient er te worden opgemerkt dat niet alle reacties die de VMM ontvangt, beschouwd kunnen worden als bezwaren. De aan-

tallen die ik meedeel, hebben betrekking op de bezwaren van het heffingsjaar 2002 en op alle heffingsplichtigen, dus niet alleen op de categorieën die voor vrijstelling in aanmerking komen (of denken te komen) :

- aantal reacties die niet kunnen worden beschouwd als bezwaren (collectieve schuldenregelingen, faillissementen, afbetalingsplannen, inlichtingen, aanvragen voor het verkrijgen van een Franstalig heffingsbiljet, enz) 11.351
- aantal gegronde bezwaren : 4.432
- aantal ongegronde bezwaren : 6.793
- dossiers nog in behandeling : 3.495

De meest voorkomende bezwaren houden volgende gronden in:

- hoog waterverbruik als gevolg van een lek ;
- creditnota's ontvangen van de watermaatschappij ;
- overleden heffingsplichtigen ;
- verkeerde koppelingen aan het Rijksregister ;
- betwistingen van de heffingsplicht als gevolg van een echtscheiding ;
- betwisting van het aantal gezinsleden op 1 januari van het heffingsjaar in het kader van berekeningen voor de eigenwaterwinners ;
- afmeldingen van een eigenwaterwinning ;
- dubbele aanslagen ;
- heffingsplichtigen die verhuisd zijn.

Alle reacties worden geregistreerd en gekoppeld aan het juiste kohierartikel, in volgorde van ontvangst. Na registratie zendt het hoofdbestuur deze documenten over aan de buitendiensten voor afhandeling. De afhandeling van de dossiers gebeurt zoals aangegeven in de geldende heffingswetgeving. Daarnaast hanteert de VMM ook een interne richtlijn. Het is bekend dat de VMM de wetgeving strikt toepast, waardoor de eenvormigheid van behandeling van de reacties maximaal gewaarborgd wordt.

2. Sedert heffingsjaar 2000 worden automatische vrijstellingen verleend aan de rechthebbenden voorzover de gegevens van deze rechthebbenden kunnen worden gekoppeld aan de gegevens van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. De koppeling van de heffingsplichtigen en de vrijstellingsgerechtigden van de milieuheffing via de Kruispuntbank verloopt door middel van het rijksregisternummer van de rechthebbende.

De automatische vrijstelling is enkel mogelijk door deze exclusieve band tussen de heffingsplichtige en de vrijstellingsgerechtigde. Indien deze band wordt losgelaten en de vrijstelling op gezinsniveau zou moeten gebeuren, dan is de automatische vrijstelling niet realiseerbaar, door het verlies van deze één-op-één-relatie.

Door de invoering van de automatische vrijstelling genoten een veel groter aantal vrijstellingsgerechtigden de sociale maatregel tegenover de heffingsjaren waarin de vrijstelling nog schriftelijk aangevraagd diende te worden. Ter informatie geef ik de cijfers m.b.t. heffingsjaren 1999 en 2000. Ik verwijs naar deze heffingsjaren om twee redenen: enerzijds omdat deze heffingsjaren volledig afgewerkt zijn en anderzijds omdat deze cijfers vergelijkbaar zijn (geen wijzigingen aan categorieën vrijgestelden): in 1999 werden 18.100 heffingsplichtigen vrijgesteld louter via schriftelijke aanvraag, in 2000 werden 55.000 heffingsplichtigen vrijgesteld, waarvan 42.340 via de automatische vrijstelling en 12.660 via de schriftelijke procedure.

Via de automatische vrijstelling kunnen dus driemaal meer gezinnen de vrijstelling genieten, en het is onze zorg dat de sociale maatregel aan een zo groot mogelijk aantal gezinnen in een financieel moeilijke situatie tegemoetkomt.

3. Indien in geval van onwetendheid het waterverbruik niet gefactureerd wordt op naam van de rechthebbende kan omwille van de bovenvermelde één-op-één-relatie geen vrijstelling voor het betalen van de heffing voor het verleden toegekend worden.

De wet (art 35ter § 5, § 6) op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (26 maart 1971) bepaalt enkel dat de vrijstelling kan toegekend worden indien de rechthebbende ook de heffingplichtige is. Daarnaast stelt deze wetgeving dat de heffingplichtige (en dus rechthebbende) op 1 januari van het heffingsjaar moet voldoen aan de voorwaarden.

Dit geldt niet enkel voor de vrijstellingsbepalingen, maar ook voor alle andere bepalingen. Om deze reden is het niet aangewezen om dit principe te verlaten. Op deze regel wordt één uitzondering gemaakt namelijk ingeval er bij de heffingplichtige een verlengd minderjarige gedomiciëerd is. Via een wetwijziging zou het toepassingsgebied uitgebreid kunnen worden tot de gezinssituatie. Gelet op de huidige werkwijze voor het toekennen van de automatische vrijstelling via de Kruispuntbank, lijkt mij de huidige aanpak de meest optimale, aangezien het anders onmogelijk wordt om de koppelingen automatisch uit te voeren. Dit zou nog meer dan vroeger aanleiding geven tot fouten.

De suggestie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat het gewoon meedelen van de gezinssituatie dient te volstaan, lijkt ons juridisch weinig haalbaar en dit ook ter bescherming van de rechthebbende. Het gaat hier immers nog steeds om een belastingwetgeving, waarbij de elementaire juridische basisregels dienen te worden gerespecteerd. Dit houdt in dat bijvoorbeeld een vrijstelling niet zo maar op eenvoudige verklaring van de vermeende rechthebbende kan toegekend worden door mijn administratie.

Met betrekking tot het toekennen van vrijstellingen met terugwerkende kracht, zou dit een grondige aanpassing van de heffingswetgeving vereisen die moeilijk juridisch te onderbouwen is. Immers, de onlosmakelijke band met de waterfactuur zou dan losgelaten moeten worden, wat betekent dat elke heffing betwistbaar zou worden, met mogelijke misbruiken tot gevolg. Ook budgettair heeft dit gevolgen, aangezien het risico bestaat dat te allen tijde in het verleden geïnde heffingen moeten teruggestort worden.

**Vraag nr. 136
van 6 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Stort Lendeledede – Hoogtelijnen

De Vlaamse overheid heeft in haar besluit van vergunning AMV/08841/1004 de verwachting gewekt de hoogtelijnen van het stort in ophoging van NV Stevan in Lendeledede te verlagen, doordat de normale aanvoer van het vergunde afval zal dalen en de einddatum een beperking veroorzaakt.

1. Wordt eraan gedacht om in het betrokken besluit de hoogtelijnen gelijk te maken aan het

maaiveld, waardoor de omwonenden slechts met minimale hinder worden gecontroleerd ?

Zo neen, welke alternatieve oplossing wordt dan vooropgesteld om de hinder te minimaliseren ?

2. Wat is de herkomst van het gestorte baggerslib ?

Welk maatregelen zijn genomen om te kunnen garanderen dat dit slib geen gevaarlijke stoffen bevat ?

Antwoord

1. Bij ministerieel besluit AMV/00008841/1004 van 26 april 2002 is inderdaad als bijzondere vergunningsvoorwaarde het volgende opgelegd :

"f) Tegen uiterlijk 01 september 2002 legt de aanvrager een gemotiveerd rapport voor inzake de mogelijkheden tot verlaging van het eindreliëf, met bij elk mogelijk scenario de corresponderende restcapaciteit. Dit rapport wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse minister voor Leefmilieu, in minimaal 7 exemplaren."

Via een ambtshalve wijziging van de vergunningsvoorwaarden zal ik een uitspraak doen over de definitieve hoogtelijnen.

2. De exploitant heeft 31-01-2003 een vergunning aangevraagd om ca. 400.000 m³ baggerspecie te mogen storten. De behandelingsprocedure voor deze aanvraag is nog lopende.

In zijn aanvraag wil de uitbater baggerspecie en/of ruimingsspecie storten afkomstig van het ruimen, verdiepen en/of verbreden van bevaarbare en onbevaarbare waterlopen behorende tot het openbaar hydrografisch net en/of van de aanleg van nieuwe waterinfrastructuur. In casu gaat het om ontzande en ontwaterde, eventueel verder steekvast gemaakte baggerspecie en vergelijkbare specie. De baggerspecie is ontzand door middel van cyclonen en ontwaterd bij middel van een filterpers. Om koekvorming te bevorderen, wordt bij het filterpersen eventueel kalk bijgemengd.

Wat beperking van de mogelijke gevaarlijke stoffen betreft, is het zo dat het slib dat aanvaard mag worden, moet voldoen aan de acceptatiecriteria voor monodeponie voor baggerspe-

cie zoals gesteld in artikel 5.2.5.2.3 van titel II van Vlarem.

Vraag nr. 137 van 6 maart 2003 van de heer JOHAN DE ROO

Biologische Waarderingskaart – Opzet

De Biologische Waarderingskaart (BWK) vormt een inventaris van de natuur voor het hele Vlaamse grondgebied.

Ze geeft een gedetailleerd overzicht van het grondgebruik op het Vlaamse grondgebied.

1. Aan de hand van welke criteria wordt aan iedere karteringseenheid een waardecijfer toegekend ?
2. Wie is bevoegd voor de opmaak van deze Waarderingskaart ?
3. In welke mate worden de eigenaars betrokken bij de opmaak van deze Biologische Waarderingskaart ?
4. Wat zijn de gevolgen voor gebieden die via deze Biologische Waarderingskaart een waardecijfer gekregen hebben ?
5. Om de hoeveel tijd wordt deze kaart geactualiseerd ?
6. Voor wanneer is de definitieve inventarisatie van deze Biologische Waarderingskaart gepland ?

Antwoord

De Biologische Waarderingskaart vormt een inventaris van de natuur voor het hele Vlaamse grondgebied. Ze geeft een gedetailleerd overzicht van het grondgebruik op het Vlaamse grondgebied.

1. Elke karteringseenheid heeft een vooraf vastgestelde waarde. Deze werd toegekend door een groep Vlaamse, Brusselse en Waalse vegetatiekundigen (1978-1980) en landschapsecologen via best professional judgement, met als criteria: zeldzaamheid, vervangbaarheid, algemene kwetsbaarheid en belang van het biotoop voor de erin voorkomende soorten.

Bij de start van de tweede versie van de BWK (1997) werd de relatie tussen karteringseenheid en waardering opnieuw kritisch bekeken door de IN-biotoop- en BWK-specialisten (*IN : Instituut voor Natuurbehoud – red.*). Nagenoeg de volledige lijst werd aangenomen ; slechts enkele inconsequenties (bv. vroeger verschillend waardecijfer voor populierenaanplanten op natte en droge gronden) werden weggewerkt.

2. Het Instituut voor Natuurbehoud, cel Biologische Waarderingskaart en Ecotooptypologie, is bevoegd voor de opmaak van de waarderingskaart.

Het betreft een groep contractuele medewerkers van het Instituut voor Natuurbehoud, onder de supervisie van een ambtenaar en de algemeen directeur.

3. Eigenaars worden er niet bij betrokken. Het gaat over een zo objectief mogelijke vaststelling van de actueel aanwezige vegetatie.

Aspecten zoals "het verleden van het perceel", "het actueel gebruik" en allerlei informatie die ons door de eigenaars aangereikt zouden kunnen worden, hebben wel invloed op welke vegetatie actueel aanwezig is, maar die informatie is, hoe interessant ook, niet relevant voor de typering van die vegetatie door onze karteerders.

4. De Biologische Waarderingskaart is enkel een inventaris, die op zich geen juridische betekenis heeft. Het is evenwel een essentieel referentiekader voor tal van ambtelijke activiteiten en procedures (zowel in de plannings- als uitvoeringsfase) en de karteringseenheden komen voor in een aantal wetteksten.

Hierdoor werkt de Biologische Waarderingskaart door in ambtelijke en juridische beslissingen en kan ze op die wijze onrechtstreeks gevolgen hebben voor de burger.

5 en 6.

BWK, versie 1:

1978-1986 (federaal niveau)

1987-1996 (beperkt team op regionaal niveau).

BWK, versie 2 :

aanvang 1997

prognose afwerking Vlaanderen : 2006 (tijdstip van inventarisatie per vlak mee in de databank gevoegd en dus bekend).

Vraag nr. 138
van 11 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Stadsrandbos Kortrijk – Landbouwstudie

Eind 2001 werd een studie opgestart met als doel voor iedere individuele landbouwer die geconfronteerd wordt met onteigening in het kader van het stadsrandbos Kortrijk een oplossing op maat te zoeken.

De analyse zou begin vorig jaar klaar zijn en het voorstel met oplossingen einde maart 2002.

1. Kan de minister een synthese geven van de betrokken analyse ?
2. Hoeveel landbouwers hebben een grote afhankelijkheid tot het stadsrandbos Kortrijk ? Welke criteria werden hiertoe gehanteerd ?
3. Wat zijn de voorgestelde oplossingen bij grote afhankelijkheid ?
4. Welke middelen zijn ingeschreven binnen de sociale context van de landbouwers, die grondverlies lijden en dus inkomsten derven ?
5. In welke mate zijn de individuele landbouwers reeds op de hoogte gebracht van de vooropgestelde oplossingen uit deze analyse ?

Wat was hun reactie ?

In hoeverre gaven zij hun goedkeuring aan de voorgestelde individuele oplossing ?

Wat zal deze hele operatie kosten, rekening houdende met eventuele ruilgronden ?

Antwoord

Eind 2001 werd een studie opgestart met als doel voor iedere individuele landbouwer die geconfronteerd wordt met onteigening in het kader van het stadsrandbos Kortrijk een oplossing op maat te zoeken. De analyse zou begin vorig jaar klaar zijn en het voorstel met oplossingen einde maart 2002.

1. In totaal zijn 35 landbouwers betrokken bij het project, namelijk 26 in het project en 9 met enkel randeffecten.

Negen landbouwers namen niet deel aan de enquête omdat zij ofwel geen interesse hadden,

ofwel omdat er enkel verwaarloosbare randdefecten waren, ofwel omdat zij niet bereikbaar waren, ofwel omdat zij hun gronden reeds verkocht hadden.

Volgens de verklaringen van de landbouwers kunnen 90 ha van de gronden in de perimeter 'direct' vrijkomen, 50 ha kunnen vrijkomen na een overgangsperiode tot 9 jaar.

Voor 52 ha wordt gevraagd om naar ruilmogelijkheden uit te kijken. Daarnaast is er interesse om 7,5 ha extensief weiland gelegen binnen de perimeter te mogen gebruiken.

2. Voor 14 landbouwers blijkt afstand van hun gronden, eventueel mits een overgangsregeling, haalbaar.

Er zijn 11 landbouwers (tussen 30 en 50 jaar), waarvoor een alternatieve oplossing gezocht moet worden: 2 hiervan zien integratie in het project (gebruik extensieve graslanden) mogelijk; de overige 9 gebruiken in het gebied 16 ha gronden in eigendom en 36 ha in pacht.

Ook in deze laatste categorie is de afhankelijkheid van deze gronden zeer divers. Voor sommigen betreft het een relatief kleinere oppervlakte, voor andere liggen de gronden ver van de bedrijfszetel, voor nog andere vormt landbouw niet het hoofdkomen van het gezin. Verlies van deze gronden blijft echter voor alle betrokkenen een ongewenste ingreep.

3. Voor iedere gebruiker wordt een aangepaste oplossing gezocht, waar hij zichzelf het beste kan in vinden.

Het betreft een combinatie van een financiële vergoeding, overgangsmaatregelen (tijdelijk verder gebruiken van de gronden) en het aanbieden van tijdelijke of definitieve ruilgronden.

De beschikbaarheid van ruilgronden is hierbij de minst voorspelbare factor, mede omdat de betrokkene zelf de aangeboden gronden financieel (meer- of minwaarde bepaald door het aankoopcomité), kwalitatief en qua ligging moet aanvaarden.

Er wordt gestimuleerd dat de betrokkenen mee actief prospectie doen naar geschikte ruilgronden. In sommige gevallen moet dit kunnen leiden naar een win-win-situatie, waarbij de nieuwe gronden bijvoorbeeld dicht bij de bedrijfszetel komen te liggen.

Mogelijke ruilgronden worden bij voorkeur aangeboden aan de jongere landbouwers in hoofdberoep.

4. Het Vlaams Gewest voorziet in uitbetaling van een uittredingsvergoeding bij het stopzetten van de pacht na aankoop van de gronden. Deze vergoedingen worden bepaald en onderhandeld door het Aankoopcomité van het federale Ministerie van Financiën.

Inkomstenderving voor bebossing van landbouwgronden, overeenkomstig het Europese Plattelandsontwikkelingsplan, komt in principe ook in aanmerking. Nochtans blijkt de uitbetaling van een uittredingsvergoeding eenvoudiger en over het algemeen interessanter voor de betrokken landbouwer.

5. De enquête heeft de voorkeuroplossing van de landbouwers geregistreerd. Er is aan de landbouwers geen definitieve goedkeuring van de voorgestelde oplossing gevraagd. De nu geregistreerde keuze vormt enkel een uitgangspunt bij verdere besprekingen.

Het financiële luik van de overeenkomst kan immers alleen met het Aankoopcomité overeengekomen worden. Uiteraard zal een landbouwer die de gronden snel verlaat een hogere uittredingsvergoeding ontvangen dan deze die een langere overgangsregeling verkiest.

Ook is het al dan niet vinden van geschikte ruilgronden, en de timing hiervan, belangrijk voor de beslissing van de landbouwer.

De uiteindelijke keuze van de landbouwer kan dus om verschillende redenen afwijken van zijn voorlopige keuze bij de enquête. Zij hebben nog steeds de mogelijkheid om te kiezen voor alternatieve oplossingen.

De landbouwers zeggen zelf dat zij moeilijk de voorgestelde oplossing kunnen beoordelen voordat alle aspecten (zowel inhoudelijk als financieel) vastliggen.

6. Aankoop van ruilgronden voor ruil met gronden in eigendom (volgens de enquête 16 ha) brengt geen bijzondere meerkosten mee voor het Vlaams Gewest.

De aankoop van de ruilgronden door het Vlaams Gewest beperkt zich tot een zeer tijdelijke situatie, waarna zij geruild worden voor de definitief te verwerven gronden.

Ook het aanbieden van ruilgronden ter vervanging van pachtgronden (volgens de enquête 36 ha) zal steeds een tijdelijk karakter hebben.

Indien de huidige eigenaar van de pachtgronden bereid wordt gevonden om de nieuwe ruilgronden in eigendom te nemen met behoud van de pachter, kan de ruiloperatie binnen een kort tijdsbestek doorgevoerd worden.

Indien dit niet het geval is, zal het Vlaams Gewest de ruilgronden op termijn opnieuw verkopen.

Vraag nr. 139
van 11 maart 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Natuurreservaten – Beheer en communicatie

De erkenning van natuurreservaten is deze legislatuur in een stroomversnelling gekomen.

Met die erkenningen wenst de minister de biodiversiteit in Vlaanderen te bevorderen.

1. Aan welke verplichtingen binnen een beheersplan dienen erkende natuurverenigingen te voldoen inzake houtkappingen en rooiingen ?

Moeten zij tevens instaan voor compensaties voor de kappingen die uitgevoerd worden ?

2. Het uitwerken van communicatie rond natuurreservaten in het algemeen en natuurontwikkelingsmaatregelen in het bijzonder verdient aanbeveling. Deze communicatie dient open en ruim te zijn.

Op welke manier communiceert Natuurpunt bij het inrichten van een natuurreservaat of een natuurontwikkelingsgebied ?

Worden natuurverenigingen verplicht om op geïntegreerde basis toelichting te geven bij het gevoerde beheer ?

3. In Oost-Vlaanderen en meer specifiek in het natuurgebied het Drongengoed loopt het project "Maldegemveld". Dit project voorziet in het ontbossen van gronden om daarop het oorspronkelijke "heidelandschap" te herstellen.

Tot op heden wordt in deze omgeving de ontbossing gelijkgesteld met het vernielen van de natuur en bestaat er heel wat wrevel omtrent de manier van werken.

Op welke manier werden de gemeentebesturen van Maldegem en Knesselare betrokken bij dit project ?

Op welke manier wordt omtrent dit project gecommuniceerd ?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 47 van het Bosdecreet wordt voor de bossen gelegen in natuurreservaten één enkel beheerplan per natuurreservaat opgemaakt. In afwijking van artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening is in natuurreservaten voor ontbossing opgenomen in het beheerplan en goedgekeurd krachtens de wetgeving op het natuurbehoud, enkel een voorafgaande eenvoudige melding aan de ambtenaar (ambtenaar privé-bos van de afdeling Bos en Groen) vereist. Van deze melding stelt de ambtenaar onverwijld het college van burgemeester en schepenen en de administratie Ruimtelijke Ordening in kennis.

Voor kappingen en rooiingen die worden uitgevoerd in erkende natuurreservaten en in uitvoering van een goedgekeurd beheerplan is er bijgevolg geen compensatie verplicht.

Wanneer kappingen en rooiingen worden uitgevoerd op niet-erkende percelen of in niet-erkende natuurreservaten, dan dient de normale procedure van het Bosdecreet te worden gevolgd via een kapvergunning en de bijbehorende maatregelen zoals heraanplantingsplicht of compensatieplicht.

2. De communicatie over de inrichting van een natuurreservaat van Natuurpunt VZW valt onder haar verantwoordelijkheid en de overheid legt hier geen bijzondere verplichting op.

Na goedkeuring van het beheerplan dient elke beheerder van een erkend natuurreservaat jaarlijks een jaarrapport in te dienen waarin onder andere de uitgevoerde éénmalige beheerswerken, problemen bij de uitvoering van het onderhoudsbeheer en eventueel opmerkelijke evoluties of waarnemingen worden gemeld, alsook de uit te voeren werkzaamheden of wijzigingen in het onderhoudsbeheer. Dit rapport wordt jaarlijks bezorgd aan de afdeling Natuur.

Bovendien dient drie vegetatiejaren na de eerste erkenning en vervolgens om de vijf jaar een monitoringsrapport ingediend te worden bij de

afdeling Natuur waarin onder meer een uitgebreide beschrijving wordt weergegeven van de evolutie van de flora en fauna in het erkend reservaat onder invloed van het gevoerde beheer, alsook een overzicht van de evolutie van de aandachtsoorten.

3. Ik heb er begrip voor dat het publiek de ontbossing in het Drongengoed in het kader van heideontwikkeling gelijkstelt met natuurvernietiging. Zeker omdat de streek nood heeft aan bijkomend bos en het Vlaams Gewest in samenwerking met het provinciebestuur en het streekplatform Meetjesland initiatieven onderneemt om locaties te selecteren die voor bosuitbreiding in aanmerking komen. Uit het advies van de Hoge Raad voor Natuurbehoud bleek dat door de voorgestelde ontbossing van de bosplantage een in Vlaanderen zeldzaam heidetype kan worden gerealiseerd, met name intermediaire atlantische heide met opgaande bomen. Binnen het kader van het Life-programma verkrijgt Natuurpunt ook Europese subsidies om dit habitat te realiseren. Op 11 januari 2002 heb ik de erkenning van het reservaat goedgekeurd. Bij mijn beslissing heb ik een wetenschappelijk monitoringsprogramma opgelegd, zodat de vooropgestelde natuurwinst ook bewezen kan worden.

De administratie heeft aan de vereniging gevraagd welke communicatie-initiatieven genomen zijn. Hieruit blijkt dat er toch inspanningen geleverd zijn om het publiek te informeren. Volgende initiatieven werden door de vereniging ontwikkeld :

- vooraf werd een infovergadering georganiseerd, waarop via een huis-aan-huisfolder de omwonenden uitgenodigd werden. Ook de gemeente was hier vertegenwoordigd ;
- op het terrein geven informatieborden uitleg bij de werken (verschillende borden over plaggen, kappingen, begrazingsbeheer, ...) en zijn er algemene reservaatborden met uitleg over het reservaat Maldegemveld ;
- over de werken werd een folder aangemaakt en verspreid. Deze folder is beschikbaar op het terrein via een folderbakje ;
- binnen enkele weken wordt een grotere folder over het reservaat en het lifeproject op grotere schaal verspreid ;
- geregeld vinden door de conservators begeleide excursies plaats waarop uitleg gegeven wordt over het Lifeproject en worden er werkdagen voor de vrijwilligers georganiseerd. Deze worden onder meer aangekondigd via een bericht op het terrein. Tevens is er een bewegwijzerde wandeling ;
- er vonden twee weekends plaats waar zowat honderd vrijwilligers (afkomstig zowel uit de omgeving als van verderaf) meewerken bij het natuurbeheer en via een excursie het gebied verkennen. Deze activiteiten vonden weerklank in de lokale pers ;
- de conservators hebben een Powerpointpresentatie over het Lifeproject, die onder andere werd voorgesteld op een vergadering van de regionale vereniging voor het Meetjesland ;
- een groot deel van de communicatie gebeurt ten slotte door de lokale vrijwilligers, naar de eigen leden onder meer via een afdelingstijdschrift.

**Vraag nr. 141
van 17 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Stadsrandbos Kortrijk – Stand van zaken (2)

Voor het stadsrandbos Kortrijk dient ongeveer 270 hectare grond verworven te worden. Hiertoe zijn reeds kredieten beschikbaar voor de periode 2002-2004.

1. Wanneer worden concrete aankopen verricht ? Om welk bedrag en welke grootte gaat het telkenmale ?
2. Welke dossiers zijn in voorbereiding ?
3. In welke mate wordt overwogen om een waterspaarbekken op te nemen als educatief project binnen het stadsrandbos ?
4. Waarom wordt er eerder gestart met aankopen in het bosuitbreidingsgebied dan in het bosgebied zelf ?
5. Overweegt men om in het kader van de ammoniakproblematiek gebiedsgerichte normen op te leggen ?
6. Wanneer worden de eerste aanplantingen verricht in het stadsrandbos Kortrijk ?

Hoeveel bomen worden in eerste fase aangeplant en op welke locatie ?

Antwoord

1. In 2002 zijn 35,5 ha gronden aangekocht. De gemiddelde aankoopprijs bedraagt 36.381 euro per ha, wederbeleg inbegrepen.
2. Op dit ogenblik zijn er contacten voor de aankoop van ongeveer 75 ha gronden.
3. De structuurschets van het Preshoekbos voorziet voor de omgeving van de Markebeek in beekbegeleidende graslanden en een halfopen landschapsstructuur.

Hierbij zal de Markebeek heringericht worden met het oog op een hogere landschappelijke en natuurwaarde en een hogere waterbergingscapaciteit. Deze verhoging van de waterbergingscapaciteit moet huidige en toekomstige overstromingsproblemen, deels het gevolg van een versnelde watertoevoer van de autostrade, helpen oplossen.

Een eerste voorontwerp voorziet in zachtere oevers en een viertal spaarbekkens (rietvelden) op de beek voor de eerste wateropvang. Daarnaast zijn er enkele overstromingsbekkens gepland die enkel bij extreme watertoevoer zullen overstromen.

Aan dit deelproject binnen het stadsrandbos wordt o.a. samengewerkt door de stad Kortrijk, de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), de afdeling Bos en Groen en de provincie West-Vlaanderen (beheerder van de waterloop).

De stad Kortrijk heeft een studieopdracht toegelend aan een studiebureau om het voorontwerp verder uit te werken.

AWZ zal geheel of gedeeltelijk instaan voor de kosten van de werken.

De verwerving van de gronden wordt geïntegreerd in het stadsbosproject.

Het is duidelijk dat dit project ook een educatieve waarde zal hebben.

4. In deze locatie waren de eerste aanbiedingen tot verkoop.

5. Neen, er komen geen strengere ammoniaknormen omwille van de aanleg van nieuw bos.

6. De eerste aanplantingen in het stadsrandbos Kortrijk zijn deze winter uitgevoerd.

9,5 ha is gelegen langs de Kapelhoekstraat op grondgebied Aalbeke (Kortrijk)

2,5 ha is gelegen naast de autostradebrug over de Preshoekstraat, gongebied Marke (Kortrijk). Een deel hiervan is de zogenaamde Sneukelhoek. Deze Sneukelhoek wordt een picknickplaats waar, naast de Preshoeklinde, streek-eigen fruitbomen en inheemse struiksoorten met eetbare vruchten aangeplant zijn.

Op deze 12 ha zijn meer dan 26.000 bomen en struiken aangeplant.

Vraag nr. 142 van 17 maart 2003

van mevrouw **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Duurzaamheidsplusscenario – Overleg

Met het duurzaamheidsplusscenario wil de minister dat er een sterk bewuste consumptie- en productiemaatschappij wordt gecreëerd waarin de bevolking en de producenten verregaande preventie-inspanningen leveren.

1. Heeft de minister hierover reeds onderhandelingen gevoerd met haar federale collega's ?

Zo ja, wat waren de bevindingen ?

2. Op welke manier zal de minister in de toekomst overleg blijven voeren om tot een gedegen productiebeleid te komen ?

Antwoord

1. Het overleg tussen de federale overheid en de gewesten inzake duurzame productie- en consumptiepatronen vindt op dit ogenblik voornamelijk plaats in het CCIM (Coördinatiecomité voor het Internationaal Milieubeleid). Het CCIM heeft op basis van het samenwerkingsakkoord terzake de taak om via interne Belgische coördinatie een goed onderbouwd standpunt voor te bereiden van België in internationale besluitvorming inzake leefmilieu. In de Stuurgroep Duurzame Productie- en Consumptiepatronen van het CCIM gebeurt dit voor in-

ternationale en Europese ontwikkelingen inzake productbeleid. Daarnaast vindt er ook politiek overleg plaats inzake productbeleid in het algemeen, op de Interministeriële Conferenties Leefmilieu (ICL).

In de Stuurgroep Duurzame Productie- en Consumptiepatronen werd recentelijk overlegd over het federaal richtplan productbeleid. De betrokkenheid van de gewestregeringen werd ook verzekerd via de Interministeriële Conferenties Leefmilieu. Het ontwerp federaal richtplan productbeleid geeft de hoofdlijnen aan voor het voeren van een geïntegreerd productbeleid in België. In het plan wordt aandacht besteed aan het betrekken van de maatschappelijke actoren, de doelgroepen en de burgers bij het beleid.

Het plan wordt goedgekeurd door de federale regering en is dus alleen bindend voor de federale overheid. Maar het bevat maatregelen en acties die zowel federale als gewestelijke bevoegdheden betreffen. Het federaal richtplan productbeleid gaat de uitdaging aan om, via nader overleg en samenwerking, ook de acties te realiseren die geheel of gedeeltelijk gewestbevoegdheid zijn en zo een coherent productbeleid in België te organiseren. Het succes van het plan zal dus in hoge mate afhangen van nader overleg en samenwerking vanuit de autonome bevoegdheid van de diverse betrokken departementen en bevoegdheidsniveau's in België.

Via het CCIM en de ICL zal het Vlaams Gewest verder overleg plegen over het thema productie- en consumptiepatronen. Het Vlaams Gewest zal medewerking verlenen aan acties of zelf zorgen voor de uitvoering van acties die tot haar bevoegdheid behoren en die noodzakelijk zijn om tot een geïntegreerd productbeleid te komen. In het ontwerp van Vlaams Milieubeleidsplan wordt aan dit thema veel aandacht besteed.

2. De Interministeriële Conferentie Leefmilieu heeft op 2 oktober 2002 een beslissing genomen voor de organisatie van een doeltreffend overlegforum inzake productbeleid. Gelet op de versnipperde bevoegdheid inzake leefmilieu in België, is een doeltreffend productbeleid slechts mogelijk door samenwerking tussen de federale overheid en de gewesten. Het CCIM is in principe immers enkel geschikt als overlegplatform voor productdossiers die in internationale besluitvorming zitten.

Daarnaast is het bijvoorbeeld ook noodzakelijk dat dossiers die in het licht van de betrokkenheid van de gewestregeringen, door de federale overheid op de Interministeriële Conferenties Leefmilieu aan de gewesten worden voorgelegd, al in een veel vroegere fase kunnen besproken worden met de gewesten. Dit kan niet in het CCIM, omdat het gaat over initiatieven van de federale overheid of de gewesten, die buiten de internationale besluitvorming vallen.

Daarom zal er naast het CCIM een forum gecreëerd worden waar alle productgerelateerde initiatieven worden voorgelegd en besproken (zoals voorontwerpen van wet, uitvoeringsbesluit, samenwerkingsovereenkomst of sectorale overeenkomst). De leden kunnen op die manier nagaan of aanvullende maatregelen nodig zijn en zorgen voor een optimale beleidsafstemming.

Aangezien productgerelateerde initiatieven niet steeds in navolging van internationale ontwikkelingen genomen worden en er noodzaak is aan een forum dat breed en proactief kan inspelen op allerlei initiatieven inzake productbeleid, is het aangewezen om dit forum buiten de structuur van het CCIM te situeren, maar wel voor een constructieve afstemming te zorgen.

**Vraag nr. 143
van 19 maart 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Stookolietanks – Normen

Naar aanleiding van de scheepsrampen die de laatste tijd gebeurden, werd door het Europees Parlement een richtlijn uitgevaardigd waarbij enkel nog dubbelwandige olietankers op onze wateren worden toegelaten.

1. Kan de minister medelen waarom in Vlaanderen nog wel enkelwandige stookolietanks worden toegelaten, terwijl dit volgens mijn informatie bijna nergens in Europa toegelaten is ?
2. Op welke manier werd tewerk gegaan bij het opstellen van de normering ?

Is die enkel door de sector opgesteld ? Of heeft de werkgroep Gasolietanks de normering opgesteld ?

Antwoord

1. Opslagplaatsen van stookolie zijn in Vlaanderen streng gereguleerd door titel II van het VLAREM.

Rechtstreeks in de grond ingegraven metalen stookolietanks moeten in de regel dubbelwandig zijn. Een in een groeve geplaatste metalen stookolietank mag enkelwandig zijn. Roestvrij stalen en gewapend thermohardende kunststoff-tanks mogen enkelwandig zijn.

Opslagssystemen die naar voorkoming van bodem- en/of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen bieden als voormelde houders, zijn toelaatbaar mits dit opslagsysteem is aanvaard door een erkend milieudeskundige.

Ook rechtstreeks ingegraven stookolietanks voor particulier gebruik en die bovendien kleiner zijn dan 5.000 l. moeten dubbelwandig zijn. Thermohardende kunststofftanks mogen enkelwandig zijn. De bouw van de opslaginstallatie dient te gebeuren volgens de toepasselijke codes van goede praktijk.

Bovengronds geplaatste stookolietanks mogen enkelwandig zijn, maar moeten dan geplaatst worden boven een inkuiping.

Mijn administratie heeft geen overzicht van het bestand van normen in de rest van de EU, maar het lijkt me weinig waarschijnlijk dat er in alle andere lidstaten een verbod zou zijn op enkelvoudige stookolietanks. In Wallonië zijn er zelfs geen verplichtingen tot controle van de tanks. Bij ons zijn er dus nog enkele toelatingen, doch onder strikte voorwaarden en wel met de nodige controles.

2. Voor de constructie van tanks gelden de Belgische of Europese normen of een andere code van goede praktijk aanvaard door een erkend milieudeskundige. De werkgroep Gasolietanks volgt de problematiek op en kan voorstellen formuleren.

Vraag nr. 144
van 19 maart 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Stookolietanks – Verslag Synthia

De problematiek van lekkende ondergrondse stookolietanks heeft ertoe geleid dat er een bereid-

heid werd gevonden bij de sector om dit aan te pakken.

Hiertoe werd een milieubeleidsovereenkomst opgesteld, die jaarlijks aan een evaluatie van het Vlaams Parlement wordt onderworpen.

Kan de minister medelen waarom de commissieleden niet voorzien werden van een verslag van de beroepsvereniging van kunststofbewerkers (Synthia) ?

Antwoord

De milieubeleidsovereenkomst werd op 08/09/2000 afgesloten tussen het Vlaams Gewest en de sector vertegenwoordigd door de Belgische Federatie der Brandstoffenhandelaars VZW (Brafco), de Belgische Petroleum Unie VZW (BPU) en de Industrie van Minerale Oliën van België VZW (IMOB).

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde beroepsvereniging van kunststofbewerkers is dus geen partij bij bedoelde milieubeleidsovereenkomst. Verder kan ik medelen dat ik geen kennis heb van een verslag van deze beroepsvereniging van kunststofbewerkers in het kader van de milieubeleidsovereenkomst.

Vraag nr. 145
van 21 maart 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Kreken St.-Laureins – Waterkwaliteit

De Oost-Vlaamse gemeente Sint-Laureins kondigde onder druk van de hogere overheid een algemeen zwemverbod op de kreken af. Bij politiereglement was er al een zwemverbod op de Sentse kreken. Uitzondering daarop was De Boerekreek, waar Bloso een erkenning van het recreatiegedeelte als zwemwater had aangevraagd.

1. Om de hoeveel tijd wordt het water van de kreken in Sint-Laureins bemonsterd om de kwaliteit van het water te onderzoeken ?
2. Wat zijn de meest recente resultaten ?
3. Aan welke voorwaarden kan men opnieuw zwemmen in de kreken van Sint-Laureins ?
4. Wordt in de aanleg van een rietveld voorzien om het afvalwater van Sint-Jan en de aanpalende kernen te zuiveren ?

Voorziet Vlaanderen hiervoor in een subsidie ?
Zo ja, hoeveel bedraagt deze ?

Antwoord

1. Tot en met het badseizoen 2002 werd het water van De Boerekreek door de Vlaamse Milieu-maatschappij (VMM) negen maal per badseizoen routinematig onderzocht voor de parameters die vastgelegd zijn als oppervlaktewater met bestemming zwemwater (zie ook verder onder punt 3). De monsternemingen vangen aan ca. twee weken voor het badseizoen. De bemonsteringsfrequentie is in principe halfmaandelijks (om de twee weken). Bij verminderde kwaliteit wordt een verscherpte controle (= bijkomend staal) genomen.

Vanaf het badseizoen 2003 zal het water van de Boerekreek twintig maal door de VMM bemonsterd worden. Dit komt in principe neer op een wekelijks kwaliteitsonderzoek in de periode vanaf week 17 tot en met week 36.

Naast de monsternemingen uitgevoerd door de VMM is de exploitant van de vijver eveneens verplicht om, in het kader van zijn vergunning, zelf kwaliteitsonderzoeken uit te voeren. Deze onderzoeken dienen ook halfmaandelijks te gebeuren, met een eerste staalneming twee weken voor het badseizoen.

Naast De Boerekreek werden door de VMM ook nog volgende krekken onderzocht op de fysisco-chemische en of biologische waterkwaliteit : Hollands Gat, Grote Geul, Rode Geul, Roeselarekreek, verbindingsstuk Roeselarekreek-Boerekreek, Oostpolderkreek, en Bentillekreek. De Grote Geul heeft bestemming viswater, De Boerekreek heeft als bestemming zwemwater. Voor de andere vernoemde krekken gelden de basiskwaliteitsnormen (zie ook onder punt 3).

2. Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. De fysisch-chemische kwaliteit van de waterkolom is daar slechts één – zij het uiterst belangrijk – onderdeel van. De kwaliteit van de waterbodem en de fysische of structuurkenmerken van de waterloop zijn andere belangrijke elementen.

Op alle meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale

stikstof (NH_4^+-N), nitriet ($NO_2^- -N$) en nitraat ($NO_3^- -N$), totaal orthofosfaat ($o-PO_4-P$), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidendheid (EC). In 2002 gebeurde de monsterneming standaard 12 maal per jaar. De detailresultaten zijn op te vragen via de milieudatabank (www.vmm.be).

Als **bijlage 1** wordt een overzicht gegeven van de bemonsterde meetplaatsen en de resultaten van de biologische waterkwaliteit en de Prati-index voor zuurstof. De Belgische Biotische Index (BBI), steunt op de aan- of afwezigheid van macro-invertebraten in het water. De BBI integreert twee factoren: de aan- of afwezigheid van verontreinigingsgevoelige soortengroepen en de diversiteit (het totaal aantal aangetroffen soortengroepen). De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit). In **bijlage 1**, worden de resultaten weergegeven.

Een belangrijke parameter voor de bespreking van de waterkwaliteit is de opgeloste zuurstof. De aanwezigheid van een voldoende hoge concentratie aan opgeloste zuurstof is van zeer groot belang voor het leven in het water en speelt een grote rol in zelfzuiverende processen van de waterloop. De VMM gebruikt voor de beoordeling de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring. Een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit. Een overzicht van de PIO's wordt weergegeven in **bijlage 1**.

3. De meeste recente resultaten voor De Boerekreek zijn deze van het badseizoen 2002. Als **bijlage 2** worden de resultaten weergegeven.

In het besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) van 1 juni 1995 (BS 31/7/95), werden de kwaliteitsdoelstellingen voor oppervlaktewater vastgelegd. Deze kwaliteitsdoelstellingen zijn het gevolg van de implementatie van de Europese regeling in Vlaamse wetgeving. De huidige van toepassing zijnde Europese richtlijn is de richtlijn van de Raad 76/160/EEG van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater. Een nieuwe Europese richtlijn "zwemwater" wordt momenteel voorbereid door de Europese instanties. De parameters waarvoor kwaliteitsnormen werden opgesteld, met daarbij een verklarende nota, zijn weergegeven in **bijlage 3**.

In het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1998 wordt de bestemming van een aantal waterlopen vastgelegd. Aan iedere bestemming zijn een aantal waterkwaliteitsnormen gekoppeld (zie ook Vlarem II-bijlage 2.3.2 t.e.m. 2.3.5). Aan De Boerekreek werd de bestemming zwemwater toegekend. Indien De Boerekreek voldoet aan de normen oppervlaktewater met bestemming zwemwater, kan erin worden gezwommen.

De bestemming van de andere krekken werd besproken onder punt 1.

4. Voor de sanering van directe en indirecte lozingen in De Boerekreek zijn bij de VMM twee KWZI-projecten bekend.

Het project KWZI Sint-Margriete betreft een gemeentelijk project waarvoor subsidies aangevraagd werden. De voorontwerpen van KWZI en riolering zijn intussen goedgekeurd, de gemeente moet echter nog een aantal algemene

verplichtingen nakomen (uitvaardigen van gemeentelijke verordening en subsidiereglement). Het project bevindt zich dus nog steeds in de planningsfase. De bijdrage van het gewest (de subsidie) wordt geraamd op 1.234.400 euro.

Het project KWZI Sint-Jan-in-Eremo is geselecteerd als 1 van de 10 proefprojecten die uitgevoerd zullen worden in het kader van kleinschalige zuivering en maximale afkoppeling van hemelwater.

Het totale project (kleinschalige zuivering, riolering en afkoppeling op huisniveau) zal bekostigd worden door het Vlaams Gewest en uitgevoerd door Aquafin. Momenteel wordt het technisch plan opgesteld door Aquafin. Daaruit zal dan de kostprijs blijken. Als alles goed gaat, zou in 2004 gestart kunnen worden met de werken.

(Bovenvermelde bijlage 3 ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Bijlage 1
Bemonsterde meetplaatsen

VMMN	Omschrijving	Waterloop	Gemeente	PIO_1991	PIO_1992	PIO_1993	PIO_1994	PIO_1995	PIO_1996	PIO_1997	PIO_1998	PIO_1999	PIO_2000	PIO_2001	PIO_2002	BBL_1992	BBL_1993	BBL_1994	BBL_1995	BBL_1996	BBL_1997	BBL_1998	BBL_1999	BBL_2000	BBL_2001	BBL_2002
13100	Gezustersstraat, St.-Albertpolder	HOLLANDS GAT	Sint-Laureins									5				5										
13500	Hollekensstraat, Nicasiuspolder	GROTE GEUL	Sint-Laureins		3,92	2,67	3,00				4,40	5,32	5,07	4,86	5,17	5	5	5					6			
13600	Nicasiusdijk	GROTE GEUL	Sint-Laureins								1,59		2,34	3,68	2,35	6	5	5	6					6		
13700	Hollekenstraat, Molenhof	RODE GEUL	Sint-Laureins													5								6		
21000	St-Jan-in-Eremo, St-Janspolderdijk	ROESELAREKREEK-BOEREKREEK	Sint-Laureins	4,01	3,25	2,58		3,22	3,35		2,93	3,44	3,92	4,20	3,16								6	6		
21100	St-Jan-in-Eremo, St-Janspolder	BOEREKREEK	Sint-Laureins													6							6			
21200	St-Jan-in-Eremo, St-Jansstraat, veldweg	BOEREKREEK	Sint-Laureins													5										
21210	Sint-Jan-in-Eremo, St-Jansstraat, veldweg	BOEREKREEK	Sint-Laureins									3,15														
21220	Sint-Jan-in-Eremo, St-Jansstraat, veldweg	BOEREKREEK	Sint-Laureins																							
21300	St-Jan-in-Eremo, St-Margrietestraat, veldweg	ROESELAREKREEK	Sint-Laureins													5							5			
21400	St-Jan-in-Eremo, St-Jansstraat, zuidelijke afvoer	OOSTPOLDERKREEK	Sint-Laureins													5							5			
21500	St-Jan-in-Eremo, Riethul, Noordzijde	BENTILLEKREEK	Sint-Laureins													5										
21600	Sint-Margriete, Molenkreeksstraat	MOLENKREEK	Sint-Laureins													4							4			
21700	St-Jan-in-Eremo, Zonnestraat, Zuidzijde	BENTILLEKREEK	Sint-Laureins										3,34	4,54	4,28	7						7	8	8		

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling
0-1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1-2	2	groen	aanvaardbaar
> 2-4	3	geel	matig verontreinigd
> 4-8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

BBI	Kleur	Beoordeling
9-10	blauw	zeer goede kwaliteit
7-8	groen	goede kwaliteit
5-6	geel	matige kwaliteit
3-4	oranje	slechte kwaliteit
2-1	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

Bijlage 2

Overzicht van de analysesresultaten van de Boerekreek voor het jaar 2002

Parameter	Temp	pH	Zuurstofconc.	Zuurstofverzadiging	Geleidbaarheid	Secchi-schijf	Tot. Coliformen	Fec. Coliformen	Fec. Strepto- kokken	Salmonella
Eenheid	°C		mg/l	%	µs/cm	cm	aantal/100ml	aantal/100ml	aantal/100ml	aantal/liter
Datum										
2/09/2002	19,1	8,9	9,9	105	3390	30	70	10	70	niet gemeten
21/08/2002	21,2	8,6	5,7	65	3340	25	2800	250	110	niet gemeten
12/08/2002	21	8,7	9,4	107	3420	20	310	290	10	0
7/08/2002	20,8	8,6	5,8	66	3440	30	8000	2800	800	niet gemeten
23/07/2002	19,4	8,8	8,4	96	3490	20	800	440	<10	niet gemeten
9/07/2002	20,1	8,6	11,4	124	3510	20	500	220	60	niet gemeten
26/06/2002	21,8	8,7	7,8	91	3560	20	600	420	<10	niet gemeten
10/06/2002	14,6	8,7	9,5	97	3450	20	900	800	<10	niet gemeten
31/05/2002	16,4	8,6	10,6	107	3400	10	290	260	90	0
28/05/2002	16,6	8,7	11,4	118	3340	10	6000	3000	40	niet gemeten
15/05/2002	14,8	8,8	11,2	110	3240	15	400	190	10	niet gemeten

Vraag nr. 148
van 28 maart 2003
van de heer JAN LOONES

Regelgeving vismigratie – Watermolens

Naar verluidt zou op alle Vlaamse beken 50 % van het debiet voorbehouden blijven voor vismigratie.

Dit zou als gevolg hebben dat watermolens niet langer kunnen gerenoveerd worden voor opwekking van groene stroom. Er is namelijk voldoende debiet nodig om elektriciteit op te wekken door een waterrad. Bovendien zouden watermolens, wegens hun kleine opbrengst (5 tot 10 kW/h), als bron van groene stroom te verwaarlozen zijn.

Nochtans blijkt dat algemeen wordt aangenomen (internationaal en bij proeven van het Waterbouwkundig Laboratorium van Borgerhout) dat 10 % debiet volstaat voor vismigratie.

Om deze eventuele regelgeving (50 % debiet) inzake vismigratie mogelijk te maken, zullen aldus alle niet als monument beschermde watermolens op termijn moeten verdwijnen. Daarbij zal voorbijgegaan worden aan het historisch gegeven dat vismigratie niet gebonden is aan watermolens, die sinds de middeleeuwen op onze beken staan, terwijl vismigratie een probleem is van de laatste decennia.

1. Klopt het dat op alle Vlaamse beken 50 % van het debiet voor de vismigratie bestemd is? Op basis waarvan is een debiet van 10 % niet langer voldoende?
2. Is er geen mogelijkheid om het voortbestaan van watermolens en de vismigratie op elkaar af te stemmen?
3. Werd daaromtrent overlegd met de lokale en provinciale overheden?

Antwoord

Een belangrijke doelstelling van integraal waterbeheer is de waterlopen zodanig te beheren en tot ontplooiing te laten komen, dat ze voldoen aan de doelstellingen van de ecologische functies en van de gebruiksfuncties.

Essentieel is natuurlijk dat de ene functie de andere niet mag belemmeren. Een specifiek voorbeeld hiervan is de integratie van herstelprojecten van watermolens, het opwekken van energie én het be-

houden en herstel van de natuurlijke dynamiek van de waterloop en van vrije vismigratie.

Een afstemming van deze verschillende doelstellingen is niet steeds eenvoudig. Door Aminor, afdeling Water, wordt hier maximaal naar gestreefd. Momenteel wordt in het Vlaams Integraal Wateroverlegcomité, waarin alle waterbeheerders vertegenwoordigd zijn, een nota voorbereid die als voorname doel heeft een betere afstemming tussen bovenstaande doelstellingen te creëren (*Aminor : administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer – red*).

1. De Vlaamse overheid is gebonden aan de Beneluxbeschikking die stelt dat vrije migratie van vissen in alle hydrografische bekkens moet worden mogelijk gemaakt tegen 1 januari 2010. Ook de Europese Kaderrichtlijn Water stelt dat een zo goed mogelijke toestand van het water moet bereikt en gehandhaafd worden in elk stroomgebied. Naast een goede waterkwaliteit is herstel van de hydromorfologie (structuurkwaliteit van de waterloop, continuïteit, ...) hierbij essentieel om de biotische kwaliteit van de waterlopen te behouden en herstellen.

Monitoring wijst uit dat de visfauna zich langzaam herstelt in de Vlaamse oppervlaktewateren als gevolg van de verbeterde waterkwaliteit. Maar uit een vergelijkende studie van de historische visstand in Vlaanderen met de actuele, wordt een sterke achteruitgang vastgesteld van de stroominnende soorten en van de grote migratoren. In Vlaanderen zijn 8 van de 12 grote migrerende soorten zo goed als verdwenen. Vissoorten typisch voor snelstromend water zoals gestippelde alver, beekprik, rivierdonderpad, kopvoorn, serpeling, barbeel, elrits, beekforel en sneep vallen volgens de Rode Lijst onder de categorie "zeldzaam", "kwetsbaar" en "met uitsterven bedreigd". Soorten typisch voor traagstromende wateren zoals baars, brasem en blankvoorn komen nu algemeen voor. Voornamelijk de grote hoeveelheid vismigratieknelpunten en de opstuwning van waterlopen is verantwoordelijk voor het verlies van de typische beekvissen die snelstromend water vereisen.

In Vlaanderen werd een uitgebreide inventarisatie van de vismigratieknelpunten uitgevoerd op een prioritair netwerk van waterlopen voor vrije vismigratie. Hieruit blijkt dat watermolens 14 % van de knelpunten vormen. De volledige inventarisatie is te vinden op www.vismigratie.be. Om vrije vismigratie mogelijk te maken in dit netwerk is een sanering van alle vismigratieknelpunten noodzakelijk. Door de

verschillende waterbeheerders wordt hieraan gewerkt. Maximaal wordt gestreefd naar een volledige verwijdering van de migratiebarrière. Ter hoogte van watermolens is dit meestal niet mogelijk. De opstuwing moet behouden blijven voor de functie van de watermolen. Via een nevengeul kan toch vrije vismigratie mogelijk gemaakt worden. Bij een lange "natuurlijke" nevengeul kan tevens gestreefd worden naar habitat herstel (o.a. snelstromende zones). De nevengeul is steeds een compenserende maatregel waarvan de efficiëntie beperkter is dan een volledig herstel. Essentieel is een goede inrichting van de nevengeul, om het verlies aan efficiëntie ten opzichte van een volledige sanering te minimaliseren.

In het buitenland werd heel wat onderzoek verricht naar de werking van bestaande visdoorgangen. In talrijke publicaties wordt de aandacht gevestigd op de noodzaak van een goede lokstroom. Het debiet en de plaats van uitmonding van de nevengeul zijn hierbij essentieel. Wanneer het debiet van de nevengeul te beperkt is t.o.v. het debiet van de hoofdstroom, is de kans groot dat er een ophoping is van vis voor de stuw/molen. De vis volgt, zeker in de paaitrek, de hoofdstroom. Wanneer de vis niet voldoende vlug de nevengeul ontdekt, verliest hij zijn oriëntatie en/of verliest hij te veel energie, zodanig dat de paai-gebieden niet tijdig bereikt worden. Het is ook van belang erop te wijzen dat na meerdere visdoorgangen geen individuen meer overblijven die de uiteindelijke paai-gebieden bereiken, indien telkens een deel van de populatie de visdoorgang niet vindt.

Het probleem is dat algemene regels betreffende deze lokstroom moeilijk uit te werken zijn. Elke site is specifiek. Duidelijk is wel dat hoe kleiner de waterloop, hoe belangrijker het is om in voldoende debiet te voorzien voor de nevengeul, om een lokstroom te creëren en om steeds een voldoende hoog waterpeil in de nevengeul te hebben. In deze context volstaat voor kleinere natuurlijke waterlopen 10% van het debiet zeker niet. De wetenschappelijke publicaties en het onderzoek van het Waterbouwkundig Laboratorium van Borgerhout, waarnaar verwezen wordt in de vraag, geldt voor grote (bevaarbare) waterlopen en is dus niet van toepassing voor kleinere waterlopen, waar de watermolens zich meestal bevinden.

Voor onbevaarbare waterlopen hanteert de afdeling Water inderdaad de 50-50 debietsverdeling als uitgangspunt. Per site wordt echter afhankelijk van de grootte van de waterloop, de ligging/uitmonding van de nevengeul, de visfauna van de waterloop,... een specifieke debietsverdeling uitgewerkt. Ook een verfijning van de debietsverdeling over het volledige jaar (basisdebiet t.o.v. hoge debieten en piekdebiet) wordt dan uitgewerkt. Indien dit kan, gebeurt dit op basis van het kwantiteitsmodel dat voor de waterloop uitgewerkt werd.

Recentelijk werd een onderzoek opgestart in opdracht van de afdeling Water om de efficiëntie van visdoorgangen te bestuderen. Er zal hierbij specifieke aandacht zijn voor de lokstroom en bijgevolg voor de debietsverdeling bij een nevengeul, zodat toekomstige projecten nog beter onderbouwd kunnen worden.

2. Zoals in de inleiding reeds gesteld is het de bedoeling van Aminal om via een nota van het VIWC te streven naar maximale afstemming van het behoud en herstel van watermolens én het herstel van de vrije vismigratie en de natuurlijke dynamiek van de waterloop (*VIWC : Vlaams Integraal Wateroverlegcomité – red.*)

De nota zal de komende weken verder uitgewerkt en bediscussieerd worden met de verschillende betrokkenen. Vanuit de praktijk is het echter reeds duidelijk dat een goede afstemming enkel haalbaar wanneer er overleg is in een vroeg stadium van het project. Optimaal worden beide projecten (herstel van watermolens en sanering van vismigratieknelpunt) op hetzelfde moment gereafeiseerd.

Een goede samenwerking tussen de waterbeheerder, Arohm- en de watermoleneigenaar zal dus steeds essentieel zijn.

3. De lokale en provinciale waterbeheerder (gemeentes, provincies én polders en wateringen) zijn vertegenwoordigd in het VIWC en van het VIWC.

Zij worden dus via die vertegenwoordiging bij de besprekingen betrokken.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 98
van 6 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

VRT – SMS-inkomsten (2)

Voor de verkiezingen van de "Sportpersoonlijkheid van het jaar" organiseerde de VRT een SMS-voting. Volgens de VRT-redactie werden hier toe 152.000 SMS-berichten met vermelding van de voorkeurspersoon, doorgestuurd naar het opgegeven nummer.

In opvolging van mijn eerdere schriftelijke vraag nr. 67 van 17 januari 2003 betreffende SMS-acties en hun opbrengsten, zou ik de minister enkele aanvullende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 28 februari 2003, blz. 1702).

1. Op welke manier wordt de opbrengst van deze SMS-voting in de begroting ingeschreven en over welk concreet bedrag gaat het ?
2. Zijn er private bedrijven bij de organisatie van een SMS-voting betrokken binnen een samenwerkingsovereenkomst met de VRT ?

Zo ja, welke bedrijven en binnen welk samenwerkingsverband ? Wie zijn de bedrijfsleiders van de betrokken firma's ?

3. Hoe motiveert de minister het feit dat Proximus een sponsorovereenkomst heeft met de openbare omroep en daarenboven nog geld verdient aan de VRT ?

Is dit ethisch verantwoord ?

4. In welke mate kan het gebruik van een niet-betalend nummer voor SMS-voting in bepaalde televisieprogramma's van de openbare omroep worden overwogen ?

Antwoord

1. De VRT communiceert niet over de grootteorde van de SMS-opbrengst ; dit valt onder de operationele verantwoordelijkheid. Deze op-

brengst wordt ingeschreven in de begroting onder de rubriek "opbrengsten uit nieuwe technologieën" (waar ook nog andere opbrengsten inzitten).

2. De VRT heeft geen rechtstreekse afspraken met de telecombedrijven ; de VRT heeft wel afspraken met gespecialiseerde bedrijven zoals Paratel en Ring Ring. De bedrijfsleiders van deze firma's zijn ons niet bekend.
3. De sponsorovereenkomst met Proximus gebeurt in het kader van de alliantiepartnershippakketten en staat volledig los van SMS-voting. De VRT stelt zich veeleer terughoudend op m.b.t. het gebruik van SMS-acties. De VRT verantwoordt deze actie als volgt : het is belangrijk om de kijkers/luisteraars te betrekken bij de programma's.

De interactiviteit wordt trouwens enorm geapprecieerd, getuige het succes van de acties. Het laat de kijker toe om een onmiddellijke impact te hebben op een verkiezing, wedstrijd,...

4. De VRT gebruikt voor acties bij Ketnet een zeer laag of gratis tarief. De kijkers van Ketnet die SMS gebruiken, betalen 15 cent ; de klassieke bellen zijn gratis.

Het is niet uitgesloten dat de VRT in de toekomst niet-betalende nummers voor SMS gebruikt, maar zij is in deze dan ook afhankelijk van de houding van de telecomoperatoren.

Vraag nr. 100
van 11 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Transportcentrum LAR Rekkem – Uitbreiding

Door Idea werd in opdracht van het Vlaams Gewest een studie gemaakt over de algemene principes en criteria die van toepassing zijn op de ruimtelijke en economische problematiek voor transport, distributie en logistiek in Vlaanderen.

Daarnaast wordt er geopperd dat de lange duur vooraleer de afbakening van het stedelijk gebied Kortrijk definitief afgerond is, te maken heeft met de onduidelijkheid over de eventuele uitbreiding van de transport-logistieke zone LAR.

1. Wanneer wordt de definitieve afbakening van het stedelijk gebied Kortrijk afgerond ?

In welke mate is dit afbakeningsproces afhankelijk van de uiteindelijke keuze van de ruimtelijke locatie voor de uitbreiding van de LAR ?

2. Welke criteria bepalen volgens de minister waar de LAR kan uitbreiden ?

Wat is de concrete stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

1. Afbakening stedelijk gebied Kortrijk

Mijn administratie is het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied aan het finaliseren.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, werd in het afbakeningsproces geen locatie vastgelegd voor een logistieke zone. Hij verwijst naar de studie uitgevoerd door Idea (Ruimtelijk-economische aspecten van de ontwikkelingen in transport, distributie en logistiek in Vlaanderen). Op basis daarvan kunnen we vandaag wel stellen dat de Kortrijkse regio op Vlaams niveau versterkt dient te worden voor logistieke activiteiten.

Het is dus aangewezen hiervoor in ruimte te voorzien in het stedelijk gebied. Het voorontwerp van afbakeningsplan ligt nu ter tafel. In dit kader kan de eventuele uitbreiding van de LAR afgewogen worden tegen andere mogelijke alternatieven.

2. Criteria uitbreidingsmogelijkheden LAR

De criteria voor uitbreidingsmogelijkheden zijn niet veranderd. Er is enerzijds de (economische) behoefte aan ruimte en anderzijds de ruimtelijk meest geschikte locatie.

Op basis van de Idea-studie (ruimte voor transport) is het duidelijk dat we in het stedelijk gebied Kortrijk voldoende ruimte moeten ter beschikking stellen voor logistieke activiteiten.

Als we naar dat stedelijk gebied kijken, stellen we vast dat er heel wat mogelijkheden bestaan vandaag. Door wijziging van het gewestplan Kortrijk is er reeds een aanzienlijke uitbreiding van regionale bedrijventerreinen vastgelegd, voorafgaand aan het afbakeningsproces. Het gaat om ruim 150 ha (bedrijventerrein Gullegem-Moorsele, Heule-Kuurne en de zones aansluitend bij de wisselaar Kortrijk-oost/Delpark). In het afbakeningsplan wordt nog

in een verdere uitbreiding van die zones voorzien, zij het beperkter, ongeveer 30 ha. Op die regionale terreinen is de vestiging van logistieke activiteiten en transportbedrijven mogelijk. Er zijn dus heel wat vestigingsmogelijkheden reeds vastgelegd en nog gepland.

Dat neemt niet weg dat het voor een optimale ontwikkeling van logistieke activiteiten aangewezen is in specifieke zones te voorzien, eventueel op bijkomende locaties. De 30 hectare die daarvoor in reserve is gehouden, kan dus gelokaliseerd worden. Ook tijdens het afbakeningsproces is gebleken dat daarvoor verschillende mogelijkheden bestaan in het stedelijk gebied. In dit kader kan onder andere gedacht worden aan de zone ten noorden van het vliegveld van Wevelgem. Het gaat om een zone die ingesloten ligt tussen A17, A19 en R8 en morfologisch aansluit bij het vliegveld van Wevelgem. Verder kan een zuidelijke uitbreiding van de LAR overwogen worden.

Vraag nr. 101 van 12 maart 2003 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Verkaveling Kontich – Waterhuishouding

Op een terrein van ongeveer 6 ha groot zal een verkaveling van 4,6 ha ontwikkeld worden. Dit terrein in het centrum van Kontich is het voormalige BPA1 Centrum, dat in het verleden reeds leidde tot BPA1ter en BPA1quater. De toekomstige verkaveling is omgeven door de Ooststatiestraat, 's Herenlei en Duffelsesteenweg.

Aangezien het grondwater op dit terrein zeer dicht tegen de oppervlakte ligt, kan bebouwing leiden tot talloze problemen m.b.t. wateroverlast. Het grondwater bevindt zich hier op verschillende plaatsen op 40 cm onder de grondoppervlakte. Bovendien is in dit gebied een natuurlijk bronnengebied en ontspringt ook hier de Bautersembeek.

Ook al heeft de bouwpromotor een aantal maatregelen getroffen die wateroverlast in deze toekomstige woonwijk moeten voorkomen, toch stellen wij ons ernstige vragen bij het invullen van deze gronden door bebouwing.

1. Is het wel verantwoord om zulke woongebieden te ontwikkelen gelet op de hoge aanwezigheid van grondwater ?

2. Op welke manier kan een bouwproject tegengehouden worden indien blijkt dat de waterhuishouding verstoord kan worden ?
3. Op welke manier kan Aminor nog adviseren inzake dit verkavelingsdossier gelet op de vele natuurlijke waarden van dit gebied ?

Antwoord

De desbetreffende percelen zijn gelegen in een woongebied volgens het vastgestelde gewestplan. De percelen waren gelegen binnen het bijzonder plan van aanleg 1bis – Centrum, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 20/12/1955. Dit bijzonder plan van aanleg werd echter niet behouden in het plannenregister (besluit van de Vlaamse regering van 27/04/2001). De aanvraag zal bijgevolg getoetst worden aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg ter plaatse, gebaseerd op de voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan.

Tot op heden werd er nog geen verkavelingsaanvraag ontvangen op de dienst ROHM Antwerpen, zodat er nog geen onderzoek werd gevoerd omtrent de mogelijkheid tot realisatie van deze verkaveling. Zodra betrokken verkavelingsaanvraag ter adviesgeving wordt overgezonden, zal terzake advies worden ingewonnen bij alle van belang zijnde adviesinstanties.

Hierbij zal onder meer ruime aandacht worden besteed aan de waterproblematiek. Het aanwezige kaartmateriaal met betrekking tot de NOG-gebieden (van nature overstroombare gebieden) en de ROG-gebieden (de recent overstroomde gebieden) zal hierbij tevens geraadpleegd worden. Indien relevant, zal het advies van de afdeling Water van Aminor worden opgevraagd.

Anderzijds is het evenzeer de taak van de gemeente om, via haar terreinkennis, voldoende rekening te houden met deze problematiek.

Vraag nr. 102
van 12 maart 2003
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Samenstelling gecoro's – Klachtenbehandeling

In Kontich werd door een gemeenteraadslid op 22 oktober 2002 klacht ingediend over de samenstelling van de gecoro, zowel bij gouverneur Paulus als bij minister Van Grembergen. Het raadslid meent

verschillende onregelmatigheden vast te stellen, waardoor het decreet op de ruimtelijke ordening niet wordt nageleefd. Bovendien stelt hij dat ook de Nieuwe Gemeentewet en het gemeentelijk reglement van orde niet werden nageleefd. De vastgestelde onregelmatigheden vindt de minister als **bijlage**.

Sinds de recente wijziging op 3 juli 2002 van het decreet van 28 april 1993 houdende het administratief toezicht op de gemeenten, moeten klagers heel stipt en regelmatig op de hoogte worden gehouden van de afhandeling van hun klacht. Dat gebeurt blijkbaar ook, de klager wordt stipt op de hoogte gehouden van wie zich met zijn dossier zal bezighouden.

Zo verneemt hij dat "Vermits het stedenbouwdcreet van 18 mei 1999 voor de benoeming van de leden van de Gecoro een bijzonder administratief toezicht voorziet, nl. advies van de bestendige deputatie en goedkeuring van het benoemingsbesluit door de Vlaamse regering, speelt het algemeen administratief toezicht hier niet en is het niet de gouverneur of minister Van Grembergen die over de klacht moet oordelen, maar de Vlaamse minister bevoegd voor ruimtelijke ordening" (art. 9 § 3).

Op 30 oktober 2002 ontvangt klager een ontvangstmelding van zijn klacht door het provinciebestuur Antwerpen, dienst Ruimtelijke Planning en Mobiliteit, maar ook het bericht dat de deputatie slechts over 14 dagen na ontvangst van het dossier beschikt om advies bij de Vlaamse regering uit te brengen én dat ze nog geen gemeentelijk dossier hebben.

Dezelfde dienst Ruimtelijke Planning en Mobiliteit schrijft de klager opnieuw aan op 20 november 2002 met de dubbele mededeling dat het provinciebestuur het gemeentelijke dossier op 4 november 2002 heeft ontvangen en dat de bestendige deputatie, die dus enkel over 14 dagen vanaf de ontvangst van het dossier beschikt om advies bij de Vlaamse regering uit te brengen, de benoeming van de commissie niet binnen de termijn heeft onderzocht en de Vlaamse regering dan ook geen advies heeft bezorgd.

Nog is de ... niet afgelopen. Op 25 november 2002 volgt de mededeling door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Juridische Aangelegenheden en Verkiezingen, dat ... de klacht is doorgezonden naar gouverneur Paulus in het kader van het administratief toezicht, maar ook dat de klacht, voor advies en eventueel passend gevolg, naar de afdeling Ruimtelijke Planning bij het de-

partement Leefmilieu en Infrastructuur in Brussel werd gezonden.

Op 28 november 2002 krijgt klager een mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Binnenlandse Aangelegenheden Antwerpen, dat minister Van Grembergen hun meedeelde dat een klacht over de samenstelling van de gecoro in Kontich is ingediend, en dat zij bij het gemeentebestuur gevraagd hebben het volledige dossier over te zenden.

Op 6 januari 2003 volgt nog een mededeling door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Binnenlandse Aangelegenheden Antwerpen, dat zij het gemeentedossier hebben doorgezonden naar minister Van Grembergen én dat het minister Van Mechelen is die in het kader van het bijzonder administratief toezicht over de klacht moet oordelen.

Dit verhaal is niet verzonnen, maar Vlaamse realiteit.

Vandaar volgende vragen aan de bevoegde ministers.

1. Sinds het indienen van de klacht (22 oktober 2002) zijn bijna 4 maanden verstreken, en zijn 5 brieven bij klager aangekomen, maar hij weet niet of zijn klacht al is behandeld en of de klacht aanvaard is, en door wie. Op de briefwisseling tussen de verschillende administraties hebben we geen zicht, maar vermoedelijk is ook daar een en ander uitgewisseld.

Wat is een aanvaardbare termijn voor een klachtenbehandeling ?

2. Het lijkt mij moeilijk te aanvaarden dat klachten die worden ingediend tegen de samenstelling van de gecoro die betrekking hebben op andere bepalingen dan die welke vervat zijn in het decreet op de ruimtelijke ordening, niet worden behandeld in het kader van het algemeen administratief toezicht.

Is het niet evident dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden (of de gouverneur) de klachten onderzoekt die betrekking hebben op de toepassing van de Gemeentewet of andere wetgeving, en dat de minister van Ruimtelijke Ordening de beslissing toetst aan de wettelijke bepalingen die specifiek van toepassing zijn op de samenstelling van de gecoro's ?

Volgt de minister deze redenering ? Waarom wel, waarom niet ?

Onderneemt hij stappen om dit aan te passen, of alleszins meer gecoördineerd te werken ?

3. Het decreet op de ruimtelijke ordening bevat in artikel 9 § 3 ook volgende bepaling :

"De gemeenteraad benoemt de voorzitter, de leden, de plaatsvervangers en de vaste secretaris. De benoeming wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse regering die, na advies van de Bestendige Deputatie, haar beslissing binnen 30 dagen na de betekening opstuurt naar het College van Burgemeester en Schepenen. Doet ze dat niet, dan wordt de beslissing van de gemeenteraad geacht goedgekeurd te zijn."

Deze laatste zin zou tot gevolg kunnen hebben dat, ondanks de vele inbreuken op de verschillende reglementeringen, de samenstelling van de Kontichse gecoro toch nog als regelmatig zou kunnen worden beschouwd. Tenzij de termijn wordt opgeschort indien er een klacht lopende is.

- a) Wordt de termijn opgeschort ?
- b) Is dit verhaal het verslag van een uitzonderlijke situatie of het normale verloop bij een klachtbehandeling in verband met gecoro's ?
- c) Hoeveel klachten werden ingediend tegen de samenstelling van een gecoro ?

Hoeveel klachten werden aanvaard en hoeveel gecoro's werden daardoor opnieuw en anders samengesteld ?

4. a) Wat is de stand van zaken in verband met de gecoro in Kontich ?
- b) Meent de minister dat er op ordentelijke wijze met de klacht is omgegaan en zo neen, wat kan en zal er verbeterd worden ?
5. Zijn alle gemeentelijke commissies samengesteld, waar wel, waar niet, en waarom niet ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 102) en Van Grembergen

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzake bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, bepaalt het decreet ruimtelijke ordening dat de bestendige deputatie een advies uitbrengt aan de Vlaamse regering over de samenstelling van de gecoro. De Vlaamse regering moet op haar beurt binnen 15 dagen haar beslissing over de gecoro betrekken aan de gemeente, anders wordt de gecoro stilzwijgend goedgekeurd.

Wat de bevoegdheidsverdeling binnen deze procedure betreft, ligt het zwaartepunt bij de bestendige deputatie en de minister van Ruimtelijke Ordening. Zij vervullen in casu een bijzonder toezicht op basis van het decreet ruimtelijke ordening. Logischerwijze zijn het ook deze instanties die met eventuele klachten rekening houden op het ogenblik van de besluitvorming.

Deze algemene regel moet genuanceerd worden voorzover dat het bijzonder toezicht het algemene administratief toezicht niet uitschakelt. Gemeenteraadsbeslissingen over een gecoro kunnen namelijk niet enkel in strijd zijn met het decreet ruimtelijke ordening, maar ook met de Gemeentewet. Zo heb ik in West-Vlaanderen een gecoro van goedkeuring onthouden omdat de stemming erover inging tegen de bepalingen van de Gemeentewet. De meeste provincies vangen dergelijke kwesties goed op doordat de dienst Ruimtelijke Ordening contact opneemt met de dienst die instaat voor het algemeen administratief toezicht op de gemeenten, om aldus tot een gecoördineerd advies te komen. Op gewestelijk niveau zijn er sporadisch vergelijkbare contacten tussen de administratie Ruimtelijke Ordening en de administratie Binnenlandse Aangelegenheden.

Binnen dit kader wil ik nog benadrukken dat de behandelingstermijn zeer kort is. Zowel de bestendige deputatie als ikzelf beschikken slechts over 15 dagen om ons standpunt kenbaar te maken. Aangezien het betrokken advies evenals de eindbeslissing de nodige administratieve voorbereidingen vergen is een termijn van 15 dagen bijzonder kort te noemen. Volledigheidshalve voeg ik hieraan toe dat de bestendige deputatie van Antwerpen geoordeeld heeft dat ze binnen voormeld tijdsbestek geen zinvol advies kan uitbrengen. De gecoro's uit de provincie Antwerpen worden dan ook noodgedwongen behandeld zonder een voorafgaandelijk advies van de bestendige deputatie.

Wat haar specifieke vraag betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de situatie in casu zeer uitzonderlijk is. De meeste gecoro's

zijn namelijk samengesteld zonder dat er klachten werden ingediend. Het relatief gering aantal klachten dat dienaangaande werd geformuleerd, kan tweeledig worden gecatalogiseerd: (1°) klachten tegen opportuniteitskeuzes van de gemeenteraad en (2°) klachten tegen schendingen van de desbetreffende bepalingen van het decreet ruimtelijke ordening of de Gemeentewet. Onder de opportuniteitskeuzes van de gemeenteraad versta ik de keuze van de gemeenteraad voor deze of gene maatschappelijke geleiding en de beoordeling en de appreciatie van de deskundigheid van de kandidaat-leden. De gemeenteraad is als benoemende instantie bevoegd én verantwoordelijk voor dergelijke keuzes. Het is voor mij noch wenselijk noch mogelijk om de opportuniteit van dergelijke keuzes te beoordelen.

De indieners van dergelijke klachten worden van dit standpunt op de hoogte gebracht. Anders is het voor klachten die gericht zijn tegen schendingen van samenstellingsregels van een gecoro. Dergelijke klachten worden getoetst aan de vigerende regelgeving en resulteren geregeld in een gedeeltelijke of een volledige niet-goedkeuring van een gecoro.

Rekening houdende met het feit dat de gecoro's voor de eerste maal werden opgericht, en dit volgens een volledig nieuwe regeling, is – zoals reeds gesteld – het aantal geformuleerde klachten m.i. relatief gering te noemen. Er werden namelijk slechts een dertigtal klachten ingediend. Met iets meer dan de helft van deze klachten werd terdege rekening gehouden in het ministerieel besluit, omdat ze betrekking hadden op een inbreuk tegen de vigerende regelgeving. Verder is het op zich erg moeilijk om een volledig beeld te krijgen van het exacte aantal klachten. Vaak is het onderscheid tussen een vraag naar informatie en een klacht niet duidelijk. Tevens werden er een aantal vragen en opmerkingen telefonisch meegedeeld. Ten slotte is het gewestelijk niveau niet altijd op de hoogte van klachten die werden ingediend bij de gemeente of bij de provincie.

In de regelgeving inzake ruimtelijke ordening zijn er geen bepalingen opgenomen die verband houden met klachten tegen de samenstelling van een gecoro. Bij ontstentenis van een formele regeling worden de klachten in ogenschouw genomen op het meest aangewezen tijdstip, met name op het ogenblik dat het dossier dat ingediend werd door de gemeente, door mijn administratie behandeld wordt. De klachten worden dus behandeld tijdens de termijn van 30 dagen die begint te lopen op het ogenblik dat de gemeente een samenstelling van

een gecoro voor goedkeuring voorlegt. Betrokken werkwijze laat mij bovendien toe de klachtindieners niet enkel van antwoord te dienen, maar tevens meteen een eindbeslissing in kwestieus dossier mee te delen.

Een bijkomende reden om te wachten met de behandeling van de klachten heeft betrekking op het feit dat veel gemeenteraadsbeslissingen waartegen een klacht werd/wordt ingediend, niet voor goedkeuring worden voorgelegd. Vaak nemen gemeenten informeel contact op met mijn administratie om de draagwijdte van een klacht te kunnen inschatten. Als de klacht ernstig is, wordt de gemeenteraadsbeslissing vaak aangepast en opnieuw aan de gemeenteraad voorgelegd, voordat de gemeenteraadsbeslissing aan mij ter goedkeuring wordt voorgelegd. In deze gevallen hebben de klachten aldus de gewenste uitwerking, zonder dat ik hierbij een formele rol speel.

Een klachtbehandeling voordat een dossier op het gewestelijk niveau voor goedkeuring is ingediend, is dan ook voorbarig. Dergelijke aanpak zou immers verwarring creëren daar er geen eindbeslissing in opgenomen is. Tevens stemt de gemeenteraadsbeslissing waartegen de klacht gericht is, vaak niet overeen met de gemeenteraadsbeslissing die later ter goedkeuring wordt voorgelegd door de gemeente. Logischerwijze verloopt de klachtbehandeling dan ook best gelijktijdig met de behandeling van het dossier dat ingediend wordt door de gemeente en de eindbeslissing die daarover genomen wordt.

Wat het dossier Kontich betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat mijn administratie op 25 november 2002 een schrijven ontvangen heeft van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden waarbij twee klachten werden doorgestuurd die waren ingediend bij minister Van Grembergen. Van één van deze klachten was een afschrift overgezonden aan toenmalig minister Stevaert. Uit de briefwisseling bleek dat de klachtindieners was geantwoord dat zijn klacht werd doorgestuurd aan Arohm.

Zoals ik eerder al aangaf, kunnen klachten pas zinvol behandeld worden als de gemeente zelf een dossier ter goedkeuring voorlegt. Zoals steeds werd er daarom een dossier geopend, in afwachting van het moment waarop de gemeente een gecoro-samenstelling ter goedkeuring zou voorleggen. Toen er tegen de jaarwisseling nog geen initiatief werd genomen door de gemeente, werd er door mijn administratie telefonisch contact opgenomen om na te gaan of de gecontesteerde gemeenteraadsbeslissing alsnog ter goedkeuring zou worden voorgelegd. Naar verluidt verzekerde de techni-

sche dienst toen dat het dossier ingediend zou worden. Dit is tot nu toe evenwel nog niet gebeurd. Er is dan ook zeker geen sprake van dat de termijnen verstreken zouden zijn en de gecoro stilzwijgend zou zijn goedgekeurd. Aangezien de gemeente nog geen dossier ter goedkeuring heeft overgezonden, heeft de goedkeuringstermijn van 30 dagen immers nog geen aanvang genomen. Uit recente contacten blijkt naar verluidt dat het gecoro-dossier opnieuw zou zijn opgenomen in de gemeente Kontich. Zodra het betrokken dossier al dan niet in aangepaste vorm ter goedkeuring wordt overgezonden, laat ik niet na het dossier evenals de desbetreffende klacht in ogenschouw te nemen.

Ik hoop duidelijk te hebben gemaakt dat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde case hoogst uitzonderlijk is en het gevolg is van een ongelukkige, buiten mijn toedoen tot stand gekomen samenloop van omstandigheden. Het feit dat de klachten werden gericht aan de ministers Van Grembergen en Stevaert en niet aan mij, heeft een correspondentie op gang gebracht waarin ten gronde geen uitspraken werden gedaan. Het feit dat de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen geen advies meer uitbrengt, maakt dat er ook uit die hoek geen inhoudelijke reactie komt. Ten gronde ligt de knoop evenwel bij het gemeentebestuur van Kontich. Zolang deze gemeente geen gecoro-samenstelling voor goedkeuring indient, ben ik in casu niet formeel betrokken, wat noodzakelijkerwijze impliceert dat de klachten zonder voorwerp zijn daar ik in de onmogelijkheid verkeer de concrete draagwijdte ervan te beoordelen.

Ik benadruk ten slotte dat het overgrote deel van de Vlaamse gemeenten over een gecoro beschikt. Op dit moment beschikken immers 282 van de 308 gemeenten over een gecoro of verkregen een vrijstelling. De gemeenten die nog niet in een gecoro voorzien, wachten vermoedelijk op het moment waarop ze de commissie effectief nodig hebben omdat ze een plan voor advies willen voorleggen. Van de 26 gemeenten die nog over geen gecoro beschikken, hebben er 8 in het verleden reeds een initiatief genomen. Aan deze gemeenten en aan de 18 gemeenten waarvan mij geen gecoro-initiatief bekend is, overweeg ik in de eerstkomende weken een brief te sturen waarin ik aandrang op de oprichting van een gecoro.

Volledigheidshalve signaleer ik tevens dat momenteel een ontwerp van decreet ter adviesgeving aan de Raad van State werd overgezonden waarbij onder meer, gelet op het subsidiariteitsprincipe, beoogd wordt dat de goedkeuring van de gecoro

rechtstreeks zou geschieden door de bestendige deputatie.

**Vraag nr. 103
van 17 maart 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Woonuitbreidingsgebied Hoog-Latem – Waterhuishouding

Op de gemeenteraadszitting van 13 mei 2002 diende de raad een advies te formuleren aangaande de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent.

Het ontwerp van afbakeningsvoorstel van het grootstedelijk gebied Gent werd negatief geadviseerd, en ook andere volgende adviezen werden negatief beoordeeld. Vooral de ontwikkeling van de wijk Hoog-Latem stuit op protest van de gemeenteraad, maar ook van vele buurtbewoners. Dit woonuitbreidingsgebied vormt een gevaar voor wateroverlast. Er werd dan ook door de gemeente een aantal voorwaarden gekoppeld aan het advies m.b.t. de realisatie van infrastructuur voor de integrale waterbeheersing van het volledige gebied.

1. Kan de minister meedelen welke beslissing werd genomen bij het afbakeningsproces voor de gemeente Sint-Martens-Latem, gelet op de door hen geformuleerde adviezen ?
2. Lijkt het mogelijk om het woonuitbreidingsgebied Hoog-Latem te ontwikkelen, gelet op de risico's voor wateroverlast ?

Wordt de visie "ruimte voor water" ook toegepast voor het woonuitbreidingsgebied Hoog-Latem ? Op welke wijze ?

Antwoord

1. Beslissing over het afbakeningsproces

De afbakening van de stedelijke gebieden verloopt in twee fasen. In een voorbereidende fase wordt met alle betrokken actoren, zoals de gemeenten, overlegd over de inhoudelijke opties die moeten genomen worden om een stedelijk gebied beleid te kunnen voeren. Gelet op de inhoudelijke complexiteit van het afbakeningsproces voor grootstedelijke gebieden, neemt dit geruime tijd in beslag. Het overleg over het grootstedelijk gebied Gent is afgerond kort voor de zomer 2002. De resultaten van het overleg zijn samengebracht in een "voorstel van afbakening". Dit is in september aan de

gemeenten en de provincie voorgelegd met de vraag er hun standpunt over te formuleren.

Op basis van het voorstel van afbakening en de standpunten van de verschillende gemeenten en de provincie werkt mijn administratie nu aan een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan om de voorstellen te concretiseren. Het is de Vlaamse regering die dat plan zal vaststellen. Er is met andere woorden op dit ogenblik nog geen beslissing genomen over het ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent.

Volledigheidshalve kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de gemeente Sint-Martens-Latem – in tegenstelling tot wat zij in haar vraag vermeldt – niet gekant is tegen de ontwikkeling van het betrokken gebied. Het gemeentebestuur pleit wel degelijk voor de ontwikkeling van deze site, weliswaar met een geringere dichtheid dan aanvankelijk gepland was. In dit verband werd door het gemeentebestuur de term "randstedelijke dichtheid" gehanteerd.

2. Ontwikkelen van Hoog-Latem ?

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is in het afbakeningsproces voorgesteld om Hoog-Latem op te nemen in het stedelijk gebied. Het gaat daarbij zowel om de bestaande woningen in het woonuitbreidingsgebied als om het gedeeltelijk ontwikkelen van nog onbebouwde delen teneinde de taakstelling voor woningbouw in het stedelijk gebied te realiseren.

De waterproblematiek is bij deze optie steeds een bepalend element geweest. Dat is het standpunt van de gemeente. Dat is ook het standpunt van alle betrokkenen in de afbakening. Dat lijkt me overigens een evident standpunt.

Allereerst is vastgesteld dat er zich voor de reeds gerealiseerde woningen (een groot deel van Hoog-Latem is vandaag bebouwd) geregeld wateroverlast voordoet. Woningen in de lager gelegen delen kenden in de winterperiode bijna jaarlijks problemen. Het verhelpen van die wateroverlast is dus in de eerste plaats noodzakelijk voor de bestaande woningen.

In het afbakeningsproces is concreet nagegaan welke maatregelen noodzakelijk zijn om het gebied van wateroverlast te sparen. Zonder in detail in te gaan op de technische gegevens, gaat het om het creëren van waterbergend vermogen ter hoogte van Nazarethbeek en Hooglatembeek, de aanleg van een verhoogde berm (een kleine dijk) aan

beide zijden van Hoog-Latem (oostelijk en westelijk), het creëren van een overstroombaar gebied aan de oostelijke zijde van Hoog-Latem en het plaatsen van een pomp om Hoog-Latem zelf droog te kunnen houden. In de mate van het mogelijke is hier dus reeds uitgegaan van de principes die ook aan de basis liggen van het decreet "integraal waterbeheer" en de daarmee samenhangende visie "ruimte voor water".

Uit het onderzoek blijkt ook dat het, indien deze maatregelen genomen worden, opnieuw denkbaar is de bestemming van het gebied (woonuitbreiding) verder te realiseren. Er is een ontwikkelingsvoorstel uitgewerkt voor het geheel van Hoog-Latem waarin is onderzocht welk gedeelte ervan bebouwd zou kunnen worden, rekening houdende met de hierboven aangegeven maatregelen. Dat voorstel is een eerste denkoefening, waar ook de eigenaars van deze terreinen aan hebben gewerkt.

Over dit voorstel (fasering, typologie, ..) bestaat nog geen consensus maar het vormt een basis waarop in overleg met de betrokken gemeente verder kan worden gewerkt.

Op deze wijze zou de verdere ontwikkeling van Hoog-Latem tevens kunnen bijdragen tot de oplossing van de nu reeds bestaande wateroverlast, zodat eventueel sprake is van een win-winsituatie.

**Vraag nr. 104
van 17 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

*Gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen –
Stand van zaken*

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 102 van 19 april 2001 zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1825).

1. Wat is de stand van zaken in het planningsproces in de verschillende Vlaamse gemeenten (goedkeuring, startnota, ...) ?
2. Welke gemeenten dienden een aanvraag voor financiële tegemoetkoming in voor de opmaak van deze plannen ?

Hoeveel gemeenten ontvingen deze subsidie ?

3. Op welke manier gebeurt de opvolging van de gemeenten betreffende hun concreet planningsproces ?

Bestaat er een administratieve procedure ten einde de gemeenten te kunnen aanmanen, zodat alles conform de decretale bepalingen aangaande de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan verloopt ?

4. Kan de minister een uiterste tijdslimiet naar voren schuiven voor de afronding van alle gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen ?

Antwoord

1. Aantal goedgekeurde gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen

Bijgaande tabel als **bijlage 1** voorziet in een stand van zaken met betrekking tot gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Heden beschikken 19 gemeenten over een goedgekeurd structuurplan. De overgrote meerderheid van de gemeenten is reeds gestart met de opmaak. Mijn administratie heeft terzake weet van 259 gemeenten. De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt die gegevens terug op de lijst die ik ter beschikking stel.

De provincies Antwerpen, Limburg en West-Vlaanderen hebben reeds een goedgekeurd (provinciaal) ruimtelijk structuurplan en zijn bijgevolg verantwoordelijk voor de goedkeuring van de gemeentelijke ruimtelijk structuurplannen. Vanaf heden kan er dus enige tijd verlopen voor ik geïnformeerd ben over de goedkeuring van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, met name tot de goedkeuring gepubliceerd wordt. De stand van zaken die ik als bijlage opneem, is tot 27 maart 2003 geactualiseerd.

2. Aantal voorlopig vastgestelde structuurplannen

28 gemeenten hebben een aanvraag ingediend voor toekenning van subsidies voor de opmaak van hun gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Ik stel hiervan een overzichtlijst ter beschikking als **bijlage**.

De betaling van het subsidiebedrag gebeurt in twee keer. De helft op het ogenblik van de goedkeuring van het ontwerp en de tweede helft wanneer het plan is goedgekeurd (door de bestendige deputatie als het gaat over gemeen-

ten in Antwerpen, Limburg en West-Vlaanderen of door de bevoegde minister voor de overige provincies). In de lijst vindt ik ook die informatie terug.

3. Opvolging van gemeentelijke structuurplanningsprocessen

De gemeenten worden bij de opmaak van hun ruimtelijke structuurplannen intensief begeleid door de administratie. De begeleiding is georganiseerd in een zogenaamd structureel overleg. Dit is een overleg tussen gemeentelijke, provinciale en Vlaamse overheid. Het structureel overleg is gericht op afstemming van het gemeentelijk structuurplan op het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en het provinciaal ruimtelijk structuurplan. Op die manier komt men reeds in een vroege fase tot afstemming. Tijdens dit overleg kunnen ook afspraken worden gemaakt over welk planningsniveau een bepaalde problematiek aanpakt (cf. subsidiariteit). Tijdens de opmaak van het gemeentelijk structuurplan stuit de gemeente immers vaak op bovenlokale problemen die zij niet zelf of niet alleen kan aanpakken.

Het structureel overleg vindt zijn basis in de omzendbrief 97/03 over de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Daarin wordt veel belang gehecht aan een geregeld en gestructureerd overleg tussen de verschillende planningsniveaus.

Het decreet RO geeft duidelijk aan dat provinciale structuurplannen zich richten naar het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en dat de gemeentelijke structuurplannen zich richten naar de provinciale structuurplannen en het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het decreet bepaalt in artikel 19 ook de voorwaarden om eventueel af te wijken van het richtinggevend gedeelte.

Het decreet voorziet inderdaad in administratief toezicht. Het is de bestendige deputatie die de gemeentelijke structuurplannen goedkeurt en daarbij nagaat dat deze geen strijdige opties met het provinciaal en Vlaams structuurplan bevatten. De deputatie brengt al vroeger in de procedure advies uit over de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Een eerste keer naar aanleiding van de plenaire vergadering en een tweede maal tijdens het openbaar onderzoek. En zoals hierboven reeds aangegeven, is ook het structureel overleg erop gericht eventuele strijdigheden te vermijden.

Voor provincies die nog geen provinciaal structuurplan hebben, neemt de Vlaamse regering de advies- en goedkeuringstaken van de deputatie over.

4. Tijdslimiet afronden gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen

Uit bijgaande overzichten valt af te leiden dat de grote meerderheid van de gemeenten bezig is met de opmaak van een gemeentelijk structuurplan. De komende jaren zullen heel wat gemeenten dit proces afronden en over een goedgekeurd ruimtelijk beleidsplan kunnen beschikken. De snelheid waarmee de gemeenten hun ruimtelijke structuurplannen opmaken, ligt hoofdzakelijk in handen van de gemeenten zelf. Het decreet bepaalt de termijnen van de formele goedkeuringsprocedure. Het is de gemeente die bepaalt wanneer ze deze formele procedure inzet.

De problematiek van de tijdslimiet voor het afronden van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen rijst in feite vooral op een indirecte manier. Immers de bevoegdheid over het uitrijken van stedenbouwkundige vergunningen die in het DRO (art. 193) bij de gemeenten is gelegd, is gekoppeld aan voorwaarden. Het beschikken over een goedgekeurd structuurplan is één van die voorwaarden. In dat artikel 193 is ook bepaald dat de Vlaamse regering zal vaststellen welke gemeenten aan alle gestelde voorwaarden voldoen "voor het einde van het vijfde jaar na het in werking treden van dit decreet". Dat is dus voor 1 mei 2005. Deze bepaling kan dus in de praktijk geïnterpreteerd worden als een soort tijdslimiet voor het afronden van de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Gemeenten die dan geen goedgekeurd structuurplan hebben, zullen in principe niet de vooropgestelde verantwoordelijkheid over het vergunningenluik op zich kunnen nemen.

Die tijdslimiet voor het afronden van gemeentelijke structuurplanningsprocessen leg ik dus niet op als minister, ze is vervat in het decreet RO. Zoals vroeger reeds gesteld, kan de Vlaamse regering (vertegenwoordigd door de minister RO) de gemeente verzoeken om een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan op te stellen. Indien de gemeente op het verzoek niet ingaat, kan de Vlaamse regering (de minister dus) aan de gemeente ook een termijn opleggen om dit te doen. Het decreet voorziet in deze mogelijkheid. Rekening houdende met de concrete stand van zaken lijkt mij dit heden niet aan de orde te zijn.

Als **bijlage** voeg ik een overzicht van de stand van zaken van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen (bijlage 1) en van de gemeenten die subsidies hebben gevraagd voor de opmaak van hun structuurplan (**bijlage 2**).

Bijlage 1

Goedgekeurde gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen (ERS) (op 27 maart 2003)

Gemeente	Startnota	Voorontwerp GRS	Plenaire	Ontwerp GRS (VV)	GRS (DV)
Aalst	x	x	x	x	
Aalter	x	x	x	x	
Aarschot	x				
Aartselaar	x	x			
Affligem	x				
Alken		x			
Alveringem	x				
Antwerpen					
Anzegem	x				
Ardooie	x	x			
Arendonk	x	x			
As	x				
Asse	x	x			
Assenede	x				
Avelgem	x	x/x			
Baarle-Hertog	x				
Balen	x				
Beernem	x				
Beerse	x				
Begijnendijk	x				
Bekkevoort	x				
Beringen	x				
Berlaar	x				
Bertem	x				
Bever	x				
Bierbeek		x			
Bilzen					
Blankenberge	x	x	x		
Bocholt	x				
Boechout		x			
Bonheiden	x				
Boom	x	x	x	x	x
Boortmeerbeek	x				
Borgloon	x				

Gemeente	Startnota	Voorontwerp GRS	Plenaire	Ontwerp GRS (VV)	GRS (DV)
Bornem		x		x	x
Borsbeek	x				
Boutersem	x				
Brakel	x				
Brasschaat	x				
Brecht	x	x			
Bredene	x				
Bree	x				
Brugge	x	x		(x)	
Buggenhout		x			
De Haan	x				
De Panne	x				
Deerlijk					
Deinze	x				
Denderleeuw	x	x	x	x	
Dendermonde		x		x	x
Dessel	x				
Destelbergen	x				
Diepenbeek	x				
Diest	x				
Diksmuide	x				
Dilbeek					
Duffel	x				
Eeklo	x				
Erpe-Mere	x				
Essen	x				
Evergem	x				
Galmaarden	x				
Gavere	x				
Geel	x				
Geetbets	x				
Genk	x				
Gent		x	x	x	x
Geraardsbergen	x				
Gistel	x		x	x	
Glabbeek	x				
Grimbergen					
Grobbendonk	x				
Haacht	x	x			
Haaltert	x				
Halen	x	x			
Ham	x				
Hamme	x	x	x		
Hamont-Achel	x	x	x		

Gemeente	Startnota	Voorontwerp GRS	Plenaire	Ontwerp GRS (VV)	GRS (DV)
Hasselt	x				
Hechtel-Eksel	x				
Heers	x	x			
Heist-op-den-Berg	x	x		x	x
Herent	x	x	x		
Herentals	x	x			
Herenthout	x				
Herne	x				
Herzele	x				
Heusden-Zolder	x				
Heuvelland	x				
Hoegaarden	x				
Hoeselt	x				
Holsbeek	x				
Hooglede	x	x			
Hoogstraten	x	x			
Horebeke					
Hove	x				
Hulshout	x				
Ieper		x		x	x
Ingelmunster	x				
Izegem	x	x		x	x
Jabbeke	x				
Kampenhout	x				
Kapelle-op-den-Bos	x				
Kapellen	x				
Kaprijke	x				
Kasterlee	x				
Keerbergen	x				
Kluisbergen	x				
Kluisbergen					
Knesselare	x				
Knokke-Heist	x	x			
Koekelare	x				
Koksijde		x		x	x
Kontich					
Kortemark	x				
Kortenaken	x				
Kortenberg	x	x			
Kortesseem	x	x	x	x	
Kruishoutem	x				
Laakdal	x	x	x		
Laarne	x	x	x		
Lanaken		x			

Gemeente	Startnota	Voorontwerp GRS	Plenaire	Ontwerp GRS (VV)	GRS (DV)
Landen	x	x	x	x	x
Lebbeke	x	x		x	x
Lede	x				
Ledegem	x				
Lendelede	x				
Leuven	x	x			
Lichtervelde	x				
Liedekerke	x				
Lier	x	x	x2	x2	
Lierde	x	x			
Lille	x				
Linter	x				
Lo-Reninge	x				
Lochristi					
Lokeren	x				
Lommel	x				
Londerzeel	x				
Lovendegem	x				
Lubbeek	x				
Lummen	x	x			
Maarkedal					
Maaseik	x				
Maasmechelen	x				
Maldegem					
Malle	x				
Mechelen	x	x		x	x
Meerhout	x				
Meeuwen-Gruitrode	x				
Meise	x				
Melle	x	x			
Menen	x				
Merelbeke	x	x			
Merksplas	x				
Mesen					
Middelkerke	x				
Mol	x				
Moorslede	x	x			
Mortsel	x				
Nazareth		x	x	x	
Neerpelt		x			
Nevele		x		x	x
Nieuwpoort	x	x			
Nijlen	x	x	x		
Ninove	x				

Gemeente	Startnota	Voorontwerp GRS	Plenaire	Ontwerp GRS (VV)	GRS (DV)
Olen	x	x			
Oostende	x				
Oosterzele					
Oostkamp	x				
Oostrozebeke	x	x	x		
Opglabbeek	x				
Opwijk	x	x	x	x	
Oud-Heverlee	x				
Oud-Turnhout	x	x			
Oudenaarde	x	x			
Overijse		x			
Peer	x				
Pittem	x				
Poperinge		x	x		
Putte	x				
Puurs		x	x	x	x
Ranst	x				
Ravels	x				
Riemst	x				
Rijkevorsel	x				
Roeselare	x				
Roosdaal	x	x			
Rotselaar	x	x	x		
Ruiselede	x				
Rumst	x				
Schelle	x				
Scherpenheuvel-Zichem	x				
Schilde	x				
Schoten	x				
Sint-Amands	x				
Sint-Genesius-Rode					
Sint-Gillis-Waas	x				
Sint-Katelijne-Waver		x	x	x	
Sint-Laureins	x	x			
Sint-Lievens-Houtem	x				
Sint-Martens-Latem	x				
Sint-Niklaas		x			
Sint-Pieters-Leeuw	x				
Sint-Truiden	x			x	x
Spiere-Helkijn	x				
Stabroek	x	x	x		
Staden	x	x		x	x
Steenokkerzeel	x				

Gemeente	Startnota	Voorontwerp GRS	Plenaire	Ontwerp GRS (VV)	GRS (DV)
Stekene	x	x			
Temse	x				
Ternat	x				
Tervuren	x				
Tessenderlo	x				
Tielt	x				
Tielt-Winge	x				
Tienen	x				
Tongeren	x	x			
Torhout	x				
Turnhout	x				
Veurne	x	x			
Vilvoorde		x	x		
Vleteren	x				
Vorselaar	x				
Vosselaar	x				
Waarschoot	x	x			
Wachtebeke	x				
Waregem	x				
Wellen	x	x			
Wemmel					
Wervik	x				
Westerlo	x				
Wetteren	x	x		x	x
Wevelgem					
Wichelen	x	x			
Wielsbeke	x	x	x	x	x
Willebroek	x				
Wingene	x				
Wommelgem	x				
Wortegem-Petegem	x	x		x	x
Wuustwezel	x				
Zandhoven	x				
Zele	x	x			
Zelzate					
Zemst				x	x
Zingem	x				
Zoersel	x				
Zomergem	x	x	x	x	
Zonhoven	x				
Zonnebeke	x	x			
Zottegem	x	x	x		
Zoutleeuw	x				
Zuienkerke	x				

Gemeente	Startnota	Voorontwerp GRS	Plenaire	Ontwerp GRS (VV)	GRS (DV)
Zulte	x	x	x	x	
Zutendaal	x				
Zwalm					
Zwevegem	x	x			
Zwijndrecht		x		x	x

(VV : voorlopige versie ; DV : definitieve versie – red).

Bijlage 2

Overzicht subsidies gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen – stand van zaken op 24 maart 2003

	Gemeente	Datum goedkeuring GRS	Uitbetaling
1	Boom	06-07-01	volledig
2	Bornem	13-10-99	volledig
3	Brugge	plan nog niet goedgekeurd	half
4	Denderleeuw	plan nog niet goedgekeurd	-
5	Dendermonde	22-11-00	volledig
6	Gent	plan nog niet goedgekeurd	half
7	Gistel	plan nog niet goedgekeurd	half
8	Heist-op-den-Berg	19-06-01	volledig
9	Ieper	02-10-00	volledig
10	Izegem	13-07-00	volledig
11	Koksijde	23-08-01	volledig
12	Kortesseem	19-02-00	half
13	Lebbeke	17-05-00	volledig
14	Lier	plan nog niet goedgekeurd	half
15	Mechelen	03-07-01	volledig
16	Nazareth	plan nog niet goedgekeurd	half
17	Nevele	09-04-98	volledig
18	Puurs	13-02-03	half
19	Sint-Katelijne-Waver	plan nog niet goedgekeurd	half
20	Sint-Truiden	25-10-00	volledig
21	Staden	29-01-99	volledig
22	Vilvoorde	plan nog niet goedgekeurd	-
23	Wetteren	22-08-03	volledig
24	Wielsbeke	plan nog niet goedgekeurd	-
25	Wortegem-Petegem	07-05-01	volledig
26	Zemst	09-04-98	volledig
27	Zomergem	plan nog niet goedgekeurd	half
28	Zwijndrecht	22-06-01	volledig

Vraag nr. 105
van 17 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Bijzondere plannen van aanleg – Efficiëntie

In het decreet op de Ruimtelijke Ordening (RO) van 18 mei 1999 is vastgelegd dat in de toekomst gewerkt wordt met ruimtelijke uitvoeringsplannen en niet langer met gewestplannen. De gewestplannen blijven wel gelden zolang ze niet vervangen zijn door deze nieuwe plannen. Gewestplanwijzigingen worden echter niet meer doorgevoerd.

De gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen (GRS) blijken ondertussen een lange en moeizame weg af te leggen tot de goedkeuring.

In afwachting, en als overgangsmaatregel, kunnen de gemeenten ondertussen wel nog bijzondere plannen van aanleg (BPA) opmaken, waaronder bedrijf-BPA's en sectorale BPA's zonevremde bedrijven. Deze dienen weliswaar te anticiperen op de gemeentelijke structuurplannen.

1. Hoe schat de minister de realiteit in van de moeizaam verlopende procedure van de GRS versus de BPA's die moeten anticiperen op deze plannen ?

Ontstaat hierdoor niet een procedurele inertie ?

Hoe kan dit opgelost worden en hoe wordt dit in de praktijk aangepakt ?

2. Kan de minister een overzicht geven van alle goedgekeurde BPA's sedert de inwerkingtreding van het decreet RO van 18 mei 1999, met telkens de vermelding van de totale duur van de procedure ?
3. Hoeveel zonevremde bedrijven vonden reeds rechts- en bestaanszekerheid via een sectoraal BPA zonevremde bedrijven, en dit per provincie ?
4. In welke mate zijn de BPA's een efficiënte overgangsmaatregel ?

Worden de lokale economische initiatieven en noden niet verstikt, onder meer door dit planningsinstrument ?

Antwoord

1. Het opmaken van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, en vooral het ontwikkelen van een langetermijnvisie op het ruimtelijk functioneren neemt inderdaad wat tijd. Het belang van het opbouwen van een degelijk uitgewerkt beleidskader is immers niet te onderschatten. Inmiddels zijn 258 gemeenten "gestart" met de opmaak van een GRS, waarvan er 85 reeds in de voorontwerp-fase zitten (eerste formele stap in de procedure). Hiervan beschikken reeds 19 gemeenten over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Uit het antwoord op de tweede vraag blijkt dat sedert 18 mei 1999 een ministeriële beslissing werd genomen in meer dan 800 BPA's, gelegen in 212 gemeenten. Hieruit blijkt dat het merendeel van de gemeenten het BPA gebruiken om kortetermijnacties te realiseren binnen het lopende gemeentelijk ruimtelijk structuurplanningproces. Het lijkt dan ook dat niet kan worden gesproken van procedurele inertie.

2. Tussen 18 mei 1999 en 27 maart 2003 werden ministeriële beslissingen genomen in 837 BPA's van in totaal 212 gemeenten. Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst van alle BPA's met de datum van het ministerieel besluit.
3. Onderstaande tabel geeft weer hoeveel bedrijven per provincie via een sectoraal BPA zonevremde bedrijven reeds rechtszekerheid verkregen.

Provincie	Aantal bedrijven die rechtszekerheid kregen via een sectoraal BPA
Antwerpen	44
Limburg	72
Oost-Vlaanderen	106
Vlaams Brabant	15
West-Vlaanderen	310

4. Uit het bovenstaande blijkt dat het BPA veelvuldig wordt gebruikt om kortetermijnacties uit te kunnen voeren.

Een belangrijk deel hiervan wordt opgemaakt in het kader van lokale economische initiatieven. Een beperkte analyse van de titels van de BPA's levert dat er minstens 93 opgemaakt werden in het kader van economische activiteiten. In werkelijkheid zijn dit er beduidend meer, gezien de traditie om toponiemen of straatnamen te gebruiken voor de naamgeving van BPA's.

Dit planningsinstrument levert derhalve een belangrijke bijdrage aan de realisatie van lokale economische initiatieven en noden.

Vraag nr. 106
van 19 maart 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Planologische attesten – Gemeentelijke taken

Bedrijven die zonevreemd zijn, kunnen rechtszekerheid krijgen door een planologisch attest aan te vragen. Hiervoor werd een uitvoeringsbesluit gepubliceerd in het Staatsblad.

De bedrijven dienen zelf een groot aantal documenten in te vullen alvorens zij een aanvraag kunnen indienen. Vermits de bedrijven onmogelijk kunnen voorzien in een deel van deze documenten, zullen zij ondersteund moeten worden door de gemeentediensten.

1. Hoe dienen de gemeentebesturen de bedrijven te ondersteunen voor het aanvragen van een planologisch attest ?
2. Betekent dit geen bijkomende werkdruk voor de gemeentebesturen ?

Worden zij hiervoor vergoed ?

Antwoord

1. Een planologisch attest kan uitsluitend worden aangevraagd door een bestaand hoofdzakelijk vergund zonevreemd bedrijf dat wenst uit te breiden en waarbij de huidige decretale uitzonderingsbepalingen geen oplossing bieden.

De aanvrager van een planologisch attest is zelf verantwoordelijk voor de samenstelling van het dossier. Slechts m.b.t. één element kan de aanvrager een beroep doen op de gemeente. Name-lijk, als de aanvrager niet beschikt over steden-

bouwkundige vergunningen voor de delen van de bestaande bedrijfsvoering.

Zowel voor vergunningplichtige werken en handelingen, als voor vergunningplichtige functie-wijzigingen, kan de aanvrager een uittreksel uit het vergunningenregister verkrijgen bij de gemeente, indien die gemeente over een vergunningenregister beschikt.

2. In principe betekent de dossieropmaak door het bedrijf voor de aanvraag van een planologisch attest geen bijkomende werkdruk voor de gemeentebesturen.

Opgemerkt wordt dat elke gemeente conform artikel 96 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en bijbehorende uitvoeringsbesluiten een vergunningenregister dient op te maken. Het verstrekken van een uittreksel uit dit vergunningenregister, kan bezwaarlijk als een bijkomende werkdruk vanuit het instrument planologisch attest gezien worden.

In die zin is er bijgevolg geen vergoeding m.b.t. het planologisch attest.

Vraag nr. 107
van 21 maart 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Zonevreemde woningen – Gemeentebelasting op regularisatieaanvragen

Op 31 januari 2003 liep de termijn af om een regularisatieaanvraag in te dienen voor een zonevreemde woning.

Diverse Vlaamse gemeentebesturen keurden voor deze regularisatieaanvraag een belastingreglement goed om dergelijke aanvraag bijkomend te belasten.

1. Handelt een gemeentebestuur niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel wanneer het een regularisatieaanvraag voor een zonevreemde woning belast ?
2. Kan de behandeling van een regularisatieaanvraag gelijkgesteld worden met een bouw-aanvraag ?
3. Is een gemeentebestuur wel bevoegd om een belasting op regularisatieaanvragen te heffen ?

4. Is de minister op de hoogte van het aantal regularisatieaanvragen die ingediend werden naar aanleiding van artikel 195quinquies van het decreet op de ruimtelijke ordening ?

Antwoord

1. Het fiscale gelijkheidsbeginsel (vervat in artikel 172 van de Grondwet) houdt in dat belastingplichtigen die zich in een gelijke toestand bevinden, éénzelfde fiscale behandeling moeten krijgen, terwijl belastingplichtigen die zich in een ongelijke situatie bevinden op ongelijke wijze dienen te worden behandeld.

Het non-discriminatiebeginsel sluit dus niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voorzover dit verschil in behandeling berust op een objectief criterium en redelijk verantwoord is. Dit wil zeggen dat alle belastingplichtigen die zich in dezelfde objectieve situatie bevinden, op dezelfde wijze moeten behandeld worden. Dergelijke verantwoording moet tevens worden beoordeeld rekening houdende met het doel en de gevolgen van de ingestelde belasting. Of met andere woorden, er moet een redelijke verhouding bestaan tussen de aangewende middelen (het door het gemeentelijk belastingreglement ingevoerde verschil in behandeling) en het beoogde doel, dit is het zogenaamde proportionaliteitsbeginsel. Het gelijkheidsbeginsel wordt dus niet per definitie geschonden wanneer niet iedereen op dezelfde manier behandeld wordt, maar wel wanneer de toegepaste ongelijkheid niet aan de vermelde onderscheidingscriteria voldoet.

Een gemeentebestuur dat een regularisatieaanvraag voor een zonevreemde woning belast, schendt het gelijkheidsbeginsel niet wanneer het elke regularisatieaanvraag volgens dezelfde objectieve criteria belast. Personen die een regularisatieaanvraag indienen, bevinden zich in een fundamenteel verschillende situatie dan die die welke een gewone aanvraag indienen.

De naleving van het gelijkheidsbeginsel kan getoetst worden in volgende gevallen :

In het kader van het administratief toezicht kan de toezichthoudende overheid een legaliteitscontrole uitoefenen. Zo kan er onder meer worden nagegaan of een belastingreglement geen wettelijke bepalingen schendt. Aangezien het gelijkheidsbeginsel ingeschreven is in de Grond-

wet, wordt bij deze legaliteitscontrole ook nagegaan of het gemeentelijk belastingreglement geen ongeoorloofde discriminerende maatregelen inhoudt.

Wanneer men meent dat het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden, kan een vordering tot schorsing of annulering van de betrokken belastingverordening worden ingesteld bij de Raad van State. Daarenboven mag een fiscale rechter een belastingreglement dat strijdig is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel niet toepassen en dient bijgevolg een aanslag die gevestigd werd op grond van een ongrondwettelijk belastingreglement te worden vernietigd wanneer een belastingplichtige deze aanslag betwist.

2. De procedure voor een regularisatieaanvraag verschilt sinds de decreetswijziging van 8 maart 2002 niet meer van deze voor een gewone aanvraag.

Vóór de decreetswijziging van 8 maart 2002 kon een regularisatievergunning slechts afgeleverd worden ná het betalen van een transactiesom en ná het verkrijgen van een vergelijk. Het uitvoeringsbesluit inzake de transactiesommen hield terzake een uniforme regeling in. Sedert het zogenaamde ontkoppelingsdecreet is de transactiesom wel een voorwaarde voor het verkrijgen van een vergelijk, maar niet meer voor het verkrijgen van een regularisatievergunning.

3. Gemeenten beschikken over fiscale autonomie. Dit principe vloeit voort uit artikel 162 van de Grondwet. Dit betekent dus dat de gemeenteraad alle belastingen mag heffen die niet op één of andere wijze uitgesloten worden. Alleen de federale overheid kan terzake verbodsbepalingen opleggen (zie bv. artikel 464 WIB 92).

Buiten deze wettelijk bepaalde uitzonderingen, en uiteraard ook onder voorbehoud van het administratief toezicht, kunnen de gemeenten in principe om het even welke belasting heffen.

Bij het uitvaardigen van een nieuwe gemeentebelasting, moet ook rekening worden gehouden met een aantal beperkende principes (algemene rechtsbeginselen) : het gelijkheidsbeginsel, het territorialiteitsbeginsel, het beginsel "non bis in idem", de beginselen van behoorlijke regelgeving en bestuur, ...

Daarnaast mag ook het algemeen belang niet worden geschonden.

Alle gemeentebelastingen zijn dus in principe toegelaten, ook een belasting op regularisatie-aanvragen, op voorwaarde dat de bovenstaande regels worden gerespecteerd.

4. Er kan verwezen worden naar het antwoord dat gegeven werd op de vraag nr. 94 van 28 februari 2003 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 2030 – red.*).

Vraag nr. 108
van 24 maart 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Adviesraden – Stand van zaken

Zie :
 Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 151
 van 24 maart 2003
 van mevrouw Brigitte Grouwels
 Blz. 2269

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 114
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteiten – Omzendbrieven

Heeft de minister tijdens deze legislatuur zijn administratie en de overheidsdiensten in het algemeen door middel van omzendbrieven reeds herinnerd aan de wijze waarop zij de faciliteiten dienen te interpreteren en toe te passen in hun contacten met de bevolking van de faciliteitengemeenten en in hun werking ter plaatse ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewaël nr. 28, Landuyt nr. 61, Vogels nr. 158, Vanderpoorten nr. 90, Dua nr. 154, Van Mechelen nr. 114, Van Grembergen nr. 145, Gabriëls nr. 94, Vanhengel nr. 31, Bossuyt nr. 283).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 CULTUUR, JEUGD EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 105
van 3 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Migrantenverenigingen – Alternatieve subsidies

In een brief aan de landelijke en lokale migrantenverenigingen en de integratiesector kondigden verantwoordelijken van de afdeling Volksontwikkeling van de Vlaamse Gemeenschap aan dat de bestaande subsidieregeling voor activiteiten van lokale migrantenverenigingen niet voortgezet wordt.

De middelen daartoe werden immers in de begroting 2003 niet opgenomen. Wel werd de belofte gedaan het allochtone verenigingsleven en de integratiesector te informeren over mogelijke alternatieven zodra hierover meer duidelijkheid was.

1. Welke alternatieven werden/worden er nu onderzocht, en hoe en wanneer worden ze geconcretiseerd ?
2. Wordt er rekening mee gehouden dat het werkjaar allicht al enkele maanden oud is, waardoor het moeilijk is met de activiteiten van de resterende maanden de activiteiten van het vroegere hele werkjaar te compenseren ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, ligt op dit ogenblik een ontwerp van decreet betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk voor plenaire behandeling in het Vlaams Parlement voor.

Dit ontwerp voorziet in een overgangsregeling voor de migrantenverenigingen wat de besteding van de budgettaire middelen betreft die voorheen

– tot eind 2002 – besteed werden aan de initiatieven van lokale migrantenorganisaties. De middelen hiertoe waren ingeschreven in de begroting via de gewone basisallocatie 33.01 van programma 54.2. Deze middelen blijven behouden, ook voor het werkjaar 2003. Alleen is het zo dat de bestaande regeling voor lokale migrantenorganisaties, vervat in het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling van verenigingen van volksoontwikkelingswerk, door het niet verder verlengen van de betrokken regeling ophield van toepassing te zijn.

Het ontwerp van decreet voorziet voor 2003 in de mogelijkheid van een vervangende regeling ter besteding van uitgetrokken budgettaire middelen. Van deze regeling zullen in een latere fase in het uitvoeringsbesluit bij het decreet de basisprincipes vastgelegd worden.

Intussen is reeds, vanuit het overleg dat met de migrantenverenigingen hieromtrent werd georganiseerd, heel concreet gewerkt aan een reglement met beperkte inhoud. Hierbij staat alleszins het indienen van een visienota omtrent de ondersteuning van de aangesloten afdelingen of groepen centraal.

Intussen is het eveneens duidelijk dat reeds een aantal maanden voorbij zijn, zodat de toepassing van het reglement, de inhoud van voormelde visienota en de besteding van de middelen hiermee rekening zullen moeten houden.

Vraag nr. 106
van 4 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Tijdschrift Monumenten en Landschappen – Franstalig artikel

Onlangs verscheen het nummer 22/1 van het tijdschrift Monumenten en Landschappen (M&L). Naar aanleiding van de pensionering van een leidend ambtenaar werd het min of meer opgevat als een soort Liber Amicorum.

Niettemin is het verbazend dat een artikel van een ambtenaar van het Ministerie van het Waals Gewest in het Frans is opgenomen. Immers, het Bestuur Monumenten en Landschappen is een dienst van het Vlaams Gewest. Als dusdanig is het onderworpen aan de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken van 18 juli 1966. Dit houdt in dat alle publicaties van deze dienst uitsluitend in het Nederlands opgesteld mogen zijn. De taalwetgeving is een wet van openbare orde. Er kan bijgevolg niet van worden afgeweken.

Het is niet de eerste keer dat deze dienst een loopje neemt met de taalwetgeving in dit land.

Kan de minister meedelen waarom dit artikel niet eenvoudig kon worden vertaald naar het Nederlands ?

Welke maatregelen worden overwogen om dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

Het tijdschrift Monumenten en Landschappen is niet onderworpen aan de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken van 18 juli 1966.

Het betreft hier geen bestuurszaak of administratieve handeling, maar in eerste instantie vulgariserende literatuur handelend over erfgoedzorg bestemd voor de abonneementhouders. Het stelt hierbij geen rechtshandelingen van individuele of algemene aard.

Vraag nr. 107
van 11 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

"Kleine en Grootte Engel" Mechelen – Onderhoud

Het beschermd monument gelegen Sint-Katelijnestraat 53-55 in Mechelen, bevindt zich in een enigszins verwaarloosde staat. Het betreft een huis daterend uit 1777 en bekend onder de naam "Kleine en Grootte Engel". De gevel is slecht onderhouden. Bovendien ontsieren winkelpuien onderaan het monument, onder meer door vergaande afschilfering van de verf. Het pand werd beschermd bij besluit van 18 november 1991.

Overeenkomstig artikel 11 § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument er nochtans toe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

In het eerste geval : gaat het om een particulier of om een andere privé-eigenaar ?

In het tweede geval : om welk bestuur of welke overheid gaat het ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om het verval van dit pand tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

Antwoord

1. Beide panden zijn van een verschillende privé-eigenaar. De huidige winkelpuien waren reeds aanwezig op het moment van bescherming.
2. De gevel geeft een verwaarloosde indruk. Structureel zijn beide gebouwen voldoende in orde om in regel te zijn met de onderhoudsplicht.

Een nader onderzoek naar de huidige toestand zal uitgevoerd worden in samenspraak met de diensten van de stad Mechelen.

Vraag nr. 108 van 11 maart 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

"Rooden Schild" Mechelen – Onderhoud

Het beschermd monument gelegen Sint-Katelijnestraat 73 in Mechelen bevindt zich in een enigszins verwaarloosde staat. Het betreft een barok diephuis daterend uit 1627 en bekend onder de naam "Rooden Schild". De gevel is slecht onderhouden, met bovenaan onder meer afschilfering van voegwerk. Bovendien wordt hij onderaan zwaar ontsierd door een winkelpui, wellicht het gevolg van een ingreep die dateert van voor de bescherming bij besluit van 18 november 1991.

Overeenkomstig artikel 11 § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument ertoe gehouden door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

In het eerste geval : gaat het om een particulier of om een andere privé-eigenaar ?

In het tweede geval : om welk bestuur of welke overheid gaat het ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om het verval van dit pand tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

Antwoord

1. Dit gebouw is privé-eigendom. De huidige winkelpui was reeds aanwezig op het moment van bescherming.
2. De gevel geeft een verwaarloosde indruk en op termijn zijn maatregelen noodzakelijk in het kader van een onderhoudspremie.

Vraag nr. 109 van 11 maart 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

"Den Witten Engel" Mechelen – Onderhoud

Het beschermd monument gelegen Sint-Katelijnestraat 44 in Mechelen bevindt zich momenteel in een verregaande staat van verval. Het betreft een diephuis in kern daterend uit de 16de of 17de eeuw, bekend onder de naam "Den Witten Engel". Het pand werd beschermd bij besluit van 12 januari 1987.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar dan wel een lokaal of regionaal bestuur, of een andere overheid ?

Gaat het in het eerste geval om een particulier of om een andere privé-eigenaar ?

Om welk bestuur of welke overheid gaat het in het laatste geval ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om het verval van dit pand tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

3. Werd door de bevoegde instanties reeds overwogen om in het kader van artikel 13 van het decreet van 3 maart 1976 stappen te ondernemen teneinde de eigenaar ertoe aan te zetten het betrokken pand conform de geldende voorschriften te onderhouden en/of te restaureren ? Zo ja, wat is de stand van zaken ? Zo neen, waarom is dit nog niet gebeurd, gezien de vérgaande staat van verval van het pand ?

4. Werd door de bevoegde instanties reeds overwogen, gezien de vérgaande staat van verval van het pand en conform de bepalingen van artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931, stappen te ondernemen om het pand te onteigenen ten algemenen nutte ?

Zo neen, waarom niet ?

Zo ja, wat is de stand van zaken ?

5. Welke maatregelen neemt de minister op korte termijn teneinde dit pand van de ondergang te redden ?

Antwoord

1. Dit gebouw is privé-eigendom.
2. Het gebouw is in gebruik en bewoond en wordt voldoende structureel onderhouden, zodat met uitzondering van de gevel, die inderdaad in minder goede staat is, dit gebouw globaal gezien geen enkel gevaar loopt.
3. Gelet op de huidige toestand zijn geen verdere maatregelen nodig.
4. Geen structurele noodzaak om te onteigenen.
5. Algemene waakzaamheid is hier wenselijk.

Vraag nr. 110
van 11 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

"Diamant" Mechelen – Onderhoud

Het beschermd monument gelegen Sint-Katelijnestraat 46 in Mechelen bevindt zich momenteel in een vérgaande staat van verval. Het betreft een deels vrijstaand burgerhuis daterend uit de 16de

eeuw, bekend onder de naam "Diamant". Momenteel staan er dranghekkens voor het huis om te vermijden dat neervallende brokstukken op voetgangers terecht zouden komen. Het pand werd beschermd bij besluit van 12 januari 1987.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

In het eerste geval : gaat het om een particulier of om een andere privé-eigenaar ?

In het tweede geval : om welk bestuur of welke overheid gaat het ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om het verval van dit pand tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

3. Werd door de bevoegde instanties reeds overwogen om, in het kader van artikel 13 van het decreet van 3 maart 1976, stappen te ondernemen teneinde de eigenaar ertoe aan te zetten het betrokken pand conform de geldende voorschriften te onderhouden en/of te restaureren ? Zo ja, wat is de stand van zaken ? Zo neen, waarom is dit nog niet gebeurd, gezien de vérgaande staat van verval van het pand ?

4. Werd door de bevoegde instanties reeds overwogen, gezien de vérgaande staat van verval van het pand en conform de bepalingen van artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931, stappen te ondernemen om het pand te onteigenen ten algemenen nutte ?

Zo neen, waarom niet ?

Zo ja, wat is de stand van zaken ?

5. Welke maatregelen neemt de minister op korte termijn teneinde dit pand van de ondergang te redden ?

Antwoord

1. Dit gebouw is privé-eigendom.
2. Door de huidige eigenaar was een restauratiedossier aangekondigd. Dit werd tot heden niet ingediend.

3. In samenspraak met de diensten van de stad Mechelen wordt onderzocht in hoeverre deze eigenaar kan gesanctioneerd worden in het kader van de heffing op leegstand en verwaarlozing.
4. Dit wordt in dit stadium nog niet overwogen.
5. Zie punt 3.

Vraag nr. 111
van 11 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

"Bergen op Zoom" Mechelen – Onderhoud

Het beschermd monument dat gelegen is op de Haverwerf 13 in Mechelen bevindt zich momenteel in een vérgaande staat van verval. Het betreft een traditioneel hoekhuis daterend uit 1639, bekend onder de naam "Bergen op Zoom". Ruiten zijn stuk, er staan houten platen voor de deur, er zijn zware barsten in de muren, en er is een algemene staat van zwaar verval. Het pand werd beschermd bij besluit van 22 oktober 1987.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

Gaat het in het eerste geval om een particulier of om een andere privé-eigenaar ?

Om welk bestuur of welke overheid gaat het in het tweede geval ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om het verval van dit pand tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

3. Werd door de bevoegde instanties reeds overwogen om in het kader van artikel 13 van het decreet van 3 maart 1976, stappen te ondernemen teneinde de eigenaar ertoe aan te zetten het betrokken pand conform de geldende voorschriften te onderhouden en/of te restaureren ? Zo ja, wat is de stand van zaken ? Zo neen, waarom is dit nog niet gebeurd, gezien de vérgaande staat van verval van het pand ?
4. Werd door de bevoegde instanties reeds overwogen, gezien de vérgaande staat van verval

van het pand en conform de bepalingen van artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931, stappen te ondernemen om het pand te onteigenen ten algemene nutte ?

Zo neen, waarom niet ?

Zo ja, wat is de actuele stand van zaken ?

5. Welke maatregelen neemt de minister op korte termijn teneinde dit pand van de ondergang te redden ?

Antwoord

1. Dit gebouw is privé-eigendom,
2. Op 29 januari laatstleden werd een bedrag van 10.335 euro als onderhoudspremie voor een eerste reeks instandhoudingswerken vastgelegd.
3. Eerste aanzetten werden door de eigenaar zelf gedaan.
4. Neen, want de eigenaar is zelf instandhoudingswerken aan het doen.
5. Deskundige adviezen en een snelle financiële ondersteuning stimuleren eigenaars het best.

Vraag nr. 112
van 11 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pand Adegemstraat Mechelen – Onderhoud

Het beschermd monument dat gelegen is in de Adegemstraat 69 in Mechelen bevindt zich momenteel in een vérgaande staat van verval. Het betreft een diephuis met fraaie arduinen pui uit de 18de eeuw. Het werd beschermd bij besluit 22 oktober 1986.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid

Gaat het in het eerste geval om een particulier of om een andere privé-eigenaar ?

Indien geen van beide het geval is, om welk bestuur of welke overheid gaat het dan wel ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toe-

zichthoudende instanties om het verval van dit pand tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

3. Werd door de bevoegde instanties reeds overwogen om, in het kader van artikel 13 van het decreet van 3 maart 1976, stappen te ondernemen teneinde de eigenaar ertoe aan te zetten het betrokken pand conform de geldende voorschriften te onderhouden en/of te restaureren ? Zo ja, wat is de stand van zaken ? Zo neen, waarom is dit gezien de vérgaande staat van verval van het pand nog niet gebeurd ?
4. Werd door de bevoegde instanties gezien de vergaande staat van verval van het pand reeds overwogen, conform de bepalingen van artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931, stappen te ondernemen om het pand te onteigenen ten algemene nutte ?

Zo neen, waarom niet ?

Zo ja, wat is de stand van zaken ?
5. Welke maatregelen neemt de minister op korte termijn teneinde dit pand van de ondergang te redden ?

Antwoord

1. Dit gebouw is eigendom van de stad Mechelen.
2. Een karkasrestauratie wordt voorbereid, waarna het gebouw te koop zal worden aangeboden.
3. Gelet op het voorgaande, niet langer noodzakelijk.
4. Op dit moment niet.
5. Geen.

**Vraag nr. 113
van 11 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Pand Adegemstraat Mechelen – Onderhoud (2)

Het beschermd monument gelegen in de Adegemstraat 67 in Mechelen bevindt zich momenteel in een vérgaande staat van verval. Het betreft een diephuis, in kern opklimmend tot de 16de-17de

eeuw. Het werd beschermd bij besluit van 22 oktober 1986.

Overeenkomstig artikel 11 § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument er nochtans toe gehouden dergelijke gebouwen in goede staat te behouden en ze niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken uit te voeren.

Hetzelfde decreet legt in de artikels 13 tot 15 een aantal strafbepalingen op voor degenen die verzui- men de voorschriften na te leven met betrekking tot de instandhouding en het onderhoud van beschermd onroerende goederen.

Bovendien bepaalt artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1993 dat, wanneer er voor een beschermd monument gevaar bestaat voor verval of zware beschadiging, zo het in het bezit blijft van zijn eigenaar, de Koning op aanvraag of na advies van de Koninklijke Commissie van Monumenten en Landschappen machtiging kan verlenen tot onteigening ten algemene nutte, hetzij door de staat, hetzij door de gemeente.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

In het eerste geval : gaat het om een particulier of om een andere privé-eigenaar ?

In de laatste twee mogelijkheden : om welk bestuur of welke overheid gaat het ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om het verval van dit pand tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

Antwoord

1. Dit gebouw is eigendom van de stad Mechelen.
2. Een karkasrestauratie wordt voorbereid, waarna het gebouw te koop zal worden aangeboden.

Vraag nr. 114
van 11 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Milieuadviesraad Wezembeek-Oppem – Taalgebruik

Naar verluidt neemt de nieuwe milieuadviesraad van Wezembeek-Oppem het niet zo nauw met de naleving van de taalwetten.

In het tijdschrift *De Zes* lees ik dat de leden op een bepaalde vergadering twee Franstalige documenten ter bespreking voorgelegd kregen, waarvan er slechts één in het Nederlands was vertaald.

1. Kan de minister bevestigen dat de taalwetgeving wel degelijk van toepassing is op adviesraden ?
2. Is hij op de hoogte van het concreet aangehaalde feit ?
3. Wordt daar door de Vlaamse regering controle op uitgeoefend en werden aan de minister eventueel nog andere overtredingen gemeld ?
4. Hoe herstelt de minister de wettelijkheid terzake ?

Antwoord

Op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger of gemeentelijke adviesraden onderworpen zijn aan de taalwetgeving kan ik inderdaad bevestigend antwoorden. Op 28 september 1993 gaf de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een advies in die zin aan de heer Norbert De Batselier, toenmalig Vlaams Minister van Leefmilieu en Huisvesting, die de Commissie meer specifiek een vraag stelde over het taalstatuut van de gemeentelijke milieuadviesraden in de taalgrensgemeenten.

Ik citeer : "De VCT oordeelt dat de gemeentelijke milieuadviesraad een instelling is die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buitengaats (verplicht advies) en die hem door de openbare macht (de gemeenteraad) is opgedragen in het belang van het algemeen. Hij valt derhalve onder de toepassing van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde taalwetten. Daar de werkkring van de milieuadviesraad territoriaal beperkt is tot de gemeente die hem heeft opgericht, oordeelt de VCT dat de gemeentelijke milieuadviesraad een plaatselijke dienst is in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde taalwetten.

De bepalingen van hoofdstuk III van deze wetten zijn dan ook ten volle van toepassing op de gemeentelijke milieuadviesraden."

Uit dit advies volgt dan ook duidelijk dat de taal in de milieuadviesraad het Nederlands moet zijn. Dit advies kan verder perfect worden toegepast op alle door de gemeentelijke overheid opgerichte adviesraden, vermits uiteraard alle door de gemeente opgerichte adviesraden tenslotte territoriaal beperkt zijn tot de gemeente die ze heeft opgericht en dus beschouwd moeten worden als plaatselijke diensten.

Wat de vraag betreft van de Vlaamse volksvertegenwoordiger of ik op de hoogte ben van het aangehaalde feit, moet ik ontkennend antwoorden.

In het kader van mijn bevoegdheden, met name de uitoefening van het algemeen administratief toezicht, zou ik overigens niet kunnen optreden tegen de werking van de adviesraden als dusdanig. Mijn bevoegdheid beperkt zich inderdaad tot de uitoefening van het toezicht op administratieve beslissingen van de gemeentelijke organen. Adviesraden nemen zelf geen administratiefrechtelijke beslissingen, die eventueel vatbaar zijn voor schorsing of vernietiging, maar beperken zich tot het uitbrengen van adviezen aan de gemeentelijke organen, in de meeste gevallen aan de gemeenteraad. Indien echter een beslissing van de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen gebaseerd zou zijn op een advies dat door een adviesraad werd gegeven en dat zou zijn aangetast door een vormgebrek (bijvoorbeeld de schending van de taalwetgeving), kan en zal ik uiteraard optreden tegen het desbetreffende besluit, hetzij door de gouverneur opdracht te geven het desbetreffende besluit te schorsen of door het rechtstreeks te vernietigen. Dit is des te meer zo indien het gaat om een verplicht in te winnen advies, zoals dat het geval is met de adviezen van de milieuadviesraad.

Tot op dit ogenblik zijn mij echter nog geen overtredingen gemeld.

Vraag nr. 115
van 11 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Informatieblad Wezembeek-Oppem – Neutraliteit

Ik verneem dat in een van de jongste nummers van het gemeentelijk informatieblad van Wezembeek-Oppem de burgemeester zich beklagt over het feit dat de Vlaamse partijen de Franstaligen uit de

Rand niet als minderheid wensen te erkennen. Tevens wordt gefulmineerd tegen degenen die zich voor het afschaffen van de faciliteiten uitspreken.

Zo te horen, lijkt het gemeentelijk informatieblad veeleer een politiek pamflet, dan een verstrekker van lokale informatie aan de inwoners van de gemeente.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Is dergelijk misbruik van een gemeentelijk informatieblad toelaatbaar ?

Zo neen, welke stappen zet de minister om dergelijk misbruik ongedaan te maken ?

Antwoord

Ik was niet op de hoogte van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde feiten. Mijn administratie heeft het bewuste nummer van Wetzembeek-Oppem Info opgevraagd en heeft mij dit recentelijk bezorgd.

Hieruit blijkt mijns inziens inderdaad dat de burgemeester dit gemeentelijk infoblad niet op een correcte neutrale en objectieve wijze gebruikt om de bevolking te informeren, zelfs al gebeurt dit onder het mom van een Nieuwjaarstoespraak. Bovendien lijkt mij de inhoud van de gestelde informatie niet volledig met de waarheid te stroken.

Ik geef de administratie Binnenlandse Aangelegenheden dan ook de opdracht dit van meer nabij te onderzoeken en de nodige en gepaste maatregelen te nemen.

Vraag nr. 116
van 12 maart 2003
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Samenstelling gecoro's – Klachtenbehandeling

Zie :

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 102
van 12 maart 2003
van mevrouw Ria Van Den Heuvel
Blz. 2306

Antwoord

Vooreerst wil ik stellen dat ik het bestaan van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geschetste situatie betreur. Ik wil evenwel onmiddellijk stellen dat deze situatie veeleer uitzonderlijk is en mede toch mogelijk is geworden doordat meerdere klagers zich ongeveer tegelijkertijd zowel tot mij als tot de gouverneur en in één geval ook nog tot de Vlaamse minister vice-president hebben gewend. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal het ongetwijfeld met mij eens zijn dat dergelijke hoeveelheid vragen of klachten uiteraard antwoorden uitlokt vanuit de verschillende geledingen van de administratie.

1. Algemeen kan gesteld worden dat een vraag of een klacht die voldoende duidelijk is om op korte termijn beantwoord te worden zonder dat bijkomende informatie opgevraagd moet worden, in principe een inhoudelijk antwoord binnen dertig dagen na ontvangst van de vraag of de klacht dient te krijgen.

Omtrent de behandeling van vragen en klachten werden trouwens bij omzendbrief BA-99/10 van 10 november 1999 duidelijke richtlijnen gegeven. Wat het concreet geval betreft, deelde ik trouwens op 25 november 2002 aan de klagers mee dat ik het dossier had doorgezonden naar de gouverneur en naar de afdeling Ruimtelijke Planning en dat ik mij voor het overige van verdere inhoudelijke briefwisseling zou onthouden. Ik meen dan ook hiermee tegemoetgekomen te zijn aan mijn informatieplicht aan de klagers.

2. Aangezien het zwaartepunt bij het toezicht op gecoro-dossiers bij de bestendige deputatie en bij de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening ligt, lijkt het mij logisch dat deze instanties eventuele klachten die eveneens zouden kunnen worden ingepast binnen het algemeen administratief toezicht, eveneens meenemen in hun besluitvorming. Ook naar de eenduidigheid in het toezicht lijkt mij dit de aangewezen weg.

Wat de vragen 3 tot en met 5 betreft, verwijs ik naar het antwoord van mijn collega bevoegd voor Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, aan wie dezelfde vraag werd gesteld en aan wie het, gelet op zijn inhoudelijke bevoegdheid, veeleer toekomt de gevraagde informatie te verstrekken.

Uiteraard ben ik steeds bereid om vanuit mijn bevoegdheid Binnenlandse Aangelegenheden mee te

werken aan een verduidelijking van de onderrichtingen.

Vraag nr. 117
van 12 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Predikherenkerk Mechelen – Onderhoud

Het beschermd monument bekend onder de benaming Predikherenkerk en -klooster, gelegen Goswin de Stassartstraat in Mechelen, bevindt zich een vérgaande staat van verwaarlozing. Het pand werd beschermd bij besluit van 19 augustus 1980.

Overeenkomstig artikel 11 § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument er nochtans toe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, dergelijke gebouwen in goede staat te behouden en ze niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

Gaat het in het eerste geval om een particulier of om een andere privé-eigenaar ? Om welk bestuur of welke overheid gaat het in het tweede geval ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om het verval van dit pand tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

3. Werd er door de bevoegde instanties reeds overwogen om, in het kader van artikel 13 van het decreet van 3 maart 1976, stappen te ondernemen teneinde de eigenaar ertoe aan te zetten het betrokken pand conform de geldende voorschriften te onderhouden en/of te restaureren ?

Zo ja, wat is de stand van zaken ? Zo neen, waarom is dit nog niet gebeurd, gezien de vérgaande staat van verval van het pand ?

4. Werd er door de bevoegde instanties reeds overwogen, gezien de vérgaande staat van verval van het pand, om conform de bepalingen

van artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931, stappen te ondernemen teneinde het pand te onteigenen ten algemenen nutte ?

Zo neen, waarom niet ?

Zo ja, wat is de stand van zaken ?

5. Welke maatregelen neemt de minister op korte termijn teneinde dit pand van de ondergang te redden ?

Antwoord

Dit complex werd door de stad Mechelen aan een privé-opdrachtgever verkocht, met de verplichting een restauratie- en herbestemmingsdossier in te dienen.

Aangezien deze promotor binnen de vastgestelde termijn zijn aangegane verbintenis niet heeft ingelost, wordt thans door de juridische diensten van de stad Mechelen onderzocht of de verkoop ongedaan kan worden gemaakt.

Vraag nr. 118
van 17 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Carrefour – Subsidiëring

In het kader van de discussie over de subsidiëring door de Franse Gemeenschap van het blad Carrefour, op 18 februari in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand, zegde de minister toe te zullen laten nagaan of de VZW waarlangs het doorsluizen van geld gebeurt, al dan niet in feite een intergouvernementele organisatie is (Handelingen C142 van 18 februari 2003).

1. Kan de minister medelen of dit onderzoek reeds werd uitgevoerd ?
2. Tot welke bevindingen is men eventueel gekomen ?
3. De minister zou tevens laten nagaan hoeveel geld de VZW Francité Internationale ontvangt.

Is dit ondertussen reeds duidelijk ?

Antwoord

Mijn administratie heeft in de begroting 2002 van de Franse Gemeenschap nagegaan of er enig recht-

streeks spoor te vinden is van de subsidiëring van Carrefour door de Franse Gemeenschap. Dit is zoals reeds gezegd werd, niet het geval.

Op basis van een artikel in de pers, bestaat het vermoeden dat Carrefour verder gesubsidieerd wordt doch via andere onrechtstreekse kanalen.

Welk kanaal dit juist is, weten we niet met zekerheid. Er bestaat enkel het vermoeden dat dit via de VZW Maison de la Francité of een andere VZW gebeurt.

De Franse Gemeenschap in ons land verstrekt net zoals de Vlaamse Gemeenschap subsidies aan tal van verenigingen waarvan in de begroting niet met zekerheid te achterhalen is wat allemaal concreet met het geld gebeurt. Dit behoort tot de soevereine bevoegdheid van elke gemeenschap.

Bij deze gesubsidieerde verenigingen horen ook intergouvernementele organisaties. We weten echter niet met zekerheid welke vereniging het is die Carrefour eventueel zou subsidiëren.

Er is in de begroting ook geen concreet bedrag vermeld aan de vermoedelijke VZW waarlangs de subsidie zou gebeuren. Alles gebeurt wellicht onder de noemer van steun aan de bevordering en uitstraling van de Franse cultuur, waaronder wellicht ook nog tal van andere initiatieven zijn onder te brengen.

Vraag nr. 119
van 17 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Aanwervingen en taalwetgeving

Naar verluidt heeft de faciliteitengemeente Wemmel een Franstalige ambtenaar aangeworven die er zichtbaar voor terugdeinst Nederlands te spreken.

Kan de minister in dat verband meedelen hoe erop wordt toegezien dat de aanwerving van gemeentelijk statutair zowel als contractueel personeel wel degelijk conform de taalwetgeving verloopt?

Antwoord

Artikel 27 van wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966 (bestuurstaalwet) bepaalt dat niemand in de plaatselijke diensten van de randgemeenten tot een ambt

benoemd of bevorderd kan worden, indien hij de Nederlandse taal niet kent. De toelatings- en bevorderingsexamens worden eveneens in het Nederlands afgenomen. Deze kennis wordt bewezen door het diploma waaruit blijkt dat het onderwijs in het Nederlands genoten is of door een voorafgaandelijk examen, waaruit moet blijken dat de kennis van het Nederlands daarmee gelijkwaardig is. Artikel 53 van de bestuurstaalwet bepaalt dat enkel de Vast Wervingssecretaris (nu Selor) bevoegd is om attesten uit te reiken inzake de taalkennis vereist door deze wet.

Enkel in diensten van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel waarin er omgang is met het publiek, mag er een taalvereiste van elementaire kennis van het Frans worden gesteld (artikel 29 van de bestuurstaalwet). In de randgemeenten Wezembeek-Oppem en Sint-Genesius-Rode moeten de diensten die in aanraking komen met het publiek derwijze worden georganiseerd dat wie erom verzoekt in het Frans bediend kan worden (artikel 31 van de bestuurstaalwet). In alle andere gevallen is het eisen van kennis van het Frans onwettig.

Zowel de provinciegouverneur als ikzelf zien er nauwlettend op toe dat de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden in de randgemeenten stroken met de taalwetgeving. Indien dit niet het geval is wordt er geschorst en/of vernietigd.

Sinds de wijziging van het administratief toezicht op de gemeenten en de politiezones bij decreet van 15 juli 2002, wordt er ook nauwlettender toegezien op besluiten betreffende de inzet van contractueel personeel. Dergelijke besluiten dienen, net zoals besluiten inzake statutair personeel, binnen een termijn van twintig dagen nadat de besluiten zijn genomen, te worden opgestuurd naar zowel de provinciegouverneur als de Vlaamse regering. Ook het contractueel personeel dient te voldoen aan de taalwetgeving.

Tot slot wijs ik erop dat iedereen die een overtreding van de toepassing van de taalwetgeving vaststelt, hiertegen ook klacht kan indienen bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Vraag nr. 120
van 17 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Zandloper Wemmel – Openingstijden

Naar verluidt is de cafetaria van het gemeenschapscentrum De Zandloper in Wemmel op onregelmatige tijdstippen voor het publiek gesloten wegens privé-activiteiten die er plaatsvinden, soms ook zonder enige reden.

Op die manier verliest De Zandloper natuurlijk zijn functie van ontmoetingscentrum voor de inwoners van faciliteitengemeente Wemmel. Dit is des te spijtiger, omdat er niet zoveel alternatieven meer voorhanden zijn in de gemeente.

Kan de minister meedelen of de bevoegde diensten op de hoogte zijn van de situatie ?

Indien het verhaal bevestigd kan worden, worden dan de nodige richtlijnen verstrekt opdat De Zandloper ten volle zijn functie van ontmoetingsruimte zou kunnen blijven uitoefenen ?

Antwoord

De cafetaria van De Zandloper heeft geen sluitingsdag in de week (er zijn weinig of geen cafetaria's van cultuur-of gemeenschapscentra in de regio die geen sluitingsdag hebben). De openingsuren zijn van 10 u 's ochtends tot ?. De cafetaria sluit op zaterdag- en zondagavond om 18 u zijn deuren wanneer er geen activiteiten zijn in het centrum, wat veeleer een uitzondering is. Indien er in de polyvalente zaal op zaterdag en/of zondag na 18 u een publieke activiteit met verbruik plaatsvindt, sluit men ook de deuren en vraagt men de klanten naar de polyvalente zaal te gaan waar zij worden bediend. De cafetaria sluit zijn deuren tijdens de sluitingsdagen en vakantieperiodes van het centrum. Dit is tussen Kerstmis en Nieuwjaar en drie weken tijdens de collectieve sluitingsperiode van VZW "de Rand" in de zomerperiode. Daarnaast sluit de cafetaria occasioneel zijn deuren wanneer er geen publieke activiteit in het centrum plaatsvindt. Eén van de weinige voorbeelden is de periode tijdens de op- en afbouw van de jaarlijkse Belasia-beurs. Deze sluiting wordt ruimschoots op voorhand door middel van een bericht, opgehangen in en om de cafetaria, kenbaar gemaakt aan de gebruikers.

Wanneer de cafetaria moet instaan voor een maaltijd van meer dan 250 personen in het kader van een seminarie dat in De Zandloper wordt gegeven, dan kan het zijn dat zij tot na de middag de deuren sluit in het kader van deze activiteit.

Ten slotte wordt het de concessiehouders van de cafetaria toegelaten om tijdens sluitingsmomenten, bijvoorbeeld in het weekend na 18 u, een

privé-feestje te organiseren, wat op jaarbasis een vijftal keer gebeurt.

Conclusie : de cafetaria van De Zandloper zorgt voor maximale openingstijden, die hoger liggen dan in andere cafetaria's in gemeenschaps- en cultuurcentra in de regio inclusief die van de overige centra van VZW "de Rand".

De concessiehouders trachten de ruim 80.000 bezoekers die De Zandloper op jaarbasis mag ontvangen, op een correcte manier te bedienen, of het nu om een individuele klant, een banket voor een vereniging, een lunch voor deelnemers van een studiedag of een receptie ter gelegenheid van een vernissage van een tentoonstelling gaat. Daarenboven kunnen we stellen dat door het feit dat de concessiehouders echte Wemmelaars zijn en daardoor zeer veel klanten en verenigingen persoonlijk kennen, zij er mee voor hebben gezorgd dat De Zandloper wel degelijk tot een ontmoetings- en pleisterplaats voor Wemmelaars is uitgegroeid. De huidige concessiehouders kunnen de cafetaria bijna zeven jaar.

Vraag nr. 121
van 17 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Telewerken – Kenniscentrum

Op 6 november 2002 keurde het Vlaams Parlement mijn voorstel van resolutie goed inzake het opzetten van experimenten met telewerken in de Vlaamse administratie en VOI's (Stuk 1096 (2001-2002) – Nr. 6).

Naar aanleiding daarvan zou de Vlaamse overheid één centraal kenniscentrum kunnen oprichten waar bedrijven die een telewerkproject willen opstarten de nodige parate kennis en knowhow kunnen krijgen. Dit kenniscentrum zal een informatie- en documentatiecentrum zijn waar men met allerhande vragen over telewerken terecht kan. Het zou het centrum voor telewerken moeten worden van Vlaanderen, één referentiepunt voor iedereen die over dit onderwerp iets wil weten.

In feite zou er ook een soort van stappenplan of checklist moeten komen, opdat werkgevers en werknemers weten waar ze rekening mee moeten houden en welke de logische stappen zijn in het implementatieproces van een telewerkproject. Eén centraal aanspreekpunt voor informatievergarig is noodzakelijk. Daarnaast is het ook nodig dat

men gedecentraliseerd gaat werken om telehuisswerk te demonstreren.

1. Worden er initiatieven genomen om een centraal kenniscentrum inzake telewerken zoals hierboven geschetst, op te richten in Vlaanderen ?
2. Welke concrete opdrachten worden aan dit kenniscentrum toevertrouwd ?
3. Op welke termijn kan zo'n kenniscentrum worden gerealiseerd ?
4. Worden er ook initiatieven genomen voor het oprichten van demonstratiecentra op provinciaal niveau ?

Antwoord

1. Initiatieven tot oprichting van een centraal kenniscentrum inzake telewerken

Het voorstel van de Vlaamse volksvertegenwoordiger tot oprichting van een kenniscentrum sluit volledig aan bij de eerdere beslissing van de Vlaamse regering d.d. 20 september 2002, waarbij de "strategie inzake human resources management en facilitair management binnen Beter Bestuurlijk Beleid" werd goedgekeurd. Toen werd immers eveneens beslist een stuurgroep en een kenniscel op te richten ter ondersteuning van de invoering van het "anders werken".

De eerste werkzaamheden van de coördinerende stuurgroep bestonden erin de oprichting van deze kenniscel (takenpakket, samenstelling, functieprofielen, het zoeken van een externe partner ter begeleiding van de projecten, ...) voor te bereiden. Een nota terzake wordt via het departement AZF eerlang aan de functioneel bevoegde minister in de Vlaamse regering voorgelegd (*AFZ : Algemene Zaken en Financiën – red.*).

De oprichting van de kenniscel "Anders werken" biedt de opportuniteit om eveneens op te treden als kenniscentrum waar bedrijven die een telewerkproject willen opstarten de nodige parate kennis en knowhow kunnen krijgen. Bovendien is deze kennis sowieso vereist om tegevoet te komen aan de specifieke doelstellingen ter begeleiding van het "anders werken".

2. Concrete opdrachten van de kenniscel

De taken van de kenniscel :

- uitbouwen van knowhow ;
- de link leggen tussen de praktijk en het beleid ;
- een bijdrage leveren voor de verdere uitwerking, bijsturing en optimalisering van het beleid rond "anders werken" ;
- de ontwikkeling en de optimalisatie van de organisatie bewaken, zowel vanuit technisch, financieel als vanuit HRM-perspectief ;
- opportuniteiten zoeken en aangrijpen om de toegevoegde waarde van "anders werken" (voor het personeel, de organisatie en de maatschappij) te duiden.

Dit alles met de focus op de implementatie van het project Beter Bestuurlijk Beleid en de allocatie van de ambtenaren in de nieuwe organisatiestructuur.

Ieder project "anders werken" zal steeds in zijn totaliteit worden geëvalueerd vanuit de maatschappelijke, organisatorische en personeelsinhvalshoeken.

Tegelijkertijd kan de kenniscel worden ingeschakeld om de bij resolutie goedgekeurde intentieverklaring tot het opzetten van nieuwe experimenten inzake deeltijds telewerken in de Vlaamse administratie en de Vlaamse openbare instellingen te ondersteunen en op te volgen.

Er wordt niet uitgesloten dat het kenniscentrum "Anders werken", dat in eerste instantie ten dienste staat van de Vlaamse overheid, na een inloophase uitgroeit tot een expertisecentrum ten dienste van het Vlaamse bedrijfsleven in de meest brede zin van het woord.

Gelet op het gegeven dat de kenniscel momenteel nog niet operationeel is, zijn er nog geen concrete projecten (opdrachten) aan toegewezen.

3. Termijn van oprichting

Eens de beslissing tot effectieve oprichting wordt genomen en hiervoor het nodige budget wordt toegekend, kan de effectieve oprichting binnen drie à vier maanden worden gerealiseerd.

4. Initiatieven met betrekking tot provinciale demonstratiecentra

Bij de ingebruikname van de VAC's in de provinciehoofdsteden kan per site eveneens in de mogelijkheid tot bezichtiging van de werksite worden voorzien. Hiertoe zijn evenwel nog geen concrete plannen gerealiseerd (*VAC : Vlaams Administratief Centrum – red.*).

Ook wordt verwezen naar het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 123 van 17 maart 2003 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger i.v.m. promotie en sensibiliseringsacties die inmiddels plaatsvonden (*blz. 2336 – red.*).

**Vraag nr. 122
van 17 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Telewerken – Vlaamse overheid

Op 6 november 2002 keurde het Vlaams Parlement mijn voorstel van resolutie goed inzake het opzetten van experimenten met telewerken in de Vlaamse administratie en Vlaamse Openbare Instellingen (Stuk 1096 (2001-2002) – Nr. 6).

De Vlaamse regering startte inmiddels met het concept "Anders werken". Dat steunt op twee pijlers : kantoorinnovatie en telewerken.

1. Welke concrete projecten werden in het kader van het concept "Anders werken" opgezet m.b.t. telewerken ?
2. Hoeveel Vlaamse ambtenaren of personeelsleden van de VOI's kunnen momenteel deelnemen aan projecten m.b.t. telewerken ?
3. Welke concrete projecten worden nog opgestart in opvolging van de resolutie van 6 november 2002 ?

Antwoord

1. Concrete projecten in het kader van "Anders werken".

In de Vlaamse overheid werden tot op heden volgende initiatieven genomen :

- departement Algemene Zaken en Financiën (AZF) : proefproject 3^e verdieping Boude-wijngebouw te Brussel (180 betrokken personeelsleden, waarvan 47 op regelmatige basis deeltijds telehuiswerken).
- VAC Hasselt : begeleiding van de toekomstige gebruikers van het gebouw is aan de gang (ingebruikname van het gebouw is gepland tegen januari 2004).

Conform de beslissing van de Vlaamse regering, worden de gebouwen dienstig voor de huisvesting van haar ambtenaren, maximaal ingericht volgens "anders werken", in het kader van een kosten-batenanalyse (mens – maatschappij – organisatie). Bij elke ingebruikname en nieuwe inrichting van administratieve gebouwen wordt projectmatig en vanuit een organisatieontwikkelingsperspectief nagegaan wat de mogelijkheden tot invoering van het anders werken zijn. (cf. de ingebruikname van het Phoenixgebouw te Brussel). Eventueel wordt fasegewijs de overgang gerealiseerd.

2. Aantal telewerkers opgesplitst volgens VOI / MVG

Over de VOI's zijn momenteel geen gegevens beschikbaar. Binnen de projecten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) zijn volgende aantallen personeelsleden betrokken.

Overzicht van de telewerkers binnen het departement AZF

Administratie	Regelmatige telehuiswerkers	Adhoc telehuiswerkers
Bovenbouw	41	3
Ambtenarenzaken	20	12
Personeel & ontwikkeling	7	4
Budgettering, Accounting en Financieel Management	6	
Aloma	1	
AOGGI	7	
Totaal	82	19

(Aloma : administratie Logistiek Management ; AOGGI : administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur – red.)

3. Concrete projecten in opvolging van de resolutie van 6 november 2002

Sinds november 2002 zijn binnen het departement AZF bijkomend volgende deeltijdse telehuiswerk-projecten goedgekeurd :

- APO (afdeling HRM) + 3 personen,
- APO (emancipatiezaken) + 1 persoon,
- ABAFIM (afdeling Accounting) : + 16 personen zullen binnen korte termijn overstappen op deeltijds telehuiswerk

(APO : afdeling Personeel en Organisatie ; Abafim : administratie Accounting, Budgettering en Financieel management – red.)

Deze projecten staan voorlopig los van de nagestreefde combinatie van flexibele kantoorinrichting en telewerk. Wel kunnen ze als het voorproject worden beschouwd in afwachting van de herinrichting van de burelen volgens de "anders werken"-principes.

Geplande projecten in het kader van anders werken (toekomst)

- VAC Hasselt (ingebruikname gebouw januari 2004).

Eveneens worden afhankelijk van de beschikbare budgetten volgende projecten gepland :

- VAC Leuven,
- inrichting en ingebruikname van het Phoenixgebouw (Brussel) (vermoedelijk door de administratie Abafim),
- uitbreiding van het project in het Boudewijngebouw te Brussel, (4e en 5e verdieping).

Vraag nr. 123
van 17 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Telewerken – Vlaamse overheid (2)

Op 6 november 2002 keurde het Vlaams Parlement mijn voorstel van resolutie goed inzake het opzetten van experimenten met telewerken in de Vlaamse administratie en VOI's (Stuk 1096 (2001-2002) – Nr. 6). De Vlaamse regering startte inmiddels met het concept "Anders werken". Dat steunt op twee pijlers : kantoorinnovatie en telewerken.

Toch is het wenselijk dat de Vlaamse overheid telewerken actief zou promoten bij de Vlaamse ambtenaren en personeelsleden van de VOI's. Meer bepaald zouden zij geïnformeerd kunnen worden over wat telewerken precies is en welke de voor- en nadelen zijn. Inzonderheid de aandacht voor de combinatie arbeid en gezin is hierbij belangrijk.

1. Wordt er een promotie- en sensibiliseringscampagne inzake telewerken opgestart voor de Vlaamse ambtenaren en de personeelsleden van de VOI's ?

Zo ja, wanneer en in welke vorm ?

2. Welke facetten van telewerken worden hierbij inzonderheid in de verf gezet ?

Antwoord

1. Promotie en sensibiliseringscampagne inzake telewerken

Het voeren van een promotie en sensibiliseringscampagne zal ongetwijfeld deel uitmaken van de

taken van de "anders werken"-kenniscel. Ondertussen verschenen reeds diverse artikelen in het interdepartementaal personeelsblad Goedendag over het anders werken.

De voorgaande jaren verzorgde de administratie Algemene Zaken en Financiën, waar het eerste project onder de noemer "Anders werken" plaatsvond, op vraag een aantal rondgangen en informatiesessies voor geïnteresseerde bedrijven en (interne) diensten die de overstap naar AW overwogen.

Een greep uit de externe geïnteresseerden die sinds 2002 op deze wijze het project bezochten: KBC-verzekeringen, Alcatel Bell, Vlaamse Landmaatschappij, Electrabel, ING Verzekeringen, AXIA Bank en Verzekeringen, Gallo-Romeins museum in Tongeren, gemeentebestuur Turnhout, gemeentebestuur Sint-Katelijne-Waver, Global, ... en zelfs een delegatie met de Zuid-Afrikaanse minister van Openbare Diensten en Ambtenarenzaken.

Daarnaast werd op diverse externe fora, studiedagen of workshops het project toegelicht. Zo werd het project voorgesteld op de "Conferentie Telewerk", georganiseerd door het Institute for International Research op 11/12/02; seminarie Mewaf, seminarie Asenburg ...

Ook werd het project "Anders werken" beschreven en/of toegelicht in de pers en verschillende publicaties (zoals daar zijn: "Tijd voor Telewerk" van prof. Michel Walrave (KUL), I Industrie Magazine, ...).

Het proefproject "Anders werken" (3e verdieping Boudewijngebouw) kwam reeds meermaals op de televisie in de kijker, naar aanleiding van specifieke uitzendingen over telewerken en/of ter ondersteuning van nieuwsberichten over de Vlaamse overheid (bv. onlangs n.a.v. een uitzending over de ambtenarij in het programma "Het vermogen" d.d. 23 maart 2003).

Eveneens zal de administratie (op termijn de kenniscel "Anders werken") meewerken aan een onderzoek binnen een Europees project "pericenters". Dit project met als promotor Callware NV en partner de KU Leuven wordt gesteund door het Europees Sociaal Fonds (ESF) en het Vesoc-actieplan gelijke kansen man/vrouw van de Vlaamse Gemeenschap. De goedkeuring van het project door de Europese Commissie wordt evenwel nog ingewacht.

2. Facetten van het telewerken ?

Vanuit de ervaring met het proefproject "Anders werken" werden volgende facetten toegelicht :

- de "drievoudige win-situatie" (voor werknemer, werkgever en maatschappij) ;
- nood aan procesoptimalisatie en door ICT ondersteunde work-flowsystemen ;
- werkafspraken, haalbaarheid ;
- gewijzigde vorm van leidinggeven en communicatie ;
- persoonlijke competenties van de telewerker.

Vraag nr. 124

van 17 maart 2003

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Evaluatie

Tijdens de gedachtewisseling van 29 oktober 2002 over het Actieplan Vlaamse Rand stelde de minister dat hij van plan was om jaarlijks een evaluatie van de uitvoering van het Actieplan te maken (Stuk 1391 (2002-2003) – Nr. 1).

Een eerste evaluatie was voor het eind van 2002 gepland. Daarop zou een concrete timing afgesproken worden tussen de bevoegde ministers inzake de uitvoering van hun actiepunten met het oog op de opvolging en de uitvoering van de coördinatie-taak.

Kan de minister meedelen of die evaluatie reeds plaatsgevonden heeft en welke besluiten er getrokken werden ?

Antwoord

Een formele evaluatie van het Actieplan is als dusdanig nog niet gebeurd. Het leek mij opportuun om de geplande hoorzittingen in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand af te wachten, alsook de suggesties en aanbevelingen die naar aanleiding daarvan zouden worden gedaan door de leden van de commissie.

Dit wil echter niet zeggen dat er intussen niets zou gebeuren. Er is heel wat gerealiseerd van het Actieplan, doch er zijn anderzijds ook nog een aantal zaken die op uitvoering wachten. Sommigen zijn al achterhaald, anderen zullen moeten worden geactualiseerd.

Er moeten bij de uitvoering van dit plan echter ook steeds keuzes gemaakt worden naargelang de beschikbare budgettaire middelen. En dit is steeds een evenwichtsoefening die gemaakt moet worden in het licht van andere even legitieme politieke en maatschappelijke doelstellingen.

Ik zal tegen het einde van dit jaar de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand een eerste formele evaluatie te bezorgen, samen met een aanvulling van het Actieplan op basis van de suggesties en aanbevelingen die naar aanleiding van de hoorzittingen in de commissie hebben plaatsgevonden.

Vraag nr. 125
van 17 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Middelen

Het Actieplan voor de Vlaamse Rand van de Vlaamse regering bepaalt dat in samenwerking met de functioneel bevoegde ministers een overzicht van de door de Vlaamse Gemeenschap geïnvesteerde middelen in de Vlaamse Rand zou worden opgesteld.

1. Kan de minister medelen of die oefening ondertussen gemaakt werd ?
2. Welke zijn hiervan de resultaten ?

Antwoord

Mijn voorganger bevoegd voor de Vlaamse Rand, Bert Anciaux, heeft inderdaad alle collega's in de Vlaamse regering aangeschreven met het verzoek een overzicht te bezorgen van de middelen die reeds besteed werden alsook de middelen die in de toekomst specifiek zouden worden besteed aan realisaties in de Vlaamse Rand. Slechts enkelen hebben hierop kunnen antwoorden, en dan nog slechts betreffende een aantal deelaspecten van hun bevoegdheidspakket.

Het is namelijk zo dat bij de opmaak van de begroting, de middelen die worden ingeschreven niet altijd traceerbaar zijn met betrekking tot de ene of

de andere regio. Dezelfde moeilijkheid doet zich trouwens eveneens voor met betrekking tot de middelen die door de Vlaamse Gemeenschap geïnvesteerd worden in haar hoofdstad Brussel.

Mijn voorganger heeft dan ook even gepleit om bij de opmaak van een nieuwe begroting dan maar specifiek hiermee rekening te houden en de te investeren middelen in Brussel-Hoofdstad respectievelijk de Vlaamse Rand afzonderlijk en duidelijk zichtbaar te maken in de begroting. Dit voorstel werd evenwel niet in aanmerking genomen.

Vraag nr. 126
van 17 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Vlabinvestprojecten

In het Actieplan voor de Vlaamse Rand wordt de verwezenlijking van 40 à 50 woongelegenheden op een terrein van 1,8 ha in de facilitengemeente Sint-Genesius-Rode als meest nabije realisatie van Vlabinvest vermeld.

Tevens werd de snelle verwezenlijking van de plannen betreffende het voormalige terrein van de Paters Passionisten in Wezembeek-Oppeem vooropgesteld.

Kan de minister een stand van zaken geven van deze beide projecten ?

Antwoord

Ik zou de Vlaamse volksvertegenwoordiger voor het antwoord op bovenstaande vraag willen doorverwijzen naar de Vlaamse minister van Huisvesting, aangezien Vlabinvest onder zijn bevoegdheid valt.

Vraag nr. 127
van 17 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalgebruik handelsreclame

In het Actieplan voor de Vlaamse Rand wordt vooropgesteld dat initiatieven die bedrijven en handelszaken ertoe aanzetten om het Nederlands te gebruiken in hun reclame die zij in de Vlaamse Rand verspreiden, alsook in hun contact met klanten, ondersteund en aangemoedigd zullen worden.

Kan de minister een overzicht verstrekken van dergelijke initiatieven die in het voorbije jaar ondersteund werden ?

Antwoord

Inzake initiatieven die bedrijven en handelszaken ertoe aanzetten om het Nederlands te gebruiken in hun reclame die zij in de Vlaamse Rand verspreiden, werden in het voorbije jaar een aantal succesvolle acties opgezet, mede gerealiseerd en/of gesubsidieerd.

Vooreerst is er de permanente actie van het Taallocket van de VZW "de Rand", dat het ganse jaar door bedrijven aanschrijft om hen aan te moedigen het Nederlands te gebruiken in hun reclame.

Ook was er de opgemerkte actie : "Ik spreek Nederlands, jij spreekt Nederlands" van de provincie Vlaams-Brabant samen met de VZW "de Rand" bij heel wat handelaars in de brede Vlaamse Rand. Hieraan verleenden ook tal van socio-culturele verenigingen hun medewerking.

Daarnaast werd vanuit het budget Vlaamse Rand ook de actie : "Anderstaligen, oefen hier uw Nederlands" van de werkgroep Vlaamse Actie uit Grimbergen ondersteund met een subsidie van 1.200 euro.

Vraag nr. 128
van 18 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pand Lange Heergracht Mechelen – Onderhoud

Het beschermd monument gelegen Lange Heergracht 8-10 in Mechelen, staat er vrij verwaarloosd bij. Het betreft een hotel in Lodewijk XV-stijl uit 1755. Op enkele plaatsen schilfert de verf af en het gebouw geeft op het eerste gezicht geen al te frisse indruk.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument er nochtans toe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

1. Is de eigenaar van het bovengenoemde gebouw een privé-eigenaar, dan wel een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ? Gaat het in het eerste geval om een particulier of om een andere privé-eigenaar en om welk bestuur of overheid gaat het in het tweede geval ?

2. Welke maatregelen werden tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties, opdat dit pand zou worden onderhouden zoals voorgeschreven door het decreet van 3 maart 1976 ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

Antwoord

1. Dit gebouw is privé-eigendom.
2. Het gebouw is bewoond en normaal in gebruik en wordt vanuit dit oogpunt onderhouden.

Behalve wat afbladderende verf aan de gevel zijn er geen aanwijzingen die enige maatregel tegen de eigenaar zouden kunnen rechtvaardigen.

Vraag nr. 129
van 18 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Panden Veemarkt Mechelen – Onderhoud

De beschermde monumenten op de Veemarkt 14 en 16 in Mechelen bevinden zich in een enigszins verwaarloosde staat. Het betreft delen van een diephuis uit de 18de eeuw. De panden werden beschermd bij besluit van 18 november 1991. Aan vensters is er afschilfering van verf. De kroonlijst is tamelijk vervallen en het balkonhekken van het nummer 16 is verwoest.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument er nochtans toe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

1. Zijn de eigenaars van het bovengenoemde gebouw privé-eigenaars, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

Gaat het in het eerste geval om particulieren of om andere privé-eigenaars ? Indien niet, om welk bestuur of welke overheid gaat het dan ?

2. Welke maatregelen werden tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezicht houdende instanties om de verdere verwaarlozing van dit pand tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

Antwoord

1. Beide gebouwen zijn privé-eigendom.
2. De gebouwen zijn normaal in gebruik en worden vanuit dit oogpunt onderhouden.

Behalve wat afbladderende verf aan de kroonlijst en ramen zijn er geen aanwijzingen die enige maatregel tegen de eigenaars zouden kunnen rechtvaardigen.

Vraag nr. 130 van 19 maart 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Historische panden Mechelen – Onderhoud

Een aantal beschermde monumenten in Mechelen bevindt zich in een slechte en/of verwaarloosde staat.

Het betreft onder meer de volgende gebouwen:

- Adegemstraat 41; dat zich in een enigszins verwaarloosde staat bevindt. Meer bepaald is een deel van de kroonlijst zichtbaar naar beneden gevallen. Het betreft een diephuis met gevel uit de 18de eeuw. Het pand werd beschermd bij besluit van 3 juni 1986.
- Frederik De Merodestraat 63; verwaarloosd wat het verfwerk aan de ramen betreft. Het betreft een hoekhuis uit 1772 bekend onder de naam "Bargie" of "het schip". Het pand werd beschermd bij besluit van 25 maart 1938.

– IJzerenleen 42; algemene verwaarlozing van de gevel met onder meer sterke afschilfering van verf. Het betreft een diephuis uit 1774 bekend onder de naam "In de Pluym". Het pand werd beschermd bij besluit van 18 november 1991.

– IJzerenleen 44; bevindt zich in een enigszins verwaarloosde staat. Meer bepaald is vooral de kroonlijst verwaarloosd. Het betreft een diephuis uit 1774 bekend onder de naam "Palmboom" of "Gulden Boom". Het pand werd beschermd bij besluit van 18 november 1991.

– Onder den Toren 1 ; zowat de volledige gevel is zwaar verweerd. Het betreft een huis met gevel uit 1773 bekend onder de naam "Sint-Rumoldus". Het pand werd beschermd bij besluit van 18 november 1991.

– Sint-Katelijnestraat 142; enigszins verwaarloosd. Het betreft een diephuis bekend onder de naam "Duif". Het pand werd beschermd bij besluit van 2 mei 1985.

Overeenkomstig artikel 11 § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument ertoe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

In dat verband zou ik van de minister graag een antwoord op de volgende vragen krijgen.

1. Zijn de eigenaars van de bovengenoemde gebouwen privé-eigenaars, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid?

Gaat het in het eerste geval om een particulier of om een andere privé-eigenaar?

Indien niet, om welk bestuur of welke overheid gaat het dan?

2. Welke maatregelen werden tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezicht houdende instanties om de verdere verwaarlozing van dit pand tegen te gaan? Wat is, in voorkomend geval, de stand van zaken?

Antwoord

Adegemstraat 41

1. Dit gebouw is privé-eigendom.
2. Het gebouw is bewoond en normaal in gebruik en wordt vanuit dit oogpunt onderhouden.

Behalve het bovenvermelde probleem met de kroonlijst zijn er geen aanwijzingen die enige maatregel tegen de eigenaar zouden kunnen rechtvaardigen.

In samenspraak met de diensten van de stad Mechelen zal de eigenaar aangespoord worden om in het kader van een onderhoudspremie enige verbetering aan zijn gevel aan te brengen.

Frederik de Merodestraat 63

1. Dit gebouw is stadseigendom.
2. Het wordt door de stad Mechelen normaal onderhouden en is in gebruik als beiaardschool. Er zijn geen aanwijzingen die enig optreden tegen de stad Mechelen zouden kunnen verantwoorden.

IJzerenleen 42

1. Dit gebouw is privé-eigendom.
2. Er werd een bouwaanvraag ingediend om dit gebouw, samen met het aanpalende nummer 40, te renoveren. Hierbij zal ook de gevel behandeld worden.

IJzerenleen 44

1. Dit gebouw is privé-eigendom.
2. Behalve het bovenvermelde probleem met de kroonlijst, zijn er geen aanwijzingen die enige maatregel tegen de eigenaar zouden kunnen rechtvaardigen.

In samenspraak met de diensten van de stad Mechelen zal de eigenaar aangespoord worden om in het kader van een onderhoudspremie enige verbetering aan zijn gevel aan te brengen.

Onder den Toren 1

1. Dit gebouw is privé-eigendom.
2. Behalve het bovenvermelde probleem met de gevel, zijn er geen aanwijzingen die enige maat-

regel tegen de eigenaar zouden kunnen rechtvaardigen.

In samenspraak met de diensten van de stad Mechelen zal de eigenaar aangespoord worden om in het kader van een onderhoudspremie enige verbetering aan zijn gevel aan te brengen.

Sint-Katelijnestraat 142

1. Dit gebouw is privé-eigendom.
2. Behalve het bovenvermelde probleem met de gevel, zijn er geen aanwijzingen die enige maatregel tegen de eigenaar zouden kunnen rechtvaardigen.

In samenspraak met de diensten van de stad Mechelen zal de eigenaar aangespoord worden om in het kader van een onderhoudspremie enige verbetering aan zijn gevel aan te brengen.

**Vraag nr. 132
van 19 maart 2003
van de heer JAN LOONES**

Gemeentepersoneel – Vakantiegeld en sectoraal akkoord

De regionalisering van de gemeentewet (1 januari 2002) heeft ook gevolgen voor het personeel van de lokale besturen.

Zo wordt het vakantiegeld in de gemeenten geregeld via artikel 148 van de Nieuwe Gemeentewet, dat bepaalt dat het gemeentepersoneel een haarden standplaatsvergoeding, kinderbijslag, vakantiegeld, en gezinsvakantiegeld geniet onder dezelfde voorwaarden als het personeel van de ministeries, met andere woorden het personeel van de Vlaamse overheid (sedert de regionalisering).

Die regeling voorziet vanaf dit jaar in een aanzienlijke verhoging, die moet leiden tot het niveau van 92 % van wat gangbaar is in de private sector. Terwijl oorspronkelijk werd gesteld dat de stijging tegen 2009 moet gefinaliseerd worden, ging de Vlaamse regering akkoord om dit reeds toe te kennen in 2004.

Gekoppeld aan artikel 148 van de Nieuwe Gemeentewet is deze stijging bijgevolg ook van toepassing op de gemeentelijke ambtenaren.

De Vlaamse regering wil echter – ter beheersing van gemeentelijke uitgaven – via decretale weg deze koppeling ongedaan maken, met uitzondering van de haard- en standplaatsvergoeding.

De Vlaamse Federatie van Gemeentesecretarissen maakt zich zorgen over deze gang van zaken, die zij discriminerend vindt voor het personeel van de lokale besturen. Terwijl de federatie gehoopt had dat de regionalisering van de bevoegdheid over de Nieuwe Gemeentewet de grote ongelijkheid tussen de verschillende personeelsgroepen in de openbare sector zou wegwerken, stelt zij vast dat dit initiatief een tegenovergesteld signaal geeft.

Bovendien heeft de federatie de indruk dat de Vlaamse overheid het echte overleg met de lokale besturen als werkgever vreest, en zich, althans in dit geval, in de plaats van de lokale besturen als werkgever plaatst.

Verder is de Vlaamse Federatie van Gemeentesecretarissen van oordeel dat de ongelijkheid tussen contractuele en vastbenoemde personeelsleden nog altijd voortduurt. Ze vraagt dan ook een eenvormig vakantiegeld voor beide personeelscategorieën.

In elk geval wenst de federatie dat alle personeelsleden in 2002 over hetzelfde vakantiegeld zouden beschikken.

De Vlaamse Federatie van Gemeentesecretarissen wil zich opwerpen als pleitbezorger voor de belangen van alle personeelsleden van de lokale besturen, en hoopt dat met haar standpunten rekening gehouden zal worden in de debatten terzake.

Terzijde wil ik de minister er ook op wijzen dat de gemeenteambtenaren nog steeds geen sectoriële overeenkomst hebben.

1. Wat is het standpunt van de minister met betrekking tot de geplande ontkoppeling m.b.t. artikel 148 van de Nieuwe Gemeentewet inzake de regeling voor het vakantiegeld van de gemeentelijke personeelsleden ?
2. Kan de minister begrip opbrengen voor de grieven terzake van de Vlaamse Federatie van Gemeentesecretarissen ?

3. Wordt er rekening gehouden met de standpunten van de Federatie ?

4. Is het een optie om eventueel van de geplande ontkoppeling in de Nieuwe Gemeentewet af te zien ?

5. Wat onderneemt de minister opdat gemeenteambtenaren alsnog zouden beschikken over een sectoriële overeenkomst ? Wat is de planning terzake ?

Antwoord

Ik geef hierbij in het kort een gelijktijdig antwoord op de opeenvolgende vragen. Het is de Vlaamse volksvertegenwoordiger blijkbaar immers ontgaan dat een deel van de vragen inmiddels achterhaald is door de feiten.

Het decreet van 8 mei 2002 houdende wijziging van verschillende bepalingen betreffende de haard- en standplaatstoelage en het vakantiegeld van het gemeente- en provinciepersoneel heeft vastgesteld dat het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel een vakantiegeld ontvangt onder de voorwaarden die door de Vlaamse regering worden bepaald.

Door dit decreet werd het vakantiegeld inderdaad losgekoppeld van de regeling die van toepassing is op het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Artikel 148 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalde immers dat het gemeentepersoneel "een vakantiegeld geniet onder dezelfde voorwaarden als het personeel der ministeries". Na de regionalisering van de Nieuwe Gemeentewet betekent "personeel der ministeries" : het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De loskoppeling van de regeling gebeurde met het oog op het vrijwaren van de financiën van de lokale overheden in het algemeen en van de gemeenten en de OCMW's in het bijzonder. De Vlaamse overheid en met name het Vlaams Parlement hebben bewust hierin hun verantwoordelijkheid opgenomen en de lokale overheden behoed voor onvoorziene, ongeplande en vooral substantiële meeruitgaven.

De Vlaamse regering heeft vervolgens uitvoering gegeven aan het genoemde decreet van 8 mei 2002 met het besluit van 13 september 2002 betreffende de toekenning en de vaststelling van het vakantiegeld van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel. Deze regeling is sinds 2002 van toepassing.

Dit sluit mogelijke verhogingen van het vakantiegeld van het personeel van de lokale overheden voor de toekomst niet uit. Alleen zullen die verhogingen gefaseerd dienen te gebeuren, op een wijze die het financieel evenwicht van de lokale besturen niet in het gedrang brengt. Dit kan eventueel via een sectoraal akkoord.

De besprekingen voor een sectoraal akkoord 2003-2004 zijn momenteel aan de gang. Een mogelijke verhoging van het vakantiegeld staat op de agenda. Ik kan op het resultaat van deze besprekingen echter geenszins vooruitlopen. Het forum voor de totstandkoming van deze akkoorden is het comité C voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, onderafdeling Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap. Door een samenwerkingsovereenkomst van 7 juli 2001 zijn bij deze sectorale onderhandelingen, waarbij de representatieve vakorganisaties en de Vlaamse regering betrokken zijn, ook vertegenwoordigers van de overheden-werkgevers betrokken via de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de Vereniging van Vlaamse Provincies en de Vereniging van de Openbare Verzorgingsinstellingen.

De Vlaamse Federatie van Gemeentesecretarissen kan via deze kanalen haar mening kenbaar maken en zal dat ook doen.

Het zou echter niet logisch zijn dat de Vlaamse regering de bedoeling van het decreet van 8 mei 2002, de vrijwaring van de lokale financiën, zou negeren en alsnog dezelfde gefaseerde verhoging van het vakantiegeld zou toelaten als voor het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Ik begrijp uiteraard dat een verhoging van het vakantiegeld gevoelig ligt bij het lokale personeel. De respectieve bevoegde overheden kunnen die eventuele verhogingen slechts verwezenlijken met oog voor de financiële ruimte en voor de globale financiële impact van de opeenvolgende geldelijke maatregelen binnen de eigen sector.

Vraag nr. 133
van 20 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Boesdaelhoeve St.-Genesius-Rode – Onderhoud

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 126 van 9 juli 2002 bevestigt de minister dat de Erasmusschool haar verplichtingen omtrent eigenaarsonderhoud van de Boesdaelhoeve in

Sint-Genesius-Rode zeer slecht nakomt. De VZW "de Rand" zou op basis van een onafhankelijk expertiserapport de hogeschool hiervoor in gebreke hebben gesteld (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 681).

Kan de minister een stand van zaken geven ?

Antwoord

Na een eerste onderzoek vanwege de afdeling Monumenten en Landschappen lijkt de toestand van deze beschermde hoeve (nu in gebruik als cultuurhuis/academie) vanuit het oogpunt van de monumentenzorg niet dermate slecht te zijn dat er op korte termijn acties dienen ondernomen te worden door de afdeling Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 140
van 28 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Overheidsdiensten – Tewerkstelling allochtonen

Begin december 2002 sloten de Vlaamse regering, de Vlaamse sociale partners en de allochtone gemeenschappen, de gemeenschappelijke platformtekst af "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit 2010".

In die platformtekst engageerde de Vlaamse overheid zich om de Vlaamse openbare sector open te stellen voor iedereen. Daarbij werd gesteld dat de Vlaamse overheid maatregelen zou voorstellen om de instroom van allochtonen te bevorderen en de begeleiding van deze werknemers te garanderen. Tevens werd gesteld dat de Vlaamse overheid een initiatief zou nemen om de belemmeringen voor het aanwerven van allochtonen in statutaire betrekkingen weg te werken.

Wat dit laatste betreft, verschenen er begin december 2002 berichten in de pers dat er een ontwerp van decreet klaar was om de nationaliteitsvoorwaarde bij de aanwerving van statutairen te schrappen.

1. Welke concrete maatregelen heeft de Vlaamse overheid reeds genomen om de in de platformtekst aangegeven engagementen m.b.t. de instroom van allochtonen in haar diensten na te komen ?

2. Welke specifieke maatregelen werden er uitgewerkt om de begeleiding van deze mensen te garanderen ?
3. Kloppen de berichten dat de minister een ontwerp van decreet klaar heeft om de statutaire betrekkingen ook open te stellen voor allochtonen ?

Antwoord

De Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners hebben bij het afsluiten van het Pact van Vilvoorde op 22 november 2001 een duidelijk engagement opgenomen voor een verhoging van de arbeidsdeelname van kansengroepen (o.m. allochtonen) teneinde het recht op volwaardige arbeid voor iedereen daadwerkelijk gestalte te geven.

De Vlaamse regering heeft samen met de sociale partners en de vertegenwoordigers van allochtonenorganisaties op 3 december 2002 een platformtekst goedgekeurd waarbij zij onder meer de volgende doelstelling heeft onderschreven:

Doelstelling 5:

"In 2010 is de achterstand van vrouwen enerzijds en van kansengroepen (onder meer allochtonen, arbeidsgehandicapten, laaggeschoolden) anderzijds inzake deelname aan het arbeidsproces in belangrijke mate weggewerkt. Dit blijkt onder meer uit het feit dat zij niet langer oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheid"

De Vlaamse overheid wil zich engageren om uitvoering te geven aan de afgesproken doelstellingen en heeft gerichte maatregelen goedgekeurd om de instroom van allochtonen te bevorderen en de begeleiding van deze werknemers te garanderen.

1 en 2. Op 28/02/2003 besliste de Vlaamse regering het positieve-actieplan 2003 ter bevordering van gelijke kansen en een evenredige vertegenwoordiging van mannen/vrouwen, allochtonen en personen met een handicap in de Vlaamse overheidsadministratie goed te keuren.

Dit positieve-actieplan bevat ten aanzien van allochtonen onder meer volgende acties : testen van de aanwervingstesten op cultuurfairheid, aanmoedigingsacties voor registratie van allochtonen, gendertrainingen, verzamelen van managementinformatie over doelgroepen, ar-

beidsmarktcommunicatie in het kader van de wervingen, regelgeving i.v.m. gender en doelgroepen.

Op 14 maart 2003 heeft de Vlaamse regering een aanvullend actieplan allochtonen voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap goedgekeurd in uitvoering van de platformtekst van 3 december 2002.

Dit plan omvat volgende gerichte acties.

In hoofdstuk 1 worden de wetgevende initiatieven opgenomen die de Vlaamse regering kan nemen met het oog op het wegwerken van ongelijkheden.

Het betreft een ontwerpdecreet tot schrappen van de nationaliteitsvereiste voor een hele reeks functies, binnen de mogelijkheden van de Grondwet.

In hoofdstuk II worden een hele reeks instroombevorderende maatregelen voorgesteld. Het betreffen maatregelen inzake beeldvorming, zowel ten aanzien van de Vlaamse overheid als potentiële werkgever, als ten aanzien van de doelgroep als potentiële werknemer. Verder worden maatregelen opgenomen inzake de bekendmaking van vacatures. Voor de knelpunten die vandaag worden vastgesteld, worden concrete acties en maatregelen voorgesteld, zoals het in kaart brengen van het job-aanbod, gericht adverteren met gebruikmaking van de juiste kanalen, het eenvoudiger en transparanter maken van de advertenties. Voor selectie en werving worden maatregelen voorgesteld met betrekking tot de selectieproeven, stageplaatsen voor studenten, startbanen en contractuele functies als eerste opstap naar tewerkstelling.

Hoofdstuk III betreft maatregelen inzake doorstroming. Eens goede krachten bij de organisatie zijn aangeworven, moet worden getracht om ze te behouden. De voorstellen van acties en maatregelen betreffen: doorstroom van startbanen, stagiairs en korte contracten naar meer reguliere tewerkstelling (vaste contracten of statutaire jobs). Er dient daarbij aandacht te worden besteed aan de begeleiding op de werkvloer, zodat bijsturing kan gebeuren waar nodig. Er zal ook nagegaan worden of de verruimde interne arbeidsmarkt mogelijkheden kan bieden om de juiste persoon op de juiste plaats te benutten.

In hoofdstuk IV worden maatregelen voorgesteld die de interne cultuurverandering van de huidige en toekomstige werknemers beogen. Binnen de Vlaamse gemeenschap wordt gestreefd naar een mentaliteit van verdraagzaamheid en respect voor elkaar. Dit vergt vaardigheden die soms niet aanwezig zijn. Ook de allochtone werknemer is vaak niet genoeg bekend met onze arbeidscultuur. Er worden dan ook maatregelen voorgesteld inzake vorming (zowel naar allochtone werknemer als naar leidinggevenden), inzake coaching en sensibiliseren van het management en middenkader. Bij onbegrip of discriminatie in welke vorm ook zullen interne vertrouwenspersonen en het meldpunt Spreekbuis kunnen fungeren als klankbord.

De secretarissen-generaal werd verzocht voor hun departementen de voorgestelde acties te vertalen in departementale actieplannen. Op korte termijn zal reeds een eerste initiatief ten aanzien van de instroom worden gerealiseerd. Door de afdeling Wervingen en Personeelsbewegingen wordt een informatiecampaignede werkt die specifiek naar de doelgroepen allochtonen en personen met een handicap en hun organisaties is gericht en duidelijke informatie bevat hoe men kan kandideren bij de Vlaamse Gemeenschap. De campagne zal eind april starten.

- In mijn opdracht werd door de administratie Ambtenarenzaken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een ontwerp van decreet klaargemaakt om mogelijk te maken dat personen die niet de Belgische nationaliteit bezitten noch onderdaan zijn van één van de lidstaten van de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte, toegang zouden krijgen tot de statutaire betrekkingen bij de Vlaamse overheid. Met toepassing van artikel 10 van de Grondwet wordt ervoor geopteerd niet alle betrekkingen open te stellen, doch die categorieën op te sommen welke toegankelijk zullen zijn voor de betrokken vreemdelingen.

Om een goed zicht te krijgen op de gewenste functies werd door de administratie een bevraging georganiseerd bij de departementen, de Vlaamse openbare instellingen en de wetenschappelijke instellingen. Ook de lokale en provinciale besturen zullen in het toepassingsgebied vallen van het decreet. Hiertoe werd de administratie Binnenlandse Aangelegenheden om advies verzocht. Het onderwijs valt buiten het

toepassingsgebied, aangezien hier reeds de decretale mogelijkheid bestaat om afwijkingen toe te staan op de nationaliteitsvereiste.

Het voorontwerp van decreet dient nog de nodige proceduristappen te doorlopen en zal op korte termijn aan de Vlaamse regering worden voorgelegd voor principiële goedkeuring.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 71 van 28 februari 2003 van mevrouw ANN DE MARTELAER

Impulsprogramma bouw- en renovatiepremie – Evaluatie

Het impulsprogramma met betrekking tot de nieuwbouw- en renovatiepremie liep af eind september 2002.

Tijdens de bespreking van een vraag om uitleg (Handelingen C196 van 23 april 2002, blz. 7-11) gaf de minister een overzicht van het aantal aanvragen zowel voor de nieuwbouw- als renovatiepremie. In zijn antwoord verwees hij tevens naar een evaluatieonderzoek door de administratie en naar een extern uitbestede opdracht.

In de Beleidsbrief Huisvesting 2002-2003 wordt vermeld dat uit evaluatie bleek dat het impulsprogramma niet aan de verwachtingen beantwoordde (Stuk 1411 (2002-2003) – Nr. 1).

- De minister is uiteindelijk overgegaan tot de vervanging van dit impulsprogramma door fiscale stimuli.

Kan hij vanuit de evaluatie in het administratieve rapport en de uitbestede studie, duiden waarom deze overstap wenselijk was ?

- Is het administratieve rapport beschikbaar en zo ja, kan dit worden bezorgd ?
- Naar welke externe studie verwijst de minister en kan ook deze studie worden bezorgd ?

Antwoord

Het impulsprogramma met betrekking tot de nieuwbouw- en renovatiepremie liep af eind september 2002. Tijdens de bespreking van een vraag om uitleg (Handelingen C196 van 23 april 2002, blz.7-11) gaf de minister een overzicht van het aantal aanvragen zowel voor de nieuwbouw- als renovatiepremie. In zijn antwoord verwees hij tevens naar een evaluatieonderzoek door de administratie en naar een extern uitbestede opdracht. In de Beleidsbrief Huisvesting 2002-2003 wordt vermeld dat het impulsprogramma niet aan de verwachtingen beantwoordde (Stuk 1411 (2002-2003) – Nr. 1). Ik ben uiteindelijk overgegaan tot de vervanging van dit impulsprogramma door fiscale stimuli.

1. In de nota van de administratie met betrekking tot de evaluatie van de nieuwbouw- en renovatiepremie werd door de administratie aangegeven dat het effect van de nieuwbouwpremie marginaal is. Vermits de administratie van mening was dat de nieuwbouwpremie niet beantwoordde aan de verwachtingen, stelde zij voor het impulsprogramma voor de nieuwbouwpremie niet te verlengen. De administratie argumenteerde dat de renovatiepremie de verwachtingen wel inlost. De administratie stelde ook voor de renovatiepremie, mits enkele aanpassingen, uit te breiden voor heel Vlaanderen (in tegenstelling tot de afbakening van 13 kernsteden in het impulsprogramma).

Ik volgde de zienswijze van de administratie om het impulsprogramma voor de nieuwbouwpremie niet voort te zetten en om een gewijzigde renovatiepremie van toepassing te laten worden in heel Vlaanderen. Bij de begrotingsbesprekingen voor 2003 werd door de Vlaamse regering beslist om de piste van een uitgebreide renovatiepremie te verlaten. In de plaats van een renovatiepremie stelde de Vlaamse regering voor de overstap te maken naar fiscale stimuli.

De studie "Recht op eigendom" van het Hoger Instituut voor de Arbeid vermeldt eveneens dat een nieuwbouwpremie in eerste instantie aanleiding zal geven tot prijsstijgingen, aangezien er op korte termijn niets verandert aan de aanbodzijde op de markt, terwijl er wel een impuls wordt gegeven aan de vraagzijde. Op korte termijn is de effectiviteit m.a.w. veeleer laag door het inflatoir effect en vloeien er overheidsmiddelen weg. Op langere termijn past ook het aanbod zich aan en is de effectiviteit groter. Op dit onderzoek werd vorig jaar een vervolgstudie aangevat door het HIVA, waarin ook fiscale

maatregelen aan bod komen, zonder hier uitgebreid op in te gaan.

2. Het administratieve rapport is beschikbaar en kan bij de administratie worden opgevraagd.
3. De externe studie werd uitgevoerd door het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA). De eindrapporten van het HIVA kan eveneens bij de administratie worden opgevraagd.

**Vraag nr. 76
van 3 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Sociale huurwoningen – Leegstand

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 115 van 14 augustus 2002 zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 709).

1. Kan de minister een geactualiseerd overzicht geven, per arrondissement, van de sociale huurwoningen en appartementen die meer dan één jaar leegstaan voor de jaren 2001-2002 ?
2. Kan tevens een overzicht worden gegeven per erkende vennootschap in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?
3. Wat is de verhouding tussen het totale patrimonium en het leegstandspatrimonium ?
4. Wat zijn de oorzaken van de langdurige leegstand ? Welke evolutie doet zich terzake voor ?
5. Zijn er eventueel maatregelen genomen om dit probleem te verhelpen ? Worden de socialehuisvestingsmaatschappijen aangemoedigd om de langdurige leegstand aan te pakken ?

Antwoord

1. Als **bijlage 1** wordt een overzicht gegeven, per arrondissement, van de leegstand van sociale woningen/appartementen die minder en meer dan één jaar leeg staan (toestand op 31 december 2001). De cijfers voor 2001 werden reeds verstrekt in antwoord op de parlementaire vraag nr. 115 van 14.08.2002. Zoals toen werd meegedeeld, was de controle van die gegevens op dat moment nog niet afgerond. Daardoor kunnen de individuele cijfers licht verschillen met de cijfers die vorig jaar werden afgeleverd.

2. Als **bijlage 2** wordt een overzicht gegeven per erkende vennootschap voor de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt, waarbij geen onderscheid kan worden gemaakt volgens de duur van de leegstand en het type van de woning, maar wel de onderverdeling van de reden van leegstand (toestand op 31 december 2001).
3. Op 31 december 2001 stonden in totaal 4.408 woningen leeg, waarvan 1.788 meer dan één jaar. Dat is respectievelijk 3,37 % en 1,37 % van het totale patrimonium.
4. De redenen voor de leegstand voor de 4.408 woningen kunnen als volgt worden onderverdeeld (som van alle redenen = 100 % – toestand op 31 december 2001) :
- 67 % van de woningen stond leeg wegens aan de gang zijnde renovatiewerken of met het oog op nog uit te voeren renovatiewerken ;
  - 8 % van de woningen stond leeg voor sloping ;
  - 5 % van de woningen stond leeg voor de herhuisvesting van huurders die hun woning moeten verlaten voor uit te voeren renovatiewerken of van wie de woning gesloopt zou worden ;
  - 5 % van de woningen stond leeg door de weigering van kandidaat-huurders (leegstand meer dan 6 maanden) doordat de aangeboden woning niet voldoet aan de wensen van de kandidaat-huurder (enkel structurele leegstand ten gevolge van ligging, staat, ... van de woning) ;
  - 2,5 % stond leeg wegens het overlijden van de huurder ;
  - 12,5 % van de woningen stond leeg om andere dan de voormelde redenen :
- kieskeurigheid bij de toewijzing van een huurwoning : indien er voor een bepaalde locatie sociale woningen zijn met een verschillend comfortniveau worden de minder kwalitatieve woningen dikwijls geweigerd ;
- opfrissing en kleine herstellingswerken van woningen bij huurderswissel ;
- huurderswissel ;

uitdrijving van huurders.

Zoals blijkt uit de voormelde gegevens is 80 % van de leegstand het gevolg van renovatie, sloping en de ermee gepaard gaande verplichte herhuisvesting. Het merendeel van de resterende leegstand is te wijten aan huurderswissel. De cijfergegevens zijn op datum van 31 december en betreffen dus een momentopname.

Bij vergelijking van de gegevens van 1999 (verstrekkt als antwoord op de schriftelijke vraag nr. 118 van 29.03.2001 – *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1796 – red.*) en deze van 2000 (verstrekkt als antwoord op de schriftelijke vraag nr. 115 van 14.08.2002) met de cijfers van 2001 is een stijging merkbaar van het percentage woningen dat leegstaat voor renovatie : van 63 % in 1999 en 65 % in 2000, naar 67 % in 2001. Het overgrote percentage leegstand dat het gevolg is van renovatie, sloping en de ermee gepaard gaande herhuisvesting is voor de drie jaren ongeveer gelijk : 78 % in 1999 en 80 % in 2000 en 2001. In 2001 is er ten opzichte van de vorige jaren wel een stijging van de leegstand door gebrek aan kandidaat-huurders : van 3 % in 1999 en 2000 naar 5 % in 2001. Dit kan evenwel te wijten zijn aan het feit dat de vraag daaromtrent in 2001 anders werd geformuleerd (vorige formulering : leeg bij gebrek aan kandidaat-huurders).

5. Het blijft uiteraard een constante zorg om de socialehuisvestingsmaatschappijen aan te moedigen leegstand te vermijden. Maar, zoals ook de vorige jaren reeds werd vastgesteld, blijkt het grootste percentage van de leegstand toch een zeer tijdelijk karakter te hebben.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 77
van 3 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Socialehuisvestingsmaatschappijen – Thesaurieplanning

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) wil een beeld hebben, onder meer van de meerjarenplannen met de maximale uitgaventhesaurieplanning, van de langetermijnrenovatieplanning en van de exploitatieplanning via een opgevraagde thesaurieplanning van de individuele socialehuisvestings-

maatschappijen (SHM). Bij de betrokken omzendbrief van 9 september vorig jaar werd een model van thesaurieplanning gevoegd.

De planning omvat de periode 2002-2007 en dient geregeld te worden geactualiseerd.

1. Is de opmaak van de thesaurieplanning 2002-2007 verplicht voor de SHM's ?

In welke mate zijn de SHM's dit reeds nagekomen ?

2. Met welk doel en nut worden deze thesaurieplanningen gevraagd aan de SHM's ?
3. In welke mate zullen deze inkomsten/uitgavenplanningen fungeren als beleidsinstrument van de VHM?
4. Wat is de concrete stand van zaken van deze thesaurieplanningen ?

Antwoord

1. Een volledig uitgewerkte thesaurieplanning omvat inderdaad een exploitatieplanning, een langetermijnrenovatieplanning en de maximale uitgaventhesaurieplanning. De in september 2002 aan de SHM's gevraagde gegevens dienen daarom in hun juiste context te worden geplaatst. Die informatie betreft de gewone exploitatieplanning in enge zin, met name de door de SHM 's geschatte inkomsten en uitgaven in de periode 2002 -2007 en die rechtstreeks via hen verlopen. In de toelichting daarbij werd wel inhoudelijk weergegeven welke inkomsten en uitgaven werden bedoeld, maar nopens de berekeningswijze zelf konden de SHM 's een eigen motivatie opbouwen. Wat aangeeft dat in deze materie zowel de SHM's als de VHM een leerproces moeten doorlopen, zodat in dit stadium nog niet gesproken mag worden van een afgewerkt beleidsinstrument met afdwingbare procedures. In het licht van deze constellatie is de situatie de volgende.

Tot nu toe zijn van circa twee derde van de SHM 's de gegevens bekend. De vastgestelde deadline m.b.t. de andere SHM 's werd niet gehaald, zij het dat ook de ambitie op dat vlak ingevolge latere ontwikkelingen bijgesteld moest worden. Bovenal is er het feit dat een actualisatie van één van de meest elementaire gegevens uit de oefening nodig zal zijn, namelijk de toekomstige huurinkomsten gezien de nakende

aanpassing van het sociaal huurbesluit. In die zin blijft het verplicht indienen van de gegevens bestaan, zij het dat geopteerd werd de termijn hiervoor te verschuiven naargelang het ogenblik dat de draagwijdte van de nieuwe huurreglementering gekend zal zijn. Dit laat ook tegelijkertijd de verwerking toe van de reële gegevens m.b.t. het boekjaar 2002.

2. De onder punt 1 vermelde basisgegevens, aangevuld met de uitstaande leningslasten, de te ontvangen huur- en kapitaalsubsidies, de effecten van de lopende en geprogrammeerde investeringen overeenkomstig de vastgelegde financieringen, moeten een indicatie geven van de financiële positie van een SHM en van de eventuele knelpunten.

Tevens geeft de thesaurieplanning een richtlijn nopens de toekomstige investeringsmogelijkheden van de SHM.

Voor de VHM als kredietverstrekker is het eveneens belangrijk inzicht te hebben in de thesauriepositie van een SHM. De consolidatie van alle thesaurieplanningen van de SHM moet op termijn een essentiële input vormen voor de thesaurieplanning van de VHM. In die optiek is zowel voor de SHM's als voor de VHM een richtsnoer voor een maximale uitgaventhesaurieplanning.

3. De informatie die in september 2002 aan de SHM 's werd gevraagd m.b.t. de kosten van hun patrimonium, had enkel betrekking op hun kleinere uitgaven voor onderhoud- en herstel via hun eigen middelen, en niet op grootschaligere renovatiewerken die in principe via leningskredieten en eventueel subsidies gefinancierd zouden worden. De verstrekte uitgavengegevens zijn het resultaat van een constante indexatie van de uitgaven voor onderhoud en herstel op basis van de cijfers uit het verleden, veeleer dan van een objectieve inventarisatie van de staat van hun patrimonium.

Om een zo nauwkeurig mogelijk zicht te krijgen op de onderhouds- en renovatiebehoeften van de SHM's werd enkele jaren geleden gestart met een veldenquête over de staat van het sociaal huurpatrimonium. Deze enquête brengt de externe toestand van alle sociale huurwoningen in kaart; de interne kenmerken zullen door de huisvestingsmaatschappijen kunnen worden aangevuld. Op basis van deze informatie zal – op termijn – een vrij nauwkeurige inschatting kunnen worden gemaakt van de te verwachten

kosten. Om dat tot een goed einde te brengen zal de software die de VHM ontwikkeld heeft voor de beschrijving van de staat van de woningen wellicht worden geïntegreerd in de beheerssoftware van de SHM's, maar tot dan beschikt de VHM slechts over beperkte informatie

Om de thesaurieplanning als een uitdrukkelijk beleidsinstrument uit te bouwen moet dit derde luik van de planning, de langetermijnrenovatieplanning, erin kunnen worden geïntegreerd. Dit zou de VHM toelaten haar programmatiebeleid inzake renovaties erop af te stemmen en de financiële ruimte van de SHM 's te koppelen aan hun reële renovatiebehoeften.

Tevens zal het nodig zijn aandacht te hebben voor de randvoorwaarden inzake de opmaak van de thesaurieplanningen: de reglementering, de procedures, de werkafspraken en de wijze van auditoring van de verstrekte gegevens dient hiervoor uitgebouwd te worden.

Dit neemt niet weg dat de VHM op basis van de huidige inkomsten en uitgavenplanning van een SHM al bepaalde krijtlijnen naar een SHM toe kan uittekenen, bijvoorbeeld op het vlak van het te voeren huurbeleid of omtrent de keuze van de mogelijkheden inzake projectfinancieringen.

- Op dit ogenblik wordt de door de SHM's verstrekte informatie aangevuld met de onder punt 2 vermelde gegevens, waarover de VHM beschikt. De meest recente cijfers zoals die zopas uit de afsluiting van het boekjaar 2002 tot uiting kwamen, worden in rekening gebracht. Als uitgangspunt van prioritaire behandeling wordt al dan niet een precare huidige liquiditeitssituatie van een SHM genomen.

In dit verband kan erop worden gewezen dat verleden jaar op vraag van de raad van de VHM voor sommige SHM's met een negatieve rekening-courant financiële planningen werden uitgewerkt.

Vraag nr. 78
van 6 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Voorkooprecht – Stand van zaken

In Vlaanderen geldt op bepaalde woningen en percelen bestemd voor woningbouw een recht van voorkoop. Dat betekent dat wanneer de eigenaars

van dergelijke woningen of percelen deze goederen wensen te verkopen, zij verplicht zijn die eveneens aan te bieden aan de begunstigden van het recht van voorkoop, en dat tegen dezelfde prijs en voorwaarden als definitief overeengekomen met de kandidaat-koper.

Het recht van voorkoop heeft tot doel die begunstigden in staat te stellen bepaalde woningen en percelen bestemd voor woningbouw te verwerven om die vervolgens aan te wenden om sociale huur- of koopwoningen of sociale kavels te realiseren. De begunstigden van het recht van voorkoop zijn de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, de sociale-huisvestingsmaatschappijen binnen hun werkgebied, de gemeenten op hun grondgebied en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Dit recht van voorkoop is onder meer van toepassing in specifiek daartoe door de minister erkende woonvernieuwings- en woningbouwgebieden.

- Kan de minister een overzicht geven van de gebieden die reeds afgebakend zijn ?
- Hoeveel keer werd het recht van voorkoop binnen deze afgebakende gebieden reeds toegepast en door welke actoren ?

Welke middelen gingen hiermee gepaard ?

- Wat wordt als reden opgegeven voor het niet toepassen van een recht van voorkoop ?

Antwoord

Het Vlaamse gewest telt momenteel 38 gemeenten waarin woningbouwgebieden zijn erkend als bijzonder gebied met recht van voorkoop.

In eerste instantie werden – overeenkomstig art. 28, 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 1998 -alle woningbouwgebieden van de 26 gemeenten van de Vlaamse rand rond Brussel erkend als bijzonder gebied.

Het betreft de gemeenten Asse, Beersel, Bertem, Bever, Dilbeek, Drogenbos, Grimbergen, Hoeilaart, Huldenberg, Kortenberg, Kraainem, Linkebeek, Machelen, Meise, Merchtem, Mesen, Overijse, Ronse, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw, Tervuren, Vilvoorde, Voeren, Wemmel, Wezembeek-Oppem en Zaventem.

Op basis van artikel 28, 2° van datzelfde besluit kunnen ook gemeenten, op basis van een gemoti-

veerd voorstel, bijzondere gebieden laten erkennen door de minister. Ondertussen heeft dat voor 12 gemeenten een afbakening opgeleverd van de volgende statistische sectoren :

- Mechelen : A20, A301, A332, A70, A921, A952 ;
- Antwerpen : A15, C22, C23, C24, C41, C42, C43, C44, C45, F60, F6 1, H40, H43, H44, H84, J820, J83, J84, J85, Q001, Q021, Q052, Q072, R101, R12, RI3, S00, S01, S02, S03, S04, S05, S30, S31, T00, T01, T02, T05 ;
- Koksijde: A00, A23, B00, B01, B02, B062 ;
- Zemst : A00, A01, A02, A032, A202, B00, B011, B022, B19, B212, B223, C00, C01, D00, D012, D022, E000, E01, E022, E043 ;
- Oostende : A01, A201, A232, A532, A42, A43, D30, E400, E42 ;
- Sint-Niklaas: A021 ;
- De Panne: A010, A02, A03, A04, A10, A11, A12, B001, B01, B02, B032 ;
- Geraardsbergen : A05 ;
- Izegem: A211, A052, A021 ;
- Gent : A00, A02, A03, A05, A10, A13, A20, A221, A321, A50, A531, A542, A60, A62, A63, A64, A711, A742, A801, A812, A873, C72, C800, C811, D001, E00, F001, G00, H001, J00, K001, L00, M00 ;
- Wervik: A00, A01, A03, A20, B001 ;
- Kaprijke: A001, B00.

Met de mogelijkheid tot erkenning van bijzondere gebieden met voorkooprecht biedt het gewest de gemeente een kader waarmee planmatig ingespeeld kan worden op de lokale noden. Op basis van specifieke problemen of behoeften inzake wonen kan de gemeente één of meerdere statistische sectoren selecteren waarbinnen het recht van voorkoop het meest aangewezen wordt geacht.

De gemeente is vrij om een dergelijke afbakening aan te vragen; de lokale actoren worden maximaal geresponsabiliseerd.

Ook de uitoefening van het recht van voorkoop is een lokale keuze. In die zin bestaat er op Vlaams niveau geen centrale databank waarin het aantal

toepassingen in een bijzonder gebied systematisch wordt geregistreerd.

Eenzijds worden deze gegevens bijgehouden door de respectieve gemeenten die zelf begunstigde zijn, en anderzijds door de Vlaamse huisvestingsmaatschappij voor de uitoefening door de sociale huisvestingsmaatschappijen.

In een eerder opgemaakt evaluatierapport van de instrumenten van woonkwaliteitsbewaking (Mens&Ruimte, 2000) werd vastgesteld dat 80% van de aanbiedingen gesitueerd zijn in een bijzonder gebied. Maar het is niet bekend hoe het aantal toepassingen zich verhoudt tot het aangeboden.

Niet alles wat aangeboden wordt in een bijzonder gebied komt in aanmerking voor de realisatie van sociale huisvesting. Sommige panden zijn onbruikbaar (kelders, garages, appartementen, ...), te klein of te duur en maken het project niet rendabel. Bovendien dient kort op de bal gespeeld te worden.

In het geval van een bijzonder gebied in de Vlaamse rand rond Brussel blijkt vooral de marktprijs een doorslaggevende reden voor het niet toepassen van het recht van voorkoop.

De mogelijkheid tot afbakening van een bijzonder gebied biedt de gemeente in ieder geval opportuniteiten voor een betere uitvoering van het sociale woonbeleid. De gemeente kan zelf specifieke accenten leggen in bepaalde, prioritair te ontwikkelen zones. De beslissing om al dan niet het recht van voorkoop toe te passen hangt samen met de ontwikkelingsvisie op het bijzonder gebied en maakt integraal deel uit van het algemeen woonbeleid.

Vraag nr. 79
van 6 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Sociaal beheersrecht – Toepassing

Het besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen, bevat onder meer de toepassingsmodaliteiten van het sociaal beheersrecht.

In het Belgisch Staatsblad verschijnen in dit kader de ministeriële besluiten betreffende de afbakening van woningbouwgebieden als bijzonder gebied bedoeld in artikel 28, 2° van dit besluit van de Vlaamse regering.

1. Kan de minister een overzicht geven van de woningbouwgebieden die reeds als bijzonder gebied voor het sociaal beheersrecht afgebakend zijn ?
2. Hoeveel keer werd het sociaal beheersrecht binnen deze afgebakende gebieden reeds toegepast en door welke actoren ?

Welke middelen gingen hiermee gepaard ?
3. Wat wordt als reden opgegeven voor het niet toepassen van het sociaal beheersrecht ?

Antwoord

De regelgeving van het sociaal beheersrecht is erop gericht de leegstaande, ongeschikte of onbewoonbaar verklaarde woningen te renoveren en te revaloriseren in het kader van de sociale huisvesting. Hiertoe kunnen een aantal sociale actoren een tijdelijk recht van beheer op deze woningen vestigen.

De finaliteit van dit instrument bestaat er vooral in de woningfunctie te recupereren van die woningen welke langdurig (meer dan 3 jaar) op de inventaris leegstand, ongeschiktheid en/of onbewoonbaarheid staan. In die optiek richt het instrument zich dus op de hardnekkige kern van het slechte woonpatrimonium en kan het slechts worden uitgeoefend op twee categorieën van woningen, namelijk op:

- woningen opgenomen op de lijst van leegstaande woningen en die beantwoorden aan de conformiteitsnormen;
- woningen die ongeschikt en/of onbewoonbaar werden verklaard of die geen conformiteitsattest verkregen hebben en waarvan de aanpassingswerken niet uitgevoerd werden binnen de reglementair bepaalde termijn.

In artikel 35 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking wordt het bijzonder gebied bijgevolg niet, naar analogie met het recht van voorkoop, vermeld als één van de toepassingsmodaliteiten van het sociaal beheersrecht. Bijzondere gebieden kunnen enkel worden afgebakend met het oog op de uitoefening van het recht van voorkoop.

In de praktijk is het instrument van sociaal beheersrecht nog te weinig toegepast. Eén van de redenen is dat de juridische figuur inhoudelijk nog te weinig uitgediept is. De concrete invulling en de toepassingsmodaliteiten zijn voor de lokale actoren

niet erg duidelijk en net wegens die onzekerheid is er bij de begunstigden van dit recht een terughoudendheid vast te stellen. Niettegenstaande dit feit hanteren reeds een aantal steden, zoals Antwerpen, de procedure van het sociaal beheersrecht. Meer bepaald worden de eigenaars aangezet het pand vrijwillig in beheer te geven van de actoren, zodat vooral de nadruk wordt gelegd op het responsabiliseren van de eigenaars, en niet op het dwingende karakter van het instrument.

Het is in ieder geval noodzakelijk – en het is dan ook de intentie – om het instrument nog juridisch verder uit te klaren. Het bieden van een ruimere rechtszekere positie en de uitdieping van de juridische figuur zal er wellicht toe bijdragen dat het sociaal beheer in de toekomst meer wordt uitgeoefend.

Vraag nr. 80 van 17 maart 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Prins Albertfonds

In de loop van dit jaar verleent het Prins Albertfonds (PAF) een twintigtal beurzen aan pas afgestudeerden en jonge kaderleden, met een waarde van 15.000 euro, teneinde hun de mogelijkheid te bieden om gedurende een jaar in opdracht van een Belgische onderneming een project buiten West-Europa uit te voeren.

Als ik het goed begrijp, werkt het Fonds geheel of gedeeltelijk met federale middelen.

1. Kan dit nog wel in het kader van de bevoegdheidsverdeling voor buitenlandse handel ?
2. Wordt de Vlaamse regering of Export Vlaanderen op enigerlei wijze betrokken bij de aanwijzing van de laureaten ?
3. Vroeger volbrachten die laureaten een korte stage bij de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel alvorens naar het buitenland te vertrekken.

Gebeurt dit tegenwoordig bij Export Vlaanderen ?

Antwoord

Het Prins Albertfonds is een onderdeel van de Koning Boudewijnstichting.

Sinds 1984 geeft het Prins Albertfonds de kans aan talentrijke jonge managers om zich te bekwamen in internationaal management. Met een beurs om een jaar voor een Belgisch bedrijf buiten de Europese Unie te gaan werken vormt het Prins Albertfonds een unieke toegangspoort tot een internationale carrière. Reeds meer dan 200 jonge managers hebben een beurs ontvangen. Het fonds heeft twee programma's ontwikkeld: "Business in Asia" met focus op India en China en "Werkbeurzen" met opdrachten in de rest van de wereld.

Ook voor Belgische bedrijven heeft het Prins Albertfonds een mooi aanbod: zij kunnen zo goed als kosteloos gedurende een jaar een beroep doen op de inzet, de kennis en ervaring van een van de talentrijke bursalen van het Prins Albertfonds. Zij kunnen een project voorstellen voor een jaar buiten de Europese Unie. In het kader van het "Business in Asia"-programma worden specifieke projecten voor China en India gevraagd. Wat belangrijk is, is dat de bursaal en de onderneming samen een gemeenschappelijk project uitwerken dat zowel beantwoordt aan hun eigen verwachtingen, als aan de geest van het Prins Albertfonds.

Het Prins Albertfonds neemt de vergoeding van de bursaal en alle verzekeringen voor zijn rekening. De onderneming betaalt de transportkosten en de huisvesting van de bursaal. Zij ondersteunt eveneens de algemene werking van het Prins Albertfonds door een forfaitaire en fiscaal aftrekbare gift over te maken aan het Prins Albertfonds. Wat betreft het programma "Business in Asia" (2 opties: China en India) van het PAF is het zo dat er op EV geen stage, voordracht of wat dan ook plaatsvindt voor de bursalen van het PAF. Idem voor BDBH, AWEX en Brussel-Export (*BDBH : Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel ; AWEX : Agence Wallonne à l'Exportation – red.*).

Voorafgaand aan het vertrek naar China of India is er in twee weken opleiding in intercultureel management voorzien in België (oa. te Mechelen en Brussel). Dit gebeurt door twee onderwijsinstellingen: Cimic (Nl. – Mechelen) en Ichec (Fr. – Brussel). Deze opleiding wordt gespreid over de maanden juni en juli. Het vertrek naar India of China is gepland voor de maand september. In China zelf dient eerst een MBA-opleiding van drie maanden te worden gevolgd. Daarna moet de bursaal gedurende maanden een project uitwerken voor een Belgisch bedrijf.

Wat doet EV voor het PAF :

- aankondiging van het initiatief in de Exportbrief (gebeurt elk jaar) ;
- ter beschikking stellen van de leaflets aan potentieel geïnteresseerde bedrijven ;
- de Koning Boudewijnstichting informeren over personen en bedrijven die projecten kunnen hebben die in aanmerking komen voor het PAF.

Contact: Koning Boudewijnstichting, Vera Billen, Brederodestraat 21, 1000 Brussel, tel. 02 549 02 49, fax 02 51152 21, e-mail billen.v@kbs-frb.be

Vraag nr. 81
van 17 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Telewerken – Sensibilisering privé-sector

Op 6 november 2002 keurde het Vlaams Parlement mijn voorstel van resolutie goed inzake het opzetten van experimenten met telewerken in de Vlaamse administratie en de Vlaamse Openbare Instellingen (VOI) goed. De Vlaamse regering startte inmiddels met het concept "Anders werken". Dat steunt op twee pijlers: kantoorrenovatie en telewerken.

Toch is het wenselijk dat de Vlaamse overheid telewerken ook actief zou promoten bij werkgevers in de private sector. Meer bepaald zouden zij geïnformeerd kunnen worden over wat telewerken precies is en welke de voor- en nadelen zijn. Ook de vele mogelijkheden die telewerken biedt kunnen onder de aandacht worden gebracht.

1. Wordt er een sensibiliserings- en informatie-campagne inzake telewerken opgestart voor werkgevers van de private sector ?

Zo ja, wanneer en in welke vorm ?

2. Wordt daarbij bijzondere aandacht besteed aan KMO's ?
3. Welke facetten van telewerken worden hierbij inzonderheid in de verf gezet ?

Antwoord

De Vlaamse overheid en haar administratie hechten veel belang aan vernieuwde tendensen in de werkomgeving, zoals innovatieve flexibele kantoren en vormen van werk op afstand (thuiswerk, satellietkantoren). Met telewerk kan in de eerste plaats worden ingespeeld op de mobiliteitsproble-

matiek. Door de flexibele kantoorinrichting worden de ruimtes efficiënter gebruikt wat kostenbesparend werkt.

Belangrijk hierbij is dat, door haar ervaringen opgedaan in het "anders werken", de Vlaamse overheid een voorbeeldfunctie kan vervullen voor andere sectoren van de maatschappij.

Binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn er reeds een aantal proefprojecten opgestart, zowel voor kantoorinnovatie als voor telewerk. Er is reeds een heel leerproces doorlopen.

De Vlaamse overheid ondersteunt daarom deze nieuwe vormen van werkorganisatie in de privé-sector :

- onder het zwaartepunt 5 van het Europees Sociaal Fonds (ESF) – doelstelling 3 (subsiëring van projecten die het betreden van de arbeidsmarkt voor vrouwen vergemakkelijken) heeft de VZW Nationaal Instituut voor Thuiswerkers en hun Opleidingen, afgekort NITO, een project lopen voor het geven van opleidingscursussen aan thuiswerkende vrouwen. In de provinciehoofdplaatsen organiseert NITO de cursus "hoe word ik thuiswerker?". Deze cursus duurt ongeveer één week.
- De VZW NITO fungeert ook als denktank waar de sociaal-economische gevolgen van het thuiswerken worden bekeken.
- Als Vlaams minister van Economie tracht ik projecten te ondersteunen die een impuls willen geven aan het ondernemerschap in Vlaanderen. Uit recente studies blijkt immers dat Vlaanderen één van de minst ondernemende regio's van Europa is.

De NV Pajamanation brengt, via het internet, de potentiële thuiswerkers en de Vlaamse ondernemingen samen. Met de hulp – zowel financieel als promotioneel – van de Vlaamse overheid, zal Pajamanation 1000 Vlaamse ondernemingen gratis laten kennismaken met het Pajamanation-systeem. Een creatie van maximaal 40.000 micro-jobs wordt hiermee beoogd. Om de communicatie te vergemakkelijken, zullen de Kamers van Koophandel, VEV en Unizo erbij betrokken worden. In deze ondersteuning van Pajamanation zal een bijzondere aandacht worden besteed aan de KMO'S.

Met het promoten van telewerken in de privé-sector wordt bijgevolg het ondernemerschap in Vlaan-

deren gestimuleerd. Ondernemerschap maakt één van de vijf krachtlijnen uit van mijn Actieplan Ondernemen, Op andere beleidsvlakken zal het telewerken ook een invloed uitoefenen. Ik denk hierbij aan de mobiliteitsproblematiek en het tewerkstellingsbeleid.

Vraag nr. 82
van 17 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Huurachterstallen SHM's – Stand van zaken

Een goed opgevolgde huurachterstand is zowel een belangrijk werkinstrument als een financiële indicator in de boekhouding van een socialehuisvestingsmaatschappij (SHM). Een accurate opvolging is daarenboven strategisch belangrijk voor een gezonde financiële situatie.

Begin dit jaar ontvingen de socialehuisvestingsmaatschappijen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij via een omzendbrief een modelprocedure als leidraad voor de opvolging van de huurachterstand.

1. Kan de minister per provincie en per arrondissement een overzicht geven van de huurachterstal in 2002 bij de SHM's ?
2. Hoeveel afbetalingsakkoorden sloten de SHM's vorig jaar af met wanbetalers, en dit per provincie en arrondissement ?

Om welke bedragen ging het telkens ?

3. a. Indien de aanmaningen en opzeggingen geen resultaat opleveren, wordt dan alvorens het dossier naar een advocaat te sturen voor gerechtelijke invordering van huurachterstal, een schriftelijke vraag gericht aan het OCMW met de vraag om bemiddeling ?

In welke mate dienden de SHM's vorig jaar een beroep te doen op het OCMW voor een dergelijke bemiddeling ?

- b. Blijkt dit een doeltreffende manier te zijn ?

Hoeveel concrete dossiers werden vorig jaar via deze weg alsnog succesvol afgerond ?

4. Hoeveel verliezen werden vorig jaar geleden door niet-recupereerbare huurachterstal per provincie en per arrondissement ?

Om welke afschrijvingsom gaat het in deze gevallen ?

Hoe wil men dergelijke verliezen voor de toekomst verijdelen ?

Antwoord

1. De informatie betreffende de huurachterstallen in 2002 bevindt zich in de jaarrekeningen van de SHM's over het boekjaar 2002. Deze jaarrekeningen ontvangt de VHM in de periode tussen 1 januari 2003 en 30 juni 2003 (het vennootschappenrecht schrijft immers voor dat een jaarrekening aan de algemene vergadering wordt voorgelegd binnen de 6 maanden na het afsluiten van het boekjaar).

Momenteel is deze informatie bijgevolg nog niet beschikbaar.

2. Deze informatie is niet beschikbaar.
3. a. De informatie voor het jaar 2002 is nog niet beschikbaar.

Wel kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat in 2001 voor 1.452 opzeggingen een beroep werd gedaan op de bemiddeling van het OCMW.
- b. Deze informatie is niet beschikbaar.
4. Deze informatie is eveneens nog niet beschikbaar, aangezien ze zich ook bevindt in de jaarrekeningrapportering van de SHM's aan de VHM.

Vraag nr. 83 van 17 maart 2003 van de heer CARL DECALUWE

Huurachterstallen SHM's – Minnelijke schikking

De Programmawet van 24 december 2002 verscheen op 31 december 2002 in het Belgisch Staatsblad. Ze bevat onder meer de toevoeging van een nieuw artikel 1344 septies aan het Gerechtelijk Wetboek.

Dit impliceert dat vanaf nu de hoofdinvoering inzake de aanpassing van de huurprijs of inzake de invoering van achterstallig huurgeld of inzake huisuitzetting, verplicht vooraf aan de rechter dient te worden voorgelegd. Het verzoek om een minnelijke schikking kan mondeling of schriftelijk wor-

den gedaan ter griffie. Het indienen van het verzoek tot minnelijke schikking heeft de gevolgen van een dagvaarding vanaf de dag van zijn indiening.

Deze nieuwe wetgeving geldt ook voor de sociale-huisvestingssector.

Hoe schat de minister deze procedure in ? Brengt deze wijziging niet een aanzienlijk tijdsverloop met zich mee ?

Hoe kunnen de socialehuisvestingsmaatschappijen hierop anticiperen ?

Antwoord

Inzake huuropzeg wijs ik erop dat de socialehuisvestingsmaatschappijen in principe zelf en in eerste instantie de (gemotiveerde) huuropzeg kunnen tekenen zonder dat er een gerechtelijke tussenkomst vereist is. De type-huurovereenkomst die werd vastgelegd in het BVR van 6 april 1995 moet immers nog steeds gebruikt worden voor de verhuur van een sociale woning. In artikel 20 van de type-huurovereenkomst wordt gesteld dat beide partijen te allen tijde een einde aan de overeenkomst kunnen stellen, mits een opzeg van drie maanden. De opzeg dient te worden gemotiveerd door de verhuurder.

Wat de invordering inzake de aanpassing van de huurprijs of inzake de invordering van achterstallig huurgeld of inzake huisuitzetting via de gerechtelijke weg betreft, moet nu inderdaad eerst de procedure voor het verzoek tot een minnelijke schikking worden gevolgd alvorens de feitelijke gerechtelijke procedure ten gronde kan worden opgestart.

Gelet op het recentelijk van kracht worden van deze regel, kan nog geen evaluatie worden gemaakt.

Vraag nr. 84 van 17 maart 2003 van de heer CARL DECALUWE

"Rondom Wonen" – Stopzetting

"Rondom Wonen" wordt uitgegeven door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM).

Dit tijdschrift is bestemd voor elke sociale lener of koper en heeft niet zozeer de vakmensen als doelpubliek. In het tijdschrift zijn actuele artikels opge-

nomen over onder meer architectuur, ecologie, openbare ruimte en juridische zaken binnen de huisvestingswereld. Sinds 2000 wordt er telkens één van de betere recente socialehuisvestingsprojecten aan de lezer getoond. Ook verschijnt er sindsdien steeds een interview met beleidsmensen, lokale organisaties en mensen die achter de schermen werken aan een leefbare omgeving.

"Rondom Wonen" is echter aan zijn laatste jaargang toe. Het tijdschrift verschijnt in 2003 vijf keer en zal na de oktober-november-december-editie ophouden te bestaan.

1. Een abonnement op Rondom Wonen kost 8,68 euro en 9,92 euro in het buitenland.

Hoeveel inkomsten werden de laatste vijf jaar op jaarlijkse basis via abonnementen gegene-reerd ?

Antwoord

1. Inkomen op basis van abonnementen

Jaar	Inkomen	Buitenlandse abonnees
1998		geen gegevens beschikbaar
1999	31.786	3.662 abonnees
2000	31.057	3.578 abonnees
2001	31.751	3.658 abonnees
2002	30.996	3.571 abonnees
Buitenlandse abonnees		7 abonnees

2. Jaarlijkse oplage

Jaar	Periode	Oplage
1998	januari-december	42.500
1999	januari-maart april-december	42.500 42.000
2000	januari-juni juli-december	41.000 42.000
2001	januari-mei mei-december	40.000 37.000
2002	januari-december	37.000

3. Kosten Rondom Wonen

Jaar	Totaal
1998	330.525
1999	289.228
2000	278.739
2001	278.654
2002	260.938

Hoeveel buitenlandse abonnees heeft het blad ?

2. Wat is de jaarlijkse oplage van "Rondom Wonen" de laatste vijf jaar ?
3. Hoeveel kost "Rondom Wonen" op jaarbasis (druk, lonen, verspreiding, ...) de laatste vijf jaar ?
4. Vanuit welke visie werd de beslissing genomen om de publicatie van dit tijdschrift definitief te beëindigen eind dit jaar ?

Komt er een alternatief communicatiemiddel voor de sociale lener en koper ?

5. Impliceert deze stopzetting jobverlies binnen de VHM ?

4. Stopzetting publicatie

De melding dat de publicatie van het tijdschrift stopgezet zou worden eind 2003 berust op een foute berichtgeving.

De raad van bestuur heeft beslist dat hij enkel akkoord gaat met de uitgave van 5 nummers in 2003, in plaats van de gebruikelijke 10 nummers. De raad van bestuur kan enkel akkoord gaan met de eventuele stopzetting van de publicatie (in 2004) indien die past binnen de globale communicatiestrategie van de VHM.

Verwacht wordt dat er in het najaar 2003 meer duidelijkheid zal zijn omtrent die communicatiestrategie, inclusief het globale publicatiebeleid van de VHM.

5. Jobverlies bij stopzetting

De publicatie van 10 nummers per jaar vergt de inzet van 1 FTE ; 1/2 FTE is tewerkgesteld als redactiesecretaris, 1/2 FTE staat in voor de administratieve ondersteuning bij de verspreiding van het tijdschrift.

Bij de halvering van het aantal nummers vermindert dus ook de opdracht van die personeelsleden wat Rondom Wonen betreft. Diezelfde personen krijgen echter andere taken binnen de VHM.

Bij het eventueel verdwijnen van het tijdschrift zal er dus 1 FTE "natuurlijk" afvloeien en niet vervangen worden.

Vraag nr. 85
van 18 maart 2003
van mevrouw MIEKE VAN HECKE

Export Vlaanderen – Fed Cup Bree

In het weekblad van Export Vlaanderen, de Exportbrief, van 24 februari 2003, wordt de Vlaamse exporterende bedrijven erop gewezen dat "een aangenaam bezoekprogramma de juiste sfeer kan scheppen om een prospect helemaal over de brug te halen". Daarom heeft Export Vlaanderen een "volledig verzorgd en hoogstaand programma" opgesteld rond de Fed Cup tennis België-Oostenrijk in Bree waarbij de Oostenrijkse prospects "flink in de watten" worden gelegd.

Export Vlaanderen verzorgt de volledige logistieke organisatie van het programma voor het Vlaams bedrijf en zijn Oostenrijkse genodigde(n): "reis en verblijf van uw gast(en), transfers, VIP-programma in Bree, catering, animatie, enz.". "Rekening houdend met wat wordt aangeboden, vragen wij de uitnodigende firma een erg kleine tussenkomst: 400 euro voor één genodigde of 800 euro voor twee genodigden", aldus de Exportbrief.

Omdat het hier om een initiatief gaat dat grotendeels met overheidsgeld wordt gefinancierd, zou ik van de minister het volgende willen vernemen.

1. Wat is de totale omvang van de kredieten die Export Vlaanderen voor deze uitnodigingscampagne uittrekt?
2. Wat is de omvang (in percentage) van deze kredieten in verhouding tot het totale budget dat voor gelijkaardige initiatieven is bestemd?
3. Op grond van welke criteria, aanbestedingsvoorwaarden, enzovoort, werden de "vezorgende actoren" in Bree geselecteerd?

4. Werden of worden er in 2002 en 2003 onder de bevoegdheid van de minister nog dergelijke uitnodigingscampagnes gelanceerd? Zo ja, welke?

Antwoord

1. Kostprijs van de uitnodigingscampagne gericht op Oostenrijkse klanten zoals wordt vermeld in de exportbrief, wordt geraamd op ongeveer 30.000 euro.

In dit budget zitten naast de aankoop van het VIP-pakket, ook de verplaatsings- en verblijfskosten van de Oostenrijkse gasten.

2. De uitnodigingscampagne Fed Cup Bree neemt ongeveer 30% van het totale budget in dat is uitgetrokken voor dergelijke campagnes.
3. Export Vlaanderen heeft de "verzorgende actoren" niet geselecteerd? Integendeel, zoals gebruikelijk voor dergelijke campagnes, heeft EV een hospitality pakket aangekocht.
4. Andere soortgelijke campagnes werden reeds georganiseerd sedert 2000. Zo werd in 2002 een campagne gelanceerd rond het Wereldkampioenschap in Zolder en wordt er later dit jaar nog een campagne opgezet rond de Memorial Van Damme 2003.

Vraag nr. 92
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Europese Scholen – Taalwetgeving

Op 7 april 1999 werd, bij de bespreking van het Verdrag houdende het statuut van Europese Scholen ondertekend in Luxemburg op 21 juni 1994, door de minister bevestigd dat de Belgische overheid bij de afronding van het ratificatieproces een voorbehoud zou formuleren m.b.t. de toepassing van de taalwetgeving op deze scholen.

Kan de minister mij bevestigen dat dit voorbehoud destijds effectief geformuleerd is?

Antwoord

Op de vraag of er een Belgisch voorbehoud geformuleerd werd bij de ratificatie van het Verdrag houdende het statuut van Europese scholen onder-

tekend in Luxemburg op 21 juni 1994, met betrekking tot de taalwetgeving op deze scholen, kan bevestigend geantwoord worden.

In navolging van het advies van de Raad van State van 24 oktober 1996, en na goedkeuring van alle Belgische partners, werd besloten een voorbehoud te formuleren bij het neerleggen van de bekrachtigingsoorkonde.

Dat dit voorbehoud effectief werd geformuleerd, blijkt uit nota nr. 369 (gevoegd bij de bekrachtigingsoorkonde) die de Belgische ambassade te Luxemburg op 15 oktober 2001 richtte aan de depositaris (het Luxemburgse Ministerie van Buitenlandse Zaken) met daarin de tekst van het voorbehoud.

Dit voorbehoud is analoog aan het voorbehoud dat door de Belgische overheid geformuleerd werd naar aanleiding van het Protocol nopens de oprichting van de Europese Scholen, ondertekend in Luxemburg op 13 april 1962 (dat door het huidige Verdrag houdende het statuut van de Europese Scholen overigens grotendeels geconsolideerd wordt) en luidt in het Nederlands als volgt:

"De toepassing van het tweede lid van artikel 1 doet geen afbreuk aan de Belgische wetgeving inzake toegangsvoorwaarden tot de onderwijsinstellingen."

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Vraag nr. 271
van 20 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Fietspadenbeleid – Tongeren

Nu de lente weer in aantocht is en het fietsseizoen weer start, gebruiken weer meer fietsers – zwakke weggebruikers – de openbare weg.

In Tongeren en omgeving stel ik vast dat :

- er totaal geen fietspaden zijn langs de Ringlaan, een drukgebruikte gewestweg ;

- de fietspaden op de invalswegen (Hasseltsesteenweg, Luikersteenweg, Maastrichtersteenweg, Bilzersteenweg) slechts afgelijnde fietsstroken op de rijweg zijn ;
- er veel geïnvesteerd is in "doodlopende" fietspaden, zoals het volwaardig fietspad langs de Romeinse Kassei : eenmaal buiten de stad moeten fietsers verder op een vier kilometer smalle rijweg met enorm gevaarlijke bochten en drukverkeer (verbindingsweg E40) ; vanaf de taalgrens in Wallonië wordt het weer een mooie brede weg met fietspaden ;
- fietsers op de toeristische fietsroutes, gepromoot door Toerisme Vlaanderen, geconfronteerd worden met gevaarlijke situaties ; een voorbeeld is het fietspad – tevens een ruilverkavelingsweg – dat net vóór de PIBO de toegang tot deze school kruist ;
- het trouwens opvallend is dat tijdens de winterperiode de sneeuw van de wegen geruimd wordt en dat dit beperkt is tot het opzijduwen van de sneeuw en het "vuil" van het wegdek naar de fietspaden. De fietspaden liggen dus vol met steentjes, glas en ander klein afval, waardoor ze vooral voor wielertoeristen niet bruikbaar zijn.

1. Zijn er plannen om langs de Ringlaan – eventueel de zijringlaan – een fietsweg aan te leggen, los van de auto's, die vlot en veilig fietsverkeer rond de stadskern mogelijk maakt ?
2. Hoeveel kilometer op de rijbaan "getekende" fietspaden zijn er in Tongeren langs de gewestwegen ?
3. Hoeveel kilometer volwaardige fietspaden liggen er langs de Tongerse gewestwegen ?
4. Bestaat er een onderhoudsplan voor de fietspaden op gewestwegen ?

Wat houdt dit concreet in voor Tongeren ? Hoe werd dit in het jaar 2002 uitgevoerd en geëvalueerd ?

5. Zijn er plannen om nieuwe fietspaden in Tongeren aan te leggen ? Wanneer ? Welke partners zijn daarbij betrokken ?
6. Worden er aanpassingen gepland voor de fietsroutes gepromoot door Toerisme Vlaanderen in de regio Tongeren ? Welke ?

Antwoord

1. Heden wordt een streefbeeldstudie uitgevoerd in verband met de wegeninfrastructuur rond Tongeren. Deze studie, die tegen einde 2003 zal voltooid zijn, heeft betrekking op zowel de herinrichting van de bestaande ring R72 als de aanleg van de oostelijke verbindingsweg. De herinrichting van de R72 zal dienen te gebeuren volgens de principes van "doortochten", waarbij

ook voorzieningen voor fietsers worden opgenomen.

Nadat de besluiten van de streefbeeldstudie bekend zijn, zal de detailstudie van de Ringlaan R72 worden aangevat overeenkomstig de modaliteiten van module 3 van het mobiliteitsconvenant.

2.

N	Vak	Straatnaam	Lengte (m)	Gemark. fietsp. (m)	Vrijlig. fietsp. (m)	Geen fietsp. (m)
20	Hasselt-Tongeren	Hasseltsestwg.	4.571	4.111	460	–
20	Tongeren-Luik	Luikersteenweg	5.173	5.173	–	–
730	Tongeren-Bilzen	Bilzersteenweg	3.980	3.980	–	–
753	Tongeren-Neerrepen	Nieuwe Steenweg	1.382	–	–	1.382
R72	Ringlaan Tongeren	Eeuwfeestwal	2.030	374	–	1.656
N69	Tongeren-Borgworm	Romeinse kassei	5.065	–	2.860	2.205
N79	Borgloon-Tongeren	St.-Truidersteenweg	4.247	2.132	–	2.115
614	Crisneé-Tongeren	Hoeise Kassei	5.131	3.280	1.851	–
614a	Doort. Koninksem	Koninksemstraat	2.987	–	–	2.978
618	Tongeren-Sluzen	Viséweg	4.558	–	–	4.558
79	Tongeren-Maastricht	Maastrichterstwg.	2.881	2.881	–	–
79b	Tongeren-Berg	Maastrichterstwg.	1.697	1.397	–	300
758	Tongeren-Mopertingen	Elderseweg-Baverstraat	5.390	3.634	853	903
Totaal			49.083	26.962	6.024	16.097

3. In totaal zijn er aldus 26.962 meter gemarkeerde fietspaden en 6.024 meter vrijliggende fietspaden langs de Tongerse gewestwegen.

– borstelen gemarkeerde fietspaden : 6 x per jaar ;

4. Volgende onderhoudswerken zijn gepland via onderhoudscontracten :

– sneeuw- en ijsvrij maken van fietspaden : indien nodig, en dit aansluitend op het sneeuwvrij maken van de rijstroken.

– kleine herstellingen via onderhoudscontract ;

– bestrijdings- en slembestek in 2002 :

1. N20 vak Hasselt-Tongeren (inkomen Tongeren over 2.399 m) ;

2. N79 b Tongeren-Berg (inkom Tongeren over 1.397 m) ;

– borstelen vrijliggende fietspaden : 6 x per jaar ;

Evaluatie

Het bereikte netheidsresultaat is goed. De algemene netheidstoestand kan evenwel nadelig beïnvloed worden door plaatselijke omstandigheden zoals glasverlies bij ongevallen, modderoverspoeling na hevige regenval, slijk- en grindafzetting ter hoogte van uitritten van landerijen, bedrijven, bouwwerven, ladingverlies door vrachtwagens.

In de mate van het mogelijke treden de ambtenaren van de afdeling Wegen en Verkeer Limburg hiertegen op, hetzij door beteugeling van overtredingen, hetzij door uitvoering van plaatselijke, tussentijdse acties.

5. Inzake de geplande projecten verwijs ik naar het meerjarenprogramma dat jaarlijks aan het parlement meegedeeld wordt. In deze projecten is de stad Tongeren steeds betrokken partij.
6. Eventuele aanpassingen aan fietsroutes, zijn niet de bevoegdheid van de administratie Wegen en Verkeer, maar worden gepland en uitgevoerd door de provincie en de stad Tongeren.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 22
van 28 februari 2003
van mevrouw MIEKE VAN HECKE

Portaalsite Vlaamse overheid – Openingsfeest

Op donderdag 20 februari 2003 werd de vernieuwde website van de Vlaamse overheid voorgesteld met een groots feest : ruim 800 aanwezigen en de nodige spijs en drank.

1. Wat is de kostprijs van deze feestelijke opening ?
2. Door wie gebeurde de logistieke ondersteuning voor de demonstratie van de eerste interactieve toepassingen van e-government ?

Gebeurde dit met medewerking van private bedrijven en tegen welke kostprijs en/of andere voorwaarden ?

3. Werd bij de toekenning van de levering van spijs en drank door een zaak uit Tongeren, rekening gehouden met de laagste offerte terzake ?

Antwoord

1. Zowat 800 leidinggevende ambtenaren, topmanagers, Vlaamse volksvertegenwoordigers, academici en vertegenwoordigers van betrokken instellingen (gemeente, provincie, kamer van koophandel enz.) waren aanwezig. De totale factuur is inclusief herbruikbaar standmateriaal, drukwerk en promotiemateriaal. Deze restwaarde wordt geraamd op ongeveer 15.000 euro.

De netto kostprijs voor de e-government conferentie op 20 februari wordt geraamd op ongeveer 236.000 euro.

Voor verder detail en toelichting zie overzicht (kostenstaat) als **bijlage**.

2. De planning en organisatie gebeurde door het e-governmentteam in nauwe samenwerking met de twaalf betrokken clusters. Het e-governmentteam bestaat uit zes personen en derhalve was assistentie bij de organisatie noodzakelijk. Waar mogelijk deed het e-governmentteam beroep op de administratie (voorbeeld : ontwerp/styling brochure door de Grafische Dienst, ontwerp standmateriaal door afdeling Communicatie & Ontvangst, enz.).

Voor verder detail en toelichting zie overzicht als **bijlage**.

3. Wat de catering betreft, werden 4 cateringbedrijven aangeschreven waarvan drie een offerte hebben ingediend.

Deze bedrijven hebben elk ervaring in recepties met 1.000 of meer gasten. Rekening houdende met het menu, de kwaliteit en de prijs werd de offerte van Carpe Diem in aanmerking genomen. Reeds sedert juli 1998 worden herhaaldelijk offertes toegewezen aan Carpe Diem op basis van hun uitstekende reputatie, die voldoende bekend is bij de diensten van de Vlaamse Gemeenschap (bv. Hotel Errera, Vlaamse diplomatieke contactdagen, Concert Noble enz...).

De thuisbasis van een bedrijf is bij de selectie van cateringservices geen criterium.

Overzicht en detail kosten

Bedrijf/bedrijven	Taal of product	Totaal	Rest	Netto kosten	F
Publmail	omslagen voor uitnodiging	2.982,65	0,00	2.982,65	X
Getty Images	fotodisc X 2	527,88	0,00	527,88	X
Belgo-group	coördinatie & consultancy	7.441,50	0,00	7.441,50	X
Jazz Advertising	draaiboek en retroplanning	7.350,75	0,00	7.350,75	X
State	promotie video	7.451,18	5.960,94	1.490,24	X
M&T	mappen (+ opdruk)	7.368,90	0,00	7.368,90	X
Sofadi	uitnodigingskaarten	3.793,72	0,00	3.793,72	X
F. Toussaint	fotograaf	1.724,25	0,00	1.724,25	O
Publmail	mailinglist correcties	508,20	0,00	508,20	X
Print International	brochure mappen	1.296,36	388,91	907,45	X
M&T	pennen + opdruk (promo)	780,45	234,14	546,32	X
b-interactive bvba	advies video streaming	7.260,00	0,00	7.260,00	X
Can Do	Huur AV materiaal	7.441,50	0,00	7.441,50	X
Alcatel Bell	demo e-learning/streaming	7.441,50	0,00	7.441,50	O
All event services	regie en belichting	5.678,98	0,00	5.678,98	O
R and S	transport en beveiliging	6.346,45	0,00	6.346,45	O
New Style	Hostessen	1.881,55	0,00	1.881,55	X
a.s.a.p.	badges	562,53	0,00	562,53	O
Raphido	C.M. - P. D'Hoore	1.452,00	0,00	1.452,00	O
JCB offset	drukwerk brochure	6.957,50	2.087,25	4.870,25	X
State	video interview Forman	7.260,00	0,00	7.260,00	X
Maximal	projectbegeleiding	2.904,00	0,00	2.904,00	X
Carpe Diem	catering gasten	59.713,50	0,00	59.713,50	O
Y.D.	bloemen en decoratie	1.125,30	0,00	1.125,30	X
Led Screen	decoratie zalen	4.199,63	0,00	4.199,63	O
Sprekers	sprekers	5.445,32	0,00	5.445,32	X
Helena Invest	huur A.H. complex (18 & 19)	6.760,00	0,00	6.760,00	O
Maniana	service zalen	1.966,25	0,00	1.966,25	O
Maniana	huur parking en zalen	6.131,67	0,00	6.131,67	O
Maniana	opbouw A. Hall complex	3.605,80	0,00	3.605,80	O
Maniana	catering crew (3 dagen)	5.007,77	0,00	5.007,77	O
Can Do	geluid en verlichting	6.848,60	0,00	6.848,60	O
Testbeeld	standmateriaal-meubilair	6.825,25	4.095,15	2.730,10	O
Kineo Productions	arbeid en vervoer personeel	7.344,70	0,00	7.344,70	O
Testbeeld	Inrichting - banners & letters	7.008,92	2.102,68	4.906,24	O
All that Jazz	foto en grafische diensten	6.855,93	0,00	6.855,93	X
All that Jazz	handling brochure	666,71	0,00	666,71	X
G-J & partners	persrelatie & advies	7.187,00	0,00	7.187,00	X
K-Com	organisatie	7.495,95	0,00	7.495,95	X
F. Toussaint	bijbestelling fotomateriaal	538,45	0,00	538,45	O
Can Do	videomateriaal	7.405,20	0,00	7.405,20	O
Duval	simultaanvertaling	1.996,09	0,00	1.996,09	X
Totalen		250.539,89	14.869,07	235.670,82	

Nota Nog niet alle facturen werden ontvangen.

In zulk geval werd hier de waarde gebruikt die in de offerte (O) werd aangegeven.

Bedragen werden opgegeven in euro, inclusief BTW

Gefactureerde bedragen werden met een X aangegeven in de laatste kolom F

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 70
van 10 januari 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Gehandicapten – Gratis Lijn-abonnement

Personen met een handicap kunnen een zorgvraag indienen bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Indien dergelijke zorgvraag goedgekeurd wordt, komen ze automatisch in aanmerking voor een pasje voor gratis gebruik van De Lijn.

We kunnen dus stellen dat het Vlaams Fonds hier dienst doet als objectivator van de handicap : keuren zij de zorgvraag goed, dan worden die personen geacht een graad van handicap te vertonen die zwaar genoeg is om het Lijn-recht te verkrijgen. Personen met een handicap die geen zorgvraag indienen, vallen uit de boot, ook al hebben ze in werkelijkheid een vergelijkbare (ernst van) handicap. Indien een andere objectivering zou worden gehanteerd, met name de onderzoeken voor de invaliditeitsbepaling door het Ministerie van Sociale Zaken, dan is de dossiervorming bij het Vlaams Fonds, die vrij omslachtig is en veel geld kost aan de gemeenschap, niet meer nodig. Hierdoor zouden oneigenlijke zorgaanvragen (geen overbelasting door deze dienst, voorkomen van kosten) vermeden kunnen worden.

Minderjarigen die naar het buitengewoon onderwijs gaan in een externaatschool hebben vaak geen goedkeuring van het Vlaams Fonds en bijgevolg ook geen Lijn-recht. Wanneer ze over dit Lijnrecht zouden beschikken, zou de school veel gemakkelijker oefenprogramma's kunnen uitbouwen om het openbaar vervoer te leren gebruiken en de zelfstandigheid van deze personen met een handicap maximaal uit te bouwen.

Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om andere criteria aan te wenden om dit Lijn-recht te verkrijgen ?

Is een andere objectivering, met name de onderzoeken voor de invaliditeitsbepaling door het Ministerie van Sociale Zaken, hierbij een optie ? Zo nee, waarom niet ?

Antwoord

Vooreerst wil ik er de aandacht op vestigen dat het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap geen enkele bevoegdheid heeft inzake het bepalen van bijkomende mogelijkheden voor een Lijn-vervoerbewijs. De bevoegdheid over deze reglementering berust bij De Lijn-directie en bij de minister van Mobiliteit.

Toch geef ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierbij een overzicht van de huidige criteria voor het verkrijgen, als persoon met een handicap, van een gratis Lijn-netabonnement.

Ingevolge een beslissing van de Vlaamse overheid, stuurde de Lijn vanaf 2001 aan alle gehandicapten die ingeschreven waren bij het Vlaams Fonds, een gratis netabonnement.

Na overleg tussen de federale overheid (kabinet van de regeringscommissaris voor Sociale Zekerheid, het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en de Kruispuntbank van Sociale Zekerheid), het Vlaams Fonds en De Lijn, werd de maatregel van gratis openbaar vervoer bij de bussen en trams van De Lijn uitgebreid naar de personen met een handicap die een tegemoetkoming krijgen van de FOD Sociale Zekerheid en die in het Vlaamse gewest wonen (*FOD : Federale Ombudsdienst – red.*).

Om als persoon met een handicap recht op een gratis vervoerkaart van de Lijn te kunnen laten gelden via het Vlaams Fonds, moet men er ingeschreven zijn op basis van een erkende zorgvraag (wat meer is dan over een inschrijvingsnummer beschikken).

Evenzo is het ontvangen van een financiële tegemoetkoming voorwaarde om via de FOD Sociale Zekerheid gerechtigd op de kaart te zijn. Enige belangrijke uitleg hierover.

De FOD Sociale Zekerheid doet enerzijds louter medische onderzoeken om de handicap van een persoon medisch vast te stellen en te erkennen met het oog op attesten voor allerlei sociale en fiscale voordelen. Personen die aldus enkel medisch erkend zijn (enkel een attest hebben), komen niet in aanmerking voor dit gratis netabonnement. Anderzijds behandelt deze dienst ook aanvragen voor tegemoetkomingen aan personen met een handicap. Hiervoor wordt er eerst een medisch onderzoek gedaan en vervolgens een onderzoek naar de bestaansmiddelen. Een dergelijk onderzoek geeft dus steeds twee resultaten : eerst een algemeen me-

disch resultaat, waarin wel kan vermeld staan dat betrokkene een zekere graad van handicap heeft en daarom bepaalde voordelen kan genieten (fiscale voordelen, vroeger de vrijstelling van kijk en luistergeld, enz ...) en later een tweede, financiële beslissing (een berekening van een eventuele tegemoetkoming). Het gaat dan over de zgn. Integratietoelage (IT) of de Inkomensvervangende Toelage (IVT); Enkel diegenen die door die tweede beslissing een financiële tegemoetkoming ontvangen, zijn gerechtigden voor een gratis netabonnement. Dus enkel op basis van de eerste beslissing (het medisch resultaat) kan men geen aanspraak maken op een gratis netabonnement.

Samenvattend, iemand heeft recht op een gratis netabonnement via deze procedure als hij/zij :

- ingeschreven is bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, op basis van een erkende zorgvraag ;
- een tegemoetkoming ontvangt vanwege de FOD Sociale Zekerheid.

Op de leerlingen BO-externaat, is volgende regelgeving van toepassing. Tot zes jaar reizen alle kinderen sowieso gratis met De Lijn en tussen 6 en 12 jaar, op voorwaarde dat zij hierbij vergezeld zijn door een abonnee. Dit ongeacht waar zij schoollopen en ongeacht of zij ingeschreven zijn bij het Vlaams Fonds. Zoals terecht opgemerkt wordt, zijn niet alle kinderen (en bij uitbreiding, niet alle -21jarigen) met een handicap, ingeschreven met een zorgvraag in het Vlaams Fonds. Evenmin komen zij in aanmerking voor een uitkering van de FOD Sociale Zekerheid, wat maakt dat zij tussen 12 en 21 jaar (leeftijd waarop men gerechtigd kan worden op een uitkering FOD Sociale Zekerheid) tussen de mazen van het net kunnen glippen.

Samen met de Vlaamse volksvertegenwoordiger stel ik vast dat op basis van de huidige regelgeving een groep (minderjarige) potentiële gerechtigden op een gratis Lijnabonnement van dit recht verstoken blijft. Via de medische erkenning in het kader van de verhoogde kinderbijslag, die dan niet uitbetaald wordt door het Ministerie van Sociale Zaken, maar door de kinderbijslagfondsen, kan die groep getraceerd worden.

De bevoegdheid om de modaliteiten van deze regelgeving bij te sturen, ligt evenwel bij de minister van Mobiliteit en de directie van de Lijn.

Vraag nr. 137
van 6 maart 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Zorgverzekering – Evaluatie

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 28 februari laatstleden wordt het volgende gesteld : "Het aantal aanvragen voor tenlasteneming bij de Vlaamse zorgverzekering is veel groter dan verwacht. Het projectteam zorgverzekering krijgt daarom met ingang van 1 februari 2003 zeven extra contractuele personeelsleden om zo de decretaal bepaalde opdrachten van het Vlaams Zorgfonds op een verantwoorde wijze te kunnen uitvoeren."

Tegelijk is er de vraag naar de wijze waarop de controle op de inschaling en op de tenlastenemingen gebeurt.

1. Hoe is de evolutie van het aantal leden, het aantal aanvragen, het aantal tenlastenemingen en het aantal afwijzingen m.b.t. de zorgverzekering van bij de aanvang tot nu ?

Wat zijn de redenen voor afwijzing van een tegemoetkoming ? Graag een overzicht (in aantal en in procenten) per zorgkas.

2. Hoe evolueerde het personeelsbestand van het Zorgfonds ?
3. Hoe valt een vereenvoudiging van het systeem (cfr. schriftelijke vraag nr. 75 van 17 januari 2003) te rijmen (aangezien voor thuiszorg geen onderscheid meer gemaakt wordt tussen professionele en andere zorg) met een verhoging van het aantal personeelsleden in het Zorgfonds ? Een onderscheiden registratie is immers niet meer nodig.
4. Op welke wijze gebeurt de controle op inschaling en tenlastenemingen ?

Hoeveel controles werden er tot op heden verricht, en bij welke zorgkassen ?

Antwoord

1. De evolutie van het aantal leden, van het aantal aanvragen voor tenlastenemingen en van het aantal goedgekeurde en geweigerde aanvragen wordt weergegeven in onderstaande tabel.

Einde van het kwartaal	Aantal aansluitingen	Aantal aanvragen	Behandelde aanvragen :	
			goedgekeurd	geweigerd
31/12/01	3.625.189	63.715	29.506	3.155
31/03/02	3.848.570	80.017	63.880	13.207
30/06/02	3.901.182	91.952	71.628	16.265
30/09/02	3.933.377	129.767	104.376	20.475
31/12/02	3.970.474	144.018	114.663	22.486

De weigeringen worden ingedeeld in drie groepen :

- administratieve weigeringen,
- weigeringen na een bijkomende indicatiestelling door de zorgkas,
- overige weigeringen.

In onderstaande tabel worden de weigeringen weergegeven per zorgkas, zowel in aantal als in procenten.

Naam zorgkas	Geweigerde aanvragen							
	administratief		na bijkomende indicatiestelling		overige		totaal	
	aantal	%	aantal	%	aantal	%	aantal	%
CM-zorgkas Vlaanderen	5.392	7,6	0	0,0	2.150	3,0	7.542	10,7
Neutrale Zorgkas Vlaanderen	0	0,0	13	0,4	144	4,5	157	4,9
Zorgkas Soc. Mutualiteiten	2.493	6,7	6	0,0	7.833	20,9	10.332	27,6
Zorgkas Lib. ziekenfondsen	4	0,0	1	0,0	2.334	18,1	2.339	18,2
Zorgkas Onafh. Ziekenfondsen	223	2,5	10	0,1	1.338	14,8	1.571	17,4
Vlaamse Zorgkas	25	0,8	0	0,0	343	11,6	368	12,5
Omob-Zorgkas	22	5,9	1	0,3	11	2,9	34	9,1
Zorgkas DKV Belgium	11	2,0	0	0,0	132	23,4	143	25,4
Totaal	8.170	6,0	31	0,0	14.285	10,4	22.486	16,4

2. De evolutie van het personeelsbestand van het Vlaams Zorgfonds wordt weergegeven in onderstaande tabel.

Einde van het kwartaal :	Aantal personeelsleden
31/12/00	4
30/09/01	5
31/12/01	8
31/03/02	13
30/06/02	13
30/09/02	14
31/12/02	15,5

3. De vereenvoudiging van het systeem heeft er voornamelijk toe bijgedragen dat de administratieve formaliteiten voor de zorgbehoevenden sterk werden verminderd. Deze vereenvoudigingen hebben evenwel geen enkele invloed op de werkbelasting van de personeelsleden van het Vlaams Zorgfonds.

Bij de opstart van de Vlaamse zorgverzekering werd er gekozen voor een beperkte personeelsomkadering. Vanaf 2003 dienen evenwel de decretale opdrachten van het Vlaams Zorgfonds die bij de aanvang slechts in beperkte mate werden ingevuld, verder uitgewerkt te worden. Daarnaast zijn er een aantal opdrachten die het

Vlaams Zorgfonds slechts vanaf 2003 moet uitvoeren.

Opdrachten die voorheen niet of slechts in beperkte mate werden ingevuld :

- de individuele verwerking en de analyse van de aanvraagdossiers en de uitbetalingen ;
- het uitvoeren van analyses op de aangevraagde (en uitbetaalde) indicatiestellingen ;
- het uitvoeren van controles op de cumulregels met het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ;
- het uitvoeren van controles ter plaatse ;
- het opstellen van langetermijnprognoses ;
- het monitoren van de uitbetalingen door de zorgkassen ;
- het opvolgen van de vermogensbeheerders die de financiële activa beheren.

Opdrachten die het Vlaams Zorgfonds slechts vanaf 2003 moet uitvoeren :

- de verwerking van de ambtshalve aansluitingen ;
- de verwerking van de gegevens van de Kruispuntbank omtrent de personen die recht hebben op een verhoogde tegemoetkoming in het kader van de ziekteverzekering ;
- de creatie van een register van alle inwoners van Vlaanderen met vermelding van de betaalde bijdrage per kalenderjaar ;
- de consultatie van de gegevens van het Rijksregister ten behoeve van de Vlaamse Zorgkas
- het behandelen van de aanvragen van de zorgkassen om vrijgesteld te worden van het terugvorderen van onrechtmatig betaalde tenlastenemingen ;
- het behandelen van de aanvragen van zorgbehoevenden die in een behartenswaardige toestand verkeren en een vrijstelling vragen van de schorsingsperiode wegens het niet betalen van de verschuldigde bijdragen ;

- het behandelen van de aanvragen tot gelijkstelling met een Vlaamse erkende voorziening door de bi-communautaire voorzieningen.

4. De zorgkassen zijn verplicht om per jaar tien procent van de inschalingen te controleren van de goedgekeurde aanvragen tot tenlasteneming waarvan de indicatiestelling werd uitgevoerd op basis van de BEL-schaal.

Daarnaast is het de taak van het Vlaams Zorgfonds de zorgkassen te controleren op de rechtsgeldigheid van de beslissingen, op de uitvoering van de tenlastenemingen en op de uitbetalingen aan de gemachtigde indicatiestellers,

Bij gebrek aan voldoende personeelsleden heeft het Vlaams Zorgfonds tot op heden enkel de uitbetalingen aan de gemachtigde indicatiestellers gecontroleerd. Deze controle werd aangevat vanaf september 2002 en werd bij alle zorgkassen uitgevoerd. Naar aanleiding van de uitgevoerde controles werd bij de zorgkassen 40.800 euro teruggevorderd wegens onrechtmatig aangerekende indicatiestellingen.

In onderstaande tabel wordt het aantal controledagen per zorgkas vermeld.

Nr	Naam zorgkas	Aantal controledagen
180	CM-Zorgkas Vlaanderen	28
280	Neutrale Zorgkas Vlaanderen	2
380	Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten	10
480	Zorgkas van de Liberale Ziekenfondsen	4
580	Zorgkas van de Onafhankelijke Ziekenfondsen	6
680	Vlaamse Zorgkas	2
780	Omob-Zorgkas	1
880	Zorgkas DKV Belgium	1
Totaal		54

De gevraagde personeelsuitbreiding moet toelaten dat de door de zorgkassen aangeleverde databankbestanden gedetailleerd worden geanalyseerd en dat een gerichte controle op de behandeling van de aanvraagdossiers wordt uitgevoerd.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 48
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Toerisme Vlaanderen – Promotie via luchthaven Zaventem

Op 23 december 1999 reageerde de minister afwijzend m.b.t. de vraag om uitleg van collega Roland Van Goethem aangaande het openen van een toeristische promotiestand van Vlaanderen op de luchthaven van Zaventem. Op basis van slechte ervaringen in het oude luchthavengebouw achtte de minister dit niet opportuun (Handelingen C51 van 23 december 1999, blz. 6-7).

Ik stel nochtans vast dat de balies van het Brussels en Waals Gewest, die opvallend aanwezig zijn in de aankomsthal van de luchthaven, geregeld reizigers te woord staan.

De minister deelde destijds mee dat op zijn verzoek werd onderzocht of er zonder de inzet van personeel een contact met Vlaanderen kon worden geïnstalleerd. Hij verwees naar de modernste computertechnologie die terzake mogelijkheden bood.

Kan de minister uitsluitsel geven over dat onderzoek ?

Antwoord

In het kader van het Strategisch Informatieplan, heeft Toerisme Vlaanderen ondertussen reeds een lange weg afgelegd.

De instelling legt op dit moment de laatste hand aan de "productdatabank", gedefinieerd als "het centrale kruispunt van alle gegevens over toerisme in Vlaanderen op verschillende manieren ter beschikking gesteld voor alle partners en publiek".

Deze unieke databank bevat dus alle mogelijke toeristisch relevante informatie, gaande van alle vergunde hotels tot de meest actuele evenementen die her en der in Vlaanderen plaatsvinden. Nu reeds staat deze productdatabank "on line" verbonden met de toeristische diensten, die hierin zelf data kunnen ingeven, alsook interessante informatie kunnen uithalen.

De productdatabank is dus de meest volledige bron voor alle mogelijke toeristische informatie en de basis voor alle toepassingen, zowel op het vlak van drukwerk als richting internet.

Het wordt mogelijk om informatie via de modernste computertechnologie ook rechtstreeks ter beschikking te stellen van het grote publiek en dus eventueel ook in de aankomsthal van de luchthaven van Zaventem, via bijvoorbeeld een informatiezuil. De reizigers zouden dan efficiënt en interactief voortgeholpen kunnen worden, zonder inzet van personeel.

Inzet van personeel is in dit verband niet verantwoord, zoals ook blijkt uit het antwoord van de minister op de vergadering van 23.12.1999 van de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 134
van 4 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Milieu-inspectie – Samenwerking met gemeenten

In het milieujaarprogramma 2003 van de gemeente Puurs kan men onder het hoofdstuk "milieuhandhaving" vernemen dat de samenwerking met de afdeling Milieu-inspectie van Aministratie als ondermaats wordt ervaren. Er wordt geklaagd over een gebrek aan bijstand en er wordt bijvoorbeeld niet opgetreden bij bedrijven die zonder vergunning werken, ook niet na weigering van de aanvraag.

Dit lijken mij nogal ernstige aantijgingen te zijn.

1. Is de minister hiervan op de hoogte ?
2. Zijn er nog andere gemeenten met gelijkaardige klachten ?
3. Hoe wordt dit verholpen ?

Antwoord

Na contactname met zowel de afdeling Milieu-inspectie als de gemeentelijke milieudienst van Puurs kan ik inderdaad bevestigen dat er enkele vrij-

vingspunten waren over de wijze van samenwerking tussen de gemeentelijke en de gewestelijke toezichthoudende diensten. De gemeentelijke milieudienst zou vooral meer zicht willen krijgen op de wijze waarop de Milieu-inspectie haar toezicht op hinderlijke inrichtingen van klasse 1 uitvoert op het gemeentelijk grondgebied, en hoe de nazorg verloopt.

Om dit uit te klaren, werd een vergadering belegd op 18 maart 2003 met de burgemeester, de schepen voor Leefmilieu en de milieu-ambtenaar van de gemeente Puurs. Deze vergadering is in een open en constructieve sfeer verlopen, en na afloop bleek dat de besproken knelpunten niet van fundamentele aard waren. Er werd eveneens de afspraak gemaakt om in de toekomst jaarlijks rond de tafel te zitten over eventuele concrete probleemdoossiers.

Strikt genomen is er geen wettelijke basis om de gewestelijke en lokale handhavers te verplichten tot structurele samenwerking. Het milieuvergunningsdecreet geeft een toezichtsbevoegdheid aan de Vlaamse Milieu-inspectie voor hinderlijke inrichtingen van klasse 1, en aan de gemeenten voor inrichtingen van de tweede en derde klasse.

Ik heb ook geen weet van officiële klachten vanwege gemeentebesturen. Mijn diensten worden wel overstelpt met klachten van verenigingen en particulieren over hinder afkomstig van inrichtingen van klasse 1, 2 en 3. Dit heeft als gevolg dat de gewestelijke inspectiediensten vaak op pad worden gestuurd voor klachten afkomstig van bedrijven, waar de toezichtsbevoegdheid een gemeentelijke aangelegenheid is. Uit het milieuhandavingsrapport 2000 van de Milieu-inspectie blijkt dat nog meer dan 1/3 van de Vlaamse gemeenten zelfs geen Vlarem-toezichthoudend ambtenaar heeft aangesteld.

Daarom is terzake dringend een bijsturing van het handhavingsbeleid gewenst. Dit knelpunt is trouwens reeds duidelijk naar boven gekomen in het kerntakendebat met gemeenten en provincies. Met het ontwerpdecreet "handhaving" wil ik hiervoor in een juridische onderbouw voorzien. Het is immers in ieders belang om de schaarse middelen en mensen zo effectief mogelijk in te zetten, en daarom is het aangewezen dat alle toezichthoudende diensten zo goed mogelijk samenwerken. Deze samenwerking is bijvoorbeeld belangrijk met de OVAM en de federale diensten in het kader van afvaltransporten. Maar ook door een betere samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de Vlaamse Milieu-inspectie en de gemeentelijke toe-

zichthoudende ambtenaren of de lokale politie kunnen win-winsituaties worden gecreëerd.

Ik zal aan de Vlaamse Milieu-inspectie vragen om deze samenwerking op een meer structurele basis uit te bouwen. Ik verzoek haar alvast het jaarlijkse Milieu-inspectieplan – eens goedgekeurd – te bezorgen aan alle gemeentebesturen. Dat zal de gemeenten al een concreter beeld geven op de beleidsprioriteiten en de acties die de inspectie onderneemt.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 72 van 28 februari 2003 van mevrouw ANN DE MARTELAER

Socialehuisvestingsmaatschappijen – Inkomenscoëfficiënt

Via een omzendbrief met referte ONI/KVB/714 werd aan de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) gemeld dat de jaarlijkse aangifte van de IC-gegevens (inkomenscoëfficiënt) vanaf dit jaar elektronisch zou gebeuren. De uiterste datum van het bezorgen van de gegevens was 1 februari 2003.

Per omzendbrief van 31 januari 2003 werd aan deze vraag herinnerd, met uiterste datum van indiening 5 februari 2003.

1. Kan de minister een overzicht bezorgen van de SHM's met hun IC ?
2. Welke SHM's hebben niet op tijd hun gegevens doorgezonden ?

Werd de gevraagde informatie ondertussen verkregen ?
3. Wat is de opgegeven reden van het laattijdig bezorgen van de informatie ?

Antwoord

1. Bijgevoegd Excel-bestand geeft een overzicht van de gemiddelde IC per SHM op 28 februari. De gegeven resultaten zijn deze op 28 februari. Momenteel zijn nog een aantal correcties te doen.

In het antwoord op de andere vragen wordt hiervoor een reden gegeven.

2. en 3. De IC-gegevens zijn voor het eerst opgevraagd via geautomatiseerde weg (XML-bestand). Dit zorgde voor allerhande onverwachte en ongewenste neveneffecten. Het resultaat was dat sommige SHM's verschillende keren een bestand hebben moeten doorsturen. In sommige gevallen door foutjes bij de softwareleverancier die niet onmiddellijk te detecteren waren (bv. bij het aantal personen werd geen rekening gehouden met eventuele invaliditeitsattesten).

In andere gevallen lag een matig tot slecht onderhoud van de databank bij de SHM aan de basis van onjuistheden. Daarnaast leidde de afwezigheid (bv. ziekte) van de verkeerde medewerkers bij de SHM's soms tot volgend dilemma : tijdig een papieren versie of enkele dagen later een elektronische. In deze gevallen werd voor het laatste geopteerd.

Alle SHM's hebben de gevraagde gegevens aangeleverd. Omtrent eventuele verschillen tussen SHM- en VHM-resultaten zijn momenteel wel nog correcties aan de gang.

Bijlage

SHM	Gem. IC	
1010	0,9669	De Ideale Woning
1020	0,8041	De Goede Woning
1030	0,8204	Huisvesting-Antwerpen
1050	0,7997	Onze Woning
1065	0,9302	A.B.C
1110	0,9387	Gew. Mij. Tot het bouwen van sociale woningen te Boom en Terhagen
1120	0,9696	Gezellige Woningen
1140	0,8710	Sociaal Wonen
1150	1,1015	Volkswoningen van Duffel
1155	0,9168	Geelse Bouwmaatschappij
1160	0,9817	Mij. voor de Huisvesting van het kanton Heist-op-den-Berg
1170	0,9212	Eigen Haard
1180	0,8896	Beter Wonen
1200	1,0583	Lierse Mij. Voor de Huisvesting
1210	0,8753	De Mechelse Goedkope Woning
1230	0,9394	Molse Bouwmij. voor de Huisvesting
1235	1,0428	De Heibloem
1250	0,8885	Bouwmij. De Noorderkempen
1256	1,1614	Eigen Woning
1260	1,1004	Sociale Bouwmij. Schelle
1290	0,8807	Turnhoutse Maatschappij voor de Huisvesting
1295	0,9597	Zonnige Kempen
1300	1,0023	Samenwerkende Maatschappij voor Volkshuisvesting
1310	0,9088	De Voorkempen H.E.
1320	1,1084	Zwijndrechtse Huisvestingsmaatschappij
2228	0,9831	Providentia
2250	1,0062	Diest-Uitbreiding
2290	1,0336	Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting
2350	0,8990	Huisvesting Zennevallei-Halle
2351	0,9441	Volkswoningbouw
2360	1,0092	De Goede Haard

SHM	Gem. IC	
2420	0,7927	Dijledal
2455	0,9143	Sociale Woningen van Landen
2600	0,9452	Elk zijn Huis
2610	0,8325	Huisvesting Tienen
3060	0,8220	Het Lindenhof
3070	0,9213	Brugse Maatschappij voor Huisvesting
3100	0,9438	Interbrugse Maatschappij voor de Huisvesting
3120	0,8582	Eigen Haard is Goud Waard
3140	0,9758	Mijn Huis
3200	0,9466	Ons Onderdak
3210	0,9491	De Mandelbeek
3220	0,8468	Izegemse Bouwmaatschappij
3230	0,8899	Goedkope Woning
3240	0,7791	Eigen Gift – Eigen Hulp
3250	1,0084	Eigen Haard is Goud Waard
3280	0,9321	Ons Dorp
3310	0,9977	De Nieuwpoortse Volkswoning
3315	1,0143	De Gelukkige Haard
3320	0,9359	De Oostendse Haard
3330	0,9020	De Mandel
3380	1,0624	Tieltse Bouwmaatschappij
3390	0,9967	Veurnse Bouwmaatschappij
3410	0,9910	Helpt Elkander
3421	1,0511	De Leie
3431	0,9809	De Vlashaard
3440	1,1155	Eigen Haard
4010	1,1608	Samenwerkende Maatschappij voor Huisvesting Gewest Aalst
4015	0,9074	Dewaco-Werkerswelzijn
4040	1,0141	Gewestelijke Maatschappij voor Huisvesting
4070	0,9194	Dendermondse Volkswoningen
4080	1,1144	Deinse Bouwmaatschappij
4090	0,9883	Meetjeslandse Bouwmaatschappij voor Volkswoningen
4110	0,8087	De Goede Werkmanswoning
4150	0,7795	Gentse Maatschappij voor de Huisvesting
4160	0,9744	Volkshaard
4180	0,8936	Huisvesting Scheldevallei
4190	1,0942	De Zonnige Woonst
4200	0,9182	Veilig Wonen
4220	0,9870	Tuinwijk
4230	0,9654	Merelbeekse Sociale Woningen
4240	0,9940	Ninove-Welzijn
4260	1,0395	Hulp in Woningnood
4270	0,9583	Sociale Huisvestingsmaatschappij Vlaamse Ardennen
4280	0,8242	De Nieuwe Haard
4290	0,8655	Volkswelzijn

SHM	Gem. IC	
4300	1,0276	Gew. Mij. voor Volkswoningen van St.-Gillis-Waas
4310	0,8664	Sint-Niklase Mij. Voor de Huisvesting
4320	1,0381	Bouwmij. van Temse
4340	0,8314	Eigen Dak
4350	1,2171	Gew. Mij. voor Woningbouw
4360	1,0990	Gew. Mij voor de Huisvesting van Zelzate
4370	1,0543	Elk Zijn Dak
7015	0,8358	Maaslands Huis
7030	0,8916	Nieuw Dak
7050	0,8761	Hasseltse Huisvestingsmaatschappij
7055	0,8529	Limburgs Tehuis
7064	0,8978	Kempisch Tehuis
7070	0,8719	Ons Dak
7090	0,8193	Nieuw Sint-Truiden
7110	0,8404	Gewestelijke Bouwmaatschappij Tongershuis
9910	0,8440	Haard en Kouter
9920	0,8989	Zuid-West-Vlaamse Sociale Huisvestingsmaatschappij

Vraag nr. 73
van 28 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huisvesting – Kandidaat-huurders

Omtrent het aantal kandidaat-huurders voor sociale woningen is reeds veel geschreven en gezegd. Insiders weten dat de circulerende aantallen dubbeltellingen bevatten, omdat een persoon zich bij meerdere socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) kan inschrijven. Anderzijds zijn er ook vele gerechtigden die zich niet inschrijven, omdat de wachttijd veel te lang is om hun (acute) nood op te vangen.

In een omzendbrief van 24 oktober 2002 gaf de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) de opdracht aan alle SHM's om een lijst van hun kandidaat-huurders tegen 5 november laatstleden door te geven. Dit kon bij voorkeur op elektronische wijze op basis van het rijksregisternummer als unieke identificatiecode.

Na uitzuivering van de lijsten bedraagt het aantal kandidaat-huurders naar verluidt zeker niet minder dan 60.000 maar ligt het zelfs een stuk hoger.

1. Is het de bedoeling om het effectieve aantal kandidaat-huurders systematisch bij te houden ?

2. Hoeveel effectieve kandidaat-huurders zijn er op dit ogenblik, en dit per arrondissement ?
3. Kan de minister hiervan een overzicht geven per bouwmaatschappij van het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?
4. Hoe wil de minister het hoge aantal woningzoekenden en de lange wachtlijsten concreet opvangen ?
5. Hoe wordt de woonbehoefte van gerechtigden die afgeschrikt zijn door de lange wachtlijsten, opgevangen ?

Antwoord

1. De opvraging in de omzendbrief waaraan de Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert (KVB/LDM/709) betrof een éénmalig onderzoek. Wel is het mijn bedoeling om op termijn op permanente basis over dergelijke statistische gegevens te kunnen beschikken voor beleidsdoeleinden. Dit vergt echter de centrale registratie van bepaalde gegevens van alle kandidaat-huurders in het Vlaamse gewest.

De Vlaamse Wooncode voorziet momenteel in artikel 100 § 2 enkel in de mogelijkheid dat de Vlaamse regering de invoering regelt van een centraal kandidatenregister met betrekking tot

de sociale huurwoningen van de VHM en de sociale huisvestingsmaatschappijen die op eenzelfde grondgebied actief zijn. Ik ben wel van plan om op regionaal vlak reeds een proefproject terzake te laten opzetten.

2. Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst per arrondissement van het aantal kandidaat-huurders eind oktober 2002. We dienen hier wel op te merken dat deze lijst gebaseerd is op de huidige woonplaats van deze kandidaten en niet opgemaakt werd op basis van hun keuze. Het betreft de uitgezuiverde lijst van de kandidaten waarvan de VHM, na opvraging bij het Rijksregister, over deze gegevens beschikte.

De kandidaten waarover geen of onvoldoende gegevens (bijvoorbeeld rijksregisternummer) teruggevonden werden, zijn voor de opmaak van deze lijst dan ook buiten beschouwing gelaten.

3. Als **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van het aantal kandidaat-huurders die eind oktober 2002 bij de SHM's uit bovenvermeld arrondissement waren ingeschreven.

We moeten hier wel opmerken dat, aangezien deze cijfers per SHM zijn weergegeven, kandidaten die bij meerdere SHM's zijn ingeschreven dus bij elk van deze maatschappijen meegeteld worden.

4. Er wordt naar gestreefd om de 15.000 nieuwe woningen ten spoedigste te realiseren. Ook het PPS-systeem zal hiervoor ten volle benut worden (*PPS : publiek-private samenwerking – red.*).
5. De kandidaat-huurders kunnen ook kandideren bij andere actoren werkzaam binnen de sociale huisvesting, of huren op de private huurmarkt.

Bijlage 1

Opmerking : volgens huidige woonplaats kandidaat-huurder

Provincie huidige woonplaats	Arrondissement huidige woonplaats	Aantal
NULL	NULL	1.766
Antwerpen	Antwerpen	12.789
Antwerpen	Mechelen	3.034
Antwerpen	Turnhout	3.536
Brabant-Wallon	Nivelles	43
Hainaut	Ath	8
Hainaut	Charleroi	38
Hainaut	Mons	18
Hainaut	Mouscron	33
Hainaut	Soignies	17
Hainaut	Thuin	4
Hainaut	Tournai	8
Liège	Huy	4
Liège	Liège	87
Liège	Verviers	23
Liège	Wareme	13
Limburg	Hasselt	4.785
Limburg	Maaseik	2.017
Limburg	Tongeren	1.611
Luxembourg	Arlon	4
Luxembourg	Bastogne	1
Luxembourg	Marche-en-Famenne	10
Luxembourg	Neufchateau	6
Namur	Dinant	8
Namur	Namur	10
Namur	Philippeville	1
Oost-Vlaanderen	Aalst	1.851
Oost-Vlaanderen	Dendermonde	1.588
Oost-Vlaanderen	Eeklo	646
Oost-Vlaanderen	Gent	6.427
Oost-Vlaanderen	Oudenaarde	554
Oost-Vlaanderen	Sint-Niklaas	3.023
Vlaams-Brabant	Brussel-Hoofdstad	399
Vlaams-Brabant	Halle-Vilvoorde	2.432
Vlaams-Brabant	Leuven	3.089
West-Vlaanderen	Brugge	3.336
West-Vlaanderen	Diksmuide	347
West-Vlaanderen	Ieper	778
West-Vlaanderen	Kortrijk	3.125
West-Vlaanderen	Oostende	2.510
West-Vlaanderen	Roeselare	1.217
West-Vlaanderen	Tielt	629
West-Vlaanderen	Veurne	668

(NULL : zonder referentie – red.)

Bijlage 2

Aantal kandidaat-huurders Kortrijk-Roeselare-Tielt (eind oktober 2002)

	SHMnr.	Aantal	SHM
Kortrijk	3230	1054	Goedkope Woning, Kortrijk
	3250	575	Eigen Haard is Goud Waard, Menen
	3421	249	De Leie, Wervik
	3440	422	Zuid-Westvlaamse
Roeselare	3330	1586	De Mandel
Tielt	3380	170	Tieltse
	3410	481	Helpt elkander, Waregem

Het lijstje geeft het aantal kandidaten per SHM, maar dit is niet gebaseerd op de uitgezuiverde lijst. Een persoon kan dus bij meerdere SHM's kandidaat zijn.

Vraag nr. 74
van 28 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huisvesting – Telecommunicatievoorzieningen

De nieuwe website van de Vlaamse overheid zou een nieuwe stap zijn naar e-government, de elektronische interactie tussen overheid en burger.

Minister-president Patrick Dewael kondigde onlangs aan dat Vlaanderen tegen 2007 al zijn diensten en formulieren op het web zal hebben. Hij zei ook dat hij de belangen van de burgers die niet spontaan met de computer en met het Internet omgaan, in het oog houdt.

1. In welke mate is er binnen de sociale huisvesting een visie ontwikkeld omtrent de toegankelijkheid tot Internet via telecommunicatievoorzieningen binnen dit woonpatrimonium ?

Wat houdt deze visie concreet in ?

In hoeverre kan men in het informaticatijdperk uitsluiting van sociale huurders vermijden via

kabel- en telefoonaansluitingen in sociale woningen ?

2. Kan de minister per arrondissement een overzicht geven van het aantal woningen zonder telecommunicatievoorzieningen ?
3. In welke mate kunnen telecommunicatievoorzieningen als een woonkwaliteitsvereiste voor de sociale woningen worden beschouwd ?

Heeft de minister hieromtrent reeds initiatieven ontwikkeld ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. De sociale huisvestingssector heeft een doelpubliek van huurders, kopers en ontleners dat een zeer breed staal biedt van de Vlaamse bevolking. Aan deze mensen wordt de mogelijkheid gegeven om gebruik te maken van moderne communicatiemiddelen ; dat is nu reeds een kwaliteitseis voor sociale woningen. In de concept- en ontwerponderrichtingen van de VHM, de C2001, wordt aan de ontwerpers van nieuwe of te vernieuwen sociale woningen volgende instructie gegeven :

26.20 TELEFOON – DEURTELEFOON – TELECOM

Alle leidingen worden geplaatst door een erkende aannemerinstallateur overeenkomstig de voorschriften geldig voor de elektrische installaties. Elke woning wordt voorzien van de volgende installaties :

- Een belinstallatie ; een drukknop is te voorzien aan de hoofdingang en, in geval van meergezinswoningen, ook aan elke individuele ingang.
- Een aansluiting per woning op het openbare telefoonnet. De aannemerinstallateur wint tijdig de nodige inlichtingen in bij de telecommunicatieleverancier.
- Een aansluiting per woning van radio- en teledistributie. De aannemer wint de vereiste inlichtingen in bij de plaatselijke distributiemaatschappij.
- In appartementsgebouwen wordt elke woning voorzien van een deurtelefoon met deuropener.
 Videofoniesystemen kunnen slechts, na vraag aan de VHM, in zeer speciale gevallen worden toegestaan.

Er kan ook gedacht worden aan leidingbuizen met wachtdraad voor de aansluiting van luidsprekers, extra telefoon-aansluiting (b.v. bij koopwoningen).

Deze voorzieningen garanderen niet dat de burger effectief gebruik zal maken van deze communicatiemiddelen, en daarom kan nooit worden uitgesloten dat er mensen zijn die geen gebruik (wensen te) maken van moderne technologie. Hoewel moderne communicatiemiddelen een nuttig middel vormen om de administratieve last van onze cliënten te verlagen, toch gaat

de "één-loketgedachte" in de sector van de sociale huisvesting in de eerste instantie over een fysiek loket bij de lokale socialehuisvestingsmaatschappij, waar de cliënt persoonlijk zal worden geholpen. Kabel- en telefoonaansluitingen in sociale woningen volstaan zeker niet om uitsluiting van sociale huurders te vermijden.

2. Deze informatie is niet op de VHM aanwezig. Vermoedelijk beschikken vrijwel alle sociale (huur)woningen over een aansluiting op het openbare telefoonnet, op radio- en teledistributie, maar dat is op zich geen aanwijzing dat de bewoner er ook gebruik van maakt.
3. Elke burger, elke sociale huurder of koper, moet de mogelijkheid krijgen om een aansluiting te nemen op het telecommunicatienetwerk naar keuze, maar deze optie wordt al genomen in de hierboven geciteerde C2001. Enkel om te telefoneren, is het geen absolute vereiste meer dat de gebruiker over een aansluiting beschikt, maar om gebruik te maken van (breedband-) internet is dat uiteraard wel nuttig.

Maar dan heeft de burger nog dermate veel opties dat het maken van een keuze vooraf zeer delicaat wordt : via het openbare telefoonnetwerk (PSTN, ISDN, ADSL), via de kabel of draadloos. Deze keuze, en de keuze van een computersysteem, browser, provider,... moet door de gebruiker zelf worden gemaakt, afhankelijk van zijn eigen behoeften, van zijn beurs, van zijn kennis terzake.

Vraag nr. 75
van 3 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huisvesting – Woonkwaliteit

"Focus op Wonen 2" is een recente studie die de woonsituatie in de Vlaamse gemeenten in kaart brengt, op provinciaal en Vlaams niveau. Het is een initiatief van de provincies en de onderzoeksgroep Armoede, Sociale uitsluiting en de Stad, verbonden aan de Antwerpse universiteit. De studie is gebaseerd op het Gemeentelijk Woondossier (GWD), één grootschalige databank die sinds enkele jaren gegevens over de kwaliteit van woningen verbindt aan demografische en sociaal-economische kenmerken. Het GWD is bedoeld als hefboom voor een "hoogstaand lokaal woonbeleid".

De data bewijzen echter dat er van enige vooruitgang amper sprake is.

Daarnaast blijkt uit de praktijk dat het patrimonium van de socialehuisvestingsmaatschappijen nog steeds woningen bevat die niet meer beantwoorden aan de huidige eisen en normen van hedendaagse huurders. Het betreft soms zelfs woningen zonder de meest elementaire vormen van comfort, zoals een warmwatervoorziening. Dit is weliswaar volgens de Vlaamse Wooncode geen vereiste, maar een logische wens inzake hedendaags comfort.

1. Uit de studie blijkt dat 65 Vlaamse gemeenten op geen enkel positief woonaspect goed scoren. Dat wordt weliswaar niet alleen afgemeten aan de kwaliteit van de huisvesting zelf, maar ook aan de demografische en sociaal-economische omgevingsfactoren.

In welke mate kan de minister deze vaststelling beamen en verklaren ?

Welke acties onderneemt de minister in dit verband ?

2. Kan de minister een overzicht geven per arrondissement van het aantal sociale woningen, die vandaag niet meer voldoen aan de elementaire woonkwaliteitsnormen (cfr. Vlaamse Wooncode) en daarnaast deze zonder hedendaagse wooncomfortinvulling ?
3. Kan tevens een overzicht worden gegeven per erkende vennootschap in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?
4. De socialehuisvestingsmaatschappijen dienen in hun thesaurieplanning onder meer hun langetermijnrenovatieplanning op te geven.

Blijkt uit deze planningscijfers een grote behoefte aan renovatie-investeringen ? Hoe wordt dit opgevangen ?

Antwoord

1. a) De bovenvermelde studie is beschrijvend en mist elke theoretische en methodologische basis, evenals diepgaande conclusies en beleidsaanbevelingen. Er wordt niet verder gegaan dan het opsommen en in kaart brengen van gemeenten en hun scores op de verschillende indicatoren.

Dit geeft in het beste geval een indicatie van aandachtspunten en de nodige aangrijpingspunten voor de verschillende gemeenten bij de uitwerking van hun lokaal woonbeleid.

- b) In de beleidsnota 2000-2004 "Vlaams woonbeleid" worden de krachtlijnen van het Vlaams woonbeleid voor de huidige legislatuur uiteengezet. Het Vlaams woonbeleid erkent daarbij het lokale bestuursniveau als een belangrijke partner : in de Vlaamse Wooncode staat de gemeente ingeschreven als coördinator van huisvestingsinitiatieven op haar grondgebied.

De Vlaamse overheid wil de gemeenten stimuleren bij de uitbouw van een lokaal woonbeleid, gesteund op een goede planning en vertrekkend vanuit de principes van de Vlaamse Wooncode van 1997. Naast praktische ondersteuning, o.a. via de reeks "Handleiding lokaal woonbeleid", uitgewerkt door de afdeling Woonbeleid van Arohm in samenwerking met de VVSG, de vijf Vlaamse provincies, de VHM en het VOB, en via de cursus voor huisvestingsconsulent", worden gemeenten vooral gestimuleerd via subsidies en beleidsinstrumenten.

Hieronder volgt een opsomming van de belangrijkste subsidiemogelijkheden en beleidsinstrumenten die het Vlaams Gewest ter beschikking stelt aan de gemeenten.

Subsidies

Subsidies voor het grond- en pandenbeleid voor huisvestingsdoeleinden in woonkernen, subsidies voor het bouwrijp maken van gronden en de aanleg van infrastructuur en gemeenschapsvoorzieningen voor sociale woonwijken, subsidies voor de bouw en renovatie van sociale woningen

- besluit van de Vlaamse regering van 19/12/1996, gewijzigd op 25/07/2000, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 30/09/2000

Subsidies voor het sociaal grondbeleid

- besluit van de Vlaamse regering van 08/03/1995, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 22/06/1995

Subsidies voor het grond- en pandenbeleid in het kader van de ruimtelijke planning

- besluit van de Vlaamse regering van 24/07/1996, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 25/10/1996

Subsidies ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

- besluit van de Vlaamse regering van 01/07/1997, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 01/10/1997

Beleidsinstrumenten

Heffing ter bestrijding van de leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen decreet van 22/12/1995, art 24 t.e.m. 44, zoals nadien gewijzigd

- besluit van de Vlaamse regering van 02/04/1996, zoals nadien gewijzigd, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 01/05/1996

- ministeriële omzendbrief van 29/04/1996

Voorkooprecht

- decreet van 15/07/1997, art. 85 t.e.m. 89, zoals nadien gewijzigd, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 19/08/1997

- besluit van de Vlaamse regering van 06/10/1998, art. 27 t.e.m. 30, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 30/10/1998

Sociaal beheer van woningen

- decreet van 15/07/1997, art. 90, zoals nadien gewijzigd, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 19/08/1997

- besluit van de Vlaamse regering van 06/10/1998, art. 31 t.e.m. 41, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 30/10/1998

Conformiteitsattest

- decreet van 04/02/1997, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 07/03/1997

- decreet van 15/07/1997, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 19/08/1997

- besluit van de Vlaamse regering van 06/10/1998, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 30/10/1998

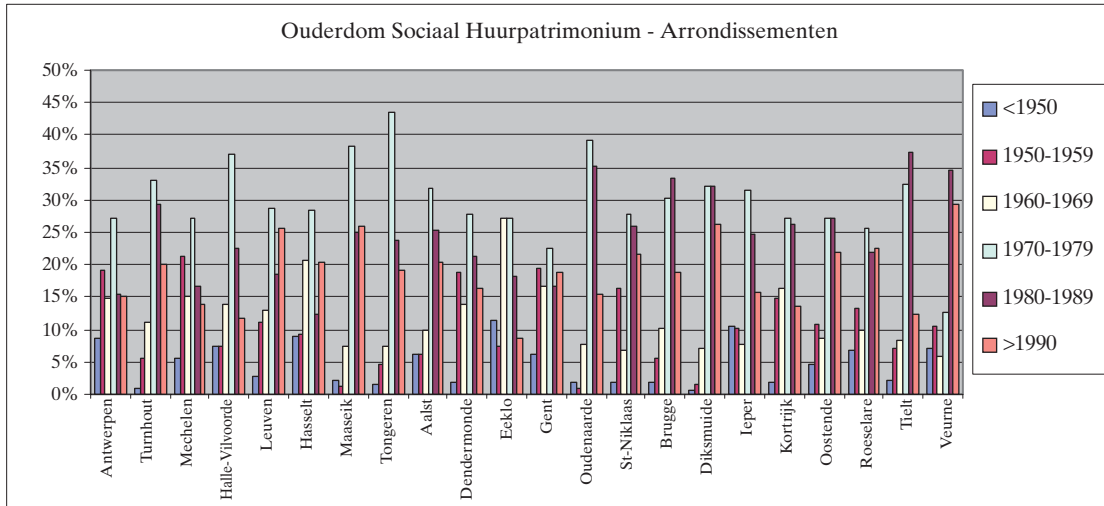
Ongeschikt-, onbewoonbaar- en overbevoordverklaring

- decreet van 15/07/1997, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 19/08/1997

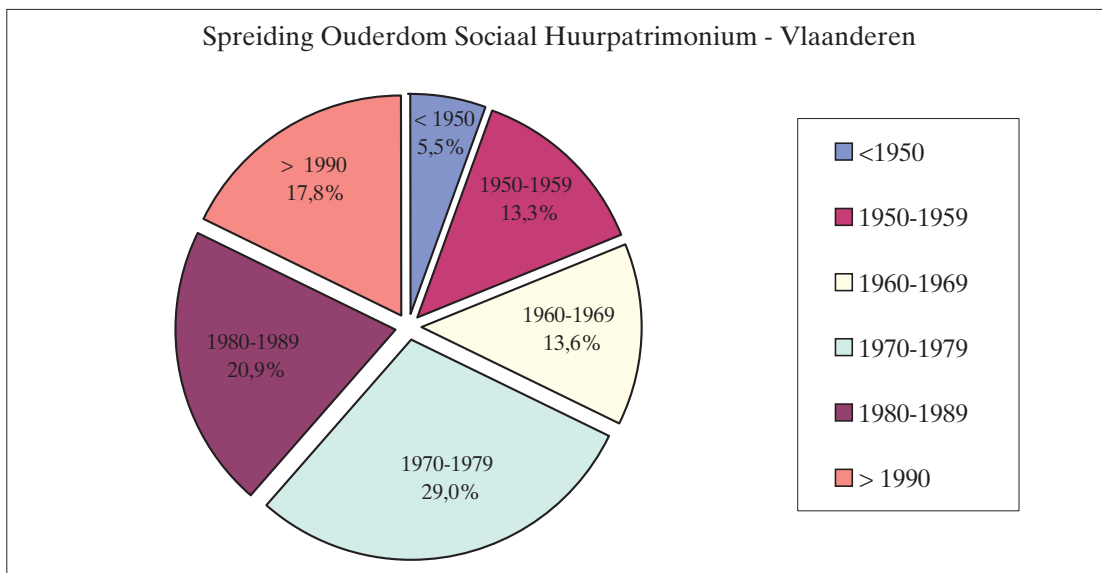
- besluit van de Vlaamse regering van 06/10/1998, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 30/10/1998

2. Het voldoen aan hedendaagse eisen inzake wooncomfort is in grote mate gerelateerd aan de ouderdom van het patrimonium en het feit of er al dan niet grondige renovaties werden uitgevoerd.

Op basis van de inmiddels geactualiseerde databank-patrimonium vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als bijlage een procentuele spreiding van de ouderdom (datum eerste verhuuring – bouwjaar) van het sociale huurpatrimonium per arrondissement.

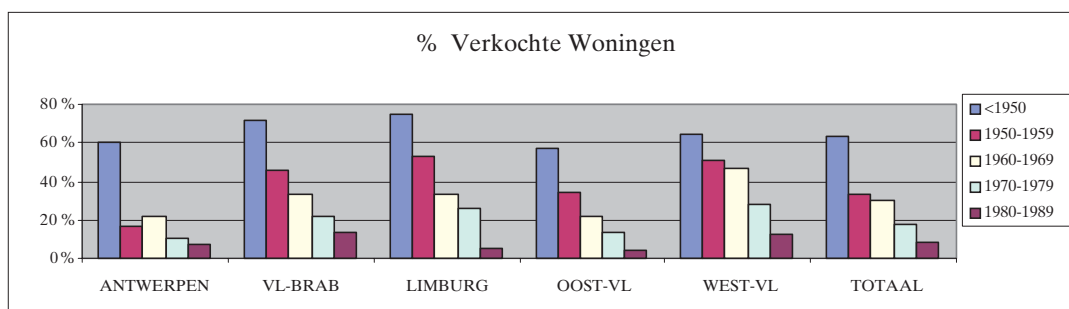

Samengevat ziet deze spreiding er voor Vlaanderen als volgt uit :

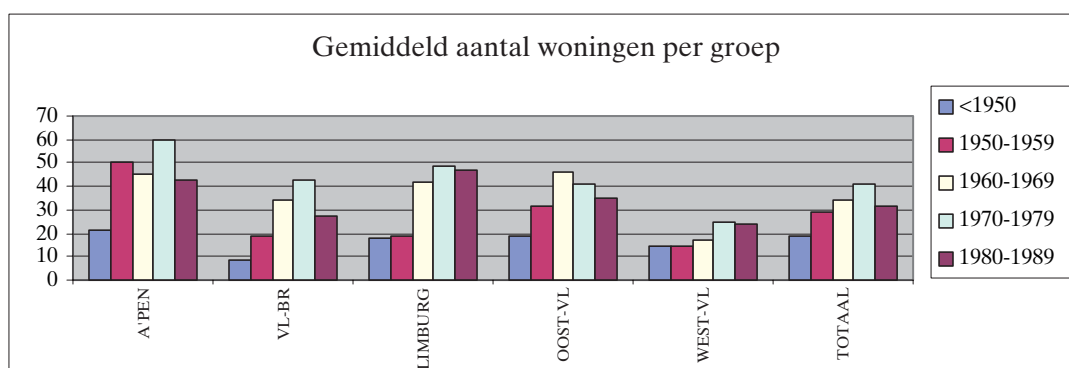

Wat eerst en vooral opvalt is dat het aandeel woningen daterend van voor 1950 beperkt blijft tot 5,5%, ook de groep woningen daterend uit de jaren '50 is beperkt tot 13,3%. Gemiddeld vertegenwoordigt het aandeel woningen van voor 1960 dus circa 19% (bron : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) van het totale sociale huurpatrimonium.

Wat eengezinswoningen betreft werd het merendeel van de oudere woonwijken in de loop der tijd sterk uitgedund door de verkoop van individuele woningen (zie grafiek).

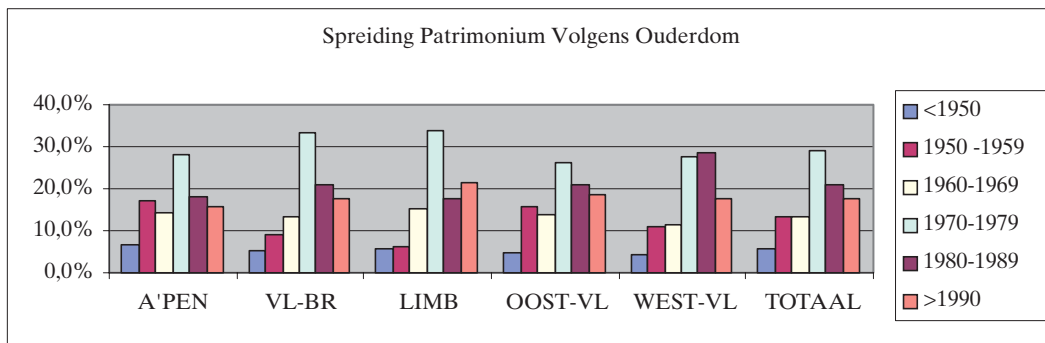

Dit blijkt ook duidelijk uit het gemiddeld kleiner aantal woningen per woninggroep, zodat het hier, behoudens de appartementsbouw in steden, vaak gaat om restanten van minder dan een 5-tal woningen, verspreid gelegen binnen een groter wijkgeheel met een groot aantal verkochte woningen (zie grafiek).

Dit is bevorderlijk voor de 'sociale mix' maar maakt renovaties een stuk moeilijker systematisch te organiseren, wat ertoe kan leiden dat sommige SHM's deze oude eengezinswoningen wat links laten liggen en hun renovatiewerkzaamheden prioritair richten op meer eenvormige wijkgehlen en appartementsgebouwen. Deze kleinschaligere aanpak en erfenis uit het verleden, leidde vaak tot een (zoals bij de veldenquête veelvuldig vastgestelde) versnippering qua onderhoudstoestand binnen

eenzelfde wijk, ook intern kan de situatie sterk verschillen, afhankelijk van interne verbeteringswerken aangebracht door de sociale huurders zelf of door de huisvestingsmaatschappij bij de afloop van het vorige huurcontract. Dit alles hypothekeert uiteraard iedere systematische aanpak tot algemene renovatie van een woonwijk, waarbij om reeds gedane investeringen niet te laten verloren gaan, vaak noodgedwongen verder wordt "gebricoleerd" op de versnipperde onderhoudstoestand.

In de grootstedelijke arrondissementen (met een langere traditie sociale verhuuring en meer appartementsbouw) is de groep woningen ouder dan 1960 beduidend groter, zoals Antwerpen (28%), Mechelen (27%) en Gent (25%). Hier worden de laatste jaren al heel wat oudere appartementsgebouwen op grote schaal gesloopt in het kader van vervangingsbouw (bv. Brugse Poort en Malpertuus te Gent). Een aantal arrondissementen beschikt over een relatief jong patrimonium, zoals Turnhout, Tongeren, Maaseik, Oudenaarde, Brugge, Diksmuide en Tielt, waar het aandeel woningen ouder dan 1960 minder dan 10% bedraagt.

Inzake hedendaags wooncomfort kan er voorzichtig van worden uitgegaan dat alle woningen gebouwd na 1960 beschikken over elementaire voorzieningen, zoals toilet met spoeling gelegen binnen de woning, badkamer met warmwatervoorziening, keuken en merendeels ook centrale verwarming. De scope van de gestelde vraag inzake hedendaags wooncomfort beperkt zich m.a.w. vooral tot de groep van 19% woningen ouder dan 1960.

De veldenquête "Staat Patrimonium" betreft enkel een "externe" staatopname, zodat geen specifieke gegevens bekend zijn omtrent het interne comfortniveau. Een onrechtstreekse indicator om de woningkwaliteit te meten, is het in beschouwing nemen van de "geactualiseerde" kostprijzen van de "geactiveerde" investeringen m.b.t. verbeteringswerken (zoals gehanteerd voor de berekening van de basishuurprijzen).

Op basis van statistische inlichtingen verstrekt door de SHM's (gegevens tot 2000) kan worden vastgesteld dat minstens 90% van het patrimoniumbezit ouder dan 1960 reeds één of meerdere renovaties onderging (let wel : het betreft hier een momentopname waarbij de op dat ogenblik niet verhuurde woningen niet waren opgenomen). De geactualiseerde waarde voor alle uitgevoerde verbeteringswerken (vallende buiten normale onderhoudswerkzaamheden) bedroeg toen gemiddeld 650.000 fr. (per woning ouder dan 1950).

De gemiddelde investering zag er voor Vlaanderen als volgt uit :

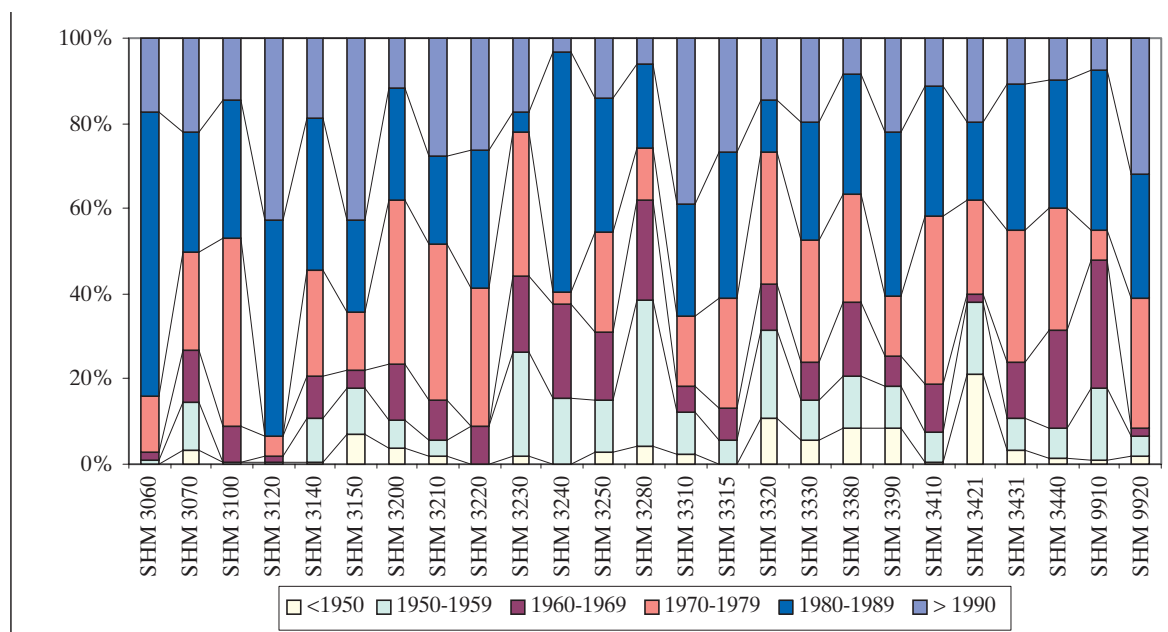
Renovatiewerken	< 1950	1950-1959	1960-1969	1970-1979	1980-1989
betrokken woningen	6.119	17.302	15.156	32.393	15768
gemiddelde investering	16.335 €	8.237 €	6.198 €	3.167 €	1.660 €

Niettemin kan tegelijk worden vastgesteld dat voor circa 12.308 woningen ouder dan 1960 (465 woninggroepen), minder dan 5.000 euro (geactualiseerde waarde) aan verbeteringswerken werden uitgevoerd.

Verbeteringswerken	< 1950	1950-1559	1960-1969	1970-1979	1980-1989
< 5000 euro	2.325	9.983	9.191	25.783	14.942
5000 – 15000 euro	1.353	4.639	3.499	5.550	506
> 15000 euro	2.441	2.680	2.466	1.060	506

De kwaliteit inzake comfort, veiligheid en/of bouwfysische kwaliteit binnen deze woningen is allicht in evenredigheid met deze beperkte investering, hoewel het aantal woningen dat volgens de Vlaamse Wooncode in strikte zin "onbewoonbaar" zou kunnen worden verklaard veeleer beperkt zal blijven. Een grondigere renovatie en/of vervangingsbouw op korte termijn lijkt niettemin aangewezen.

3. De spreiding van het aandeel woningen per SHM en volgens ouderdom ziet er in de provincie West-Vlaanderen als volgt uit :

In de arrondissementen Roeselare, Kortrijk en Tielt zijn meerdere SHM's werkzaam, die de respectieve werkgebieden in meer of mindere mate bestrijken. Onderstaand overzicht geeft het aandeel woningen van de SHM's in het werkgebied, het aandeel woningen ouder dan 1960, de gemiddelde reeds geïnvesteerde reno-

vatiekosten en het aantal woningen dat het tot 2000 moest stellen met minder dan 5.000 euro per woning.

SHM	NAAM	#won-tot	%	Arrond.	#won-arr.	< 1960	%	Renovatie < 5000 euro	%	
3210	De Mandelbeek	293	41%	Roeselare	121	17	14%	139.105 BF	15	12%
3220	Izegemse Bouwmij.	310	100%	Roeselare	310	27	9%	246.846 BF	20	6%
3330	De Mandel	3.280	56%	Roeselare	1.852	413	22%	24.789 BF	402	21%
3140	Mijn Huis	1.371	77%	Kortrijk	1.060	116	11%	698.852 BF	27	3%
3230	Goedkope Woning	1.416	100%	Kortrijk	1.416	372	26%	302.847 BF	59	4%
3240	Eigen Gift – Eigen Hulp	396	100%	Kortrijk	396	62	16%	699.966 BF	35	9%
3250	Eigen Haard is Goud Waard	703	100%	Kortrijk	703	107	15%	190.095 BF	64	9%
3280	Ons Dorp	1.085	100%	Kortrijk	1.085	417	38%	584.843 BF	22	2%
3421	De Leie	1.266	17%	Kortrijk	220	4	2%	1.130.235 BF	0	0%
3410	Helpt Elkander	1.299	69%	Kortrijk	899	82	9%	248.347 BF	31	3%
3431	De Vlashaard	679	100%	Kortrijk	679	74	11%	114.717 BF	62	9%
3440	Eigen Haard	1.184	43%	Kortrijk	504	100	20%	271.152 BF	70	14%
3100	Interbrugse Mij. v/d Huisv.	2.296	3%	Tielt	67	0	0%	n.v.t.	n.v.t.	0%
3140	Mijn Huis	1.371	23%	Tielt	311	32	10%	320.486 BF	11	4%
3210	De Mandelbeek	293	22%	Tielt	63	0	0%	n.v.t.	n.v.t.	0%
3330	De Mandel	3.280	2%	Tielt	74	7	9%	1.011 BF	7	9%
3410	Helpt Elkander	1.299	31%	Tielt	400	17	4%	226.508 BF	0	0%
					10.160	1.847	18%	314.619 BF	836	8%

Met een gemiddelde van 18% woningen ouder dan 1960 scoort het werkgebied ongeveer gelijk met het Vlaams gemiddelde, de gemiddelde geactiveerde investeringskosten van 314.619,- bfr. ligt anderzijds wat lager (414.097,- voor woningen ouder dan 1960). De woningkwaliteit van minstens 836 woningen kan op basis van deze resultaten in vraag gesteld worden. SHM De Mandel neemt hiervan met 21% van haar patrimonium bijna de helft voor haar rekening.

De resultaten van de veldenquête kunnen dit grotendeels bevestigen. Zo blijkt uit de statistieken van de veldenquête, voor het globale patrimonium van de SHM, 28% van het buitenschrijnwerk nog uit geverfde houten ramen te bestaan. Voor de kroonlijsten betreft het een gelijkaardig percentage (26%). Het aandeel dubbele beglazing bedraagt er in globaliteit slechts 31%, het Vlaams gemiddelde bedraagt bijna 60% !

4. De informatie die in september 2002 aan de SHM 's werd gevraagd m.b.t. de kosten van hun patrimonium had enkel betrekking op hun kleinere uitgaven voor onderhoud en herstel via hun eigen middelen, en niet op grootschaligere renovatiewerken die in principe via leningskredieten en eventueel subsidies gefinancierd zouden worden. De verstrekte uitgavengegevens zijn het resultaat van een constante indexatie van de uitgaven voor onderhoud en herstel op basis van de cijfers uit het verleden, veeleer dan van een objectieve inventarisatie van de staat van hun patrimonium.

Om een zo nauwkeurig mogelijk zicht te krijgen op de onderhouds- en renovatiebehoeften van de SHM's, werd enkele jaren geleden gestart met een veldenquête over de staat van het sociaal huurpatrimonium. Deze enquête brengt de externe toestand van alle sociale huurwoningen in kaart ; de interne kenmerken zullen door de huisvestingsmaatschappijen kunnen worden aangevuld. Op basis van deze informatie zal – op termijn – een vrij nauwkeurige inschatting kunnen worden gemaakt van de te verwachten kosten. Om dat tot een goed einde te brengen, zal de software die de VHM ontwikkeld heeft voor de beschrijving van de staat van de woningen wellicht worden geïntegreerd in de beheerssoftware van de SHM's, maar tot dan beschikt de VHM slechts over beperkte informatie.

De veldenquête laat voorlopig wel toe de algemene aard en omvang van de problemen te detecteren en lokaliseren. De nieuwe databank

patrimonium biedt nu ook de mogelijkheid tot elektronische gegevensuitwisseling op pandniveau. Een eerste bevraging betrof de bezetting en inkomenscoëfficiënten, hetgeen zal toelaten de efficiëntie inzake bezettingsgraad meer gedetailleerd in kaart te brengen. Op gelijkaardige wijze zal ook informatie zoals de vereiste renovatiekosten per woning of op niveau van woninggroep kunnen worden opgevraagd.

Om de thesaurieplanning als een uitdrukkelijk beleidsinstrument uit te bouwen, moet dit derde luik van de planning, de langetermijnrenovatieplanning, erin kunnen worden geïntegreerd. Dit zou de VHM toelaten haar programmatiebeleid inzake renovaties erop af te stemmen en de financiële ruimte van de SHM 's te koppelen aan hun reële renovatiebehoeften.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 30
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overlegcomité – Onderwijs

Onlangs keurde de Vlaamse regering een nota goed met aandachtspunten vanuit Onderwijs voor het Overlegcomité federale regering – gemeenschapsregeringen.

Kan de minister-president meedelen wanneer deze aangelegenheid op het Overlegcomité wordt geagendeerd ?

* datum van afsluiting : 16/5

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
22	28.02.2003	M. Van Hecke	<i>Portaalsite Vlaamse overheid – Openingsfeest</i>	2359
○ 30	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overlegcomité – Onderwijs</i>	2380
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
246	03.03.2003	C. Decaluwe	<i>Mobiliteit – Interuniversitair steunpunt</i>	2239
247	03.03.2003	C. Decaluwe	<i>Gewestwegen West-Vlaanderen – 70 km/u-aanvragen</i>	2240
248	04.03.2003	C. Decaluwe	<i>Rivierherstel Leie – Stand van zaken</i>	2240
249	04.03.2003	C. Decaluwe	<i>Basismobiliteit – Kortrijk –</i>	2244
250	04.03.2003	C. Decaluwe	<i>Carpoolparkings – Stand van zaken</i>	2245
251	05.03.2003	C. Decaluwe	<i>Mobiliteitsplannen – Evaluatie (2)</i>	2246
252	06.03.2003	C. Decaluwe	<i>Gewestweg Waregem – Spoorvorming</i>	2248
253	06.03.2003	C. Decaluwe	<i>Vrachtwagens – Gewichtscntrole</i>	2248
254	06.03.2003	C. Decaluwe	<i>Staat van het wegennet – Inventarisatie</i>	2249
255	12.03.2003	J. Malcorps	<i>Verwijdering zebrapaden – Procedure</i>	2249
256	12.03.2003	P. Ceysens	<i>Gepensioneerde werknemers De Lijn – Spoorpassen</i>	2250
257	17.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>N79 Tongeren – Fietspad</i>	2251
258	17.03.2003	P. Hostekint	<i>Cubareis – Resultaten</i>	2251
259	17.03.2003	P. Ceysens	<i>Telewerken – Mobiliteitsaspecten</i>	2253
260	17.03.2003	J. Loones	<i>Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke – Uitbaggering</i>	2254
261	17.03.2003	F. Vermeiren	<i>Gewestwegen Vlaams-Brabant – Fluisterasfalt</i>	2255
262	17.03.2003	D. Ramoudt	<i>Inruilactie nummerplaten – Stand van zaken</i>	2255
263	17.03.2003	C. Decaluwe	<i>Expresweg Ieper-Poperinge – Verkeersveiligheid</i>	2257
264	17.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spoorwegbrug lijn 52 – Defecten</i>	2258
265	17.03.2003	C. Decaluwe	<i>Binnenvaart – Investeringssteun</i>	2258
266	17.03.2003	S. Becq	<i>A12 Meise – Geluidshinder</i>	2259
267	17.03.2003	C. Decaluwe	<i>R8 Kortrijk – Geluidshinder</i>	2259
268	17.03.2003	C. Decaluwe	<i>Hernieuwbare-energieprojecten – Stand van zaken</i>	2260
269	18.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N16 Klein-Brabant – Kruispunten</i>	2262
270	18.03.2003	M. Hermans	<i>N253 Overijse-Leuven – Veiligheid fietsers</i>	2263

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking

70	10.01.2003	J. Verfaillie	<i>Gehandicapten – Gratis Lijn-abonnement</i>	2361
133	03.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ouderenmishandeling – Provinciale steunpunten</i>	2263
137	06.03.2003	S. Becq	<i>Zorgverzekering – Evaluatie</i>	2362
138	12.03.2003	P. Ceysens	<i>Rusthuizen – Financiële situatie</i>	2264
139	12.03.2003	P. Ceysens	<i>Eerste protocolakkoord ouderenzorg – Realisatiegraad</i>	2266
140	12.03.2003	P. Ceysens	<i>Mediacampagnes – Uitgaven en resultaat</i>	2267
151	24.03.2003	B. Grouwels	<i>Adviesraden – Stand van zaken</i>	2269
155	28.03.2003	J. Maes	<i>Thuiszorg – Gesco's</i>	2270
156	28.03.2003	P. Ceysens	<i>Rusthuisinspecties – Evaluatie</i>	2271
157	28.03.2003	P. Ceysens	<i>Interlandelijke adoptie – Overgangssituatie</i>	2275

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

75	28.02.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringsbeleid – Valorisatie buitenlandse diploma's</i>	2275
80	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Schoolvakantie</i>	2277
82	17.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Alternatieve geneeskunde – Opleidingen</i>	2277
83	17.03.2003	D. De Cock	<i>Autisme – Onderwijssituatie</i>	2278
84	17.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Uitwisselingsprogramma's</i>	2279
85	19.03.2003	A. Moreau	<i>Volwassenenonderwijs – Bekwaamheidsbewijzen</i>	2280
86	24.03.2003	B. Grouwels	<i>Adviesraden – Stand van zaken</i>	2281

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

48	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Toerisme Vlaanderen – Promotie via luchthaven Zaventem</i>	2365
50	03.03.2003	G. Sols	<i>Groenonderhoud – Overheidssteun en concurrentie</i>	2281
54	06.03.2003	J. De Roo	<i>Zorg- en opleidingskrediet – Evaluatie</i>	2282
57	17.03.2003	P. Ceysens	<i>Telewerken – Aanmoedigingspremies</i>	2283
58	17.03.2003	P. Ceysens	<i>Telewerken – Sensibilisering privé-sector</i>	2284

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

132	04.03.2003	C. Decaluwe	<i>Bekkenbeheersplan Leie – Stand van zaken</i>	2286
134	04.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Milieu-inspectie – Samenwerking met gemeenten</i>	2365
135	05.03.2003	S. Becq	<i>Afvalwaterheffing – Vrijstelling voor gehandicapten</i>	2287
136	06.03.2003	C. Decaluwe	<i>Stort Lendeledede – Hoogtelijnen</i>	2289
137	06.03.2003	J. De Roo	<i>Biologische Waarderingskaart – Opzet</i>	2290
138	11.03.2003	C. Decaluwe	<i>Stadsrandbos Kortrijk – Landbouwstudie</i>	2291

139	11.03.2003	J. De Roo	<i>Natuurreservaten – Beheer en communicatie</i>	2293
141	17.03.2003	C. Decaluwe	<i>Stadsrandbos Kortrijk – Stand van zaken (2)</i>	2294
142	17.03.2003	M. Van den Eynde	<i>Duurzaamheidsplusscenario – Overleg</i>	2295
143	19.03.2003	M. Van den Eynde	<i>Stookolietanks – Normen</i>	2296
144	19.03.2003	M. Van den Eynde	<i>Stookolietanks – Verslag Synthia</i>	2297
145	21.03.2003	J. De Roo	<i>Kreken St.-Laureins – Waterkwaliteit</i>	2297
148	28.03.2003	J. Loones	<i>Regelgeving vismigratie – Watermolens</i>	2302

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

98	06.03.2003	C. Decaluwe	<i>VRT – SMS-inkomsten (2)</i>	2304
100	11.03.2003	C. Decaluwe	<i>Transportcentrum LAR Rekkem – Uitbreiding</i>	2304
101	12.03.2003	M. Van den Eynde	<i>Verkaveling Kontich – Waterhuishouding</i>	2305
102	12.03.2003	R. Van den Heuvel	<i>Samenstelling gecoro's – Klachtenbehandeling</i>	2306
103	17.03.2003	M. Van den Eynde	<i>Woonuitbreidingsgebied Hoog-Latem – Waterhuishouding</i>	2310
104	17.03.2003	C. Decaluwe	<i>Gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen – Stand van zaken</i>	2311
105	17.03.2003	C. Decaluwe	<i>Bijzondere plannen van aanleg – Efficiëntie</i>	2320
106	19.03.2003	M. Van den Eynde	<i>Planologische attesten – Gemeentelijke taken</i>	2321
107	21.03.2003	J. De Roo	<i>Zonevreemde woningen – Gemeentebelasting op regularisatieaanvragen</i>	2321
108	24.03.2003	B. Grouwels	<i>Adviesraden – Stand van zaken</i>	2323
114	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Omzendbrieven</i>	2323

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

105	03.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Migrantenverenigingen – Alternatieve subsidies</i>	2323
106	04.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Tijdschrift Monumenten en Landschappen – Franstalig artikel</i>	2324
107	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>"Kleine en Groote Engel" Mechelen – Onderhoud</i>	2324
108	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>"Rooden Schild" Mechelen – Onderhoud</i>	2325
109	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>"Den Witten Engel" Mechelen – Onderhoud</i>	2325
110	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>"Diamant" Mechelen – Onderhoud</i>	2326
111	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>"Bergen op Zoom" Mechelen – Onderhoud</i>	2327
112	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pand Adegemstraat Mechelen – Onderhoud</i>	2327
113	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pand Adegemstraat Mechelen – Onderhoud (2)</i>	2328
114	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Milieuadviesraad Wezembeek-Oppem – Taalgebruik</i>	2329
115	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Informatieblad Wezembeek-Oppem – Neutraliteit</i>	2329
116	12.03.2003	R. Van den Heuvel	<i>Samenstelling gecoro's – Klachtenbehandeling</i>	2330
117	12.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Predikherenkerk Mechelen – Onderhoud</i>	2331
118	17.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Carrefour – Subsidiëring</i>	2331

119	17.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Aanwervingen en taalwetgeving</i>	2332
120	17.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Zandloper Wemmel – Openingstijden</i>	2332
121	17.03.2003	P. Ceysens	<i>Telewerken – Kenniscentrum</i>	2333
122	17.03.2003	P. Ceysens	<i>Telewerken – Vlaamse overheid</i>	2335
123	17.03.2003	P. Ceysens	<i>Telewerken – Vlaamse overheid (2)</i>	2336
124	17.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Evaluatie</i>	2337
125	17.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Middelen</i>	2338
126	17.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Vlabinvestprojecten</i>	2338
127	17.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalgebruik handelsreclame</i>	2338
128	18.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pand Lange Heergracht Mechelen – Onderhoud</i>	2339
129	18.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Panden Veemarkt Mechelen – Onderhoud</i>	2339
130	19.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Historische panden Mechelen – Onderhoud</i>	2340
132	19.03.2003	J. Loones	<i>Gemeentepersoneel – Vakantiegeld en sectoraal akkoord</i>	2341
133	20.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Boesdaelhoeve St.-Genesius-Rode – Onderhoud</i>	2343
140	28.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Overheidsdiensten – Tewerkstelling allochtonen</i>	2343

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

71	28.02.2003	A. De Martelaer	<i>Impulsprogramma bouw- en renovatiepremie – Evaluatie</i>	2345
72	28.02.2003	A. De Martelaer	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen – Inkomenscoëfficiënt</i>	2366
73	28.02.2003	C. Decaluwe	<i>Sociale huisvesting – Kandidaat-huurders</i>	2369
74	28.02.2003	C. Decaluwe	<i>Sociale huisvesting – Telecommunicatievoorzieningen</i>	2372
75	03.03.2003	C. Decaluwe	<i>Sociale huisvesting – Woonkwaliteit</i>	2373
76	03.03.2003	C. Decaluwe	<i>Sociale huurwoningen – Leegstand</i>	2346
77	03.03.2003	C. Decaluwe	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen – Thesaurieplanning</i>	2347
78	06.03.2003	C. Decaluwe	<i>Voorkooprecht – Stand van zaken</i>	2349
79	06.03.2003	C. Decaluwe	<i>Sociaal beheersrecht – Toepassing</i>	2350
80	17.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Prins Albertfonds</i>	2351
81	17.03.2003	P. Ceysens	<i>Telewerken – Sensibilisering privé-sector</i>	2352
82	17.03.2003	C. Decaluwe	<i>Huurachterstallen SHM's – Stand van zaken</i>	2353
83	17.03.2003	C. Decaluwe	<i>Huurachterstallen SHM's – Minnelijke schikking</i>	2354
84	17.03.2003	C. Decaluwe	<i>"Rondom Wonen" – Stopzetting</i>	2354
85	18.03.2003	M. Van Hecke	<i>Export Vlaanderen – Fed Cup Bree</i>	2356
92	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Europese Scholen – Taalwetgeving</i>	2356

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

271	20.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Fietspadenbeleid – Tongeren</i>	2357
-----	------------	-----------------------------	--	------